

Mục lục

Chương 1:

Chương 2:

Chương 3:

Chương 4:

Chương 5:

Chương 6:

Chương 7:

Chương 8:

Chương 9:

Chương 10:

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 1:

I. Nhiệm Vụ Mới (1) - Hừm ! Kể từ khi tên trộm khét tiếng RX79 bị bắt , chúng ta đã được thanh thản thế này, nhưng chị lại cảm thấy chán quá, tay chân mỏi mệt ghê. Zane phàn nàn.

- Uh nhỉ ! Lâu lắm rồi không có nhiệm vụ nào mới cả, xã hội yên bình thế này thiệt sao ? em chẳng tin. Cô út Sara lên tiếng .

- Lúc làm nhiệm vụ thì chúng ta lại phàn nàn. còn bây giờ thì.... bởi vậy con người kỳ ghê. Nhưng mỗi lần làm nhiệm vụ lại được đi du lịch, lại có những kỷ niệm vui. Alex tán đồng với ý kiến của Sara.

- Không lẽ chúng ta cứ ngồi ở nhà vừa ăn, vừa xem truyền hình thôi sao ? Sara mệt mỏi nói.

- Hay cứ như thường ngày nha, đi siêu thị thư giãn đi. Zane đề nghị.

- Có lẽ đây là ý kiến hay trong ngày.

- Em không hiểu sao chị lại chọn bộ đồ này nữa, vừa ‘‘Sến ‘‘ lại còn quái nữa’’. Alex bực dọc nói.

- Thôi nào, đây là ý thích của chị chứ bộ, em nên tôn trọng người ta chút chứ.

- Nhưng em thấy nó không có hợp với chị chút nào, với lại càng không hợp với biệt danh Venus.

- Ý em là sao, không lẽ chị mặc gì cũng theo ý em.

- Các chị
- Im, cả hai quay lại nạt Sara.
- Đây là góp ý của em, chị không đón nhận thì tùy chị thôi.
- Các chị nè, nghe em nói được không. Sara thét lớn.
- Chuyện gì vậy Sara ? Alex và Zane hỏi.
- Đã có nhiệm vụ mới cho chúng ta rồi nè, căn cứ Rồng vừa mới nhân đây.
- Sao em không nói sớm.
- Nãy giờ các chị có cho em lên tiếng đâu mà nói với không.
- Nhưng em cũng phải nói cho bọn chị biết tin này sớm chứ.
- Tất cả có đi không nè, trễ bây giờ. Alex nhắc nhở.

Asians' Office

Căn cứ Rồng hiện ra trước mắt ba cô gái, mọi sinh hoạt ở đây vẫn diễn ra bình thường nhưng đối với họ thì thật là mới mẻ, mọi thứ điều lạ, họ nhớ nói này, nhớ những công việc được giao và nhớ cả người đỡ đầu, người đưa cho các cô các nhiệm vụ mới.

- Chúng con chào chú a.
- Oh, chào các cô con gái của ta, các con khỏe không, những ngày nghỉ êm đềm đó các con nghỉ sao ?
- Chán lắm chú a., bọn cháu chỉ muốn vừa du lịch vừa phá án thôi, như thế mới hấp dẫn. Sara lên tiếng.

- Thế à, biết thế chú đã tìm các cháu lâu rồi, ở đây chú rồi cả lên.
- Tội nghiệp chú Saro đáng thương quá. Zane lên giọng thương xót.
- Mà chú Saro nè, nhiệm vụ lần này như thế nào vậy chú. Sara hỏi.
- Uh nhỉ ! Gạt chuyện tư qua đi, chuyện công đây.

Trên màn hình bắt đầu hiện ra những tài liệu có liên quan đến nhiệm vụ lần này, vật bị lấy là một chiếc nhẫn nạm một viên kim cương bảy màu rất đẹp, có giá trị lớn. Vụ đánh cắp đã gây thiệt mạng hai nhân viên giám sát. Đây là chiếc nhẫn rất quý và nó có cả giá trị về chính trị giữa ThaiLand và Singapore. Vì thế các cháu phải sang Singapore để tìm hiểu và phá vụ này.

- Gay đấy, không biết quan hệ hai nước có xấu đi không nhỉ. Zane bày tỏ suy nghĩ của mình.

- Em nghe nói chiếc nhẫn đó là do vua ThaiLand tặng đấy.

- Sara nói đúng đó, vì thế công việc chúng ta là tìm ra thủ phạm và chiếc đem đặt lại vị trí cũ.

- Chúng cháu đi Singapore hả chú Saro. Sara hỏi.

- Phải, giấy tùy thân, hộ chiếu, hành lý chú điều chuẩn bị xong cho các cháu rồi.

- Chú Saro này, không lẽ thủ phạm lại muốn chia rẽ sự hợp tác hai nước à, cháu không nghĩ thế đâu, quốc vương ThaiLand đâu phải là chỉ tặng riêng vật đó. Alex lên tiếng.

- À, thì ra nãy giờ cháu không nói gì là để suy nghĩ vấn đề này à ?

- Vâng a.

- Chị Alex nè, có lẽ chiếc nhẫn ấy quý nhất thì sao ?
- Nhưng họ có thể không phải là ăn trộm như những tên khác
- Vì đây là vật có giá trị mà chính quốc vương tặng không chừng đó Alex ạ. Saro nói.
- Như vậy tại sao họ không lấy luôn những thứ như cây gậy ngọc quý, hai mảnh da con bạch hổ ?
- Chị không biết Alex ạ, đừng hỏi chị.
- Chúng ta qua đó điều tra sẽ rõ ngay thôi, ở đây đoán già, đoán non cũng vô ích thôi. Sara đề nghị.
- Đúng đấy, các cháu đi đi.
- Vâng ạ .
- Cận thần đó nha, lần này không nên khinh địch đó.
- Yes Sir !!!

Rồi chiếc máy bay của căn cứ Rồng với vận tốc rất nhanh như chớp hướng thẳng về phía đất nước sạch và xanh, một thiên vương ở châu Á, nơi có một âm mưu cần họ giải quyết. Chính là Singapore.

Singapore

- Hura ! quả thật không khí ở đây khác hẳn mọi nơi, không hổ danh với tên gọi sạch và xanh. Sara trầm trồ khen.
- Thời trang cũng tuyệt đấy chứ. Zane nói.
- Nhưng chắc rằng em sẽ không mua cái nào, vì nó giống với ý thích của chị.....

- Alex, em lại nói lại chuyện cũ nữa à.

- Hi.....hiiii có sao không nè.

“Á”

“Bịch”

- Không sao đấy chứ cô bé, đi đường cẩn thận nha. Chàng thanh niên nói.

- Vâng ạ., em xin lỗi ạ .

- Ha....haha không có gì đâu, nhìn các em chắc là đi du lịch ?

- Vâng ạ , anh cũng thế à ?

- Oh không ! Bọn anh là sinh viên du học từ Việt Nam sang.

- Các anh giỏi quá.

- Không đâu, chắc có duyên thôi, cho anh làm quen cô bé được không.

- Oh, tất nhiên rồi, tên em là Alex Rexa Williams (tên Việt Nam là Huỳnh Giao Phương).

- Sao lại có họ nước ngoài nhỉ?

- Ba em là người ngoại quốc nhưng mất khi chúng em còn nhỏ.

- Nhưng nhìn em chỉ giống người châu Á thôi.

- Hiiiiiiii vì chúng em giống mẹ mà.

- Hiiiiiiiiiiii

- Nice name (tên đẹp quá). Anh tên là Randy. Randy Nguyễn. (Randy Moore)

- Đây là chị em Zane Rexa Williams (Huỳnh Tuyết Thanh) còn đây là cô Út Sara Rexa Williams (Huỳnh Lam Tuyền).

- Các em dễ thương giống như cô em họ anh quá. Một chàng thanh niên khác lên tiếng.

- Hiii...hiiiiiiiiiiiiii

- Uh, anh xin tự giới thiệu anh là Peter. Peter Nguyễn (Peter Tunner)

- Chúng ta mới quen nhau, hay đi ăn đi, sẵn tìm hiểu nhau nha. Sara đề nghị.

- Tất nhiên là được rồi. Cả nhóm cùng tán đồng.

Cuộc trò chuyện kéo dài tới vài giờ, mọi người cảm thấy rất vui vì làm quen được bạn mới, là người đồng hương nơi đất khách.

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 2:

- Công nhận hai anh ấy đẹp trai quá các chị nhỉ !
- Uh, nhưng chị thích anh chàng Peter hơn à. Zane nói.
- Hai anh ấy vui tính, với lại hiểu biết cũng nhiều đấy. Alex nói xen vào.
- Chị thì cứ tối ngày chọn mẫu người uyên thâm như chị không à.
- Ha...haaaaaaaaaa chứ sao, dù sao ta cũng là người được mệnh danh là “Công Chúa trí tuệ” mà, đâu phaie ai cũng có thể chọn được.
- Trời ơi. “chờ anh hỏi “Chảnh” quá đi” hiiiiiiiiii
- Hai người ăn hiếp mình em, bắt đền nè.....
- Thôi thôi em hông dám nữa đây, chị tha cho em. - Mấy anh ấy có cho địa chỉ, cả số Phone nữa” nè, các chị gọi làm quen nữa” không ?
- Thôi đi, ai lại như vậy, cứ để mấy anh ấy gọi trước đi. Bọn mình cũng có cho anh ấy mà. Zane nói
- Uh vậy cũng được.
- Thôi chúng ta về khách sạn nghỉ mệt, mai phải bắt đầu công việc rồi.
- Cũng được, chị cảm thấy mệt mỏi đấy. Alex ơi, chị với em đi tắm hơi.
- Vâng, em rất thích.

- Các chị chơi kỳ quá à, biết em ghét tắm hơi nên các chị đi chứ gì ! Ghét !

- Sao lại nghĩ vậy, thôi đi đi bọn chị sẽ tập cho em cho. Zane yêu cầu.

- Đúng đấy Sara, đi đi em, bọn chị sẽ giúp đỡ hết mình.

- Ờ...ờ.... có được không các chị.

- Thì vào là xong chứ gì.

- Nhưng em sợ nè.

- Tầm phào, đi nào.

- Chị Zane em sợ lắm, thôi tha cho em đi

- Vào đi nè, có gì mà sợ.

“ Á”

- Các chị nè, công nhận tắm hơi thoải mái thiệt.

- Thế à, bó tay, hiiiiiiiiiiii

NewStaR Hotel.....

Một ngày tại Singapore đã trôi qua, bao nhiêu điều thú vị đã diễn ra, đêm nay Alex cứ trần trọc mãi không ngủ được, ấn tượng về chàng trai tên Randy Moore vẫn còn đó, cuộc nói chuyện đã kéo dài vài giờ..... mọi thứ thật tuyệt, rồi Alex chìm vào giấc ngủ, một giấc ngủ đầy ngọt ngào.

Trong lúc ấy đèn phòng của Zane vẫn sáng.

- Chị Zane, chị chưa ngủ sao ?

- Chứ, em đi ngủ đi, trễ rồi.

- Chị làm gì vậy, em giúp được không ?

- Khỏi, chị chỉ tìm một chút tư liệu về mối quan hệ giữa hai nước thôi.

- Hả ! Có phải chị không Zane, thường chuyện này chị hay nhờ chị Alex lắm mà.

- Hi.....hi..... cũng có gì đâu, tại chị ngủ không được thôi.À này, em có đi ngủ hay không thì bảo.

- Vâng, thưa chị, hiiiiiiii.....hiiiiiiii

Tối hôm đó Zane ngồi vài giờ trên vi tính để tìm thông tin, một chuyện lạ xảy ra giữa cố và Alex. Nhưng thật ra khoảng 3.ô sáng Alex đã truy cập tìm dữ liệu, mọi chuyện không có gì bất bình thường cả.....

- Hai chị làm việc suốt đêm à ?

- Không có đâu Sara ạ, chị Zane của em chỉ có thể cầm cự vài giờ thôi. Zane nói với vẻ đầy tự hào.

- Vậy mà cũng làm như hay lắm. Xí..... ! Mà nè, các chị có tìm ra gì không ?

- Theo tin tức nội bộ hoàng gia, thì hôm mất chiếc nhẫn là buổi gặp mặt hữu nghị giữa nhà thương nhân nước ngoài và nhà bộ trưởng ngoại giao Singapore.

- Wow, ông thương nhân này có giá gồm nhỉ. Sara trầm trồ thán phục.

- Ông ấy là người Sing, là người làm cho nền kinh tế của Sing phát triển, nên mới được chú tâm nhiều đến thế đó.

- Rồi việc gì xảy ra sau đó ?

- Và khi đó, tại đây bị mất điện mười phút, thời gian mà một tên trộm có thể lấy cắp chiếc nhẫn một cách khó khăn. Alex xen vào.

- Vậy khả nghi nhất là nhà thương nhân kia rồi.

- Chính phủ đã nghĩ tới điều đó, đang điều tra ông ấy và kết quả chỉ đem lại thất vọng thôi. Zane nói.

- Nhưng chúng ta có lẽ sẽ khác đây.

- Em sẽ điều tra được đây, nhưng phải bao lâu, hẳn có tới sáu công chi lớn, mỗi công ty cách nhau khá xa. Zane nói tiếp.

- Nhưng những công ty này sắp xếp một cách bất thường đây chị Zane ạ. Alex nói vào.

- Lạ, mà lạ sao vậy ?

- Nếu chị chụp tổng quát từ trên cao thì năm tiêu biểu chi nhánh lớn của lão tạo thành hình ngôi sao năm cánh, công ty điều hành trung tâm nằm tại trung tâm của ngôi sao ấy.

- Quái lạ thiệt, không lẽ việc này đã được sắp đặt lâu rồi sao ? Sara hỏi.

- Cũng có thể là như vậy. Alex tán đồng.

Tít....tít.....tít.....

- Tính hiệu của chú Saro đây. Zane bảo.

- Các cháu đã tìm được manh mối nào chưa.

- Khá nhiều đây chú Saro. Zane nói.

- Đây là hướng điều tra của các cháu, khu cao ốc nằm ở phía tây thành phố đang có chiều hướng lạ, từ trường thay đổi liên tục.

- Chúng cháu phải đến đó làm sao? Sara hỏi.

- Không phải hôm nay, mà là ngày mai, vì hôm nay một chất khí lạ sẽ phóng ra, hơn nữa lực lượng phòng vệ cũng rất nghiêm ngặt.

- Một chất khí lạ hã chú. Sara ngạc nhiên hỏi.

- Đúng ! Chất khí lạ ấy sẽ tạo thành một mái vòm, như kết giới vậy đó. Alex giải thích.

- Ngộ thiệt hé mấy chị.

- Vậy ngày mai tụi cháu sẽ tới đấy. Zane lên tiếng.

- Ủ ! Cứ vậy đi. Chú tắt tín hiệu đây. Bye !

- Bye !

Một việc đã một hướng để bắt đầu, những nguy hiểm vẫn còn đó, không ai biết được, chỉ còn làm theo trách nhiệm, trực giác và khả năng, vì hòa bình và quan hệ hai nước, vì tất cả.....

Reng.....reng.....reng.....

- Chị Alex, điện thoại của chị kêu kìa..

- Hừm ! Làm việc say sưa, ngay cả điện thoại reo cũng không chú ý.

- Chị ấy làm việc như vậy cũng tốt, xem chúng ta nè chỉ ngồi sơn móng tay, tán dóc, quả là thiệt ngộ ghê. Hi.....hi.....

- Con nhỏ này dạo này bày đặt lên giọng hã.

- Xí ! Chứ không phải vậy sao, có làm có chịu đi bà chị ơi.
Hi.....hi.....

- Dám nói vậy hã, cho chết nè.....

- Á ! á! Tha cho em đi mà chị Zane, em không dám nữa đâu.

- Hi.....hi..... cho chừa nè!

- Hi.....hi..... vâng, em sẽ tới đúng hẹn. Alex nói.

- Hã! “em sẽ tới đúng hẹn”,chuyện gì ...hi.....hi.....gì thế chị Alex
hi.....hi.....

- Ai vừa” gọi cho em vậy.

- Ai vậy chị Alex.

- Ờ.....ờ..... không có gì đâu. Là một người bạn thôi mà.

- Mà bạn nào thế. Ý ! mặt chị đỏ lên hết rồi kìa.

- Bậy bạ, làm gì có

- Nói cho tụi này nghe đi Alex, ai vậy cưng.

- Anh....anh Randy ấy mà.....

- Hi....hi.....hi.....

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 3:

Ngày hôm sau, ba cô gái đã đến tòa cao ốc nằm ở phía Tây thành phố, tòa nhà nằm biệt lập, cách xa khu đô thị, mảnh đất nơi đây khô cằn thiếu sức sống, nó cũng giống như một miền đất chết, mọi thứ nơi đây đều kỳ lạ, thật khác với những nơi khác nó không phải là một phần của dãy nước sạch và xanh.

- Ôi, sao nơi đây căn cỗi quá vậy. Zane than thở.

- Không một chút sức sống, đây giống vùng đất chết quá à. Sara nói thêm vào.

- Từ trường nơi đây quái lạ quá, nó ngăn cách bên trong với bên ngoài tòa cao ốc này. Alex nhận xét.

- Quả thật nơi đây sắp xảy ra một việc gì đây. Zane nhận xét.

- Như vậy việc chia rẽ tình hữu nghị giữa hai nước là không phải ý đồ của họ rồi. Sara nói.

- Chắc là vậy rồi, nhưng mọi việc ai mà ngờ tới được. Zane tán đồng.

- Chúng ta hành động được rồi chứ. Alex lên tiếng.

- Okay, đã sẵn sàng.

Ba cô gái Rồng từ từ nhắm thẳng hướng tòa cao ốc mà tiến tới, không khí lúc này thật nặng nề, thời gian như ngừng trôi. Đi vào sào huyệt của địch một cách đàng hoàng thật nguy hiểm và điên rồ, nhưng các cô đã chọn

như thế, vì nơi đây chỉ có một con đường, một lối đi duy nhất. Và rồi từ trong tòa nhà những tên sát thủ được trang bị vũ khí tối tân cứ tiến về phía ba cô gái. Một trận chiến ác liệt đã xảy ra, một bên là những cô gái xinh đẹp từ ánh sáng, một bên là những tên sát thủ cơ bắp cuồn cuộn mặt đầy sát khí được sinh ra trong địa ngục bóng tối, trận chiến giằng co khá lâu các cô cũng dần thấm mệt, bọn sát thủ bị hạ cũng không ít, chúng nằm khắp trên mặt đất khô cằn.

- Cứ tiếp tục như thế này không xong đâu. Sara hét to

- Chúng ta cần thêm viện binh. Zane gợi ý

- Vâng, em đang liên lạc với căn cứ đây, các chị cố gắng cầm cự nha. “Rồng nước gọi căn cứ, chúng tôi cần quân viện trợ, khẩn trương lên, chúng tôi không có thời gian.....”

“ Á ”

.....không có gì, tọa độ X90’, khu cao ốc phía Tây Singapore”.

- Rồi chưa Alex.

- Chờ chút xíu nữa viện binh sẽ tới ngay.

- Em không thể đánh tay đôi được nữa rồi, được dùng phép thuật nơi này chứ chị Zane. Sara than thở

- Chị nghĩ được đấy, nơi đây tách biệt với thành phố mà.

- Chúng ta không được lạm dụng quyền năng này, sức mạnh đó chỉ để đánh với thế lực D3. Alex ngăn cản.

- Nhưng chúng ta sắp cầm cự không nổi rồi. Zane phản đối.

- Đúng đấy chị Alex.....chết nè..... em sắp hết chịu nổi rồi.

“ Sức mạnh của RỒNG Gió, hồi thần gió ban cho con sức mạnh, vòi rồng
”

Sau khi câu thần chú Sara đọc vừa dứt, bỗng từ đâu những cơn gió nhỏ hòa vào nhau tạo thành một vòi rồng, nó đi tới đâu thì bọn sát thủ bị hất tung cả lên.

- “Á ” coi chừng nó kìa, nó đi về phía thành phố kìa Sara. Zane thốt lên.

“Phụt”

- Phù, hú hồn, tí nữa là có chuyện xảy ra rồi. Sara thở phào nhẹ nhõm.

- Xin chào các bạn, bọn mình là những con Rồng hỗ trợ, hân hạnh làm quen với các bạn. Cô bé đội trưởng nói.

- Rất vui khi làm việc với các bạn. Zane đáp lại.

- Chị Alysa, chị khỏe không ? Sara hỏi.

- Sara đó à, chị vẫn khỏe, còn em ?

- Okie, hiiiiiiii làm công việc này có cực lắm không chị ?

- Cũng có nhưng vui lắm.

- Thế à, nhớ những lần trước hợp tác, chị thấy em cũng giỏi lắm đó, sẽ mau lên chức thôi. Alex xen vào.

- Hi.....hi.....chị quá khen.

- Alex ! Sara ! Alysa ! giờ này mà còn tán gẫu được à. Giúp bọn chị một tay nào. Zane hét to.

- Vâng ạ, bọn em ra liền, quên là chúng ta đang chiến đấu nữa, hi.....hi.....

- Alex, chúng ta để mọi người đối phó.....

- Cận thận chị Zane hô to.

Một tên sát thủ bị Alex đập ngay giữa mặt té xuống bất tỉnh.

-hú vía, tí nữa" là toi mạng rồi, chúng ta vào tòa nhà.....cẩn thận, ăn hiếp em của bà hã.

Một cú quật tuyệt vời của Zane đã hạ đo ván tên sát thủ. - Vào tòa nhà này với chị, "hộc" ! "hộc" ! ngoài này để Sara và mọi người lo được rồi.

- Vâng, chúng ta đi nhanh lên, chậm trễ không tốt đâu.

- Chị Zane, Alex các chị đi đâu vậy. Alysa hỏi.

- Bọn chị vào trong này, em ở lại hỗ trợ với Sara nha. Alex nói.

- Vâng ạ, hai chị cẩn thận nha.

- Ủ! em cũng vậy đấy, Alex đáp lại.

Hai cô gái từ từ vào trong tòa nhà, họ chỉ nghĩ cách nào vào đó để giải quyết nhanh gọn, nhưng họ đâu ngờ rằng, từ phía trên một họng súng đen ngòm đang chia xuống phía đám đông, muốn lấy mạng ai bất kỳ cũng có thể, mọi chuyện nằm ngoài dự tính của hai cô. Mọi thứ như im lặng hẳn đi trong khi thực tế thì tiếng va chạm vũ khí vẫn vang lên, một tiếng réo xé tan bầu không khí lặng yên đó, nó đầy sát khí và nó đã mang đến sự đau thương.

"Chéo" ! "Bùm" !

" Á"

- Chuyện gì vậy ? Alex tỏ vẻ ngạc nhiên và nhìn về phía phát ra tiếng hét đó.

- Chị Alysa. Tiếng hét của Sara vang lên.

Nằm bất động trên nền đất chết, mảnh đất cằn cỗi ấy, một cô gái với mái tóc dài rũ cả khuôn mặt, tiếng khóc của Sara càng làm cái không khí tang tóc càng nặng nề hơn, dòng máu đỏ, nóng hổi tràn đầy lòng nhiệt huyết của sức trẻ đang chảy ra, Sara xốc cô lên, mái tóc rũ xuống làm lộ khuôn mặt trắng bệch của cô.....

- Chị Alysa, chị sao thế này, chị trả lời em đi mà, chị Alysa

- Alysa, em có sao không. Alex hét lên định chạy tới chỗ của cô nhưng Zane đã ngăn lại.

- Alex, trong lúc này em hãy thật sự bình tĩnh, em hãy nhớ nhiệm vụ của chúng ta đừng để Alysa hy sinh vô ích.

- Nhưng mà chị Zan....

- Em đừng nói nữa, bây giờ chúng ta hãy biến đau thương thành sức mạnh, đừng nên bi lụy. Zane nói với giọng rất cứng rắn nhưng mắt cô đã ươn ướt, cô đang cố gắng giữ không cho giọt lệ đau thương tràn ra. Có lẽ cô biết nếu giờ mà rơi lệ, cô sẽ yếu đuối và không thể quật dậy mọi người.

- Đây Sara, em hãy kiên cường chiến đấu, và nhớ bảo vệ Alysa nha. Zane hét lớn. Đi nào Alex, Zane kéo Alex đến cái thang máy dẫn đến các tầng trên. Alex quay lại nhìn cảnh vật cho đến khi cánh cửa khép dần lại.

“ Hỡi thần Gió hãy giúp con giết hết bọn xấu xa này”

Tiếng hét của Sara vang lên, những trận cuộn phong nổi lên, tung những tên sát thủ lên trời, quật chúng xuống đất. Bây giờ trên mảnh đất không sức

sống này không còn bóng dáng của những tên quý đến từ địa ngục nữa. Sara quy xuống bên cạnh Alysa.

- Chị Alysa. Sara khóc, cô đã khóc rất nhiều, tiếng nấc nghẹn ngào trỗi lên. Không khí xung quanh một lần nữa lại im hẳn đi. Trong lòng mỗi một người ở đây, ai cũng đau thương, và khúc hát tiễn biệt lại vang lên, khúc thánh ca của sự vĩnh cửu.

- Alysa ! chiến sĩ Rõng cây trong khi làm nhiệm vụ, cô đã bị thương trầm trọng, mong rằng cô ấy sẽ vượt qua. Giọng nói của đội trưởng vang lên, mặc dù biết là cơ hội vẫn là không có, nhưng trong mỗi một con người chứng kiến cảnh đau thương ấy, ai cũng mang một niềm hy vọng.

- Hãy đưa Alysa đi cấp cứu ngay, nhanh lên giùm. Sara gào to.

ooo

- Lúc này không phải là để buồn, để khóc đâu Alex, em hiểu chứ.

Alex ngồi đó, cô nhớ lại những kỷ niệm thời xưa, khi ba chị em cùng cô em họ cùng chơi đùa với nhau. Biết bao kỷ niệm tuổi thơ ulla về, cô đang tiến vào bóng tối, tiến vào sự bế tắc, bỗng nhiên trong thâm tâm cô vang lên tiếng nói của Alysa, cô nghe rõ mồn một tiếng của Alysa.....

- Chị Alex ơi, cuộc đời mỗi ai cũng đều trải sinh lão bệnh tử, không ai có thể thoát khỏi số phận đó, đó là định mệnh rồi, đừng quá đau buồn, hãy cùng em tiến ra nơi phía ánh sáng ấy đi, em không muốn nhìn chị như bây giờ. Cuộc đời sẽ có lúc buồn, nhưng cái buồn nào rồi cũng có phai theo năm tháng, hãy sống kiên cường lên chứ chị, một Alex , chị họ của em đâu rồi, hãy chứng tỏ cái bản lĩnh của một chiến sĩ Rõng, không nên quy ngã trước một đau thương nhỏ nhoi này chứ chị. Theo em đi. theo em đi.

- Alex, em có sao không vậy ?

“Soạt”

- Em vẫn ổn chị Zane ạ. Chúng ta đi tới đâu rồi.

- Hi, chúng ta đã tới nơi muốn tới lâu rồi, em cứ ngồi ở đó đấy thôi, cũng may là không có kẻ địch tấn công đấy.

- Em xin lỗi đã làm cho chị lo. Bây giờ em không sao nữa đâu.

- Chị đã quan sát ở xung quanh nơi đây, chẳng hề có một chỗ nào để ẩn nấp cả, chỉ có hai lối vào thôi, có lẽ tên hung thủ đang ở trong ấy.

- Vậy chúng ta chia ra đi, mỗi người sẽ giải quyết từng cửa.

- Như vậy liệu có ổn không đấy ?

- Chị yên tâm, em đã ổn rồi, không có sao đâu.

- Ừ, đành vậy thôi.

Rồi hai cô gái rẽ ra hai hướng khác nhau. họ đang tiến lại gần hơn phía cánh cửa, phía sau nơi ấy là những cạm bẫy? những tên khát máu? hay là những điều bất ngờ khác? Tất cả chỉ có trời mới biết và họ đang khám phá nó.

“Két”

- Hú....ú có ai ở đây không. Zane lên tiếng. Mọi vật yên lặng quá, không lẽ không có mà nào hết sao ? Thất vọng quá, đành qua cửa kế tiếp thôi.

- Đâu có dễ thế cô em

- Ai vậy. Á !

- Chuyện gì vậy.

- Ở đây có ma Chôm Chôm.

- Hừ ! Model thế này thôi chứ. Xin tự giới thiệu tôi là thành viên trong nhóm Sát Thủ Liên Hoàng, tên tao là Minhao Chang.

- Người Trung Quốc à, đến đây chi ?

“Rằm”

- Ta giữ cổng này, muốn qua trừ phi hạ được ta.

- Xàm, người mà đánh đấm gì.

- Con nhóc kia, tao sẽ cho mày một bài học.

- Xin mời.

Tên Sát Thủ Lien Hoàng xông vào Zane, hấn đá vào cô, nhưng cô đã né được nhưng bất ngờ hấn dùng tay đánh vào mặt cô.

“Xoảng”

- Khá đấy, nhưng người sẽ thất bại thảm hại thôi.

- Cứ chờ xem.....

Không đợi cho Minhao dứt câu, một cú đá thật mạnh vào bụng làm hấn trượt dài trên sàn.

- Ta đã nói rồi, người sẽ thua.

« Chứ »

Á !

Mày chơi bẩn.

- Muốn thắng thì sẽ không từ thủ đoạn nào cả, con nhóc như mi còn non nớt trong việc này quá.

- Vậy người là người chĩa súng ban nãy xuống dưới kia phải không ?

- Vớ vẩn, hồi nãy giờ ta chỉ đánh một giấc chờ bọn mi thôi.

« Thế là ai nhỉ, nhưng theo trực giác của mình thì chắc không phải là hăn rồi ».

Bất ngờ tên Sát Thủ tấn công Zane, cô đang ở thế bị động, họng súng của hăn đang chĩa thẳng vào cô, hăn ép sát cô vào bên cửa sổ và bóp cò.

« Chú »

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 4:

Trong lúc ấy, từ khi Alex bước vào cánh cửa ấy thì một tên sát thủ đã đứng chờ sẵn.

- Người làm gì ở đây vậy ?

- Con bé này hỏi ngộ, ta được lệnh ở đây chờ bọn mi đấy, - Thế à, biết chúng tôi đến à ?

- Không, nhưng có nghe thoáng qua, nên họ đã thuê bọn tao cả tuần nay rồi.

- Làm gì giải thích cặn kẽ dữ vậy, nhiều chuyện.

- « Nuốt giận » Hừ ! Tao sẽ cho mày biết tay, nhưng bọn tao thông lệ trước khi giết ai thường gửi lại cho họ cái danh thiếp.

- Trời! Chi vậy?

- Để được yên nghĩ thế mà. Ha.....ha.....xin tự giới thiệu, ta là Sát Thủ Liên Hoàng, tao tên là Xiao Chang.

- Nói nhiều quá, có đói bụng không ?

- Sao không, ta đứng đợi bọn mi từ sáng tới giờ, chưa có gì lót dạ hết.

- Ăn mì nha ?

- Okie ! Đâu, đưa đây.

- Hi....hi.....trên đầu mi đấy, tóc gì mà quăn dữ thế không biết.

- Hừ ! Chết đi nhóc.

- Vậy sao, tui chuẩn bị cả rồi.

Vừa dứt lời, Alex bật chiếc kính phân tích của mình lên, dùng chức năng tấn công. Từ chiếc kính một luồng sáng tím bắn ra, làm bóng đèn của tên sát thủ khiến hắn không cử động được.

- Thế còn phách lối nữa không.

- Con nhỏ xảo quyết.

- Ta nhớ mi rồi, Xiao Chang phải không, ta sẽ vào thăm nuôi người.

Hi.....hi.....

- Người.....

- Bye nha. Ta đi đây.

Nói về Zane, bị họng súng của Minhao chia vào, nhanh tay cô đã dùng xích tình yêu của mình xiết cổ hắn, nhờ vậy mũi súng chệch đi chỗ khác.

- Người đã bị trói rồi, ngồi đây chờ ăn cơm tù nha.

- Đừng nói ngông nghênh.

- Kệ tui. Bye nha.....

Zane và Alex đi theo lối mòn tới hai cánh cửa khác, rồi cả hai chạm vào nó, đẩy nhẹ ra, phía sau mỗi cánh cửa là một chàng thanh niên, họ là những sinh viên đang học ở Singapore. Randy Moore và Peter Tunner.....

I. Nhiệm Vụ Mới (2)

- Chào cô bé. Randy lên tiếng.
 - An.....anhlàm gì ở đây vậy? Alex ngạc nhiên hỏi.
 - Nhiệm vụ của anh là ở đây mà.
 - Vậy anh là nhân viên của họ à.
 - Họ nào ?
 - Hi, thì ra là như thế, tui đã nghĩ sai về anh rồi.
 - Không ngờ cô bé là Rõng.
 - Chuyện đó có gì quan trọng không.
 - Sao lại không quan trọng chứ.
 - Anh đừng nói chuyện phiếm nữa, anh đã ở đây có nghĩa anh là người xấu.
 - Ha.....ha.....
 - Anh chịu trói đi.
 - Làm gì dữ vậy cô bé, ta có cái này muốn cho cô bé coi nè.
 - Tôi không cần, tôi sẽ bắt anh lại.
- « Cháu »
- Wow, cô bé nóng tính thật đó, nhưng càng giận lại càng thấy xinh hơn.
 - Anh.....anh.....Alex không nói nên lời, khuôn mặt đỏ ửng lên. Tôi quyết phải bắt được anh.

- Hi...cô bé xem cái này đi, sẽ hiểu rõ thôi.

- Hả ! Anh là.....

Trong lúc ấy, Zane vừa trông thấy Peter liền nhào tới tặng anh ấy một quả đấm thật mạnh vào mặt, cô còn dùng xích định xiết chết Peter.

- Ờ.....cô bé hung dữ quá, nói lỏng chút xíu đi.

- Thì ra anh là kẻ chủ mưu à ?

- Không.....khó..thở quá, nhẹ tay giùm đi.

- Loại người như anh, như thế là quá nhẹ rồi.

- Xin tha giùm đi mà.

- Ờ chi Zane, đừng xiết anh ấy nữa, hiểu lầm đấy. Alex kêu lên.

- Hiểu lầm là sao? Vậy còn vụ của Alysa?

- Ừ nhỉ, còn vụ của Alysa, các anh đã làm việc đó à?

- Không, bọn anh không hề làm việc đó, nhưng các em đi từ dưới lên không thấy ai khả nghi à? Peter hỏi.

- Nếu thấy thì đâu cần hỏi các anh. Zane lườm Peter.

- Nếu ở đây không ai làm thì có thể là Losy, Losy Ketching. Randy nói.

- Là ai vậy. Zane thắc mắc.

- Con gái ruột của tên trùm thương nhân đấy. Peter giải thích.

- Mà nè Alex, này giờ chưa nói cho chị biết, hiểu lầm vụ gì?

- Chị Zane nè, các anh ấy làm trong hình cảnh quốc tế, cảnh sát chìm đó.
- Nhưng bây giờ thân thế bị lộ hết rồi. Randy than thở.
- Các anh có điều tra được gì chưa? Zane hỏi
- Ít thôi cô bé. Peter trả lời.
- Dở hơi !
- Hi.....hi.....
- Chúng ta xuống dưới thôi. Peter đề nghị.
- Okay, còn hai tên kia, ủa! đâu mất tiêu rồi, trói chặt thế mà vẫn thoát được, hay đấy! Zane nói.
- Bọn chúng là dân chuyên nghiệp bẻ khóa mà. Peter chọc.
- Kệ chúng chứ, mắc mớ gì. Zane nói cộc lốc.

Mọi chuyện hôm nay xảy ra quá đột ngột, bao nhiêu điều bất ngờ đã xảy ra. Chuyện buồn nhất là cô em họ Alysa của đã hy sinh để lại là một nỗi đau. Tối hôm đó, cả ba cô ai cũng không ngủ được, họ nhớ về ngày xưa, nhớ về người bạn, người em, đồng nghiệp giờ đã đi xa, đi mãi mãi, không quay trở về.....

- Em không sao chứ Zane. Peter hỏi.
- Em, bây giờ em không thể kiên cường như hôm qua.....hức.....hức...được anh ạ. Zane nói chuyện trong tiếng nấc nghẹn ngào.
- Em không nên cố kiềm nén như thế, có gì em cứ trút hết ra đi, em khóc đi, rồi em sẽ thấy thanh thản hơn.

Hu.....hu.....Zane ôm chầm lấy Peter, bây giờ cô đang cần một điểm tựa, cần một bờ vai. Hai cô em nhờ cô nên đã trấn tĩnh, nhưng bi kịch tình thân của mình không ai tháo gỡ được. giờ đây cô cảm thấy thoải mái hơn, nhẹ nhõm hơn khi ở bên cạnh Peter.

- Làm gì ngồi thừ ra đó vậy Sara? Zane hỏi.

- Em nghĩ tới chị Alysa.

- Đừng quá ủy mị thế chứ, chúng ta còn nhiệm vụ quan trọng mà, em nhớ không.

- Chị Zane nói đúng đấy Sara. Alex tán đồng.

- Chị Alex, mắt chị thâm hết rồi kìa.

- Ồ! không có gì đâu, chỉ vì thức khuya quá thôi.

- Chị cũng nhớ chị Alysa à? Không biết giờ chị ấy sao rồi. - Ờ ! cũng nhớ, nhưng chị đã tìm ra âm mưu sơ lược của họ rồi.

- Thế à, chị nói đi.

- Chúng ta có cần gọi cho Randy và Peter không. Zane hỏi.

- Không cần đâu chị ạ, chúng ta thôi là đủ rồi. Alex nói.

Chiếc kính phân tích phát ra tia sáng trắng, hình ảnh sơ đồ sáu tòa cao ốc hiện lên, những hình ảnh không gian ba chiều, những ánh sáng khác từ năm tòa nhà tạo thành ngôi sao, tại trung tâm là tòa cao ốc chính của lão Ketching, nơi đây có một trạm thu phát sóng rất hiện đại.

- Chị này, nó có ý nghĩa gì thế. Sara thắc mắc.

- Đây là chiếc đĩa mà chị tìm được vào ngày hôm đó.

- Vậy sao lúc đó chị không nói gì hết vậy.
- Lúc ấy chúng ta còn tâm trí để quan tâm việc này sao ? chị chỉ mới xem chiếc đĩa này vào lúc sáng.
- Nhưng tại sao lại có chiếc đĩa này ở nơi như vậy, nó có vấn đề gì chẳng ? Zane băn khoăn.
- Em cũng cảm thấy lạ, chị tìm thấy nó ở đâu vậy.
- Chị tìm thấy nó nằm ở gần cánh cửa số tầng kế cuối.
- Nơi cửa số à? Zane hỏi lại.
- Vâng, chị nghĩ việc gì vậy. Alex hỏi.
- Chị nghĩ chiếc đĩa này không có vấn đề, có thể nó bị đánh rơi, hoặc đó là sự thách thức của tên sát thủ Losy, con gái lão Ketching.
- Chị nghĩ vậy sao. Sara hỏi.
- Vâng.
- Nhưng chúng không sợ đây sẽ là vật chứng để tố cáo về công việc của hẳn sao.
- Chỉ bấy nhiêu đây, thì chưa đủ cơ sở đâu cô Út ạ.
- Nhưng chúng ta có thấy ai bỏ trốn ra đâu, quả thật là em không thấy bóng ai ra khỏi tòa nhà.
- Có lẽ nơi ấy có cơ quan.
- Đúng đấy, sao lúc đó chúng ta không xem xét kỹ nhỉ. Alex nói.

- Các chị nè, em xin nhắc nhở tí nha, chúng ta có nhiệm vụ tìm chiếc nhẫn để giữ hòa bình hai nước thôi.
- Nhưng có lẽ nó có liên quan thì sao. Zane phản đối.
- Em thì không ý kiến, nhưng em thấy lạ.
- Về chuyện gì. Alex hỏi gấp.
- Các chị thấy đó, vì sao họ có mục đích riêng thì cần gì một chiếc nhẫn, em không nghĩ họ thiếu kinh phí, với lại vụ này lại có sự can thiệp của Hình Cảnh Quốc Tế nữa..
- Sara nói đúng đấy, vụ này hình như đã đi quá xa. Zane tán đồng.
- Vậy việc đánh cắp chiếc nhẫn là vì mục đích khác hẳn. Alex nói.
- Chị nghĩ họ có ý khác sao, nhưng liệu chiếc nhẫn ấy là tâm điểm của vụ này đây.
- Để chị đi tìm thêm tư liệu về chiếc nhẫn này.
- Sara, chị với em đi tìm hai anh ấy để tìm thêm thông tin. Zane thúc Sara.
- Được, quyết định vậy đi, còn em sẽ tìm cách vượt tường lửa để điều tra vụ việc này kỹ càng hơn. Alex nói.
- Hệ thống an ninh của nó không dễ gì đột nhập đâu, em phải cẩn thận đấy.
- Chị Zane chúng ta đi thôi.
- Hừm! Ten Peter và Randy là “cớm” à, ta thiệt mất cảnh giác trong thời gian qua, cứ tưởng chúng là sinh viên thật.

- Thưa tiểu thư, chúng ta cần giải quyết chúng không?
- Giải quyết chúng à, cũng hay đấy chứ, làm nhanh gọn rồi đem xác chúng về đây cho ta.
- Vâng thưa tiểu thư.
-phì....phì....không, không được làm thế////phì///
- Hai anh nói đi, không lẽ chúng ta hợp tác làm việc với nhau mà các anh lại giấu sao. Sara bực dọc la to.
- Bình tĩnh nào Sara, đó là thông tin mật của HCQT mà. Peter nói.
- Nhưng nếu có bí mật thì làm sao chúng ta làm việc cùng nhau được.
- Thì chúng ta đã biết được tên đầu xỏ rồi đó thôi.
- Thế thì ích lợi gì ?
- Em không muốn bắt hãn ta à ?
- Vì lí do gì. Zane xen vào.
- Vì.....vì.....
- Anh trả lời không được phải không, vâng, bọn em có thể bắt lão, nhưng nếu không có lý do chính đáng thì hãn cũng được tự do, với lại mục tiêu mà bọn em đề ra là đánh đâu trúng đó, không bao giờ sai con mồi.
- Bọn em nói chuyện hình sự quá. Randy nói vào.
- Em thật thất vọng về mấy anh đấy, không ngờ các anh lại không chịu hợp tác. Sara nói.
- Nhưng đó là.....

Zane xen vào : Nếu đã như thế thì công việc của ai người đó làm, chúng ta không còn liên quan gì nữa, Okay ? về thôi Sara.

- Bọn em thật cố chấp. Peter nói.

Zane nhìn Peter thật lâu, ánh mắt của cô như muốn áp đảo Peter: Vâng, bọn em cố chấp vậy đó, có sao không ạ? Chúng em còn công việc đi trước, các anh ở lại vui vẻ.

- Em.....

Zane và Sara rời khỏi chỗ ngồi và một mạch đi về mà không một lần quay lại xem tình hình sẽ như thế nào, bỏ lại hai anh chàng ngồi đó không biết nói thêm câu gì và cách làm việc của hai cô cũng như ba chị em họ. Họ chỉ mỉm cười một cái khi họ đi thật xa.

- Anh nghĩ chúng ta làm như vậy đúng không Peter?

- Tôi cũng không biết nữa, nhưng tôi thấy càng lúc tình hình càng căng thẳng.

- Việc đó quả nhiên rất khó nói.

- Chúng ta sẽ không nói ra điều đó, đây là lệnh đầy Randy, việc nội bộ không để cho người ngoài biết được.

- Nhưng họ cũng nằm trong tổ chức chống tội phạm mà.

- Nhưng họ không phải là nhân viên của HCQT.

- « Bọn mình không phải là cận vệ của tiểu thư Losy Ketching... »

Một gã đàn ông cao to đứng khoanh tay trước mặt hai anh, thân hình hăn lực lưỡng, những cơ bắp cuồn cuộn. Gã cao to đến phát sợ và lúc nào trên khuôn mặt gã cũng nở một nụ cười hiểm ác.

- Ông tìm chúng tôi đấy hả Dane. Dù biết nhưng Peter vẫn hỏi.
- Lũ phản bội, không, bọn sâu bọ “cớm” chúng mày vẫn ngồi ung dung nơi đây với người đẹp thì quả là gan lì.
- Chuyện này cũng thường thôi Dane ạ, chúng tôi có sao đào hoa mà.
- Ha.....ha.....thế mà tiểu thư Losy cũng thế, cô cũng muốn mời hai người về tham dự một buổi tiệc với cô ấy.
- Tôi nghi là chắc phải đành thất kính với tiểu thư quá, bọn tôi đang nói chuyện dang dở nơi đây. Peter nói giọng như nuối tiếc.
- Oh, như vậy thì không được rồi, vậy tôi phải đem xác mấy anh về thôi.
- Như vậy cũng được sao? Vậy thì tuyệt quá. Randy cười.

Dane liền ra hiệu, hàng chục tên sát thủ từ đâu xuất hiện, ánh mắt đầy sát khí như muốn ăn tươi nuốt sống hai chàng thanh niên, tình hình đang trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, cuộc chiến tựa như cuộc giải quyết nội bộ bắt đầu.....

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 5:

- Tức thật, không ngờ hai anh chàng đó cũng ngoan cố thật chị nhỉ.
 - Uh! Nhưng cũng đâu thể trách người ta hết được chứ, căn cứ tổ chức nào cũng có bí mật riêng mà.
 - Đành chịu thôi, biết làm sao giờ.
- Tít.....tít.....
- Có tin từ Alex kia. Zane nói.
 - Alô! chị Alex à.
 - Chị Zane đâu rồi, cho chị nói chuyện với chị Zane .
 - Dạ.
 - Có chuyện gì vậy Sara, sao mặt em tái xanh hết vậy.
 - Của chị đó.
 - Gặp chị, đưa cho chị nào, alô!
 - Chị để cái di động ở đâu mà em gọi hoài mà chị không trả lời.
 - Em này giờ có gọi cho chi đâu, sao lại nói vậy.
 - Sao lại không gọi, gọi mãi không được em mới gọi cho máy của Sara đó.

- Á, nó đâu mất tiêu rồi.
- Chị làm gì la lớn dữ vậy, muốn điếc tai em rồi nè. Alex quát.
- Sorry, thôi chờ chút, có gì chị về rồi bàn tiếp.
- Alô.....alô.....
- Đi thôi Sara, chắc chị bỏ quên chỗ hai anh chàng đó rồi. -
Hi.....hi.....không biết họ có tham không nhỉ.
- Mong sao là không, đỡ tốn tiền mua cái mới.
- Khoái muốn chết mà là ra vẻ ta đây.
- Em nói vậy là sao.....
- Không phải mọi phí tổn để có chú Saro lo hết sao.
- Hi.....hi.....con nhóc này lấy cha nuôi ra ăn hiếp chị mày hã.
- Á.....
- Gì mà la lớn dữ vậy cưng.
- Bọn sát thủ đang tấn công họ kìa.
- Thế à ! Wow để coi họ trở tài xem thế nào.
- Chúng ta vào giúp họ một tay thôi.
- Vội vàng chi, chút đi nè.
- Chị Zane, chị nghe em nói đi mà.
- Im nào, chỗ chị em xem đấu võ à.

Zane đang say sưa xem Randy và Peter chống cự lại bọn sát thủ, cô đâu biết rằng nếu đánh bình thường thì không ăn thua gì, còn nếu dùng bùa chú tiêu diệt thì sẽ thiệt hại xung quanh nên hai chàng đành cầm cự nên đã dần thấm mệt.

- Anh Randy sao không hạ chúng nhanh gọn đi. Sara la lớn lên cổ vũ.
- Đánh bình thường không thể hạ....chết nè.....được chúng em ạ.
- Vậy sao anh không dùng bùa chú.
- Liên lụy.....xung...quanh rồi sao cô bé.
- Anh chàng này ngốc dữ vậy ta, sao không tọt kết giới bên ngoài, vậy là không bị ảnh hưởng. Sara nghĩ.
- Sara này, bọn này là dân gì mà đánh bình thường không chết nhỉ.
- Sao lại hỏi em, em sao biết chứ.
- Theo chị biết thì chỉ có một số không nhiều lắm được cấy gen của những pháp sư khi xưa để tái tạo lại sức mạnh.
- Chúng ta là những người đó sao.
- Đúng, không chỉ chúng ta mà còn một số của những tổ chức khác trong đó có cả FBI, HCQT, và nhiều chỗ lắm.
- Thế giới sẽ địa loạn thôi.
- Hi.....hi.....có phép thuật trong thế giới hiện địa cũng thú vị lắm chứ.
- Em còn thắc mắc vài điều, sau vài lần thử phép sao mọi người không thấy mình dùng phép nhỉ.

- Ngốc, chỉ chúng ta, người bị tấn công, và những con người có gen này mới thấy thôi, như vậy mới tuyệt chứ.

- Thế thì em yên tâm rồi.

- Yên tâm về việc gì ?

« Sức mạnh của Ròng Gió, sự diệu hiện yêu thương hãy nâng cánh ta lên, hãy cho tôi sức mạnh của người, kết giới « Áo ảnh gió » ».

- Em làm gì vậy, tạo kết giới mất sức lắm đấy.

- Chị đừng lo, em sẽ tiêu diệt nhanh gọn mà, anh Randy, Peter, giúp em một tay nào.

- Em vừa tạo kết giới hã Sara ? Peter hỏi.

- Nhanh lên anh ạ, em không kiếm được lâu đâu.

Vừa nói dứt câu, những luồng không khí tràn về tụ hợp trong lòng bàn tay Sara, uy lực càng ngày càng tăng dần, cô chấp hai tay lại rồi tạo thành một chiếc cung gió với ba mũi tên to lớn, vừa bắn đi, ba mũi tên như xé cả một vùng không khí khác, tạo nên một sức mạnh khủng khiếp, chúng hướng đến những tên sát thủ thật nhanh, thật bất ngờ, bọn khác máu nhận đủ đòn tấn công và nằm bất động trên đường. Thấy vậy Randy và Peter cũng tiếp sức cho Sara, chỉ trong chốc lát cả bọn bị tiêu diệt sạch, nhưng không hiểu tại sao tên Dane lại có thể trốn thoát.

- Chị Alex, có chuyện gì mà chị gọi bọn em gấp dữ vậy.

- Đúng đấy, có chuyện gì vậy Alex. Randy hỏi.

- À quên nữa, đây là chuyện của tổ chức chúng em, không có liên quan đến các anh. Zane nói.

- Chị Zane chị lại nữa rồi, việc nhỏ mà chị xé ra to không à.
- Chuyện gì mà mấy người lại cãi nhau vậy, nói cho chị nghe nào Sara.
- Là chuyện nhỏ thôi chị a., không có gì đâu, tại chị Zane muốn làm cho nó lớn ra ấy mà.
- Em lại bênh vực người ngoài mà hiếp đáp chị.
- Thôi, cho bọn anh xin lỗi nha Zane, có lẽ chuyện ban nãy chúng anh sai rồi, thôi để chúng anh kể cho bọn em nghe nha. Peter nói.
- Chúng anh đã được phái tới đây cách đây sáu tháng, trà trộn vào tổ chức họ để điều tra. Bởi vì nghe đâu bọn họ sắp thực hiện một âm mưu gì đó..

- Anh có biết họ làm gì không? Sara hỏi.

Randy lắc đầu ra chiều thất vọng, bọn anh vừa phải đi học với lại hành động của bọn anh dễ bị theo dõi, nên thông tin biết được cũng rất ít, chỉ biết họ tìm kiếm nhưng viên kim cương đủ loại ở khắp nơi.

- Theo việc của em điều tra được thì các tòa nhà con sẽ vận hành để chuyển một số năng lượng đến tòa nhà trung tâm và từ đó truyền thẳng lên vệ tinh....

- Họ làm gì mà tấn công dữ vậy ta. Sara nói.

- Năng lượng đó rất lớn, vận hành một lúc, tại một chỗ sẽ không cho kết quả đâu.

- Vậy thì các viên kim cương đủ loại là tác nhân tạo năng lượng sao ? Zane xen vào.

- Oh, việc này cũng đúng lắm chứ, chắc là vậy rồi. Sara thốt lên.

- Vậy thì việc đánh cắp chiếc nhẫn chỉ là một vụ nhỏ, mấu chốt là ở đây. Vậy chúng ta có nên tiếp tục không ? Zane nói.

- Phải tiếp tục thôi chị Zane ạ, chúng ta cần can thiệp vào. Sara cương quyết.

- Nhưng việc này nằm ngoài nhiệm vụ của các em mà, các em không nên xen vào việc này. Peter nói.

- Hì ! Vậy chúng em làm sao về mà trong tay chưa có chiếc nhẫn. Sara cãi lại.

- Đúng đấy anh Peter, chúng em phải tham gia vào vụ này thôi. Alex nói.

- Nhưng như thế thì có nhiều phiền phức lắm. Randy phản đối.

- Không lẽ chúng em ra về tay không và không có chiếc nhẫn, hay các anh để bọn em nhìn bạn bè gặp nguy hiểm mà ngồi không nơi đây. Zane cãi lại.

- Nhưng.....

Chưa kịp nói thì Peter đã bị Alex ngắt lời :

-Quyết định vậy đi, chúng ta sẽ cùng tham gia vụ này.

- Bọn em bướng quá. Peter nhận xét.

- Hì! Bây giờ mà anh mới biết là đã quá muộn rồi, và còn nhiều điều bất ngờ nữa, rồi từ từ các anh sẽ biết thôi. Sara xen vào.

- Chịu thua mấy cô luôn. Peter nói.

- Phải vậy thôi. Cả ba cô gái đồng thanh đáp lại.

- Trở lại vấn đề thôi, chúng ta phải làm gì đây, phải có kế hoạch trước chứ, không thôi sẽ ôm cái thất bại. Zane nói.

- Chị Zane ạ, em nghĩ chúng ta nên chia ra, mỗi người sẽ đi tới mỗi nhánh của ngôi sao ấy mà hành động, như vậy sẽ tốt hơn. Sara góp ý.

- Xé lẻ như vậy liệu có quá nguy hiểm không. Peter hỏi.

- Không đâu anh Peter, như vậy khỏi phải rườm rà, lại dễ dàng xâm nhập, tôi thấy ý kiến của Sara được đấy.

- Anh Randy tán đồng ý kiến của em rồi, vậy quyết định vậy đi nha, chị Alex nói gì đi chứ.

- Tối nay chúng ta phải hành động ngay thôi.

- Sao gấp dữ vậy Alex.

- Hiện giờ, có những hiện tượng kỳ quái, từ trường thay đổi liên tục tại các tòa nhà đó, chị không biết có chuyện gì xảy ra trong ấy.

- Không lẽ như vậy mà thời tiết các vùng lân cận cũng bị ảnh hưởng chị chỉ.

- Điều này chị không rõ lắm, nhưng từ trường ở những nơi này có điểm chung là không có bất cứ vật gì xâm nhập từ trên xuống được.

- Vậy à chiến thuật em sắp nghĩ ra bị vô hiệu hóa rồi.

- Xung quanh cũng không được luôn á?

- Trời! không lẽ phải đi công chính vào à? Zane tỏ vẻ ngạc nhiên.

- Uh, không còn cách nào khác chị ạ.

- Chuyện này rắc rối đây. Peter nói.

- Hi...hi....chuyện rắc rối đâu phải bây giờ mới có đâu, mà từ khi bắt đầu nó đã như đồng tơ vò rồi. Sara nói.

- Okay ! Vậy tối nay tiến hành vậy.....

- Sara, em đi nghỉ chút đi, tối nay chúng ta đã hành động rồi.

- Chị Alex nè, em nhớ chị Alysa quá, không biết chị ấy có sao không chị ?

- Em khờ quá, Alysa hiền như thế, sẽ không sao đâu.

- Thiệt hã chị.

- Ủ! chị không có lừa em đâu, thôi đi ngủ đi, chừng nào chuẩn bị sẽ kêu.

- Vâng ạ.

Alex vừa bước ra khỏi phòng Sara đã liền bật dậy, gọi đến căn cứ Rồng ngay tức thì.

- Oh, chào cô Út, khỏe chứ cháu.

- Vâng ạ, cha nuôi nè, chị Alysa sao rồi ạ.?

- Ờ.ờ.....

- Cha nuôi nói đi, nói đi cha, quickly please ! (xin vui lòng nhanh lên)

- Hiện giờ Alysa đang sống cuộc đời thực vật.

Câu nói đó của Sara làm cho Sara như chết điếng, người chị họ của mình giờ đây sống một cuộc đời thực vật, không thể đi đâu, nằm đó chờ đợi những hóa chất đưa vào để duy trì một cuộc sống vô nghĩa.....

- Con có sao không Sara.

- Híc.....con không sao đâu ạ, thôi con cúp máy nha.
- Chờ chút, dạo này có tiến triển gì không?
- Cũng khá nhiều điều ạ, nhưng đây cũng là bí mật, hi.....hi.....con cúp đây.
- Nói cho.....
- Mọi người chuẩn bị kỹ rồi chứ, đêm nay chúng ta sẽ đối mặt với rất nhiều nguy hiểm, vì thế hy vọng rằng sẽ không có bất cứ sai sót nào. Zane nói.
- Vâng em cứ em tâm, bọn anh đã chuẩn bị rất kỹ rồi. Peter nói.
- Hi! anh Peter lúc nào cũng ủng hộ chị Zane hết mình nha. Sara nói.
- Đâu có đâu, nhưng nếu Zane nói đúng thì anh cũng phải nghe thôi.
- Thôi chúng ta hãy xuất phát liền, nhớ phải cẩn thận đấy.
- Anh Peter nè, chị Zane kêu anh cẩn thận đó.
- Sara này.....
- Đừng nhìn em như thế, em sợ mà chị Zane.
- Em phải cẩn thận đó nha Alex.
- Anh Randy cũng vậy nha, khi trở về không có vết thương nào hết à.
- Hi....ừ, anh sẽ cố gắng.
- “Ừ, anh sẽ cố gắng....” lảng mạn quá ta.
- Con Út này, sao thích chọc người ta thế này.

- Hi.....hi.....

- Click ! Phù đã xong xuôi mọi việc, nhiệm vụ đã hoàn thành. Ok! hi..nữ thần sắc đẹp ta đây hay quá.

- Hi.....hi.....lần này cho lão Ketching khóc mỗi mắt luôn. Alex nghĩ thầm.

- Cuối cùng đã xong, may mà không có trầy xước gì cả.

- Okay, xong rồi, phải nhanh rời khỏi đây thôi.

-Mày định phá kế hoạch của ông chủ tao à.

- Giọng này nghe quen quen quá.

- Bây giờ dù mày là Rồng hay Phụng gì thì cũng phải chết.

- Hã ! sao biết tôi là Rồng.

- Mày không nhận ra tao à, cũng đúng thôi, con người ta giờ đã là một chiến binh làm sao nhớ tới mình nữa.

Sara cố nhìn khuôn mặt lúc ẩn lúc hiện sao mái tóc, cô suy nghĩ « không biết là ai đây ? ». Rồi cô gái ấy hất mái tóc về sau, để lộ khuôn mặt xinh xắn và vẻ mặt lúc này của Sara vừa ngạc nhiên, vừa hoảng hốt, và cả vui mừng.

- Cậu đó hã Sophia.

- Hi.....vẫn còn nhớ à.

- Cậu đã đi đâu trong thời gian qua, mà tớ đã gọi phone cũng như gửi thư, gửi email cho cậu mà không hề thấy cậu hồi âm.

- Thôi đừng có giả dối thế, từ khi cô vào được căn cứ Rồng thì cô đã không thèm ngó nhìn một lần đứa bạn này.

- Sop, sao cậu lại nói thế, tớ nói thật mà, tớ đã gọi cho cậu nhiều lần.

Sara vừa nói vừa chạy lại ôm chầm Sophia, nhưng điều làm cô đau lòng là sự từ chối của Sop, cô ấy dùng những thứ vuốt sắt để tấn công Sara.

“Á”

- Giờ đây ta là Sói đen của tổ chức khác, không còn bất cứ liên quan gì đến căn cứ Rồng.

Sara không thể nói lời nào, máu trên cánh tay cô chảy ra ngày càng nhiều, cô như muốn quỵ xuống ngay tức khắc, nhưng cô đã cố gắng đứng dậy.

- Giờ ta phải kết liễu đời mi.

Những móng vuốt sắt lẽm và vô tình đang hướng thẳng vào Sara, cô không chống cự mà như muốn buông xuôi. Vuốt chưa chạm vào Sara đã liền bật ra.

- Tại sao người lại làm như vậy.

- Chúng ta là bạn bè mà, cậu phải tin tớ chứ.

- Không, tao không tin.

- Sop, cậu phải tin tớ, hãy dùng tim mình để cảm nhận, mình bao giờ cũng xem cậu là bạn, chưa bao giờ mình quên điều ấy, cậu có hiểu không?

- Mà nói thế là lương tâm có cắn rứt không, trong suốt thời gian đó tao không hề nhận được bất cứ một điện tín, hay thư tín gì cả.

- Sao lại như thế, mình đã gửi cho bạn rất nhiều, hãy tin tớ Sop, tớ lúc nào cũng nghĩ về cậu.

- Thế thì....thế thì.....những lá thư đó đâu.

- Đây! nó đây.....

Những lá thư tay của Sara dồn cả sự chân thành vào đó, những tờ thư tin được in ra một cách cầu thả rơi lả tả trên không trung, Sophia không kiềm nén nổi, đã đón nhận một lá thư của người bạn thân mến.

- Cô là ai? Sara hỏi.

- Tay súng tử thần. Hi ta xin tự giới thiệu “I’am Losy”

“Cô ấy là Losy người đã nhắm nòng súng vào Alysa đây, ta phải cho ả biết tay, nhưng sao cô ta lại có mặt ở đây nhỉ”.

- Thế nào, nghe danh ta là sợ xanh mặt rồi sao?

- Im đi con nhỏ kia, hôm nay tao phải thanh toán với mày cho xong món nợ lần trước.

“Phì....phì...xin đừng.....đừng ra tay”

- Ha.....ha.....thế à. mày đủ bản lĩnh sao? Bại với tay thuộc hạ tao mà dám thách đấu với tao à.

- Cứ xem đi rồi biết. Sara nhếch mép cười.

“Phì.....phì....xin đừng.....đánh nhau....không....cò...òn....kịp nữa đâu...”

“Tiếng ai vậy nhỉ, mình cảm nhận được một giọng nói rất yếu ớt quanh đây” Sara nghĩ thầm.

- Sop, cậu có nghe thấy gì không?

- Không, tớ không nghe gì cả ngoài việc cậu đang cãi lộn. Để tớ giúp cậu một tay nha.

- Không cần đâu, nợ của tớ, để tớ đòi.

- Nhưng ả cũng đã lừa cả tớ mà.

- Xin cho tớ toại nguyện.....

“.....xin.....nhanh.....lên.....phì.....phì.....không.....”

- Nhưng tớ muốn cho ả một trận, với lại cậu bị thương khá nặng đấy Sara.

- Tớ mới nghe cái giọng nói lạ ấy, nó thật yếu ớt và đầy bí ẩn.

Mãi mê nói chuyện với Sop, Sara không chú ý rằng Losy đã chuẩn bị sẵn sàng cho trận đấu này.

- Quickly !!

- Được để tao dạy mày một bài.

- Để coi mày có thể không. Vừa nói Losy đưa nòng súng lên và ngắm ngay vào Sara, lần này thứ bạn cô ả bắn ra không phải là những thứ thường mà là đạn bạc cánh én có phù phép.

- Lần này tao sẽ cho mày biết cái cảm giác đau đớn khi bị vật gì đó xuyên thủng, thử xem mày sẽ thế nào, đừng có trách tao nhé.

Sara nắm tay lại, hút một luồng gió vào, tạo nên một cây cung, nó mỏng manh, gần như trong suốt nhưng khí phát ra từ nó rất mạnh mẽ, nó như chứa sự chính nghĩa, lòng thù hận và cả tình yêu thương. Máu trên cánh tay Sara vẫn còn đang chảy, rất đau đớn, cô đang cố gắng cầm cự cái đau. Mày phải chết.

Chưa kịp ra tay, Sophia đã dùng những móng vuốt như những ám khí tuyệt vời bắn về phía Losy.

« Bang » ! »bang » ! »bang »

- Hừ! những thứ này mà đòi đánh với tao sao, quả là trẻ con, quá trẻ con. Nói dứt lời Losy bắn một viên nữa về phía Sara, cùng lúc ấy Sara cũng giương cung và hút một luồng sức mạnh khác của gió tạo thành một Phong tiễn, nó cũng mạnh mẽ không kém gì viên đạn bạc mà Losy bắn ra, khi hai thứ sức mạnh khác nhau, hai lập trường khác nhau trong hai con người thù địch nhau sắp chạm phải nhau và nó như sẽ tạo ra một điều gì khủng khiếp lắm.

“Phì.....phì.....quá muộn
rồi.....phì.....không.....lẽ....không.....thể.....phì..”

.....

“Click” Okie. Xong xuôi mọi chuyện rồi.

- Alô! Công việc của cậu sao rồi Randy.

- Đã hoàn thành xong rồi. Chúng ta tập trung lại chỗ hẹn nha.

- Yes, năm phút nữa sẽ có mặt, mình tắt máy đây.

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 6:

“Click” Okie. Xong xuôi mọi chuyện rồi.

- Alô! Công việc của cậu sao rồi Randy.

- Đã hoàn thành xong rồi. Chúng ta tập trung lại chỗ hẹn nha.

- Yes, năm phút nữa sẽ có mặt, mình tắt máy đây.

- Chỗ các anh cũng xong hết rồi à. Zane hỏi.

- Ừ! mọi chuyện diễn ra rất suông sẻ, không có gì khó khăn cả. Peter trả lời.

- Chỗ của anh cũng thế phải không Randy.

- Đúng thế đấy Zane, rất thuận lợi.

- Chỗ em và Alex cũng vậy, mọi người có thấy có chuyện gì lạ ở đây không, nó quá dễ dàng, công việc này không phải đối với chúng ta, và....

- Alex, Zane, bọn em chạy đi đâu vậy? Peter lo lắng hỏi.

- Chúng ta đi theo họ thôi Peter ạ.

- Chị Zane ơi, vậy liệu Sara có nguy hiểm không.

- Hy vọng Sara không vấn đề gì. Trong số chúng ta Sara là yếu nhất, vì thế bọn chúng mới nhắm vào Sara.

- Vậy không lẽ mọi hành động của ta bọn chúng đều nắm được.

- Chị không nghĩ vậy đâu. Có các căn cứ có con đường thông với nhau.
- Nhưng nó cách nhau quá xa mà.
- Chuyện này thì phải xét lại, giữa hai căn cứ nối với nhau bằng một đường thẳng nếu như di chuyển bằng xen đưa mất ít nhất cũng phải mười lăm phút. Nhưng họ làm sao xác định chúng ta sẽ chọn nơi nào.

- Ý em là họ có nội gián.

- Em không nghĩ thế, nhưng có điều bí ẩn nơi đây.

- Nhưng mọi khi chúng ta làm gì cũng đều có sự trùng hợp mà.

- Lần này thì khác chị Zane ạ. Bởi vì.....

“Hơi nước ơi, thiên thần ơi, xin hãy cất lên tiếng hát cuộc đời, sức mạnh của Sương”

- Chuyện gì đang xảy ra vậy. Losy hét lớn.

- Một người có sức mạnh nữa à. Sara ngạc nhiên.

- Cô là ai, sao có mặt nơi đây ? Sophia hỏi.

Cô gái quay lại, khuôn mặt y như đúc Losy, nhưng nó tái xanh, không một sức sống.

- Cô.....cô.....sao giống tôi thế. Losy không còn tin vào những gì trước mắt mình nữa.

I. Nhiệm Vụ Mới (3)

- Em là chị đây Losy, sau khi mẹ sinh chị ra, mẹ đã mất, vì mẹ là một người có sức mạnh nhưng chị thì không có. Rất buồn nên ba đã tiến hành nhân giống vô tình, lấy gen của chị và mẹ tạo ra em, nhưng có một chút

trục trặc kỹ thuật hay điều gì đó mà sức sống của em rất yếu, cũng như sức mạnh mà em nắm giữ là Sương.

- Không, tao không tin, tao không tin rằng mình có em, cô nói dối.

- Chị ơi, đừng như thế nữa mà, đừng tiếp tục sai phạm nữa mà.

- Im đi.....

- Em không muốn tiếp tục nhìn thấy chuyện này tiếp diễn nữa.

- Tôi hỏi cô, vậy lúc trước giờ cô ở đâu.

- Khi vừa tái tạo em, cha đã thất bại, tế bào sau khi thành hình thì tan thành một loại dung dịch lỏng, một hôm chị vô tình làm rơi lọ chứa dung dịch vào mình đấy, chị nhớ không.

- Chuyện đó xảy ra lâu rồi, lúc đó ta còn nhỏ.

- Vâng, nhưng sau khi phản ứng với da thịt của chị, thì sức sống của em lại được tăng lên, nhưng nó không thể định hình. Em chỉ có thể xuất hiện ở vóc dáng này lúc nửa đêm, hoặc đang ở trong môi trường của mình.

- Vậy tại sao bây giờ cô ?

- Từ trường nơi đây khác ở bên ngoài, và càng lạ hơn là gió mà cô gái kia mang vào lại có rất nhiều hơi nước, tạo thành sương, nên trong môi trường của em, em có thể định hình....

- Ý cô là.....

- Em không muốn chuyện này tiếp diễn nữa. Hãy theo em về với mẹ nha chị.

Cô gái bay lơ lửng về phía Losy, cô ôm Losy, nở một nụ cười nhạt rồi cùng Losy tan biến trong tiếng hét không cam chịu của cô, khung cảnh xung quanh được bao phủ bởi một làn sương mỏng, cảm giác bây giờ thật là êm dịu, thanh bình.

- Sara, bạn không sao chứ, tỉnh dậy đi Sara.
- Sara, Sara, em sao rồi, em sao rồi Sara.
- Vì mất quá nhiều máu nên Sara ngất thôi, không có sao đâu chị ạ.
- Sao em lại xuất hiện ở đây vậy Sophia.
- Chuyện dài lắm chị ạ, nhưng người có lỗi vẫn là em ạ.
- Đừng nói thế Sop, chuyện đã qua rồi, không có gì đâu.
- Alex nói đúng đấy, đừng tự trách mình nữa mà, ai cũng có một lần phạm sai lầm.
- Nhưng sai lầm của em thì khó mà phục hồi lắm.
- Chuyện đó Sara không trách em đâu. Xem nó ngủ mà cười tươi ghê không.
- Hi.....hi.....nhưng có lẽ em không tự tha thứ cho mình đâu.
- Lại nữa rồi, hãy vui lên đi nào cô bé.....
- Lần này chúng ta có thể đối phó dễ dàng hơn với lão Ketching rồi. Zane nói.
- Dù không có Losy chúng ta cũng có thể hạ đo ván lão ta mà chị Zane. Sara xen vào.

- Còn em nữa, nhiệm vụ lần này của em là không được tham gia, mà phải ở đây tĩnh dưỡng đi nha cưng.

- Chị Zane chơi xấu, không được tham gia còn gì vui nữa đâu.

- Em ở lại đây chơi với Sara nha Sop, bạn bè lâu ngày gặp lại chắc có nhiều điều nói lảm, cứ vui vẻ lên nha, không có chuyện gì đâu.

- Chúng ta đi thôi chị Zane. Alex lên tiếng.

- Okie

- Anh Randy và Peter nè, bọn anh hãy thông báo với căn cứ Rồng cũn như HCQT lại niêm phong năm tiểu chi nhánh giùm bọn em nha, khoảng một giờ sau chúng ta sẽ ăn mừng. Alex nói.

- Sao lại như thế hả cô bé, bọn anh không được đi sao? Randy ngạc nhiên hỏi.

- Hi.....lần này thì không đâu. Chúng em đi nha hẹn gặp lại sau.

Khu trung tâm hôm nay vắng vẻ đến mức lạ kỳ, nhưng dù có nhiều cảm bầy cũng không sao cả, bởi dù sao các cô cũng đi vào từ cổng chính thôi. Tiến sâu vào tòa nhà, cảm giác bất ổn ngày càng tăng, đường lên tầng cuối cùng của tòa nhà lại càng thấy lâu hơn, và tràn đầy nguy hiểm, nhưng không một bóng người, một tên sát thủ nào xuất hiện.

“Két !!!”

Cánh cửa dần dần mở ra, Dane và một tên lực lưỡng khác đứng đó, và một người đàn ông ngồi giữa là Ketching.

- Lũnhóc con, tại bọn mi mà con gái ta đã không còn trên đời này nữa, ta không còn thiết sống nữa, trước khi ra đi ta phải cho bọn mi biết cái cảm

giác đau đớn đó.. Bởi thế hôm nay dù thắng hay thua, ta cũng phải giết bọn mi.

- Ông hãy thử nghĩ lại xem, vì ông quá tham lam, muốn thống lĩnh thế giới à, một chuyện quá điên rồ, rồi ông lại nhân bản, cấy ghép vô tính, đó là một việc làm trái với nhân đạo. Alex mắng Ketching.

- Losy chết là do ông, vì ông đã tạo nên một phiên bản của cô ta, và may mắn thay, phiên bản đó không bị thú hóa như cha con ông đấy. Zane mắng tiếp.

- Dane, Roll hãy làm cho bọn chúng câm mồm lại đi.

- Bọn mi là những thứ vô tri giác, có thể đứng qua một bên rồi. Zane nói.

- Bọn chúng không phải như những thứ bọn mi đã từng chạm trán đâu, chúng là thứ người máy có óc con người. Ha...ha.....

- Thật là kinh tởm, im đi tên khốn. Zane lại mắng.

- Chị Zane, hãy làm như kế hoạch.

Alex và Zane thoát ần, thoát hiện, các cô di chuyển nhanh như chớp, dẫn dụ hai tên người máy chạy vòng quanh, sau đó điều mà các cô dự định cũng đã đến, hai tên đã đứng thẳng hàng nhau.

- Nhanh tay lên Alex.

“Sức mạnh của nước, sự hiền hòa, êm dịu, sự nâng niu trong tình yêu thương. Thủy tiễn”.

Những mũi tên nước thật mạnh mẽ bay xuyên thủng qua cả hai tên người máy. Lão Két ching bật cười vào bảo:

-Thật buồn cười, những vũ khí bọn mi sẽ không làm cho hai tên kia hư hỏng được đâu.

- Ông đúng là già đầu mà ngốc. Zane lại mắng.

- Không có cái gì thoát khỏi cái quy luật của tự nhiên được đâu, đi trái lại sẽ bị nó huy hoại lại chính mình. Vũ khí của tôi là nước, nước sẽ làm cho những mạch trong cơ thể chúng bị hỏng hóc, đừng nghĩ là dùng những linh kiện tối tân thì có thể được an toàn, nước của ta không phải là loại nước bình thường kia đâu. Hãy nhớ quy luật đã như vậy rồi. Hiện giờ chúng đang tê liệt và trong năm phút nữa thôi, chúng sẽ nổ tan thành, và giấc mơ của ông cũng sẽ hết. Alex nói.

- Ha.....ha.....bây giờ ta mất tất cả, nhưng ta sẽ cho bọn người đốn mạt kia sẽ chết theo ta.

- Tất cả các chi nhánh của ông đã bị vô hiệu hóa rồi. Alex tiếp lời.

- Đồ lũ ngốc, không lẽ khu trung tâm không thể hoạt động nếu không có các công ty kia sao ? Bọn mi còn non lắm.

- Chiếc nhẫn chúng tôi cũng lấy lại rồi, và những con ốc quan trọng trong chiếc máy của ông cũng đã mất, giờ đây nó không khác gì đồng sắt vụn.

- Nhóc con....gừm ! mà lấy nó khi nào vậy.

- Lão già kia, vậy ông nghĩ hồi nãy chúng tôi chạy nhanh trong phòng chỉ là để cho bọn chúng bị lừa thôi sao, ngây thơ quá rồi. Zane lại mắng.

- Ketching, ông đã bị bắt, hãy đi theo chúng tôi khi còn có thể.

- Hức... !Hức.... ! ta không cam.

- Bắt lão nhanh lên Alex, đi thôi, không nói chuyện được nữa đâu.

- Vâng ạ. Let's go.

“Cộp” 29, 28, 27.....

“Cộp”9, 8, 7.....3, 2, 1.....:Bùm.....

- Sự nghiệp của ông như vậy là không còn nữa rồi Ketching. Saro lên tiếng.

cũng mất.

- Cám ơn lão nhắc nhở, nhưng với Sophia, Randy và Peter thì chúng tôi không còn lo lắng rồi. Zane tiếp lời.

- Có phải ông nói đến những người này không ông chủ. Randy xen vào.

- Không ngờ ta lại không cao tay bằng bọn nhóc này.

- Vì đây là « Công chú Trí Tuệ – Alex » mà. Hi.....hi.....Zane nói.

- Các cháu hoàn thành nhiệm vụ rất tốt. Chú sẽ có thưởng đấy.

- Cám ơn chú Saro. Chú thăm Sara rồi ạ ?

- Sao lại chưa được chứ, con gái nuôi chú mà. Ha.....ha.....

- Hi.....hi.....

- Alex, em có chuyện muốn nói với Randy thì nói đi, bọn chị không làm phiền đâu.

- Chuyện gì vậy Alex, Randy tò mò.

- Chúng ta đi nào, để bọn họ lại nơi đây đi, quickly, please.

Hi.....hi.....

- Anh có muốn nói gì với em không.

- Hi, em muốn nói gì với anh đây cô bé.

- Em.....em.....

Alex đưa tay lên mặt của Randy, đôi tay nhỏ bé, mềm mại của cô chạm vào tai của Randy và lấy xuống một con chip nghe trộm trong bông tai của Randy.

- Đây là lý do sao mà Losy có thể biết được từng bước đi của mình đấy.

- Hã! Thì ra bọn anh đã bị lợi dụng từ đầu à. Tiếc thật.

- Hi...hi...không có gì đâu, ai cũng sẽ có lúc sơ suất mà anh, cũng có khi điều đó ta không biết cũng không chừng, Sophia cũng từng thế mà. Anh nè.....

- Sao em ?

- Không gì ạ.

- Vậy thôi anh về đây.

- Vâng ạ, chúng ta sẽ gặp lại tối nay.

- Alex này, hãy để con tim cảm nhận điều anh muốn nói nha. Nói xong Randy hôn nhẹ lên má của Alex rồi bước đi.

- Ta không thể chết như thế, sự trở về lần này, ta đã là một con người mới, ta phải chóng lại số phận, và ta đã làm được.

(Hết tập 1)

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 7:

II. Mật lệnh HP – HL (1) Unknown Place..

- Sức mạnh trong ta chưa bao giờ cảm thấy mạnh mẽ như thế này, ngày trở về của ta sắp đến, sự tinh hoa và giấc mơ thống trị của ta hơn nửa thế kỷ trước giờ đây sắp được tái lập rồi.

- Thừa bà, từ khi vắng mặt của bà, tổ chức Rồng phát triển một cách dữ dội, tuy nhiên chúng tôi lúc nào cũng củng cố sức mạnh, chờ ngày bà về phục hưng tổ chức.

- Ha.....ha.....hay cho câu phục hưng tổ chức. Người yên tâm đi, ngày đó sẽ không còn xa nữa đâu. Saro, Jessica, Dave, Bean, các người hãy chờ bản án tử của huyết Phụng Shanen ta. Bắt đầu từ hôm nay ta phải trả thù, hồi các chiến binh của tổ chức Hoả Phụng, ta ra lệnh bắt đầu thực hiện “Mật lệnh Huyết Phụng”.

- Chán quá, tình hình cứ bất ổn như thế này hoài, tối ngày cứ nhốt mình trong bốn bức tường, thì chán chết. Zane than thở.

- Cái gì xảy ra cũng có nguyên nhân của mình mà chị Zane, nếu con người không quá lạm dụng, tàn phá thiên nhiên thì thử hỏi xem làm sao có những hiện tượng kỳ dị như bây giờ.

- Oh, tôi biết rồi thưa “công chúa trí tuệ”, nhưng đó đâu phải lỗi của chúng ta. Không những sự tàn phá của thiên nhiên mà còn mấy vụ bạo động của con người nữa mới lo chứ.

- Chúng ta nên lạc quan chút đi chị Zane, cứ bi quan như thế thì cũng có giải quyết được gì đâu, càng lo thì càng già, đó là nỗi kinh hoàng của “Nữ hoàng sắc đẹp” của chị mà.

- Hừ! Dám chơi chị nha. Thôi coi livestream của một nhóm nhạc đang nổi tiếng hiện nay đi, nhỏ bạn chị nói nhóm H3 này “hán sòm” lắm, hát cũn “well” lắm.

- Đó cũng là một ý kiến hay đấy.

- Hy vọng rằng chúng không nhầm chán như ở mấy kênh khác.

Hai chị em nhắm mắt, nghe những khúc nhạc êm dịu, du dương làm cho tâm hồn họ thật bình lặng, họ nhớ tới những ngày khi họ còn rong chơi mà chưa nghĩ tới bất cứ việc gì của đời, rồi họ lớn lên, theo thời gian họ trưởng thành và tìm gặp định mệnh của mình nơi đây. Mặc dù ở đây họ luôn sống trong sự bất ổn, trong tầm ngắm của những sự nguy hiểm, đôi khi họ chán nản, muốn rời bỏ công việc, sự đau khổ, nhạy cảm đối với những cái chết đau thảm nhưng.....

“ Livestream của nhóm H3 sắp phải chia tay với các bạn rồi, chúc các bạn một buổi tối vui vẻ và cuối cùng chúng tôi xin hát tặng các bạn bài GoodNight”.

- Người nào mà nói chuyện thấy ghét dữ vậy. Alex nhướng mắt lên nhìn.

- Vậy mà không biết sao lúc hát hò nghe hay quá nhỉ.

- Chị Zane, cái người này.....

- Đừng phá chị Alex, để chị nghe bản GoodNight rồi ngủ luôn.

- Không được chị xem cái này cái đi, có người là Sát Thủ Liên Hoàng mà em đã từng gặp ở Singapore đó.

- Trời đất, thì ra làm ca sĩ mà còn đi giết mướn sao? Mà hôm đó chị cũng gặp một người là Sát Thủ Liên Hoàng nữa đó.

- “Á” ! Minhao Chang.

- Cái tên có cái đầu dựng ngược đó à, còn cái ông đầu quăn hơn mì sợi đó là Xiao Chang đó chị Zane.

- Không lẽ là hai anh em, vậy chắc cái thằng nhóc còn lại đó cũng là Sát Thủ luôn rồi.

- Trời, cái mặt già hơn chị nữa, mà kêu người ta bằng thằng nhóc, mà mấy tên này đánh đấm gì chứ, em dùng một đòn là tóm được tên đó rồi.

- Tên Minhao cũng khá đấy chứ, nếu chị không nhanh tay nhanh trí, thì hôm đó tiêu vì nó rồi. mà không ngờ bọn chúng lại là một nhóm nhạc nổi tiếng nhỉ.

- Không biết đã nổi tiếng rồi mà còn đi giết thuê chi nữa nhỉ.

- Tại vì hát nhiều mà lo không đủ việc sinh hoạt như : cờ bạc, rượu chè, thì phải là thêm nghề tay trái thôi. Sara xen vào.

- Ủa, Út về hồi nào thế, bọn chị không nghe tiếng động luôn, sao nói đi chơi với Sophia mà, về chi sớm vậy.

- Ai biết là nhỏ gặp được bồ đâu, làm hại em bơ vơ, nên đành về thôi, mà về mới biết hai bà chị của em tám tới cỡ nào.

- Trườn đất, nó nói xấu hai chi em mình kìa Zane, hạ gục nó đi.
Hi.....hi.....

Tiếng cười giòn cất lên trong một mái nhà ấm cúng, của những cô gái xinh đẹp và trẻ trung, hôm nay bầu trời cũng cao hơn, và rất đẹp, nhưng mọi việc đâu như con người mong đợi, tại một nơi nào đó trong thành phố,

những bông tuyết trắng đầu tiên tự nhiên rơi xuống trong một vùng trời của một đất nước nhiệt đới nằm gần đường xích đạo, trong khi thời tiết không quá lạnh. Những bông tuyết đầu tiên vừa xuất hiện liền bốc cháy trong không trung như những ánh sáng của những con đom đóm lập lè trong đêm tối đang tìm một lối đi của mình, một nụ cười nửa miêng thật đáng sợ của một bóng đen đã làm cho bông tuyết phát hoả.

Asian Dragons' Office..

- Lại có nhiệm vụ nữa rồi chị Zane ơi, vậy là chúng ta sắp có dịp đi đâu đó du lịch và mua sắm rồi. Sara hí hửng nói.

- Mỗi lần có nhiệm vụ tuy vui, nhưng mỗi khi bước vào căn cứ thì có một cảm giác kỳ lạ sao lắm đây chị Zane. Alex nói.

- Chúng ta được đặt cách của chú Saro là không cần phải vào căn cứ thường xuyên nhưng những thành viên khác, chỉ khi có nhiệm vụ ta mới vào thôi, nên đối với họ chúng ta còn xa lạ lắm đây.

- Mà em không hiểu tại sao chúng ta không được vào đây thường xuyên như họ nhỉ, nhìn cũng thích thật. Sara ngơ ngác hỏi.

- Vậy em thích không, chứ bọn chị thì không thích rồi, bộ đồng phục thì cứng nhắc, không chút gì gọi là nửa tính cả, không khí lúc nào cũng căng thẳng và đầy mùi hình sự, chỉ cần nhiều thôi là chị cũng phát ốm khi phải nghĩ tới rồi.

- Chị zane nói đúng đó, vào đây đâu có sướng bằng ở nhà.

- Chú Saro kìa các chị.

- Chào các cháu yêu của ta.

- Chào cha nuôi ạ.

- Hai người xưng hô thân mật quá, làm tụi này tủi thân đó nha, hi.....hi.....

- Ai cũng bảo chị làm con nuôi luôn, mà chị đâu có chịu làm.

- Làm con nuôi rồi, thì phải nghe lời bố nuôi, không được chi tiêu phung phí tiền của bố, vậy ngu gì mà làm.

- À, thì ra đó là lý do tại sao hai cô nhóc này không chịu đó hả, cũng tính toán chí lý quá ta.

- Mà lần này là nhiệm vụ là gì thế chú Saro.

- Vào đây, chú cho bọn cháu xem cái này Một vụ giết người hàng loạt, một số người bị giết và bên họ bao giờ cũng có một tấm gương nát vụn cả.

- Đó là manh mối hay sao chú. Zane nói.

- Chú không biết điều gì tiềm ẩn trong những gì xảy ra và có tại hiện trường, nhưng đó là điểm trùng khớp mà trong mỗi vụ đều để lại.

- Và đó cũng là mấu chốt của vấn đề, tuy mỗi người có những đặc điểm khác nhau, nhưng xét về một tổng cục bao quát nào đó, thì họ cũng là những người trong viện tế bào học của quốc gia đây. Tiến sĩ Vic, bà giáo sư Kelly, giáo sư Tony, và hai trợ tá khác.

- Nói hay lắm Alex, và đó là điều mà chú sắp nói đấy. Đúng lần này các nạn nhân đều thuộc người trong viện tế bào học quốc gia, và trong chuyện này sẽ còn nhiều điều khúc mắc khác mà chúng ta cần phải giải quyết.

- Tưởng được đi đâu đó, ai ngờ lại giải quyết mấy cái vụ án giết người trong nước thế này, chán quá đi. Zane than thở.

- Tình hình bất ổn, đi chơi cũng đâu có vui đâu chị Zane, ở nhà phá án cũng vui mà. Sara an ủi.

- Đành vậy thôi chứ biết làm sao bây giờ.

- Nếu các cháu đã rõ thì có thể ra về và bắt đầu tiến hành điều tra rồi đấy.

- Vâng ạ, bọn cháu sẽ cho chú biết kết quả sớm nhất ạ. Zane lên tiếng.

Vừa ra khỏi phòng, ấn tượng mà các cô gái trông thấy đó là một phụ nữ đã gần năm mươi, nhưng vẫn còn đẹp một cách tuyệt vời và sang trọng, sức thu hút của bà ta thật mạnh liệt, và điều làm các cô chú tâm nhiều hơn là đôi mắt thật sắc, thật náy lửa của bà ta, và bà đang tiến gần hơn với các cô gái và bước vào phòng của chú Saro, rồi các cô cũng tiếp tục bước để thực hiện nhiệm vụ của mình.....

- Saro, công việc thăm dò tình hình của ông tiến triển tới đâu rồi.

- Mọi chuyện vẫn đang tiến hành tốt Jes ạ. Nhưng có nhiều điều làm tôi thấy lo lắng đấy.

- Về chuyện gì.

- Tuyết rơi vùng phía Nam của đất nước chúng ta.

- Điều đó thật là đối với một đất nước nhiệt đới chúng ta, nhưng thiên nhiên lúc gần đây càng lúc càng bất thường, nên điều đó cũng không quá lo ngại đâu Saro ạ.

- Chuyện tuyết rơi nơi đây chưa là vấn đề quan trọng đâu mà là đây nè. Saro đưa những tấm hình cho Jes.

- Những ngọn lửa trên không trung, và nó là đốt những bông tuyết à, cảnh này tuyệt vời quá.

- Vô tình máy thăm dò các Dragons đã quét trúng những hình ảnh này, và nó làm tôi nhớ lại một người bạn xưa.

- Ai thế ? Tôi biết chứ.

- Bà biết rất rõ, và lúc nào theo bà ta cũng là một nỗi kinh hoàng tột độ.

- Xin lỗi, có lẽ ông nên nói rõ ra, tôi không thích cái việc ương ương dở dở, mọi việc sáng tỏ sẽ cảm thấy dễ chịu hơn.

- Shanen đã về, và bà ta đang ở rất gần nơi đây.

- Ông đang đùa đấy sao Saro, ông nên nhớ rằng hôm đó chúng ta đã đẩy bà ta vào hố đen huỷ diệt của Thần Vệ Nữ rồi mà.

- Tôi biết chứ, nhưng có lẽ có ngoại lệ, là bà ta đã thoát.

- Không ai có thể thoát khỏi quyền lực tối cao của Thần Vệ Nữ, và tôi luôn tin vào điều đó, chúng ta vẫn đang phục vụ cho bà mà.

- Tôi hiểu, nhưng có ai đã từng nói gì về cái lỗ đen đó ngoài cái chết đâu.

- Bởi vì ai vào trong đó đều không bao giờ còn sống sót trở về, và đó là lý do tại sao Shanen không thể quay về, và lại một lần nữa gieo rắc nỗi kinh hoàng của Huyết Phụng.

- Sao bà không nghĩ thoáng hơn tí đi, có lẽ vào trong hố đen ấy sẽ thông với bất cứ nơi đâu trên Trái Đất, và xa hơn có lẽ họ bị tống vào khoảng không vũ trụ, điều đó cũng có thể mà, hố đen đó không thể nghiền nát tất cả mọi thứ được. Hãy tin tôi Jes, tôi linh tính một điều gì đó rất xấu sắp xảy ra, và nó còn tồi tệ hơn cả lúc trước, và lần này Thần Vệ Nữ sẽ không thân chinh nữa đâu.

- Xin lỗi Saro, tôi không rảnh để mà cãi tay đôi với ông, tôi còn rất nhiều việc phải làm nữa, và hy vọng lần sau gặp lại ý nghĩ đó của ông sẽ không

còn nữa, hãy tin tưởng tôi.

Jessica bước ra khỏi phòng của Saro, nhưng nét mặt của bà đã biến sắc, và có lẽ có điều gì khủng khiếp đã thực sự gieo rắc vào thời đại này.

- Saro ơi, tôi biết có lẽ ông nghĩ đúng, nhưng tôi hy vọng rằng mọi việc sẽ không phải như thế, có lẽ Shanen đã quay trở về, nhưng trong lúc này, một người vẫn giữ vững lòng tin thì sự việc sẽ có lẽ khả quan hơn, Huyết Phụng tại sao bà lại quay về, sao bà không ngủ vùi vào quên lãng đi, hãy để cho khúc hát của Phụng Hoàng đưa bà về cõi vĩnh hằng, tại sao không phải là như thế.

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 8:

- Công việc tiến triển thế nào rồi hả chị Alex, hy vọng rằng công việc này sớm kết thúc để mà không tiếp xúc với những thứ tởm này nữa.

- Công việc không đơn giản như em nghĩ đâu Út ạ, sự việc càng phức tạp hơn, những cái chết trước tấm gương. Điều này càng làm cho vụ án càng bí ẩn hơn.

- Và mỗi vụ bao giờ cũng xảy ra vào một độ trăng vừa mọc không à. Zane xen vào.

- Những tiếp xúc với những tấm ảnh này, em thấy họ quá thảm thương, tại sao ai cũng bị chết cạnh một tấm gương như thế. Và lại vào lúc trăng non, bởi vì theo quan niệm của một số nơi, một số người thì soi gương khi ấy là không tốt.

- Và điều đó có lẽ là điểm mấu chốt của những vụ thảm sát này. Alex mới.

- Nhưng tại sao họ lại soi gương vào lúc trăng non, lại là trong khu trung tâm vào buổi tối thế này, họ cũng có thể về nhà mà tự soi rọi mà. Zane thắc mắc qua chiều hướng bực bội.

- Bình tĩnh đi chị Zane, có lẽ họ không phải đi soi gương, nhưng đây là những điều mà hung thủ muốn tạo ra để đánh lạc hướng chúng ta đấy. Sara nói.

- Không một điều gì để chúng ta có thể dò tìm tiếp tục được, họ đều là những người trong viện tế bào học quốc gia, không một chút quan hệ ruột

thịt, không thể bất cứ thứ tự nào, kể cả ABC.

- Không phải là những vụ giết người trong Sherlock Home đâu cô bé, không phải là những hình nhân nhảy múa, mà đây là tấm gương đầy. Zane nói đùa.

- Không phải là truyện trinh thám, nhưng em thấy trong những tấm ảnh này, có những điểm không hợp lý. Alex nói.

- Những mảnh vụn của gương phải không chị Alex, em cứ suy nghĩ mãi tại sao lại có những mảnh trong suốt của những cửa kính xen lẫn trong tấm hình chụp bà Kelly.

- Đúng ! Đây là điểm mà chị cũng đang thắc mắc, không một tấm gương soi nào mà trong suốt cả hai mặt như thế, điều này chứng tỏ rằng vụ giết người này không phải là do tấm gương gây nên đâu. chị Zane, hãy tìm xem trong viện nghiên cứu ấy còn bao nhiêu người.

- Chị Alex nè, trên thân thể nạn nhân không một tí gì của sự cọ xát, điều này làm em liên tưởng tới thế lực D3.

- Không đâu, thường không một D3 nào lại đi giết người mà không một mục đích nào cả.

- Có rồi Alex, những người bị giết đều nằm trong nhóm nghiên cứu sinh sản vô tính đấy, và chỉ còn lại hai người thôi là bà Linda và Kimino.

- Thế thì rõ rồi, hãy tăng cường bảo vệ họ, và hung thủ có lẽ sẽ là một người mình quen biết đấy, hy vọng là sẽ không phải như em suy đoán. Bởi vì đó là thế lực DfX. Alex nói trong nét mặt nghiêm trọng.

- Alex, em không nói đùa chứ, đó là thế lực của những hồn ma mà.

- Vâng, và những tế bào cấy ghép thành công sẽ giúp họ tái sinh tổng một cơ thể mới, và họ sẽ tồn tại và phát triển nhanh chóng. Nhưng em vẫn hy vọng rằng là mình nghĩ sai.

- Chị hy vọng đây chỉ là những một vụ giết người hàng loạt của những kẻ điên rồ thôi, chứ không liên quan đến những thế lực khác.

- Nhưng việc đó cũng có thể chứ các chị, khi xung quanh ta cũng còn có những người có siêu năng lực giống như ta.

- Sara nói đúng đấy chị Zane, mọi chuyện sẽ không chấm dứt và dừng lại ở những con người bình thường nữa đâu, và chúng ta phải chấp nhận nó và đối đầu thôi.

- Nhưng thế lực DFX chỉ tấn công con người khi họ tự vệ thôi mà, chúng là những vong linh đang chờ được siêu thoát mà. Sara thắc mắc.

- Sara à, nhưng nếu khi còn sống em còn quá nhiều tham vọng, hay còn những tâm nguyện chưa được giải quyết thì đến chết em cũng phải thực hiện thôi.

- Quả thật là dã man, nhưng liệu dự đoán này của chúng ta có đúng không ?

- Chị mong rằng điều này chị nghĩ sẽ phá sản toàn bộ, chị mong sẽ không phải là như vậy, vì nếu việc đó xảy ra thì thế giới này sắp loạn lên hết rồi, siêu nhiên và con người cùng sống chung sao ?

- Không ngồi đây đoán nữa, chúng ta hãy bắt tay vào công việc thôi, Alex em sẽ bảo vệ cô Kimino, chị sẽ theo sát bà Linda.

- Còn em thì sao hả các chị.

- Em hãy ở đây điều tra thêm thông tin về những vụ án nằm trong các tấm gương kia, và nhớ thường xuyên liên lạc với chú Saro để hiểu rõ hơn tình hình.

- Nhưng như vậy thật không công bằng chút nào, lúc nào em cũng không được tham gia với các chị, em bao giờ cũng núp sau cái bóng của hai chị thôi.

- Sara, không nên nói như vậy chứ em, em có biết rằng người nắm giữ thông tin bao giờ cũng nắm một vai trò rất quan trọng không, vì họ có thể sẽ làm được mọi chuyện đó.

- Nhưng em.....

- Không nhưng nhị gì nữa, đó là một trong yếu tố đầu tiên khi các chị gia nhập vào Rõng, và khi em vào cũng như thế, em hãy kiên nhẫn vào, và sẽ có đến khi em sẽ được tham gia tác chiến như bọn chị thôi.

- Alex, em không muốn thế đâu. Em muốn tham gia thôi.

- Sara nè, tham gia một nhiệm vụ không nhất thiết là tác chiến đâu, giải quyết công việc phải kết hợp nhiều yếu tố đấy. Zane nói.

- Thôi bọn chị đi đây, hy vọng rằng vụ án này sẽ mau chóng kết thúc. Bọn chị đi nha Út. Alex lên tiếng.

o o o

Bóng tối đang bao trùm cả thành phố, nỗi kinh hoàng của người dân càng lúc càng trầm trọng hơn, khi ánh trăng non lại mọc lên, những cái chết có liên quan tới những tấm gương gợi lên cho họ những ám ảnh về nỗi kinh hoàng này. Một đêm tĩnh lặng trong trung tâm tế bào học, dáng người đang đi trong bóng tối.

- Xin cô hãy cẩn thận cô Kimino, mọi việc sẽ rất bất lợi cho cô đấy, tại sao cô lại cố chấp đi lại vào ban đêm trong đây, lại vào lúc trăng non nữa chứ.

- Điều đó không làm cho tôi quan tâm đâu, cô không đủ chứng cứ thuyết phục tôi rằng những người trong nhóm nghiên cứu sinh sản vô tính sẽ bị đe dọa đâu.

- Tại sao cô lại cố chấp như thế chứ, dù sao đó cũng là bởi vì chúng tôi quan tâm đến cô thôi mà, sự mất mát của cô không ảnh hưởng gì đến chúng tôi cả, nhưng lương tâm tôi không cho phép tôi làm điều ấy.

- Cô hãy yên tâm đi, việc của tôi, tôi sẽ tự giải quyết, và nó sẽ không ảnh hưởng tới việc gì cả. Cô đi theo tôi suốt ngày tôi cũng không có tâm trí tốt để thực hiện công việc của mình được suông sẽ nữa, công việc của chúng tôi đòi hỏi của sự tập trung cao độ.

- Okay, tôi hiểu ý cô rồi, và tôi sẽ không phiền cô nữa đâu. Trả lại sự bình yên cho cô đó. Bye !!

- Thank you. Bye !!

Alex bước dần khuất sau góc khuất của khu sinh sản vô tính, để lại Kimino một mình, cái cảm giác mang một điều gì đó tức giận, một nỗi thất vọng và cả một không khí nguy hiểm đang tràn ngập trong gian phòng nghiên cứu sinh sản vô tính này, Kimino vẫn ung dung bước tới nơi làm việc của mình và làm nốt công việc mà hàng ngày vẫn làm...một bóng người nữa đang bước vào trong căn phòng.....

Buổi trưa 2 ngày trước

- Anh Randy nè, anh có biết gì nhiều về thể lực siêu nhiên không ? Mọi việc diễn biến phức tạp quá em không biết là làm sao nữa. Sara thắc mắc.

- Anh cũng không biết nhiều lắm đâu, vì bọn anh chỉ là những nhân viên cấp dưới chỉ điều đi phá án thôi. Mọi việc chắc anh phải hỏi lại cô em họ Ann đội trưởng của bọn anh.

- Cô ấy cũng là người thừa hưởng gen siêu năng lực sao ?

- Đúng thế cô ta được điều xuống đây giải quyết một số công việc, chứ lúc trước cô ta làm một công việc mà anh không biết nữa.

- Cô ta có vẻ bí ẩn dữ ta, nhưng có lẽ cô ta cũng không biết gì đâu hi.....hi.....

- Hi.....hi..... anh cũng không biết nữa. Nhưng dù sao em cứ hỏi đi, nếu anh biết gì thì sẽ giúp em.

- Anh có hiểu nhiều về thế lực DFX không ?

- À, đó là những thực thể vô định hình, có thể gọi là các vong linh, nó không làm hại bất cứ ai nếu ta không xâm phạm tới nó, nhưng vào những đêm trăng rằm thì những vong linh lại trở về nơi mình đã mất để mà tìm lại một chút gì đó kỷ niệm. Đa số đó chỉ là những thuyết, tư tưởng không xác định được bằng chứng minh, vì chưa thực sự ai thấy bọn họ cả.

- Vậy có ngoại lệ là bọn họ giết người không.

- Một số nhỏ những vong linh không thoả mãn nguyện vọng khi còn sống, hay bị chết oan, thì có thể họ sẽ quay về tìm một lời giải đáp.

- Anh làm cho em cảm giác lạnh rồi đó, nghe anh nói cứ như nghe kể chuyện kinh dị trên đài vậy đó, em chỉ có một mình ở nhà thôi đó.

- Thế mấy chị em đâu ?

- Bọn họ đi điều tra hết rồi.

- À, lần này cô Út nhà ta lười làm việc nên trốn ở nhà à.
- Không dám đâu, mấy chị ấy không chịu cho em đi cùng kì, cứ kêu người ta ở nhà mà tìm thông tin không à, nhưng mấy cái việc siêu nhiên này làm sao mà tìm đây. Mỗi nơi mỗi khác hết à, không lẽ mình lại tin vào những cái vớ vẩn đó.
- Trời ! Vậy của anh thì sao cô bé.
- Anh nói có đôi phần giống với chị Alex của em, nhưng em nghĩ có khi nào đó chính là vong linh của một trong các thành viên tìm về trả thù không ?
- Chuyện này anh cũng không biết nữa, những chuyện tâm linh, liên quan tới mấy thế lực siêu nhiên này anh biết ít lắm.
- Ah, có thông tin về thế lực D3, TS, GC nè.
- Trời đất em làm gì mà tìm hiểu về những đẳng cấp đáng sợ nhất của thế lực quyền năng làm chi thế.
- Anh vừa mới gửi một trang Web cho em mà, trong đây có đầy đủ thông tin.
- Anh nào có gửi cho em web gì đâu, chúng ta vẫn còn liên lạc qua Phone mà.
- Thế tại sao ở nick của anh lại hiện lên dòng chữ này.
- Chuyện này coi bộ phức tạp đây, em lưu lại trang web đó đi, anh sẽ sớm đến chỗ em, hãy cẩn thận về nó đó, đừng đụng gì hết đấy, nhớ chưa, anh cúp máy đây.
- Vâng ạ, anh tới nhanh lên nha.

- Ủ ! anh đến liền đây, nhớ đây nha.

- Ở ! Nhóm DfX quay về nơi yên nghỉ vào lúc trăng Rằm và trả thù vào lúc trăng non. Thì ra.....

o o o

- Dừng tay lại đi giáo sư Kelly, bà không nên ám sát những đồng nghiệp thân thương của bà như thế được. Alex lên tiếng.

- Cô gái, cô nhầm rồi, tôi là giáo sư Linda, đồng nghiệp xấu số Kelly của tôi đã qua đời trong một vụ thảm sát rồi.

- Tôi đã hy vọng điều đó là sự thật, nhưng nó đã không xảy ra khi người đứng trước mặt tôi chỉ là cái thân thể vô tri của giáo sư Linda.

- Cô nói điều gì tôi không hiểu gì hết . Những lời nói của cô có thể là những bằng chứng để mà buộc tội cô trước pháp luật đấy.

- Có những cái tai nghe mắt thấy nhưng không phải là sự thật, không phải là cái gốc của mọi vấn đề đâu, bởi vì bà đã không còn trên đời này nữa, và hôm nay bà đến đây để tìm Kimino để mà kết thúc những điều mà mình đã căm phẫn. Kimino xen vào.

- Chị nói gì vậy Kimino, sao chị lại nghĩ là tôi sẽ giết chị, chúng ta là đồng nghiệp của chị mà, và chúng ta đang có cùng một dự thảo, đề án của chúng ta sắp được công bố rồi.

- Vâng, chính những lời nói này của bà đã phần nào nói lên động cơ của bà rồi, hãy thú tội và cùng chúng tôi đi rửa tội cùng với chúa đi. Alex xen vào.

- Cô im đi, nếu một lần nữa cô nói về vấn đề này nữa, thì đừng trách sao tôi lại làm lớn chuyện mà đưa ra toà đấy.

- Hãy thôi lớn giọng như thế đi bà Kelly, bây giờ chính tôi sẽ lật cái tây của bà đây. Kimino hét lên.

- Người không phải là Kimino.

- Đúng đó không phải là Kimino, Kimino đã ở một nơi khác rồi, bà sẽ không thể thực hiện được kế hoạch của bà đâu, bởi vì trước mặt của bà là Zane, con Rồng Ánh sáng.

- Những con nhóc khốn khiếp kia, giờ bọn mi sẽ chết.

- Và người nên nói câu đó chính là tôi và bà sẽ có kết cuộc như lời bà vừa nói đó.

- Chị Zane, chúng ta không nên triệt hạ bà ta, như thế có nên không.

- Nếu không liệu cảnh sát sẽ tin sao đây.

---< Buổi tối 2 ngày trước >---

- Cô nhóc, sao rồi, tại sao lại tìm được trang web kinh dị như thế này.

- Em đã nói là chính anh đã đưa cho em cái trang này mà, anh xem nè, còn chứng cứ đây nha, chối cãi gì nữa.

- Không à, hồi chiều anh chỉ nói phone với em thôi, không hề chạm vào Nick từ khi em đề nghị nói phone cho tiện đấy.

- Em cũng không biết nữa, như vậy thì thật khó hiểu quá, nhưng nếu như vậy thì ai đã làm chuyện này. Sao họ lại biết là em đang cần thông tin về việc này, và trong đây lại có rất đầy đủ những vấn đề liên quan đến các thể lực siêu nhiên nữa.

- Web này là Huyết Phụng à

II. Mật lệnh HP – HL (2)

- Trang web này có cái tên khá lạ, lạ cũng rất hay đấy anh Randy nhỉ.
- Một trang web kỳ lạ, lạ từ cái tên, đến cái Logo, em có thấy cái huy hiệu này giống vật gì không?
- Giống một con phượng hoàng đang tung tăng trên những bông hoa lửa đấy mà.
- Không giống lắm, mà nó như một con phượng hoàng đang tắm trong biển máu.
- Anh lại liên tưởng quá sâu rồi, đừng có làm em sợ mà.
- Em không thấy cái tên nó sao “Huyết Phụng”, một cái tên gọi cho ta một cái cảm giác làm sao đấy, rất gần mà lại rất xa, đẹp một cách kỳ lạ nhưng lại quá xấu xa, một chút gì làm ta sao xuyên nhưng lại vô cùng bí ẩn.
- Anh đang nói gì thế Randy, em không hiểu ý anh muốn nói về việc gì cả, em chỉ cảm thấy lạ là người gửi cho ta cái trang Web này là ai, và anh là chủ của cái web này, hãy vượt tường lửa với em đi.
- Nguy hiểm lắm đấy, em đang xài mạng ở nhà, vào tường lửa mà thất bại, nhằm khi gặp dân cao tay chúng có thể tìm được địa chỉ của ta đấy, như thế thì rất nguy hiểm.
- Như vậy không lẽ chúng ta đành ngồi đây đọc tiếp những cái mà diễn đàn cung cấp sao, mà điều này cũng lý thú lắm đấy. Nó sẽ giúp cho em nhiều hơn trong những vụ việc sau.
- Anh nghĩ chúng ta không nên tiếp xúc quá nhiều với cái diễn đàn này, em hãy sao chép mấy cái tài liệu này ra giấy đi, và rồi khoá mạng, không vào web này nữa.

- Anh nói như thế cũng đúng đấy, là như thế sẽ không còn liên quan gì đến cái diễn đàn bí ẩn này nữa.

“Két”!! “Chú” !! “Bựt” !!

- Rớt mạng rồi, sao lại như thế nhỉ.

- Bình tĩnh nào Sara, không được kích động lúc này, hãy làm lại một lần nữa đi.

- Vâng ạ Vẫn không được ạ, lại rớt mạng nữa rồi.

- Tiếp túc lần nữa đi.

- Vẫn không được, mỗi land như thế, em cảm thấy có cái bóng mờ như con phượng hoàng lửa bay cắt ngang vậy đó.

- Thế là rõ rồi, nó chỉ cho chúng ta xem trực tuyến thôi. Thế thì nguy hiểm lắm, nếu chỉ có mỗi chúng ta truy cập, thì có lẽ chúng sẽ biết ta ở đâu đấy. Ngắt mạch đi Sara.

- Hai anh em đang chơi trò gì mà sao thấy khẩn trương quá vậy.

- Chị Zane à.....

- À, không có gì đâu, chỉ là chơi game trực tuyến thôi mà.

- Anh mê game, mà bỏ bê công việc luôn à, hư quá trời rồi, mà sao hôm nay anh Peter không đi cùng anh à ? Alex hỏi.

- À không, cô Út nói ở nhà nhõng nhẽo, đòi anh sang đây chơi ấy mà.

- Con Út này cũng ghê quá ta, hai chị đi vắng rủ người lạ mặt vào nhà, lỡ mất đồ của chị thì sao .Hi.....hi.....

- Thì em ráng chịu chứ biết sao giờ Zane . Ha.....ha.....

- Hi ! Thì em sẽ trị anh cái tội dám lấy đồ của em chứ sao giờ, hi.....
hi.....

- Chị Zane, đây là một số thông tin rất rất quan trọng mà em tìm được về DfX đấy.

- Làm gì mà nhấn mạnh giữ vậy Út Sara.

- Tại ai kêu chị không cho em đi, mà bắt em ngồi lì trên mạng, chán chết.

- Sao cái máy này bị gì mà không hoạt động nữa rồi, em làm gì thế Sara, quậy mạng tới nỗi hư máy luôn à, cả anh Randy nữa.

- Trời, không lẽ cái máy bị hư rồi sao. Sara thốt lên một cách ngạc nhiên.

- Có chuyện gì thế Sara, chuyện gì đây, chị thấy em đang rất là lúng túng. Nói chị nghe đi, chuyện gì.

- Chuyện là như vậy ạ

- chỉ lướt web như thế mà hư máy sao, chuyện này khó tin lắm đấy, nhưng được thôi, chị sẽ điều tra việc này sau, và giờ là kế hoạch của những “Tiểu Long Nữ”. Hi.....hi.....

- Okay.

o o o

- Đã tới lúc đèn tội rồi đấy bà Kelly. Zane hét lớn.

- Chuyện đó rất dễ với mi khi đó là với người bình thường, nhưng với ta thì bọn mi sẽ không thoát được đâu.

- Hãy cứ xem kết cuộc như thế nào trước khi tuyên bố kết quả chứ. Alex xen vào.

« Sức mạnh của sự hiền hoa. Thủy Tiên »

« Vèo », « vèo »

- Vô ích thôi nhóc ạ, như thế không làm gì được ta đâu.

- Cứ hãy chờ đợi kết quả đi, thưa bà Kelly.

« Sức mạnh của những sự dịu ngọt, của những điều tốt đẹp, hãy ban cho con đủ sức mạnh để đẩy lùi bóng tối. Quang Tiên »

Những tia sáng chói chan như những ánh nắng soi rọi vào trong cờ thể của giáo sư Linda, với tâm trí của bà Kelly, những tiếng rên, tiếng thét rất đau đớn vọng lên, những đóm sáng nhỏ như những ánh sáng đom đóm bay khắp vùng, một cảnh đẹp và mơ mộng, nhưng nó lại ẩn chứa những điều khủng khiếp về những ý định giết người giờ đã được dập tắt.

- Những đứa con gái ngu xuẩn kia, đâu phải muốn diệt ta dễ như vậy, ta quyết sẽ trả thù. Những mảnh sáng này rồi cũng sẽ giúp ta phục hồi hình dạng thôi.

- Bà còn cơ hội đó sao Kelly, điều đó là đã quá muộn, điều đó sẽ không bao giờ tái lập được đâu. Khi tôi bắn những Thủy Tiên ấy, không nhằm mục đích hạ bà đâu, vì điều đó là không thể, nhưng khi những mũi tên hoà vào không khí thì trong không gian hiện giờ chứ một lượng hơi nước rất đáng kể, và nó sẽ triệt tiêu mảnh sáng của bà.

- Người.....

« Quyền năng Băng Giá. Đóng !!! »

Những giọt hơi nước nhỏ từ từ tụ hợp lại thành những giọt lớn hơn, và nó bao quanh những mảnh sáng, đóng băng lại tạo ra những vách chắn, ngăn

chúng hoà quyện với nhau, và kết cục tội ác cũng đã bị công lí trừng trị, bao giờ cái thiện cũng thắng cái ác.

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 9:

Wow, không ngờ là các chị lại có thể nhanh trí đến thế, có thể tiêu diệt được một thực thể loại DfX như thế này đấy, em cứ nghĩ việc này sẽ khó khăn lắm đây.

- Không phải đâu, kể ra thì mọi chuyện dài dòng lắm, mà bọn chị cũng đâu có ngờ là mọi chuyện diễn ra suông sẽ thế đâu. Zane tỏ vẻ khiêm tốn.

- Hôm đó, chị nói nhầm bà Linda với bà Kelly, ai ngờ cô Kimino nói ra hết mọi chuyện nên bọn chị mới thoáng hiểu được vấn đề. Alex nói.

- Đúng đấy, thì ra công trình nghiên cứu của họ cứ liên tục thất bại, ai ngờ một hôm thành công đã đến với họ, họ cứ từng ngày, từng ngày thành công trong lĩnh vực này, và ước vọng công trình của mình một ngày nào đó được thế giới biết đến và công nhận.

- Thế thì tại sao lại có những việc đau thương như thế hã chị Zane ?

- Nhưng thành công của họ lại trả giá bằng một mạng người, đó là đứa con gái của bà Kelly, không biết tình cờ hay cố ý, một lọ thuốc từ trên kệ hóa chất rơi vào cô bé, và mai mắn thay cô đã né kịp, nhưng những vết trầy xước vẫn còn đó, và những giọt máu đỏ hòa quyện với hóa chất, và hình như một mầm sống, hay đại loại chuyện gì đó đang diễn ra trong thứ dung dịch keo đó.

- Nhưng nếu như thế thì cũng đâu cần phải giết cô bé đó chứ.

- Nếu không vì quá tham lam, về tiền bạc, danh vọng thì có lẽ không có việc đáng tiếc như hôm nay rồi. Họ đã thử dùng máu của mình để hòa vào

trong thứ hóa chất đó, nhưng đều vô dụng, họ cố nhân số lượng tế bào trong dung dịch keo đó, nhưng cũng vô ích, vì nó chỉ duy trì sự sống trong 24 giờ, không cam, nên họ đã.....

- Chị Alex ơi, không lẽ vì thế mà họ đã giết chết cô bé à ?

- Lúc đầu thì chuyện đó chứ có trong đầu họ, nhưng khi thương lượng thì cô bé không chấp nhận, và đòi sẽ kiện họ vì những hành vi xâm phạm thân thể. và họ đã..... Bà Kelly tình cờ nhìn thấy cái chết rất thảm của con mình, không một giọt máu nào còn sót lại trong cô.....

- Đã man quá, họ không phải là con người rồi, tại sao lại có thể làm với một đứa trẻ như thế, và cái hành vi đó cũng thật tàn nhẫn.

- Đúng, điếng cả người, trong lúc đó bà Kelly không còn biết gì cả, mà chỉ còn cách xông vào những tên đã giết con mình, sau một lúc giằng co, bà Linda đã dùng một tấm gương đánh chết bà.

- Và đó là tất cả những gì đã xảy ra trong vụ này. Zane xen vào.

- Vậy bây giờ cô Kimino đâu rồi, cô ta sẽ phải làm sao trước những gì mình đã làm vậy hai chị.

- Quá hoảng sợ, bây giờ thần trí cô không còn tỉnh táo cho lắm, đôi khi tỉnh, nhưng cô lại muốn chìm trong điên dại. Alex nói trong một sự ghen ngào dâng cao.

- Nhưng tại sao các chị lại biết bà Kelly trong người của bà Linda thế ?

- Em nghĩ rằng bọn chị đi theo sát bọn họ để bảo vệ họ sao, bọn chị chỉ theo sau họ một khoảng cách nhất định mà thôi. Và chị thật sự kinh hoàng khi về đến phòng thì cái xác không hồn của bà Linda ngã quy xuống với khuôn mặt đã tím xanh đi, thật kinh tởm.

- Và vấn đề kế tiếp mà bọn chị biết rõ hơn, bởi những thông tin mà em cung cấp cho đây Sara, giờ em đã thấy tầm quan trọng của người thông tin chưa.

- Hi.....hi.....vâng ạ, nhưng dù sao em vẫn thích tác chiến hơn.

- Không phải cái lần đi Singapore đã bị thương quá trời sao mà giờ còn hăng dữ vậy.

- Lần trước tại đối thủ của em là Sophia nên em không đánh trả thôi.

- Sara này, chị còn một việc rất quan trọng muốn hỏi em đây, cái trang Web đó, em tìm thấy ở đâu vậy ?

- Em không biết nữa, nhưng từ nick của anh Randy hiện ra, nhưng anh ấy nói là không có gửi từ khi phone cho em.

- Vậy có nghĩa là có người đang thăm dò, và nắm được hành tung của ta rồi.

- Nhưng việc này cũng đâu có ảnh hưởng gì đâu Alex, trong khi mỗi khi chúng ta đi làm nhiệm vụ cũng đâu có cái trang hay làm gì đâu.

- Ý em không phải như thế, mà là những thông tin họ cung cấp cho chúng ta có ý đồ gì, em nghĩ họ không phải cho không đâu, và sau mỗi sự việc gì cũng có cái giá của nó cả.

- Vậy có lẽ là, đó là một người đang rất hiểu chúng ta và ta đang nằm trong tầm ngắm của họ. Sara thắc mắc.

- Không hẳn như thế, mà là ta đang có trở ngại lớn. Một điều mà ta đáng phải quan tâm đây.

Unknown Place..

- Quả thật con bé đó thông minh lắm, nó đang từng bước tiến tới bên ta, nhưng dù mi có giỏi cách mấy thì cuối cùng mi cũng chỉ có thể mang đến là sự tàn khốc, huỷ diệt và tang tóc khi tiếng nhạc tang lễ mà Phượng Hoàng cất lên.

- Thừa chủ nhân, bây giờ thì công việc mà ta sắp đặt cũng đã thất bại rồi, oan hồn của DfX đã bị chúng giam giữ, không thể làm gì nữa cả, xin người hãy cho thuộc hạ xuất trận.

- Trí thông minh và sự khéo léo mà hai chị em nó khi phối hợp thì quả là lợi hại đấy, chỉ có nhỏ em Út của chúng thì hơi yếu hơn thôi.....

- Vậy để thuộc hạ chi cắt bọn chúng.

-đồ ngu, bộ mi tính phá được một bộ ba Rồng dễ lắm sao, trong khi lần này, một bộ ba mà chúng lại có chung dòng máu, và con Út đó không phải là tay vừa đâu.

- Thuộc hạ biết, nhưng thuộc tính của chúng ta mạnh hơn nó, và đó là một lợi thế.

- Ta biết, và đang cân nhắc điều này, nhưng biết làm sao đây, khi bên chúng còn có hai tên nhóc của HCQT nữa, bọn chúng cũng có năng lực siêu nhiên nữa.

- Điều này thuộc hạ đã điều tra rồi ạ, hai tên đó thường hay lui tới nhà của bốn Rồng đó, nếu thuộc hạ tính toán đúng thì cũng có thể tóm trọn lưới.

- Người nói cũng hợp lý lắm, vậy là này hãy để Tứ Bộ Hoả Châu ra tay

o o o

- Alex ! Chị và Sara đi shop chút đây, em ở nhà vui vẻ nha, mà nhớ đừng có làm quá sức đây, thức ăn nhanh chị mới mua để trong tủ lạnh đấy.

- Vâng ạ ! Chị đi đi, đừng làm phiền em là được rồi, em nhất quyết phải vượt tường lửa của cái Web quái quỷ này.

- Chị chưa vào được sao ? Không ngờ ần này đã có điều gây khó khăn, trở ngại cho Công Chú Trí Tuệ rồi.

- Mà Alex này, tí nữa Randy có nói sẽ ghé thăm đây, em lo mà chăm sóc anh ấy nha. Hi.....hi.....

Tiếng cười tươi lúc này giờ đây đã tắt hẳn, trong căn nhà rộng rãi đó, giờ chỉ còn mỗi mình Alex, cô vẫn ngồi mài mò những mấu chốt để xâm nhập vào Huyết Phụng, nhưng đó đâu phải là một vấn đề đơn giản, và nó còn là một điều gì đó rất khủng khiếp.

...Sự khủng khiếp ấy đã kéo dài trong nửa thế kỷ trước, và giờ đây nó có thể tái hiện lại nỗi kinh hoàng ấy, nhưng mọi việc sẽ diễn tiếp thế nào đây.

- Hay quá, ta đã có thể xâm nhập vào trong rồi.

- Cô bé hay lắm, quả không hổ danh với danh hiệu trí tuệ đó. Một giọng nói nữa rất lạnh, làm cho Alex còn chút dè sợ.

- Bà là chủ của cái Web này à?

- Điều đó có gì quan trọng không cô bé ?

- Không, nhưng tôi không hiểu ý định mà bà đã làm. Có phiền khi tôi biết chút gì về bà không.

- Oh, điều đó tất nhiên không sao cả, hãy gọi ta là Huyết Phụng, tên ta là Shanen.

- Vâng, một con Phụng sắc sảo màu sắc, nhưng tại sao lại đẩy nó vào một hố trũng của sự độc ác.

- Không phải do ta, mà tất cả cũng do những kẻ không tốt, chúng đã làm cho ta phải như thế đấy.

- Tôi không hiểu lắm về những gì đã và đang xảy ra với bà, điều chính mà tôi muốn là tại sao bà lại đưa cái Link này cho em tôi thôi.

- Điều đó không có gì khó hiểu cả, chỉ là tôi chỉ thích giúp đỡ.

- Vậy tại sao bà lại biết được địa chỉ, và lại trong lúc chúng tôi rất cần.

- Vâng, một người cần thứ gì đó, thì cái đó mới trở nên có giá trị hơn, và điều đó tôi sẽ làm với các cô.

- Bà muốn gì từ chúng tôi ?

- Không có gì cả, mà chỉ là sẽ cho một người thấy rằng, mọi việc sẽ chưa chấm dứt.

- Và điều đó thúc đẩy bà tới việc trả thù đấy.

- Ha.....ha.....ta còn làm cho chúng đau đớn hơn gì chúng đã gây cho ta hơn cả nửa thế kỷ trước. Giờ đây khi ta quay về, cũng là khi « Mật Lệnh huyết Phụng » được ra đời.

- Mật Lệnh huyết Phụng ?

- Đúng, mật lệnh huyết Phụng sát Hoả Long.

- Nói chuyện với bà tôi cả thấy có cái gì vừa rất thân, nhưng cũng rất xa lạ, đó là nỗi cô đơn của bà ? Tôi cảm nhận được sự lãnh lẽo và nỗi cô độc đó.

- Để là chi, bây giờ trong ta chỉ còn có Thù và Hận. Điều đó đã thúc giục ta phải sống suốt năm mươi năm nay.

- Alex, em có nhà không, mở cửa ra đi nào.

- Vâng ạ, chờ em cái. Xin chờ 2 phút.

- Khởi cần, chúng ta không còn gì để nói đâu cô bé, chúng ta bây giờ một là cung chí tuyến hay là không đối với ta thôi.

- Tôi không hiểu ý bà cho lắm, nhưng tôi có một điều muốn nói với bà : Khi đã tuốt kiếm là đã chấp nhận sự hành quyết bằng máu thôi, và khi con Phượng Hoàng bay khỏi mặt đất tanh hôi mùi máu tươi thôi. Xin hãy để cho trái tim mình thật bình lặng.

- Cám ơn lời nói chân thành của cô . Bye !!!

« Tút »

- Cuối cùng anh cũng tìm ra những cái liên quan Huyết Phụng rồi.

- Nó là một tổ chức, một băng nhóm hay là sao anh.

- Theo những gì đã ghi chép trong những cuốn văn tự trong những năm về trước thì Huyết Phụng là lãnh đạo một tổ chức tên là Hoả Phượng Hoàng.

- Và kẻ thù của bà ta là Hoả Long ?

- Không hẳn là như thế, theo văn tự ghi lại thì khi ấy có rất nhiều tổ chức được lập lên để chống lại Hắc Kỳ Lân, bao gồm : Hoả Long, Hoả Phượng Hoàng, Băng Hồ, và Huyền Vũ

- Thì ra đó là những linh thú của sử cổ à.

- Đúng thế, đó là những tổ chức nhằm chống lại Hắc Kỳ Lân Và lãnh đạo cả bốn tổ chức đó là.....

- Chi Alex ơi, chúng em đã về rồi này, lần này đi tuy không vui gì lắm, nhưng lại mua được khá nhiều món ăn khoái khẩu của chị nè.
- À, chị biết rồi, nói tiếp đi anh Randy.
- Tổ chức đã lãnh đạo để chống lại Hắc Kỳ Lân là
- Hura, lần này đi shop mua đồ hạ giá cũng vui lắm đó, hy vọng ngày nào cũng được như thế hết.
- Chị Zane à, vậy hồi này có lấy cây son đó cho em không.
- Còn nhà mà son phấn gì nè, không mua cho.
- Chị thấy ghét, thấy ghét.
- Alex, hay để hôm nào anh rảnh sẽ nói với em rõ hơn. Okie ?
- Vậy cũng được.
- Thôi anh về đây, hôm nào chúng ta sẽ nói chuyện này sau.
- Sao về sớm thế anh Randy, có chuyện gì mà tụi này nghe không được đây ? Chuyện gì thế Alex, nói cho chị nghe với.
- À, không có gì đâu, về còn làm dự án với Peter nữa, bỏ anh ấy này giờ một mình rồi.
- Anh hay lắm nha, nhớ chăm sóc anh Peter của chị Zane thiệt tốt đó, có chuyện gì thì không lãnh nổi đâu.
- Sara, em nói gì thế, ai mà thích cái anh chàng đó chứ.
- Thì đâu có ai thích đâu, chỉ có chị mà thôi. Alex xen vào.
- Anh về đây, chúc các em một ngày vui vẻ nha.

- Vâng ạ, anh về ạ ! Để em tiễn anh ra tới cổng.
- Ừ ! Thế cũng được.
- Tất nhiên là phải được thôi, người ta còn nhiều điều muốn nói mà, tại hồi này chúng ta vào không đúng lúc thôi. Zane và Sara cùng hô lên.
- Máy người cứ chọc em hoài, không có chuyện gì đâu, chúng em chỉ bàn chuyện công thôi mà.Bye anh về đi, cẩn thận đó nha.
- Có chuyện công gì mà bàn, em với anh ấy làm khác ngành chứ bộ.
- Nhưng cùng về mấy cái vụ giết người đó.
- Nếu vậy th bọn chị nghe cũng có sao đâu, chúng ta cùng phe với nhau mà. Bộ nghi tụi này có dính líu tới vụ gì hay sao ?
- Em không có nói vậy à nha, mà tại vì việc của em có liên quan tới.....
- Chuyện đó đóp hải không chị Alex.
- Ừ ! Chuyện đó đó. Hi.....hi.....
- Chuyện đó đó là chuyện gì, hai người có gì mờ ám mà dấu tui đây.
- Hi.....hi.....anh Peter nói nhớ chị, đòi hẹn chị đi ăn tối đó. Alex nói.
- Tưởng chuyện gì, vớ vẩn. Mà có lộc ăn thì phải đi thôi, lann ày phải cho anh ấy phải đau khổ với cái ví. Ha.....ha.....
- Hi.....hi.....

Cuộc nói chuyện thật vui vẻ kéo dài tới tận tối, ai cũng nói cười nhưng trong lòng mỗi người đều có những vấn đề gì đó, mọi chuyện không chỉ bắt

đầu và kết thúc như vậy, và trong đó còn có những âm mưu thâm độc hơn, và đó có lẽ là Huyết Phụng.

- Không ngờ cái Web này lại có mạng an ninh ghê gớm thế. Trong đêm tối, Zane vẫn ngồi trong phòng bên cạnh chiếc vi tính của mình để tìm hiểu về điều mà cô cũng thắc mắc. Những dòng thông tin về những thế lực hiện ra, và đi đâu trong đó cũng đều thấy cái ký hiệu riêng, một con Phụng Hoàng đang tắm trong biển máu. Một điều làm người ta liên tưởng ngay đến sự chết chóc, nó làm cho Zane cảm giác hơi lạnh đã thấm vào xương, và một tiếng nói thủ thỉ đang xen lẫn vào bài hát mà Zane đang nghe qua chiếc phone nghe nhạc.

- Quái lạ, tại sao hôm nay lại có tiếng gì trong chiếc phone này thế, những bài hát mình lưu trữ trong đây đã nghe nhiều lần rồi, nhưng có bao giờ nó lại như thế đâu ? - Đừng thắc mắc nữa cô bé, chính ta đang xâm nhập vào mạng của cô đấy.

- Bà là ai, làm sao mà lại vào được đây.

- Hãy nhớ rằng, bất cứ ai vào trong Huyết Phụng đều có thể nói chuyện với ta, nếu ta thích.

- Và lần này điều đó là nơi tôi sao ?

- Rất thông minh, ta biết người chưa hiểu nhiều về Huyết Phụng, nhưng lại rất tò mò tìm hiểu nó, và ta sẽ ban cho người một ân huệ, đó là một lời giải thích.

- Hi ! Tôi không có hứng với cái Web nhảm nhí này của bà, mà chỉ thắc mắc thôi, không hiểu tại sao cái thối tha này lại có thể xâm nhập vào đây.

- Không có gì phải ngạc nhiên cả, đó là do những thủ hạ của ta đã truyền tải đến em mi, bằng nick của một người khác thôi, và đó là chuyện bình thường ?

- Nhưng tại sao bà lại biết địa chỉ của chúng tôi, khi chưa một lần chạm vào cái quái quỷ này.

- Suyt ! Đó là bí mật. Ta còn biết nhiều về bọn mi hơn bọn mi đã nghĩ nữa, ta đã từng nói chuyện với người em kế của mi, và có điều rằng nó rất có quyết tâm đột nhập đấy.

- Hãy cẩn thận đấy, khi Công Chúa Trí Tuệ đã quyết, thì coi như bà sẽ thua thôi.

- Việc đó thì hãy chờ xem, cô Công Chúa Sắc Đẹp này cũng đâu có kém đâu, nhưng rất tiếc bọn mi đã chọn nhầm chỗ để mà đi rồi.

- Ý bà là

- Ý ta là tổ chức bọn mi phục vụ sẽ không bao giờ đem người đến đỉnh cao, hãy theo ta, bọn mi sẽ được đào tạo để trở thành những con Phụng tuyệt nhất.

- Việc đó thì.....sẽ không bao giờ xảy ra đâu. Zane cười một cách khinh bỉ.

- Người suy nghĩ kỹ chưa.

- Điều đó là tất nhiên, chúng tôi làm việc, ngoài một phần là do hợp tác, phần nữa là do giữa chúng tôi còn có tình cảm, và lý tưởng của chúng tôi.

- Cái lý tưởng nhằm nhí đó một ngày nào đó sẽ bị ta đạp dưới chân. Một ngày không xa ta sẽ trả thù bọn mi, vì những gì bọn mi gây ra. Và hãy nhớ, khi Mật Lệnh Huyết Phụng đã ban ra, thì cả thế giới sẽ chìm trong biển máu. Ha.....ha.....

- Đồ thần kinh. Bà ta đâu rồi. Khùng !

o o o

Asian Dragons' Office..

- Các cháu làm tốt lắm, chú rất vui và tự hào khi chúng cháu hoàn thành công việc xuất sắc như thế này.

- Chú Saro này, không phải là suông sẻ như đã thấy đâu, chúng cháu phát hiện thêm nhiều điều bí ẩn nằm sau cái vụ này đây. Cháu nghĩ rằng một người dù chết dù có nổi uất lớn nhưng hiếm khi có thể gây tội ác như lần này. Alex nói.

- Tại sao cháu lại nghĩ thế, văn tự xưa đã ghi chép lại là nếu chết oan ức thì sẽ tìm về để hoàn thành ước nguyện cuối.

- Chú không thấy rằng là trên thế giới này có rất nhiều điều rất bất công sao? Đời lúc nào cũng thế, bao giờ cũng có rất nhiều điều bất công, nếu họ đều quay về thì thế giới này loạn cả lên rồi. Và lúc trước giờ, từ khi cháu tham gia vào tổ chức, cũng là lần đầu tiên cháu thấy sự việc này.

- Thế cháu nghĩ rằng sau chuyện này có người giật dây à?

- Vâng ạ, và đó có thể đứng sau vụ việc này đó là một tổ chức, tên là Huyết Phụng.

- Huyết Phụng. Saro tỏ ra vẻ rất ngạc nhiên khi nghe Alex nói tới tên của tổ chức, và giờ đây trong tâm trí của Saro bao trùm là một nỗi lo lắng, ông điếng cả lên, bởi vì điều mà ông lo lắng bấy lâu nay đã thành sự thật.

- Chuyện gì vậy chú Saro, sao chú thấy chú thật sự lo lắng khi nghe đến cái tên này.

- Đúng đấy cha nuôi, tại sao vậy?

- Cháu nghĩ rằng giữa hai tổ chức đã có mâu thuẫn xảy ra trong một khoảng thời gian dài rồi. Randy đã nói với cháu, theo văn tự ghi lại thì mỗi

khi tiếng hát của Phượng Hoàng khác lên, thì mọi nơi trên nhân gian sẽ trở nên điêu tàn, không còn gì là sức sống.....

- Và mỗi bước Phượng Hoàng đi, những nơi nó đến chỉ còn lại là năm tro tàn, không còn gì gọi là còn chút sức sống, và bao giờ nó cũng dẫm lên là một vũng máu, nên sau này mọi người đều gọi là Huyết Phụng. Nhưng sau đó những tứ linh còn lại đã được một vị thần lãnh đạo, cùng nhau giam Huyết Phụng vào trong kết giới. Nhưng cái này chỉ là truyền thuyết, còn sự thật là.....

- Là sao hã chú Saro. sao chú lại dừng lại? Zane hỏi trong sự khẩn trương.

- Và câu chuyện mà không phải trong truyền thuyết, đó là một cuộc chiến bi thảm đã xảy ra hơn nửa thế kỉ trước. - Chuyện gì thế vầy Alex, chỉ mới nửa thế kỉ trước, tại sao không có lưu lại một chút tin tức nào hết vầy.

- Bởi vì đây là một cuộc tàn khốc đã làm cho những người biết đến đều đã chết hết rồi, nên không một trang sử nào, một tin tức nào còn lưu lại hết.

- Như vậy vùng đất của chúng ta đang sinh sống bây giờ, và người dân nơi đây thì sao? Cha nói rõ hơn đi.

- Nói là đều chết, nhưng vẫn còn một số ít trưởng giả còn sống sót, và những người đang sinh sống nơi đây chỉ mới bước vào thế hệ gia đình thứ hai thôi.

- Nhưng tại sao có những nơi lại có những truyền thống dòng tộc hơn cả trăm năm.

- Đó là hiệu ứng mà Phượng Hoàng đã để lại sau hơn nhiều năm mất tích.

- Chú nói rõ hơn đi chú Saro.

- Chị Zane à, đó là hiệu ứng quên lãng mà Phượng Hoàng để lại, khi Phượng Hoàng chết đóng tro tàn sẽ tái sinh một thế hệ mới, nhưng lại quên hết ký ức mà nó đã từng có, nhưng đối với người nắm quyền năng này thì họ chỉ làm cho một số người xung quanh quên mọi chuyện thôi.

- Cháu đã nói thiếu rồi đấy, ánh sáng và những giọt máu cuối cùng của Huyết Phụng đã làm tái sinh một số người, nhưng họ cũng mất hết trí nhớ. Giọng của bà Jessica vang lên.

- Bà vào đây khi nào thế?

- Thấy thầy trò ông nói chuyện say sưa thế, nên tôi không nói đấy thôi. Tôi cũng đã nghi chuyện này lâu rồi, nhưng vì nếu đồng tình với ông thì không khác gì càng tạo thêm áp lực thôi.

- Thế à! Thế là tôi cũng đã cảm thấy có thêm đồng minh, nhưng tôi không hiểu tại sao Huyết Phụng thế, chính cái ngày hôm ấy, dòng xoáy thời gian của Thần Vệ Nữ đã nghiền nát Shanen rồi mà, máu của cô ta còn vương vãi một ít ở phía ngoài nữa mà.

- Tôi cũng không tin vào điều mà bây giờ đang tái hiện lại, nhưng đó là sự thật rồi, không lẽ đó là sơ sót của Thần Vệ Nữ ?

- Hai người nói nhiều thế, nhưng bọn cháu chỉ hiểu phần nào thôi ạ? Thần Vệ Nữ là ai ? Tại sao lúc trước giờ chúng cháu không nghe chú Saro nhắc đến.

- Nếu không có chuyện gì nhưng hôm nay, thì chú cũng tính chôn những bí mật này vào thời gian rồi, nhưng chuyện đã như thế này, chú cũng nên nói để các cháu biết và chuẩn bị tinh thần. Hãy nói cho bọn trẻ nghe đi Jes.

- Khoan đã ạ, còn Hắc Kỳ Lân là gì nữa à? Alex hỏi trong sự thắc mắc đến cực độ.

- Cháu cũng biết đến cái tổ chức này nữa à, hãy từ từ, ta sẽ kể cho các cháu nghe hết sự việc.

Và rồi giọng bà Jes cất lên một chác rất trầm bổng và đưa ba cô gái vào câu chuyện thần thoại hiên đại, vấy lên một màu đỏ tươi của máu, và tiếng động của vũ khí, bùa phép và những tiếng rên một cách thống khổ của hơn hàng ngàn năm trước. Lúc ấy nơi đây chỉ là một vùng đất khá hoang sơ, những người dân sống với nhau rất là yên vui, hạnh phúc, nhưng điều mà họ mong đợi như thế đã đến không lâu và tàn trong sự đau khổ, bởi sự xuất hiện của một thành niên cưỡi một con Ngựa một sừng màu đen nhánh đến đây. Họ cũng cảm thấy anh chàng thanh niên này không có gì đáng ngại, ngược lại còn rất quý anh ấy, nhưng điều này lại càng đưa họ lại với bờ vực của sự thống kho. Những hơi thở của con Hắc Kỳ Lân đó là mang cả những nỗi âm u của địa ngục, và từ đó trên thế gian đã xuất hiện những lớp quý như : D3 những con quý khát máu nhất, độc ác nhất nằm ở tầng cuối cùng có quyền lực nhất trong thế giới quý vương, tiếp đó là TS thuộc hàng thấp hơn, những cũng rất độc ác, GC là những thuộc hạ cấp thấp trong giới quý và chúng không có phù phép nhiều nên cũng không đáng ngại, nhưng chính những tên quý này đã giết rất nhiều người dân và từ đó xuất hiện thêm một loài mới nữa đó là DfX. Câu chuyện bị thảm đó tưởng chừng như đã chấm dứt khi Thần Vệ Nữ cùng những Linh Thú của bà là : Hoả Long, Hoả Phụng, Băng Hồ và Huyền Vũ đến tiêu diệt Kỵ Sĩ Hắc Kỳ Lân, và cuối cùng đã giam được nó vào vòng kết giới, và bắt chúng phải trở về với địa ngục tâm tối. Nhưng điều sơ suất khi đó là một dòng máu của Hắc Kỳ Lân đã được lưu lại nơi trần gian, và sau này nó đã lập ra tổ chức Hắc Kỳ Lân, đã gây ra những cuộc tàn sát đầy dã man. Bốn vị thần thú đã xuống trần gian và đem quyền năng của mình truyền cho một số pháp sư, và từ đó lập nên bốn căn cứ là Hoả Phụng, Băng Hồ, Phong Vũ, và Hoả Long.....

- Cháu có ý kiến ạ, tại sao trong bốn linh thú truyền thuyết lại có tới con có cùng thuộc tính vậy ạ ? Sara thắc mắc.

- Đó là bởi vì con Phượng Hoàng thuộc tính Mộc đã bị bắt sau khi trận chiến với Hắc Kỳ Lân kết thúc.

- Nó đã mất rồi à ?

- Không phải là chết, mà là mất tích . Saro giải thích.

- Bởi thế mọi việc đã rối loạn vào khi ấy đấy, bốn tổ chức được thành lập vào bao đời này đã cùng chống lại Hắc Kỳ Lân. Mỗi đời đều có truyền nhân của hãn thức tỉnh, và mỗi một đời cũng có những người của tứ linh thức tỉnh, nhưng một điều đáng mừng là trong những cuộc chiến tranh gian khổ đó, tình yêu đã nở hoa, và lại xuất hiện những quyền năng mới để chống lại Hắc Kỳ Lân.

- Đó là ánh sáng, đất..... và nhiều quyền năng khác nữa. Saro giải thích thêm.

Trong đó có một định mệnh mà đã làm cho sự việc này thay đổi trong cả nửa thế kỷ này đấy, đó là tình yêu giữa Mina và Alexander. Từ đó một dòng máu giữa cái ác và cái thiện đã được sinh ra, nhưng Mina đã mang đứa con đi biệt tích, đến giờ ta không biết tung tích của cô ta nữa, có rất nhiều điều đã xảy ra trong thế hệ của ta.

- Đó là sự xuất hiện của cặp sinh đôi Shanen và Tera, nhưng lần này có sự xuất hiện của con Phượng Hoàng mất tích trong truyền thuyết, khi vừa mới sinh ra đã xuất hiện di tượng rồi, một người với vàng lửa vây quanh, một người thì được những nhánh dây thường xuân bảo vệ, nhưng ai ngờ được khi trưởng thành thì tính cách tà ác đã xuất hiện trong người Shanen, thì ra con phượng hoàng khi xưa đã bị máu của Hắc Kỳ Lân vấy phải nên từ đó nhiễm những khí độc của nó, nhưng không biết nguyên do tại sao khi trưởng thành thì lại có sự hoán đổi giữa Shanen và Tera, sức mạnh của Lửa thiêng lại quay về bên bà ta và Tera thì bị xô xuống vực, giờ không biết tâm tích như thế nào nữa.

- Quả thật đây là những điều kinh khủng mà cháu biết từ khi gia nhập vào đây. Zane nói.

- Và từ đó Shanen đã gây ra những tội ác không thể lường được, nhưng cuối cùng đã bị chúng tôi hạ gục. Jes tiếp lời.

- Và bây giờ có thể thảm hoạ đó lại tái lập lại, không chỉ mình Huyết Phụng và còn cả sự can thiệp của Hắc Kỳ Lân nữa chứ. Saro nói.

- Chị Alex, chị sao thế, cha ơi, chị Alex bị sao ấy, mặt chị ấy sao tự nhiên tái xanh rồi nè.

- Gọi bác sĩ nhanh lên Zane.

- Hãy giữ chặt cô ấy nha, không được cho tiếp xúc quá nhiều với hơi đất, sẽ rất có hại đấy.

Khi Alex được đưa vào phòng sức khoẻ của căn cứ, giờ đây trong căn phòng thật trống trải, giờ đây chỉ còn mỗi một mình Saro. Bất cứ tiếng động nhỏ đều có thể nghe được, nếu giờ có ai ở đây đều có thể nghe mồn một tiếng thở dài đầy ưu tư của Saro, ông hình như có rất nhiều điều không thể bài tỏ ra được, và những nỗi đau này lúc nào cũng đè nén cả tâm tư của ông, trong căn phòng yên lặng từ nơi miệng của Saro như là đang phát ra những câu nói gì đó nghe như đứt khúc.....sự thật.....sắp.....được.....

- Saro ! tôi đã quyết định rồi, và bây giờ tôi tuyên bố phát động Mật Lệnh Hoả Long.

- Vậy là bà quyết định chống lại tới cùng với Shanen à.

- Đúng vậy, hãy cho bà ta biết là Huyết Phụng cùng Mật Lệnh Huyết Phụng của bà ta sẽ bị sụp đổ khi Mật Lệnh Hoả Long cùng với Hoả Long xuất hiện.....

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 10:

III. Mật lệnh HP – HL (3)

- Hành trình đi tìm cái chân lý của chúng ta quả thật là quá gian khổ rồi đấy, tại sao chúng ta lại bị những khó khăn chặn đường hoài vậy.

- Hãy gắng chịu khó chút đi, bao giờ cũng thế mà, cái gì cũng có cái giá của mình mà, coi chừng đây là những thử thách đi, khi tìm được nó thì lúc đó chúng ta sẽ giàu sang.

- Tôi không dám mơ nghĩ hảo huyền vậy đâu, chỉ mong rằng chuyện này mau kết thúc để trở về nằm ngủ cho yên giấc.

- Sao cậu không có tính cầu tiến gì hết vậy, hãy kiên cường lên chứ, vùng đất hứa của chúng ta sắp xuất hiện rồi.

- Chuyện đó thì tôi không có tí nào hy vọng cả, chúng ta đã bỏ ra nhiều năm nay, bao nhiêu tiền của, thế mà giờ tay đã trắng tay, mà có được gì đâu.

- Thì tôi đã bảo cậu hãy kiên trì đi mà, không lẽ đã làm bao năm nay giờ lại bỏ đi như thế à? Cậu không tiếc sao, chứ tôi thì sẽ theo đuổi cái ước mơ này tới cùng, nếu cậu không thích thì có thể quay trở lại.

- Giờ đây chúng ta đã cùng ở trên một con thuyền và phía dưới và một dòng sông chảy xiết với muôn loài hung bạo, dù tôi có muốn cũng không quay trở về được nữa đâu. Dù sao tôi cũng hy vọng là chúng ta sẽ nhanh chóng tìm được cái kho báu giả tạo của cậu.

- A ! Cậu nhìn kia, lăng mộ Mộc Phượng Hoàng đang ở trước mắt của chúng ta kia.

Trước mặt hai chàng thanh niên là một khu mộ thanh nguy nga hoành tráng, đó là lăng mộ để thờ cúng Mộc Phượng Hoàng. Truyền thuyết cổ kể lại, để cứu nhân dân, Mộc Phượng Hoàng đã chiến đấu không mệt mỏi với một con dã thú hung tợn của địa ngục, và cuối cùng cả hai đều kiệt sức mà chết, để nhớ ơn nó, người dân nơi đây đã lập mộ để cúng tế Phượng Hoàng ở đây. Căn mộ nằm ở một nơi cách biệt so với dân làng, và xem xét một ngôi mộ như thế này, với những bức tường đầy rêu xanh phủ kín, những sợi dây mây đại quấn quanh và những loài cây hoang dại cũng đang từ từ xâm chiếm vào trong ngôi mộ, sau nhiều trăm năm, nhiều ngàn năm trôi qua truyền thuyết chắc đã không còn in sâu trong tâm trí của người dân, và hình ảnh của một con chim Phượng Hoàng đã vì người dân mà gục xuống nơi đây thì đã không còn rõ trong họ nữa, và hình ảnh của loài chim này chắc chỉ còn rất mờ nơi tiềm thức của mỗi người già nơi vùng đất đã từng bị vấy máu.

- Ha ha, vậy là bây giờ thì cái ước mơ về cái lăng mộ Phượng Hoàng đã được chúng ta tìm thấy rồi. Nếu hồi nãy cùng cậu bỏ về thì bây giờ chắc đã không vui sướng như bây giờ rồi.

- Tôi cũng đâu có biết sự việc sẽ xảy ra như thế này đâu, cũng may là tôi đã không bỏ lỡ cơ hội tìm được nơi đây.

- Chúng ta hãy vào trong đó để tìm kiếm kho báu thôi, nó sẽ cho chúng ta một cuộc sống của những bậc đế vương thôi. Ha.....ha.....

Rồi hai chàng thanh niên từ từ bước vào trong cửa mộ, bóng tối dần dần chiếm lấy cả không gian, và ánh sáng từ từ mờ nhạt, giờ đây trong căn mộ chỉ còn lại hai ánh đuốc nhỏ nhoi trong một không gian tăm tối, xa xa những tiếng đập cánh của những con dơi trong mộ, một cái không khí ảm thấp làm cho chúng ta có một cái cảm giác ghê sợ, và từ xa xa bỗng thấy

hai ánh đỏ trong tròn như hai viên bi xuất hiện trong bóng tối, một tiếng cười của một người con gái, càng đến gần hai chàng thanh niên nhận ra đó là một cô còn gái còn rất trẻ, và cạnh bên cô là một con rắn, không đúng hơn đó là một con trăn khổng lồ, và chưa kịp định thần bởi sự có mặt của một cô gái xinh đẹp trong một nơi tăm tối như thế này, và cô gái thốt lên một câu cay cú.

- Chào mừng đến với vùng đất của sự chết chóc, hãy cầu xin Chúa ban phước khi bọn hèn mạt chúng bây dám xâm phạm vào nơi yên nghỉ của Nữ Vương. Hãy chết đi! Vừa dứt câu, con trăn khổng lồ vụt tới, nó há cái họng đỏ ngòm vànhững tiếng thét thất thanh vang lên, nó vọng rất to, rất xa trong cái ngôi mộ đó, những tiếng thét cuối cùng của một đời người, những mẫu xương, những giọt máu còn lại rơi vãi trên nền gạch. Sau khi nó nuốt chửng hai chàng thanh niên, nó ngoan ngoãn quay về bên cô gái, và tiếng cười hả hê của cô được cất vang lên, tiếng cười thoả mãn cho những ai đã xâm phạm vào cổ mộ thiên liêng của Phượng Hoàng.

...°°°

- Lại có có chuyện nữa rồi Alex, một vụ giết người hay cái gì đó đại loại như thế xảy ra ở một làng cách đây không xa.

- Chuyện này là sao hả chị Zane, chị nói rõ hơn đi, em không muốn nghe dài dòng nữa, bây giờ em còn rất nhiều việc phải làm.

- Okay! Để chị kể cho nghe. Cảnh sát cùng với dân làng nơi đó đã phát hiện ra xác của hai chàng thanh niên nằm dọc theo con lộ, họ đã chết rồi, nhưng bên giám định không thể biết rõ là khi nào.

- Chuyện giết người là chuyện bình thường thôi mà chị Zane, chúng ta đã làm biết bao vụ như thế này rồi còn gì, làm gì mà chị hốt hoảng thế.

- Em không hiểu đâu Sara, hai chàng thanh niên này chết bởi bị một cái thứ gì đó rất nhọn, rất sắt nghiền chết đấy. Một người đã bị nghiền đứt cả

một cánh tay, trông họ rất thê thảm.

- Có lẽ nó là những gì mà hung thủ tạo ra hiện trường giả để đánh lừa cảnh sát.

- Không, đó không phải là cái chết do con người tạo ra, mà đó có thể là do một con mãnh thú gây ra, vết cắn rất ngọt, nhưng lại rất lớn, không phải do bất cứ loại vũ khí nào gây ra cả.

- Vậy hình dáng thế nào, chị nói em khó hiểu quá.

- Tất nhiên nói suông sẽ không gây ra được hình ảnh để em liên tưởng đâu, đi theo chị, chúng ta nên can thiệp vào chuyện này thôi. Hai chàng thanh niên bị nghiền, và nạo lấy họ là một thứ dịch keo, có mùi rất tanh, nó như là nước dãi của con gì đó, hay đại loại là một thứ gì đó, da mặt của họ tái xanh và sắp hoại tử rồi.

- Vậy thì chúng ta nên đi nhanh thôi, không thôi sẽ không còn bất cứ thông tin nào để phá án đó.

- Đúng, vậy chúng ta đi, Alex em ở nhà cố gắng làm việc nha, vụ này cứ để hại chị em chúng tôi làm được rồi.

- Ừ! Em đang cố gắng vượt tường như không được, công nhận an ninh của nó cũng chặt chẽ quá. Các chị làm việc sao cho nhanh chóng nha.

- Vậy là em đã được thực hiện một nhiệm vụ với một vai trò mới, như thế mới vui chứ.

- Đi phá án mà vui với buồn là sao không hiểu ! Tiếp xúc với mấy cái vụ này hoài chị nghi chúng ta sẽ bị ảnh hưởng chết.

- Đi thôi chị Zane ơi, đừng có cản nữa, để chị Alex làm việc đi nè.

- Phù ! Cuối cùng thì họ cũng đã đi rồi, bây giờ không gian yên tĩnh, dễ làm việc đây. Mà nghe họ kể mình cũng cảm thấy cái vụ này cũng thật là ghê nhỉ. Càng lúc cái xã hội, cái thế giới này lại càng loạn, sao những vụ giết người, chết chóc nếu không phải siêu nhiên, thì cũng là quái thú, thật không hiểu nổi luôn.

Trước màn hình của Alex vẫn xuất hiện biểu tượng còn Phượng Hoàng đang tắm trong biển máu, nó cảm thấy vui sướng, nó cảm thấy rất thoải mái khi làm như thế, cái tên Huyết Phụng một lần nữa lại làm cho Alex cảm thấy rùng rợn, nó như một loài rắn độc, nó không phải là một loài chim cao quý.

- Wow! Những thông tin nói về những thế lực hắc ám cũng nhiều quá nhỉ, đây quá là một tổ chức đáng gờm. Mục đích nó muốn tiêu diệt Rồng cũng chỉ vì cạnh tranh, hay đó là một chuyện gì khác nhỉ, sao chú Saro và cô Jes nói khó hiểu quá. Huyết Phụng Shanen tôi sẽ không chịu thua bà đâu.

“Tít!” “tít!” “tít!”

- Alo, anh Randy đó hả, có chuyện gì không anh, bây giờ em đang rất bận, chúng ta có thể nói chuyện khi khác không ?

- Alex à, anh có chuyện muốn nói liền với em, và chuyện đó có liên quan tới việc lần trước.

- Chuyện lần trước em đã biết rồi à, chú Saro đã nói với em về vấn đề của Huyết Phụng rồi.

- Đúng nhưng thật ra, có lẽ chú Saro đã nói không kỹ khiến bọn em nhầm rồi đấy.

- Ý anh là sao ?

- Căn cứ của Huyết Phụng thật ra là của Mộc Phượng Hoàng, đó là của bà Tera, chứ không phải của Shanen.

- Em biết một việc là Shanen và Tera là hai chị em sinh đôi, nhưng việc đó có gì không ạ?

- Chờ anh một chút, anh sẽ đến nhà em và nói rõ mọi chuyện hơn, và đây là một vấn đề mà lịch sử của những thế hệ trước cũng đã từng xảy ra, và bây giờ chúng tập phải đối mặt.

- Vâng, em sẽ chờ anh ở đây.

.....

- Mọi chuyện thế nào, anh có thể nói rõ không?

- Có thể mời anh vào nhà mà.

- À tất nhiên, cho em xin lỗi ạ, chắc tại vì quá muốn biết cái chuyện này nên em vô tâm quá.

- Không sao đâu, mà Zane và Sara đâu rồi Alex, sao không thấy bọn họ.

- À, hai người đã đi ra ngoài có công chuyện rồi ạ, giờ trong nhà chỉ còn mình em.

- Thế à, chỉ còn mình em thôi à.

- Vâng ạ, mà anh có chuyện gì quan trọng, anh nói với em đi. Em còn rất bận nhiều chuyện lắm, hôm nay không thể ngồi tán gẫu được đâu.

- Được thôi, việc quan trọng nhất anh muốn làm bây giờ là.....là lấy mạng của em.

- Hi.....hi..... anh có sao không vậy, em nói rồi, hôm nay em không có rảnh để mà ngồi tiếp chuyện được đâu nha.

- Và điều đó là một lời nói thật, nó sẽ là sự thật và nó sẽ xảy ra ngay bây giờ, hãy cầu kinh trước khi chết đi.

“Sức mạnh của dòng máu Phượng Hoàng. Nụ hôn Chết Chóc”

Một ngọn lửa bùng lên trong tay của Randy, và từ từ hình dạng của anh ta thay đổi, thế cho một chàng trai và một cô gái với mái tóc dài và đôi mắt màu xanh lam tuyệt đẹp, bàn tay cô đang nâng một ngọn lửa, và đó là ngọn lửa của Hỏa Phụng.

- Người là ai, không lẽ là thuộc hạ của Huyết Phụng.

- Rất thông minh, ta là người của tổ chức Huyết Phụng, và hôm nay ta đến đây để xoá sổ người ra khỏi danh sách đối thủ của chủ nhân, và rồi sẽ tới lượt bọn kia.

- Hi, bộ mi tưởng rằng đối phó với một Rồng đơn giản vậy sao, người đã quá khinh người rồi đấy, và hôm nay ta sẽ cho mi một bài học vì cái thói gàn rở của mình.

- Chuyện đó thì cứ tự nhiên, hãy đỡ trước món quà xem như là ra mắt của ta đây. Vừa nói xong cô gái liền tung ngọn lửa trên tay về phía Alex, ngọn lửa như đói khát, nó liếm tan tất cả những gì mà nó đi qua, và nó đang hướng tới mục tiêu của mình, đó là con Rồng nước.

- Chuyện đó cũng bình thường thôi, ta xin tiếp chiêu. «Sức mạnh của ánh sáng Rồng. Khúc Nhạc Thiên Thần ». Vừa dứt lời, một dòng một dòng nước từ đâu xuất hiện, nó êm ả, nó như ru mọi người vào một giấc ngủ yên bình, nhưng nó lại không yên bình khi trước mặt nó là một dòng lửa của kẻ thù.

Ngọn lửa hung tàn và dòng nước dịu êm đã chạm vào nhau, rồi một tiếng nổ rất lớn vang lên, những tiếng động của những khung hình của ba chị em trên tường rơi xuống đất vỡ ra, những vật dụng trên bàn cũng đổ ngã, sức tàn phá khá lớn khi hai sức mạnh gặp nhau, giờ đây họ đứng đối mặt nhau, và nhìn nhau với đôi mắt khác thường, mỗi người đều nhìn đối phương như kẻ thù duy nhất, không gì có thể xoá đi cái cảm giác này.

“Bắn” “bắn”

Tiếng súng đã phá đi cái không khí thù địch nơi đây, cô gái đã bị viên đạn bắn vào, một dòng máu chảy ra, nhưng điều đó không làm cô quy xuống, cô đã bỏ chạy, nhưng trước khi khuất dang, cô vẫn quay lại và nhìn Alex bằng một con mắt đầy căm thù, và chết chóc.

- Em không sao chứ Alex, anh xin lỗi vì đã đến muộn. Và chuyện gì vừa mới xảy ra nơi đây thế.

- Đó là một cô gái xa lạ, nhưng đó vẫn là một mối quan tâm không thể thiếu em, cô ta là thuộc hạ của Huyết Phụng, và cô ta cũng là một Phụng, ả muốn giết những Rồng bọn em.

- Nhưng tại sao cô ta lại biết chỗ này, và cô ta có một sức mạnh khá lớn đấy.

- Chuyện căn hộ của bọn em bị phá như thế này rất thường xuyên xảy ra, vì hầu hết những kẻ thù bọn em chạm mặt đều nhớ bọn em, vì bọn em xinh đẹp mà. Và phá hoại nhiều nhất vẫn là trên trộm RX79, công nhận là hãn phá dữ đến thế.

- Ha.....ha.....không ngờ là em vẫn đủ bình tĩnh để nói những câu vui như thế.

- Nếu em không giữ bình tĩnh, thì liệu anh có cười được như bây giờ hay không.

- Há !

- Hi.....hi.....

- Trời đất ! Chúng tôi đi có chút xíu thôi, mà cô đã dẫn anh ta về phá cái nhà này đến thế rồi đấy hả Alex. Zane giả giọng khó khăn.

- Mà hai người chơi kiểu gì mà phá banh cái nhà của tôi hết vậy, có biết là mọi thứ đều là tiền không, bây giờ là thời của « Cơ chế thị trường » mà. Sara tiếp tay.

- Dạ, em thưa hai chị, hai chị hôm nay lại nữa rồi, hồi này có một người đến thăm sức khoẻ chúng ta đó, và cái chiến trường này được anh Randy hào phóng chúng ta giúp đỡ đó. Alex phụ hoạ theo.

- Hử? Ý của bọn em là anh phải dọn hết chỗ này đấy hả?

- Chứ sao. Ca ba đồng thanh trả lời.

-Mọi chuyện như thế nào hả chị Zane, chị đã biết được thêm chuyện gì không, về cái chết của hai chàng thanh niên đó.

- Theo suy đoán của chị thì có lẽ là không phải do người rồi.

- Vâng ạ, mới đầu em cũng không có tin lời chị Zane đâu, nhưng sao khi đi xem mới biết là việc này không phải do con người làm rồi, với lại cách đó không phải là quá xa, là một khu rừng rậm đấy, và nó đã già lắm rồi, không ai dám bước chân vào đó đã mấy chục năm nay rồi.

- Có chuyện gì trong đó hay sao nhỉ? Mà tại sao bọn này lại vào ? Alexhoir.

- Thì chắc nhậ nhệ gì đó, rồi say xin, vào trong đó đấy. Bọn con trai ai cũng thế, uống rượu vào rồi là vô tâm, không còn biết cái gì là gì nữa.

- Um!
- Hi.....hi.....chị Zane nói thế anh Randy phản đối kìa. Sara bênh.
- Ừ nhỉ! Đâu thế gom chung như thế nhỉ, với lại là người mà Alex chọn mà, không có nhầm đâu.
- Chị Zane này, nói gì kỳ thế, không có gì đâu, sao mà chị nói hoài à.
- Tui đâu có biết, mọi chuyện của mấy người để mấy người lo đi.
- Bây giờ chúng ta nên nói một vấn đề quan trọng hơn ở đây nha, còn chuyện mấy chàng thanh niên kia gác qua một bên đi. Anh có một chuyện rất muốn nói với các em để chúng ta cùng bàn bạc.
- Hồi này giờ lo việc của cô gái kia, nên em cũng quên luôn cái vụ này, có chuyện gì anh nói đi.
- Vâng ạ, anh nói đi.
- Anh và Peter đã cùng nhau nghiên cứu rất nhiều về những văn tự cổ, và biết rằng khi xưa có tới hai con Phụng cùng ba linh thú còn lại chiến đấu với Hắc Kỳ Lân.
- Vâng ạ, chuyện này bọn em biết rồi ạ. Mà sao dạo này không thấy anh Peter vậy anh Randy. Zane nói.
- À, mấy hôm nay anh ấy bận rất nhiều việc, với lại anh ấy là thêm một phần công việc của anh nữa mà. Các em biết không, sách xưa có kể lại rằng, hai con Phụng đó vì cứu lẫn nhau nên cuối cùng một con đã bị chết, đó là Mộc Phượng Hoàng, còn lại con Hoả Phượng Hoàng đã sống sót và bay đi.
- Sao chú Saro lại nói rằng con Mộc Phượng Hoàng bị máu Hắc kỳ Lân vấy vào, nên trúng độc mà chết.

- Đừng thắc mắc vậy chứ Sara, sách cổ mà, đôi khi xảy ra dị bản đó, nhưng mà kết cục vẫn là con phượng hoàng đó chết thôi.

- Alex nói đúng đấy, và nếu anh không nhầm thì có lẽ con Mộc Phượng Hoàng đó chết tại khu rừng cách thị trấn nơi có vụ mấy chàng thanh niên không quá xa. Và có lẽ đây là một mẫu chốt.

- Như vậy, chúng ta sẽ phải lại đó để mà tìm kiếm vết tích của nó à. Zane chán nản nói.

- Chắc phải như vậy thôi chị Zane, em mong mọi việc sẽ mau kết thúc mà. Sara an ủi.

- Nhưng em vẫn thắc mắc một điều, đó là sự hoán đổi vị trí cũng như quyền năng của Shanen và Tera, tại sao khi chào đời họ lại được cả sức mạnh của hai con phượng hoàng, và khi lớn lên thì họ lại có sự hoán đổi.

- Điều này thì anh không biết Alex ạ, nhưng có lẽ đó là số mạng, hay một thứ gì đó giống như thế, có thể gọi họ là những con người được chọn.

- Mà tại sao người gây ác bây giờ không phải là con Mộc phượng hoàng đã chết vì bị nhiễm khí độc từ Hắc Kỳ Lân kia, nếu như nó vẫn sống, thì nó đã trở nên độc ác rồi.

- Đừng hiểu lệch như thế Alex ạ, cũng như bà Mina thôi, bà ta cũng đã yêu và cùng với Alexander một truyền nhân của Hắc Kỳ Lân thôi, nhưng cô ta cũng đâu có chuyện gì đâu, và còn có mang nữa mà. Zane nói.

- Mặt chị Alex lại bị tái xanh nữa kìa. Sara thốt lên.

- Em không sao đâu, nhưng tại sao mỗi lần em nghe tới chuyện này thì đầu em lại choáng váng như thế nhỉ.

- Alex này, anh nghĩ rằng có sự thay đổi, hoán chuyển giữ bà Shanen và Tera là do trước kia con Hoả Phượng Hoàng đã muốn trả thù cho con còn lại thôi.

- Em không nghĩ vậy đâu. Sara bác bỏ ý kiến của Randy. Nếu thứ thế thì tại sao bà Shanen lại xô Tera xuống vực. Sức mạnh của con phượng hoàng đó cũng không còn.

- Đúng thế, bây giờ cầu mong sao bà Tera và Mina vẫn còn sống để mà mọi việc sẽ được giải đáp. Zane hy vọng.

o o o

- Bởi vì đó đúng là trả thù của ta, không phải chỉ mình Hắc Kỳ Lân, mà cả bọn mi, cả bọn tứ linh kia cũng phải chết, máu bọn mi sẽ là hạnh phúc của ta, bởi vì sự ra đi của Mộc Phượng Hoàng sẽ giúp cho sức mạnh của ta tăng lên, dù đó là em của ta.

Đó lại là một câu chuyện khác, đó là câu chuyện của một con bé bị bỏ rơi để rồi sau khi bừng tỉnh khỏi giấc ngủ, nó nhận ra rằng quyền lực là tất cả.

.....

(Hết tập 2)

Mục lục

- Chương 1
- Chương 2:
- Chương 3:
- Chương 4
- Chương 5:
- Chương 6:
- Chương 7:
- Chương 8
- Chương 9:
- Chương 10:

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 2)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 1

Cuộc đời đâu có ai biết trước chuyện của tương lai, ai cũng có những niềm vui riêng, và trong mỗi chúng ta ai cũng có những nỗi buồn, có rất nhiều nỗi buồn từ những cái chỉ làm cho ta chớm xúc động, nhưng cũng có những nỗi đau nó như là một vết cắt để lại một vết sẹo hằn sâu là tồn tại mãi theo thời gian. Cuộc sống là thế, không bao giờ có cái gọi là công bằng cả, nhưng nếu chúng ta cứ mãi nghĩ như thế thì có lẽ chúng ta sẽ không thể tồn tại và phát triển trong cái thế giới, cái xã hội ngày nay. Mọi chuyện đã và sẽ không như những gì chúng ta mong ước., tiếng đầu tiên của một đứa bé là một tiếng khóc, đó là một tiếng báo hiệu lên một điều gì đó, và nó cũng thể hiện cho những nỗi buồn, những điều bất hạnh mà chúng ta phải gặp trong cuộc sống, nhưng nếu bằng chính nghị lực của ta, và lòng kiên quyết thì chúng ta cũng có thể tự khẳng định mình, và nỗi đau kia có thể sẽ phần nào xoa dịu. Đó là cuộc sống..... ° ° °

- Chị Zane à, từ khi cô gái mà đã đột nhập vào nhà mình biến mất thì tình hình về huyết Phụng cũng dịu đi phần nào rồi nhĩ.

- Không hẳn như thế đâu Sara, vấn đề về hai chàng thanh niên chúng ta chưa giải quyết xong, thì hỏi sao mà yên hẳn được, xã hội không bao giờ mà không bất ổn cả.

- Chị thì cứ bi quan như thế đấy, còn em thì nghĩ cũng có những giây phút chúng ta được sống là chính ta, và đôi khi em lại cảm thấy chán nản với công việc mà mình theo đuổi. Tuy nó đã để lại cho em nhiều ấn tượng tốt, những kỷ niệm vui, nhưng cũng không ít nỗi buồn, và nỗi buồn mà bao giờ em cũng nhớ và vẫn mãi nhớ hoài đó là..... Sara nói trong tiếng nấc nghẹn ngào.

- Thôi nào Sara, trong mỗi chúng ta, ai cũng đều buồn về chuyện đó mà, nếu em không chịu xoá đi mà vẫn cứ mãi ôm hoài cái hình ảnh đó, thì em sẽ không bao giờ thoát khỏi cái sự khổ đau đó đâu.

- Em biết chứ chị Zane, nhưng đôi khi em vẫn mơ thấy lại cái ngày hãi hùng đó, em cũng có lúc lại mơ về những kỷ niệm ấu thơ của hai chúng ta và.....

- Chị kêu em đừng nhắc tới chuyện đó nữa mà. Nào có chuyện gì mới, chuyện gì vui không nói nghe đi cô Út, mà chuyện học hành sao nè, bọn chị cứ kéo em giải quyết công việc hoài nên có ảnh hưởng gì không ?

- Hi.....hi..... chuyện này thì không sao đâu ạ, dù sao thì em cũng là em của

« Công chúa trí tuệ » mà, không thể làm mất mặt được đâu.

- À, có một động lực, một mục tiêu chiến đấu như thế thì hay quá rồi.

- Tất nhiên rồi ạ, mà chị Zane nè, trường em có tổ chức cuộc thi Miss High School đó, nhưng lần này không giống những lần trước đâu, các học sinh trong trường đều có thể những cựu học sinh của trường, hay anh chị em gì cũng được, nhưng tuổi không quá 25 là okie rồi, đều được tham gia cả.

- Wow, thế à, như vậy thì tuyệt quá, hôm đó sẽ có trò vui để xem đây, càng nghĩ tới, chị càng nôn đó.

- Chị hiểu sai ý em rồi kìa, ý em như thế là em sẽ giới thiệu chị đi thi đấy, không ai có thể sánh nổi với « Công chúa sắc đẹp » của em đâu.

- À, thì ra là thế, con bé này lém lỉnh dữ nha, nhưng lỡ mà chị không đoạt cúp thì sao.

- Cũng đâu có sao ạ, thì tại giám khảo chấm điểm không chính xác, hoặc là mắt họ có vấn đề. Hi.....hi.....

- Hi.....hi.....ừ, đúng rồi đó, tại họ chứ đâu tại mình, mình chơi tới cùng luôn.

- À, hai chị em mấy người làm gì mà nói cười vui vẻ thế, có nói xấu gì tui không.

- Làm gì dám nè, nói xấu để bị bà chằn trong nhà này ăn thịt à.

- Trời đất ! Em mà là bà chằn gì, có chị đấy, hi.....hi.....không ai chằn bà bà chị tui cả, đến nỗi ai cũng phải kiên dè.

- Quá khen rồi, tài mọn thôi mà.

- Nói vậy thôi, chứ chúng ta nói chuyện nghiêm túc chút đi nè, vấn đề về cái chết của hai chàng thanh niên vẫn chưa có tiến triển gì, em lại càng thấy bất an sao đấy.

- Chúng ta có nên đi vào khu rừng đó để mà kiểm thông tin không.

- Như vậy nguy hiểm lắm đấy chị Zane, khu rừng ấy được xem là rừng loại cổ rừi, nó như là một khu rừng bị lãng quên, và có lẽ trong đó lại chứa đựng cả một truyền thuyết, nên nếu ta quá mạo hiểm thì không hay đâu.

- Ý Sara cũng có lý lắm, nhưng nếu chúng ta cứ đứng ở đây mà nhìn, mà điều tra thì chưa chắc tìm được cái thứ gì mà mình mong muốn đâu. Alex nói.

- Biết chứ, nhưng phải làm sao bây giờ, tiến cũng không, mà nếu thụ động cũng chẳng phải là cách.

- Quyết định là sẽ chia nhau vào khu rừng để tìm chứng cứ đi, chúng ta sẽ nhờ thêm sự giúp đỡ của anh Randy và Peter, như thế thì mọi việc sẽ tốt

hơn rất nhiều. Sara nói.

- Nhưng anh Randy và Peter họ là thành viên của HCQT, họ cũng đâu có thời gian rảnh rỗi để mà làm chuyện không đâu cả, như thế thì chuyện càng lúc càng rối hơn. Alex phản đối.

- Thì chúng ta cứ đề nghị trước đi, nếu không được thì tìm một hướng giải quyết khác, với lại chị cũng sắp dự thi Miss do trường của Sara tổ chức rồi, hi.....hi..... coi có hách không.

- Ừ, hách lắm, làm sao mà rớt đi, như vậy càng vui.

- Trời coi đưa em của tôi nói kìa, mình chưa thi nữa, mà nó đã chúc mình như thế rồi đó, chị mà đậu thì kể như

- Đừng có cười gian như thế mà chị Zane, em sợ lắm đó.

- Lúc đó ta sẽ đàn áp mi.

- Á ! Chưa gì đã đòi ăn hiếp người ta rồi kìa. Thấy ghét ghê.

- Chị Zane ơi, cẩn thận đó nha, không thôi chị Alex mà nói với anh Randy thì mình tiêu đó.

- Sợ gì, chị còn có anh Peter mà. Hi.....hi.....

- Ừ nhỉ, có anh Peter nữa mà, còn lo gì nữa, giờ phải tranh thủ ăn hiếp chị ba thôi.

- Á, hai người nhớ đó nha.

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 2)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 2:

Còn có mấy hôm nữa là tới cuộc thi đó rồi, nên bây giờ em phải tư vấn, điều tra về chị một số câu hỏi, để khi đó em mới tự tin nè. - À, tưởng chuyện gì, còn việc này thì okie thôi.

- Vâng, đây là câu thứ nhất, chuẩn bị nha. Câu thứ nhất thuộc lĩnh vực thiên văn học, chị sẵn sàng chưa ?

- Tất nhiên rồi, thưa cô Út.

- Trong hệ Mặt Trời hiện nay có bao nhiêu hành tinh? Có thể kể tên ra không ? Bạn thấy hành tinh nào đẹp nhất? Tại sao ?

- Xin trả lời câu hỏi ạ, trong hệ mặt trời có 9 hành tinh. Và xin kể theo thứ tự là Mercury, Venus, Earth, Mars, Jupiter, Saturn, Uranus, Neptune, Pluto. Hành tinh tôi thấy đẹp nhất là Venus (sao Kim), bởi vì đó là tôi.

- Ý, không được rồi, chị không được trả lời vậy đâu, kỳ lắm.

- Chị Zane nè, nắm thông tin như thế là chậm lắm đấy, hiện nay thì trong Hệ Mặt trời đã có tới 10 hành tinh rồi đấy, và nằm ở ngoài Pluto nữa là Medal. Còn theo em nghĩ nên thích Trái Đất nhất, vì nó là một hành tinh xanh, và có sự sống đấy. Alex góp ý.

- Ủ ! Chị chỉ nói chơi ở cái ý sau thôi chứ bộ, còn ý đầu thì không rõ lắm, ai mà biết là tìm ra nữa đâu.

- Nói chung là Sara đừng có nên khẩn trương quá như thế, mọi việc sẽ diễn tiến tốt đẹp thôi, nếu ta có bản lĩnh thì cái gì cũng xong cả.

- Nhưng em sợ lúc đó lên trên ấy, chị Zane lại giỡn như thế nữa.
- Trời ! Đi thi ai lại như thế hã cưng. Zane ồ lên ngạc nhiên.
- Bây giờ việc ta nên làm nhất là tìm thêm thông tin về hai chàng thanh niên xấu số kia kìa, cái xác sợ giỡn này cũng đã kinh lắm rồi, mà ta cũng chứ cho họ một lời đáp nữa.
- Chị nghĩ sao đơn giản quá đi, có mấy vụ án cả hàng chục năm còn chưa có câu trả lời, huống chi.....
- Sara nói đúng đấy, chúng ta không nên quá ép công việc như thế chứ, mà em cũng đừng có quá mê làm việc như thế nữa, hôm cuối tuần cũng nên vào trường của Sara chơi đi Alex.
- Chuyện đó thì để em xem lại.
- Còn xem lại gì nữa quyết định thế đi. Zane lấn át.
- Chị Zane ơi, đi chọn lễ phục cho hôm đó với em đi, chúng ta cần hoàn tất công việc này thôi.
- Uh, đi thôi. Nhớ đó nha Alex, hôm đó em cũng phải làm đẹp để cho cả trường biết cả nhà Williams chúng ta ai cũng là mỹ nhân.
- Vâng em biết rồi mà.
- Đi thôi Sara.

Lại một lần nữa, và cái khung cảnh như thế này rất thường diễn ra, không gian trống trải, trong căn nhà lớn này giờ chỉ còn mình Alex, cô vẫn luôn cặm cụi với công việc dò tìm của mình, cô luôn muốn mọi việc lúc nào cũng được phơi bày ra ngoài ánh sáng, và vụ chết thảm của hai chàng thanh lại càng làm cho quyết định của cô ngày càng cháy bỏng hơn, cảm nhận được tiếng rên, tiếng thét của những con người vô tội này, và sau lưng

của vụ này hiển nhiên đó là một thế lực khác, một bàn tay của bóng tối. Cái không khí lo lắng lại hiện lên trong một văn nhà lớn, nhưng giờ đây không có ai, Alex cảm thấy trống trải quá, trong cái không gian yên tĩnh như thế này người ta thường nhớ về những kỷ niệm xưa, những điều mà có lẽ sẽ làm họ hạnh phúc nhất cuộc đời, nhưng cũng có khi đó lại là một dấu ấn của sự đau khổ. Trong thâm tâm cô giờ đây đang tái hiện lại những cảnh ngày xưa, cô không nhớ đó có phải là mình không, hay là hình ảnh mà mình bắt gặp, nhưng nó đã hiện lên trong tâm trí cô từ rất lâu, và cô cũng không bao giờ muốn từ bỏ nó. Tiếng mưa rơi, mưa rất to, những giọt mưa như những mũi kim xuyên thẳng vào trong lòng của một người mẹ, một người đang bà trẻ gốc châu Âu với một mái tóc vàng óng ả, ôm trên tay là một đứa bé vừa mới chào đời, bà ôm chặt đứa bé vào lòng, dùng những tấm thân gầy guộc của mình để mà che đậy cho con, cái bóng dáng nhỏ nhoi đó lại làm cho người ta rơi lệ. Cô ta đã đến nhà một người thanh niên trẻ và họ đã nói điều gì đó, một hồi lâu sau thì cô gái ấy trao đứa trẻ cho người thanh niên, mặc dù không muốn nhưng cô ta vẫn phải nuốt lệ vào trong lòng và phải chia tay với con mình, cô đã khóc rất nhiều, khóc nhiều lắm, rồi từ từ bóng cô cũng khuất sau những hàng cây trong công viên, người thanh niên đã cố giữ lại nhưng không được, chỉ còn biết đứng đó tiễn người con gái đó đi về một nơi xa thăm, và đôi mắt của anh cũng đã đỏ hoe..... Giọt nước mắt đang lăn trên má của Alex, cô không thể cảm được cái cảm xúc của mình khi nghĩ về điều ấy. và giọng suy tư của cô bị cắt ngang khi tiếng chuông cửa vang lên.

- Vâng, tôi ra liền đây.

- Alex, theo anh được không, chúng ta có phát hiện mới trong khu rừng đấy, anh và Peter mới tìm thấy điều này từ lời kể của người dân nơi ấy.

- Có chuyện gì vậy anh Randy, điều gì thế, sao anh cứ úp mở hoài vậy, nói ra cho em nghe đi, đừng làm cho em phải hồi hộp hơn chứ.

- Thì về cái vụ hai chàng thanh niên đó, anh đã tìm được một điều mà làm cho tất cả những ai từng liên quan điều phải quan tâm. Đó là ngôi mộ của Mộc Phượng Hoàng.

- Mộc phượng hoàng, không lẽ là con bị trúng độc của Hắc Kỳ Lân sao?

- Anh nghe kể lại rằng đó là do con chim đã cứu dân làng, nên họ lập cái đền thờ này, nhưng bây giờ thì nó đã bị bỏ phế gần trăm năm nay rồi.

- Qua là truyền thuyết qua nhiều đời thì có quá nhiều dị bản đi, mà khu vực đó nằm trong khu qui hoạch cách đây mấy năm mà, nhưng có nghe báo đài gì đâu.

- Bởi vì theo anh nghĩ đó là rừng cấm, một khu rừng già, và rất nguy hiểm, nên chính quyền chưa can thiệp đấy thôi.

- Không nên đoán non, đoán già nữa, đi thêm thực tế là chính xác nhất, anh đi với em không.

- Thì anh đã đến rủ em cùng đi rồi nè, chứ còn gì nữa.

- Hi.....hi..... Let's go.

o o o

- Em không nghĩ rằng là nơi đó có một ngôi mộ như người ta kể đâu, tại sao nó lại nằm heo hút như thế này.

- Việc đó đã xảy ra lâu lắm rồi mà em, và nơi đây chắc hẳn đã từng là một làng mạc, nhưng bây giờ đã bị tàn phá.

- Đó là việc của bọn Hắc Kỳ Lân đã để lại sao? Cứ tái lập rồi lại bị tàn phá, mỗi lần em nghĩ tới việc này thì lại càng khó hiểu, không biết câu chuyện này tới bao giờ mới kết thúc.

- Cũng mong là lần này chúng ta có cách để mà xoá đi cái truyền thuyết khủng khiếp này vĩnh viễn. tuy anh không thuộc vào cuộc chiến của các em, nhưng đó cũng là trách nhiệm của anh.

- Trách nhiệm của anh? Anh có trách nhiệm gì ở đây, nếu có thì đó là lương tâm của một người cảnh sát đối với dân chúng đó. Hi.....
hi.....

- Anh.....anh.....ừ, có lẽ là vậy. Chúng ta đã đi xa lắm rồi, lâu nữa nhưng cũng không thấy tung tích của cái ngôi mộ đó, hay đó chỉ là một truyền thuyết khác ?

- Anh cũng không biết nữa, nhưng có lẽ câu chuyện này có lẽ đã xảy ra, anh nghĩ nó có liên quan tới sự việc của Hắc Kỳ Lân. Đã trễ lắm rồi, chúng ta về thôi, có lẽ chúng ta phải thực hiện một chuyến đi dài thôi.

- Như vậy cũng tốt, nhưng anh không có thời gian đâu mà đi, em không muốn vì bọn em mà anh phải bỏ bê công việc của mình.

- Nhưng Peter đã làm giúp phần công việc của anh rồi mà.

- Anh không nên ích kỷ thế chứ Randy, Peter còn có công việc của anh ấy nữa mà, nếu làm việc chông chát như thế thì công việc cũng không có chất lượng đâu. Với lại chuyện này bọn em cũng có thể giải quyết được mà, anh không nên vì bọn em quá như vậy. Trán anh nhiều mồ hôi quá rồi kia, để em lau cho.

- Anh chỉ giúp đỡ em thôi mà, cũng đâu có gì đâu, với lại công việc này cũng phần nào sẽ liên quan tới HCQT bọn anh thôi.

- Nhưng đó sẽ là một hướng khác, không phải là bây giờ đâu. Anh nên về giúp cho anh Peter nhiều hơn nha. Thôi cũng đã tới lộ lớn rồi, chúng ta chia tay ở đây đi, em về nhà đấy, anh cũng nên làm việc cẩn thận đó nha.

- Anh có thể đưa em về mà.

- Không cần đâu anh ạ, em có thể tự về được mà, anh về đi, đi mà.

Alex đứng đó nhìn Randy đi xa khuất, lúc đó cô mới ngã quy xuống, trong thâm tâm cô đang vang lên một tiếng gì đó, tiếng réo gọi của gió, tiếng thét gào của một nơi nào đó rất yếu ớt đang vang lên. Tim cô đập nhanh và cái cảm giác này đã có từ khi họ bắt đầu quay trở ra, cô ngồi đó, khuôn mặt xanh xao và có điều gì đó đang xen vào một chút lo âu, sợ hãi, chưa bao giờ có một cảm giác như thế đối với cô trong những thời gian qua, và hình như đó cũng là cái giác quan thứ sáu của mỗi con người, cái tiềm thức trong mỗi chúng ta, một thế giới tâm linh khác.

o o o

- Alex, em không đi thiệt vậy sao? Hôm nay sẽ là một cuộc thi rất là hào hứng và gây căng đấy.

- Em chưa làm xong công việc thì làm sao mà đi đây, em sẽ cố gắng hoàn thành sớm công việc rồi sẽ đến sau, được không?

- Như vậy cũng mất vui đấy, em có biết không, với sự xuất hiện của ba chị em nhà ta, thì các chàng trai sẽ đổ hết.

- Đừng nỗ quá chứ chị Zane, mong sao hôm nay chị thì hết mình, để em được nở mặt mày với đám bạn.

- Chuyện đó là tất nhiên rồi, em khỏi lo.

- Thôi hai người đi đi, em còn công chuyện phải làm mà, em sẽ cố gắng hoàn thành sớm để mà tới đó.

- Thôi, như vậy cũng được, bọn chị sẽ chờ em đó, tới nhanh nha.

- Vâng ạ.

Ngày hôm nay Alex không đắm đầu vào cái máy tính của mình để làm công việc, mà cô nằm trên chiếc nệm, cái cảm giác dễ chịu từ hương thơm nước xả vải làm cho tâm hồn của Alex nhẹ nhàng hơn, và cô dần dần thiếp đi, trong giấc ngủ chưa sâu này cô lại mơ thấy lại cái cảnh tượng đó một lần nữa, hình như nó có liên quan tới cô, và in sâu vào trong tâm trí, nó không thể thiếu, không thể tách rời khỏi cô. Tiếng khóc của đứa bé khi thiếu dòng sữa của mẹ, tiếng nấc nghẹn ngào của mẹ khi phải xa con, những âm thanh đau thương đó hoà quyện vào nhau làm cho dòng lệ chảy dài trên má của Alex. Mỗi lần mơ tới đó thì cô bỗng chợt tỉnh dậy, thay vào những suy nghĩ về những hình ảnh đó, bây giờ trong tâm trí của cô lại là những chuỗi ngày dài vui vẻ mà cô cùng Randy ở Singapore, từ cái lần gặp gỡ đầu tiên, chạm trán trong toà nhà cao ốc, những lần hẹn hò nhau đi chơi, biết bao nhiêu kỷ niệm đã làm cho trái tim cô xao xuyến trước một bóng hình, cỡ lẽ đó là một tình cảm rất lạ mà xuất hiện lần đầu trong cô.

“Alô”

- Alô, ai gọi đây.

- Alex như đứng lặng đi, giọng nói phát ra từ chiếc điện thoại của mình là của một cô gái, và nó phát ra từ chiếc máy của Randy, một giọng nữa ngọt ngào và đầy quyến rũ.

- Alô, ai gọi đến đây.

Alex không còn biết gì nữa, cô không thể nói lên bất cứ một câu gì, văng vẳng bên tai cô bây giờ chỉ là tiếng của cô gái đó, có rất nhiều câu hỏi đang quay quanh trong tâm trí của cô, giọng cô gái đó là ai? tại sao cô ta có thể nghe điện thoại của Randy? cô gái đó có quan hệ như thế nào? tiếng nói đó văng vẳng ra trong chiếc điện thoại, nhưng xung quanh Alex giờ bỗng nhiên im vắng một cách lạ thường, nó quá trống trải, cái cô đơn, cái nghi kỵ đang dần xuất hiện và nó bao trùm cả cô. Không nói thêm bất cứ lời nào

nữa, Alex cúp điện thoại, gạt đi dòng nước mắt đang tuôn ra tự bao giờ, những giọt nước mắt mà cô không muốn nó xuất hiện.....

- Chị Zane ơi, hôm nay chúng ta nhất quyết phải giành được vương miện đây, Miss sẽ được một giải thưởng rất to từ nhà tài trợ đó.

- Chị biết rồi mà, em yên tâm đi, hôm nay chúng ta sẽ cho mọi người thật sự biết được vẻ đẹp của những thiếu nữ quý tộc nhà Williams.

- Cuộc thi bắt đầu rồi kìa, chị phải thật yếu điệu chút nha, đi đánh đấm riết, em sợ chị trở nên thô kệch.

- Xí! Em yên tâm đi, chị đây công dung ngôn hạnh có thừa, yếu điệu thực nữ không còn chỗ chê.

- Thì em cũng mong như thế.

Tiếng nói của người dẫn chương trình đã vang lên, ánh đèn sân khấu bỗng rực sáng đến bất ngờ, xung quanh sân khấu là những bóng đèn nhiều màu chớp tắt liên hồi, tiếng reo hò, cổ vũ của khán giả đã vang lên.

- Xin chào tất cả các bạn, xin được tự giới thiệu, tên tôi là Thomas, cứ gọi như thế được rồi nhỉ? Đây là một cuộc thi sẽ được truyền hình trực tiếp đây, nó cũng là một cuộc thi lớn, một cuộc thi tôn vinh cái đẹp, khác với mọi cuộc thi thông thường, đến thời điểm này các bạn trẻ nào muốn tham gia đều có thể cả, hãy nhanh lên, chúng tôi đang chờ những gương mặt triển vọng. Kế đây, người sẽ cùng dẫn chương trình với tôi là một hoa khôi của thành phố chúng ta, cô Tiểu Tuyết – Halây.

- Xin chào tất cả các bạn, tôi rất vui và vinh dự khi hôm nay được đến đây, và càng vinh dự hơn đó là đã được làm MC cho một chương trình hoành tráng như thế này. Quả thật phải đẹp phải được tôn vinh, đúng không Thomas.

- Vâng tôi cũng nghĩ thế, và tại sao không phải là vậy chứ, phái đẹp luôn được tôn vinh, cũng như một công chúa tuyết đang đứng cạnh bên tôi.

- Hi.....hi.....cám ơn vì lời khen của anh, và hôm nay chúng ta sẽ biết được những khuôn mặt mới, những hoa khôi toả sáng nhất trong trường cũng như những Angel khác trong thành phố cũng chúng ta.

- Và bây giờ cuộc thi sẽ được bắt đầu, và đây là thí sinh đầu tiên, mời các bạn hãy chiêm ngưỡng một cô gái tóc vàng Malili.

- Cuộc thi của chúng tôi sẽ kéo dài trong vòng hai giờ, và những thí sinh tham gia sẽ được chấm điểm do chính sự cảm nhận của các bạn, các bạn sẽ chấm điểm cho thí sinh nào mà mình thích nhất, cũng như thí sinh nào bạn cho là tệ nhất. Có hai lựa chọn cho bạn đấy 5 sao hay 1 sao.

- Vâng, cuộc thi của chúng ta sẽ không sắp xếp theo thứ tự từ cao xuống thấp nhất, mà 5 thí sinh có số 5 sao nhiều nhất sẽ được lọt vào vòng trong. bây giờ là phần thi của cô gái đến từ xứ sở Hoa Anh Đào, cô Maruka.

- Khác với những năm trước một cách rõ rệt, các bạn có thấy vậy không, thành phố của chúng ta giờ đây đã có rất nhiều các dân tộc từ các nước khác nhau về đây chung sống, có sự khác nhau về phong tục tập quán chứ, nhưng nó sẽ tạo nên nét riêng biệt của thành phố ta với những vùng lân cận.

- Và cuộc thi này của chúng tôi sẽ là bước khởi đầu để đào tạo những siêu mẫu đấy. Hãy cùng chúng tôi tham gia cuộc thi này, cuộc thi được tài trợ bởi công ty đào tạo siêu mẫu đẳng cấp cao Hansu.

Cuộc thi diễn ra thật hào hứng, những “mỹ nhân” lần lượt xuất hiện trước mặt khán giả, và cuộc thi càng hấp dẫn hơn bởi hai người dẫn chương trình cực kỳ xuất sắc. Tiếng của Halây vang lên giới thiệu thí sinh kế tiếp là Zane, mệnh danh là “công chúa trí tuệ” của trường đại học. Zane bước ra thật lộng lẫy với chiếc đầm màu hồng phấn nhẹ, được đính những hạt châu sa thật lấp lánh, tiếng bước chân thật nhẹ nhàng, Zane làm cho tiếng ồn nơi

khán đài tắt hẳn đi, mọi người đều chăm chú về phía của cô công chúa này. Đi ra tới khán đài, tiếng hò hét bỗng vang lên, khán giả cổ vũ thật nhiệt tình, Zane nhắm đôi mắt lại, ánh đèn chiếu thẳng vào khuôn mặt xinh đẹp của cô, những dãy phấn hồng, màu của kim tuyến trên đôi mắt của cô sáng lấp lánh càng làm cho khuôn mặt của cô càng xinh đẹp hơn.

- Công chúa xinh đẹp đang đứng trước mặt của chúng ta, mọi người hãy chiêm ngưỡng cô ta nhé, và đây là thí sinh cuối cùng của cuộc thi, hy vọng rằng mọi người sẽ chọn ra được 5 thí sinh xinh đẹp nhất, duyên dáng nhất, xứng đáng nhất để dự thi cuộc thi siêu mẫu khu vực Á Đông. Tiếng của MC Thomas vang lên.

- Anh Thomas này, tại sao những khu vực kia không tổ chức thi sao, mà thành phố ta lại được chọn đi thi khu vực rộng thế.

- À, cô Halây hỏi câu này rất hay, rất đúng ý tôi. Vâng, cuộc thi này do công ty tìm kiếm siêu mẫu Hansu tổ chức, nên mọi thí sinh trúng tuyển đều đủ tư cách dự thi cấp độ lớn hơn, các bạn hãy tham gia cùng chúng tôi.

- À, là như thế, giờ em mới biết đấy, các bạn thấy không, rất khác so với những cuộc thi trước hãy cùng tham gi với chúng tôi nhé.

- Vâng thưa quý vị, công chúa trí tuệ của chúng ta chưa phải là thí sinh cuối cùng của cuộc thi này, và tới bây giờ đã có thêm hai thí sinh khác tham gia vào cuộc thi này, và kế tiếp là Alex – công chúa trí tuệ, một học viên trường đào tạo nhân tài.

- Cám ơn cô Halây, và bây giờ là công chúa trí tuệ.

Bước ra khán đài, Alex như mang đến cho khán giả một cảm giác như đang ở dưới lòng đại dương xanh mát, sâu thẳm, nhưng lại đang mang một nỗi buồn, và nỗi buồn ấy đang đọng lại trong đôi mắt của cô, những đường phấn màu xanh lơ cong cong trên đôi mắt lại càng làm cho nỗi buồn đó như được nhân lên, tiếng bước đi nhẹ nhẹ như tiếng sóng của đại dương đang

vỗ về vào bờ cát trắng, những cơn sóng ấy như đang gợn mãi theo trên khán đài, chiếc váy màu xanh thẫm với những hạt cườm lại càng làm cho người ta xao xuyến.

- Các bạn đã chiêm ngưỡng thêm một người đẹp nữa trong cuộc thi ngày hôm nay, và các bạn thấy đấy, tất cả chúng ta đều đã và đang ngắm nhìn những người đẹp đấy, và hãy bình tĩnh chọn cho thí sinh mà bạn yêu thích nhất nhé. Halô cất vang tiếng nói.

- Và thí sinh cuối cùng của buổi tối hôm nay, xin nói với các bạn một lần là bây giờ nếu không ghi danh thì chúng tôi sẽ khoá danh sách và sẽ không cộng thêm một thí sinh nào nữa, hãy nhanh lên các bạn, và để chờ sự quyết định lần cuối cùng của các bạn, hãy cùng chúng tôi xem một clip nhỏ quảng cáo của công ty Hansu.

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 2)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 3:

- Bây giờ mấy con bé đó đang làm gì thế. - Thừa chủ nhân, bọn chúng đang vui chơi thôi ạ, không có chú tâm đến việc tìm kiếm tung tích của Huyết Phụng nữa ạ.

- Hãy cẩn thận với bọn con gái này, bọn chúng có thể gây bất lợi cho chúng ta bất lợi cho ta bất cứ lúc nào, bọn này không phải tay vừa đâu ạ.

- Thuộc hạ biết rồi thưa chủ nhân, thuộc hạ sẽ thật cẩn thận với bọn chúng.

- Nhiệm vụ kế tiếp là hãy làm cho bọn chúng phải mất hết sức lực để chiến đấu, nhớ chưa. ta không muốn nó sẽ thất bại.

- Vâng ạ, thuộc hạ sẽ cố gắng hoàn thành tốt nhiệm vụ.

- Ta không muốn người quay về với cái tin thất bại, nếu biết là thất bại thì hãy tế máu mình cho Hoả Phượng Hoàng của ta, nhớ đó.

- Thuộc hạ tuân lệnh ạ.

o o o

- Các bạn thân mến, các bạn vừa mới xem xong cái clip quảng cáo của công ty Hansu, và đó cũng là cái tên đã làm nên tên tuổi của nhiều siêu mẫu đấy, hãy tham gia vào cuộc thi của chúng tôi. Giọng nói của Thomas lại cất to hơn.

- Đúng thế đấy, hãy cùng chúng tôi đi suốt cuộc hành trình tìm một chỗ đứng cao hơn trong giới nghệ thuật, cuộc thi siêu mẫu Á châu và thế giới. giọng nói của Halây cũng không kém phần hào hứng.

- Và thí sinh cuối cùng sẽ bước vào vòng loại sẽ là một thí sinh đến từ Singapore, một cô gái với một cái biệt danh là cho người ta phải e dè, nhưng lại để lại một dấu ấn khó phai trong mỗi chúng ta, đó là Losy – tay súng tử thần

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 2)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 4

- Hã! Thật không tin nổi là Losy vẫn còn sống đấy. Sara hết hoảng. -
Chuyện gì đã xảy ra thế, tại sao cô ta lại có thể sống sót chứ. Zane cũng tỏ ra hoang man không kém.

- Hãy bình tĩnh đi Sara, cả chị Zane nữa, hãy nhớ rằng bất cứ chuyện gì cũng có thể xảy ra, bà Kelly cũng có thể sống lại thì Losy cũng có thể.

- Chị bảo rằng đây cũng là âm mưu của bà Shanen à?

- Chị không chắc, nhưng bây giờ điều gì cũng có thể xảy ra, và nó không còn nằm trong tầm kiểm soát của ai cả.

- Chị không hiểu lắm về vấn đề này, không lẽ Losy có điều không làm được đó là trả thù chúng ta sao?

- Có lẽ là thế đấy chị Zane.

- Nhưng nếu là như thế thì tại sao cô ta không tìm chúng ta mà thanh toán cho xong luôn một thể.

- Em đã nói là em cũng không rõ mà, mọi chuyện bây giờ đã rối tung cả lên, không còn cái gì mà nằm trong khuôn khổ cả, những cái vong hồn đó.....không Losy chưa chết, nếu còn sống thì cô ta phải ở dạng DfX, là một vong linh, cô ta không thể là một thực thể sống như bây giờ.

- Em nói cũng đúng lắm, nếu cô ta là do Shanen tái sinh, thì cũng chỉ là vong linh mà thôi, vậy thì bây giờ cô ta không phải là người của Huyết Phụng.

- Đúng, nhưng mọi việc lại càng trở nên phức tạp hơn, chúng ta vừa phải đối đầu với huyết Phụng, vừa phải đối chọi với những kẻ thù xưa như Losy chẳng hạn, và cả những vụ việc liên tục xảy ra trong xã hội.

- Em không biết tại sao những người làm cảnh sát lại không chịu tích cực, làm hại chúng ta phải như thế chứ. Sara thốt lên một cách bức dọc.

- Đừng như thế chứ Sara, chúng ta cũng là một bộ phận của cảnh sát cao cấp mà, ta cũng có nét tương đồng với họ.

- Chị Zane à, tuy vậy nhưng chúng ta khác biệt hầu như hoàn toàn là vậy.

- Đúng đời không bao giờ công bằng, có những người lại sống trong sung sướng, từ khi cất tiếng khóc chào đời cho đến khi nhắm mắt, nhưng lại có người xung quanh mình chỉ toàn là đau khổ, chỉ mới tìm được một ít hy vọng rồi lại bị những người khác dập tắt. Losy nói và lướt qua chỗ của ba cô gái đang đứng bàn chuyện với nhau.

- Ý chị là sao thế Losy, chị có thể nói cho chúng tôi nghe không.

- Bọn mi là những người đã lấy đi cái niềm hy vọng nhỏ nhoi của ta, đã đẩy ta vào trong cái thế tăm tối, cái tội cùng của xã hội.

- Chúng tôi làm nhiệm vụ, chúng tôi không bao giờ làm những gì mà chúng tôi phải hổ thẹn cả.

- Cô nói đúng lắm Zane, có lẽ đó là một điều mà cô làm đúng, nhưng cô có biết là tôi đã làm biết bao nhiêu điều để cha tôi tin tưởng không.

- Nhưng đó là một tình thương dối trá, nếu đó là tình cảm chân thật, thì nó sẽ xuất phát từ trái tim thôi. Zane cãi lại.

- Cô thì biết gì, từ khi sinh ra, tôi đã không có cái năng lực mà bố tôi từng ao ước, ông đã rất khổ tâm, và cuối cùng cũng tạo ra được cái sinh thể

vô tri giác đó, cũng mai là nó không tồn tại, và tôi phải làm rất nhiều, phải chịu khổ nhục từ bé để lấy lại là lòng tin của cha tôi. Nhưng các cô.....

- Đừng như thế chứ Losy, em của cô nó đã quá đáng thương mà, và cô có biết nó gắn liền với chính cô không, chính nó đã được sống nhờ cô đấy.

- Vậy tại sao nó lại muốn cướp đi cái mạng sống của tôi, cũng mai ý chí sinh tồn của tôi quá cao, nên tôi đã xé nát mảnh không gian mà tìm lại được thực tại.

- Nó không muốn mẹ nó buồn, và không muốn cô phải đắm đầu vào những chuyện tội ác đó.

- Dối trá ! dối trá ! Tất cả đều là dối trá, không ai quan tâm đến tôi cả, tôi chỉ là kẻ thừa của xã hội, tôi là.....

- Và thưa các bạn, sau những phút căng thẳng trong việc thống kê, bây giờ trên tay tôi là danh sách 5 thí sinh xinh đẹp nhất, cá tính nhất, và xứng đáng nhất tham dự cuộc thi siêu mẫu Á châu. Thomas đang dự định công bố kết quả và tiếng của anh đã lấn át tiếng của Losy trong cánh gà.

- Vâng ạ, chúng tôi hy vọng rằng, sau khi nghe công bố từng thí sinh, thì yêu cầu thí sinh nhanh chóng bước ra, và hy vọng các bạn sẽ cổ vũ nhiệt tình những người xứng đáng nhất.

- Đáng lẽ có tới 6 thí sinh xứng đáng, nhưng rất tiếc một nàng tiên đã bị tôi bắt đứng kế bên để đọc cái danh sách này cùng tôi.

- Hi.....hi.....anh lại chọc tôi nữa rồi. Vâng, và sau đây là danh sách các siêu mẫu của công ty Hansu. Đầu tiên là cô gái đến từ Nhật Bản Macoto.

- Người thứ hai là cô gái đến từ Việt Nam, công chúa sắc đẹp Zane, hãy cổ vũ cho hai thí sinh đầu tiên lọt vào vòng trong.

- Các bạn có thấy hôm nay họ thật lộng lẫy không.
- Thưa hai cô, tôi có một câu hỏi muốn dành chung cho cả hai, các cô có quyết tâm và tự tin rằng mình sẽ đậu trong cuộc thi siêu mẫu sắp tới.
- Tôi rất hy vọng. Macoto trả lời.
- Điều đó thật tuyệt vời với tôi, không chỉ đối với tôi, mà với gia đình, cả nơi tôi sinh sống, và tôi mong rằng điều anh nói sẽ không sai.
hi.....hi.....
- Vâng, hai cô gái đầu tiên rất và rất tự tin vào chính mình, hãy cố vũ cho họ, và sau đây là người kế tiếp là cô gái đến từ Trung Quốc Mandy Liu.
- Hãy hồi hợp cùng các thí sinh, hãy cùng chúng tôi công bố hai thí sinh cuối cùng của cuộc thi đó là là ai thế anh Thomas, anh có thể nói hộ tôi một người không.
- Vâng, đó là một cô gái đến từ Việt Nam, Alex, cô công chúa trí tuệ của chúng ta.
- Hãy tự tin, hãy hy vọng rằng những điều tốt đẹp nhất sẽ đến với cô.
Alex nói.
- Không cần lời nói thương hại của cô đâu.
- Tôi không thương hại, và cô hãy nhớ lời tôi.
- Nhưng cô vẫn là kẻ thù của tôi.
- vâng, cô công chúa trí tuệ của chúng ta đã bước ra, và người cuối cùng trong danh sách, người mà sẽ làm cho tất cả các thí sinh kia phải có cảm giác bồn chồn và mang một nỗi buồn, người mang đến cho ta một cái gì đó run sợ, người cuối cùng trong danh sách Top Five, người cuối cùng trong danh sách dự thi, đó là Tay súng tử thần – Losy.

- Vâng, vậy là bây giờ trước mặt ta là năm gương mặt thật trẻ trung, thật xinh đẹp, và họ sẽ đại diện cho công ty Hansu tham dự cuộc thi siêu mẫu Á châu, đây không phải là cuộc thi giữa các nước ở châu Á, mà đó là cuộc thi giữa các công ty đào tạo người mẫu. Và cuộc thi sẽ tổ chức ở Hàn Quốc, các bạn hãy cố vũ tinh thần cho họ đi.

- Cô Halâly đã nói những điều mà tôi sắp nói, nhưng không sao, một thông tin nữa, và hãy vui mừng rằng cuộc thi này sẽ được trực tiếp trên truyền hình, các bạn có thể xem qua truyền hình cáp, cũng như kênh quốc gia của chúng ta. Và cuộc thi Miss High School xin khép lại ở đây, hẹn các bạn vào dịp sau.

Tiếng của anh chàng MC Thomas giờ bị lấn át hẳn bởi tiếng la hét, tiếng ca chung, tiếng của những chùm pháo bắn tung trên sân khấu, một đêm vui vẻ đối với mọi người, họ được thưởng thức những cái đẹp, họ được giải thưởng, họ buồn vì trượt, và có người buồn về một cú điện thoại, giọng nói đó là của ai... ? Tiếng nói ấy lại văng vẳng bên tai của Alex. Giọt nước mắt của hạnh phúc, sự đau khổ đâu, nỗi bất hạnh đâu, giờ nó như tạm mất, những giọt nước mắt, niềm hạnh phúc đang trào dâng trong trái tim của Losy

.....

« Cái hạnh phúc đó sẽ được có bao giờ, họ chưa từng được sung sướng, họ đã từng khóc, bây giờ một cái gì nhỏ nhoi cũng làm họ thấy thật hạnh phúc, còn mình thì sao, cuộc sống quanh ta luôn luôn thay đổi, sự đời có như ta mong muốn ? nó chỉ làm cho trái tim ta đau. Tiếng nói của cô gái đó, mà tại sao ta lại quá quan trọng quá về cái vấn đề đó thế ? Mình và anh ấy chỉ là bạn bình thường thôi mà, không được nghĩ như thế nữa chứ Alex, tại sao lại phải như thế, mi không được khóc, mi phải kiên cường lên, chuyện như thế sẽ không làm cho mi vấp ngã đâu »

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 2)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 5:

Alex, chị đang nghĩ gì mà thơ thẩn thế, sao không lo chuẩn bị đồ đạc để mà tham dự cuộc thi sắp tới. - À, chuyện đó hả, chị cũng không biết nữa.

- Alex, em cũng thiệt là, tại sao hôm đó dự định đăng kí mà không cho bọn này biết một tiếng nữa, làm cả bọn phải sửng sốt.

- Cái đó chỉ là quyết định tức thời thôi, và em không có dự định sẽ thi tiếp đâu.

- Sao lại thế chứ chị Alex, chị đã vượt qua biết bao nhiêu thí sinh, hàng trăm người chứ đâu có ít, để mà được lọt vào năm người danh dự đó, sao lại bỏ ngang như thế.

- Đúng đấy, em có biết có bao nhiêu người ham muốn được thế mà có được đâu.

- Ngày hôm đó chỉ là ham vui thôi ạ, em không nghĩ là em sẽ đi tiếp vào cái việc này.

« Ting tong »

- Để em ra mở cửa, chị Zane chỉ phải thuyết phục chị Alex tham gia đó nha.

- Em phải vào nhanh tiếp chị, đừng có gặp cái anh chàng đưa thư lần đó rồi lại bỏ bê chị em nữa đó, tại cái con này nó cũng cứng đầu lắm.

- Em nói là em không đi đâu, em còn nhiều việc để làm lắm, không có thời gian rảnh mà đi thi cái này đâu.

- Thì em cũng có thể vừa đi vừa làm mà, ai cấm em đâu.

- Hôm nay anh Randy và Peter rủ chúng ta tới nhà anh ấy có tiệc kìa chị Zane.

- Ồ! Thế thì còn gì bằng, chừng nào sẽ tổ chức đây anh Randy.

- À, bọn anh dự định tối mai đó, các em đến đó chung vui nha.

- Xin lỗi, em phải vào phòng làm việc, mọi người cứ nói chuyện đi nha.

- Có chuyện gì thế Alex.

- Không có gì, anh không cần lo.

- Chị Alex mấy hôm nay đã kỳ như thế đấy anh Randy, đừng có trách chị ấy nha, từ cái buổi chiều hôm tổ chức cuộc thi Miss đã thế rồi. Chán thật.

- Thế à, em có biết là chuyện gì không.

- Em thấy nó cũng bình thường, nhưng có điều trầm hơn trước, và hỏi nó nó không có nói, thì biết phải làm sao nữa giờ, nó thấy như thế chứ sống nội tâm dữ lắm, trầm kinh khủng.

- Chị Zane này, lúc này còn nói thế nữa, mà chị Alex cũng kì thiệt, dù sao nhà cũng có khách, mà sao hôm nay chị ấy cũng nói chuyện với anh Randy như thế nữa vậy ta ?

- Hay là chính anh làm cho nó giận, khai đi. Hôm đó hình như hai người có hẹn đi đâu chơi thì phải.

- Không đâu, hôm đó anh đâu có làm gì đâu, tới lúc về Alex vẫn còn nói cười vui vẻ với anh mà, không có chuyện giận anh đâu, tìm nguyên nhân khác đi.

- Hay là chị ấy trông si ai rồi, mà bị người ta từ chối.

- Trời, có hàng khối con trai theo đuôi nó, mà nó còn không chịu à.

- Chị không hiểu gì hết, cái đó người ta gọi là tiếng sét ái tình đó.

- Hay là anh thử lại hỏi Alex thử nha.

- Thôi lần này phá lệ cho anh vào đó, chứ lúc đó giờ chưa từng có ai xâm phạm vào ngôi nhà này đâu, phải không chị Zane.

- Đúng đấy, anh lên tìm hiểu đi .

- Hy vọng rằng mọi chuyện sẽ yên ổn, không có điều gì khiến chúng ta lo lắng há Sara.

- Vâng.

- Thôi chúng ta đi ra kia xem lại buổi tường thuật lại cuộc thi đi, để chị lại ngắm thấy dung nhan của mình, sao mà càng xem lại càng thấy đẹp.

- Xí! Xấu thế mà cũng được vào nữa, không biết khán giả chấm sao nữa.

- Xì! Đẹp vậy thôi chứ, đòi sao nữa đây.....

-Alex, em vẫn làm việc trong phòng à. Có chuyện gì à, nói anh nghe với.

- Xin lỗi, tôi đang làm việc, có việc gì thì nữa nói sau đi.

- Cách xưng hô của em. ... Có chuyện gì thế, anh đã làm gì cho em giận sao? Hãy nói đi Alex.

- Không có chuyện gì đâu, anh đi ra khỏi đây đi.
- Hãy nói cho anh biết đi, chuyện gì thế, hãy nói cho anh biết đi.
- Đã nói là không có gì mà, sao anh cứ
- Nếu không có gì thì em có thể mở cửa phòng ra không, hãy đối mặt với anh đi.

“Két”

- Vâng, có chuyện gì, anh nói đi.
- Anh không hiểu nổi em, tại vì sao, anh đã làm gì mà em lại nói chuyện với anh theo một kiểu cách như thế, em có thể cho anh biết không.
- Anh có đi không, tôi đã nói là không có chuyện gì mà.
- Tại sao, em nói đi, hãy nói cho anh biết. Tại sao thế.
-cái điện thoại...
- Cái điện thoại là sao, em nói rõ hơn đi.

Không nói thêm một lời nào nữa, Alex chạy vào phòng, đóng sầm cánh cửa và nằm trên giường khóc nức nở, cô đã khóc rất nhiều, khóc như chưa từng được khóc, tiếng khóc cô vang ra tận cửa phòng, nơi ấy Randy vẫn đứng đó, anh không hiểu gì cả về vấn đề đang xảy ra, tiếng khóc ấy phần nào làm cho anh đau khổ, bàng hoàng, mọi việc diễn ra như thế nào anh đều không biết cả, tiếng khóc của Alex lại càng làm lòng anh náo nức, bước ra về mà trong lòng buồn một nỗi buồn không lý do.

- Lại có xích mích hay sao đây, không biết giữa bọn họ đã xảy ra chuyện gì.

- Để lát nữa xem tình hình có dịu đi không, em sẽ dò thám tình hình.
- Có cần mời cha nuôi của em lại tư vấn thêm không.
- Thôi, cha cũng phải làm việc bù đầu chứ có rảnh đâu, còn phải chống lại cái bà Shanen đó nữa chứ, rõ là khổ.
- Biết sao giờ, bà ấy chọn chú Saro là kẻ thù cần tiêu diệt số một mà.
- Mà em không hiểu tại sao nữa, cha nói có những tổ chức khác giống như Rồng, sao bà ta không tìm đến để gây rối.
- Ủ nhỉ! Sao thế nhỉ, bà này coi vậy mà thiên vị khiếp.
- Mà còn cái bà Vệ Nữ nữa, bà ta đi đâu mất tiêu.
- Nghe danh nhiều, mà có thấy gì đâu, làm cho người ta kính phục mà không làm gì coi ra hồn.
- Thôi, giờ việc cần làm là cho hai bên hoà lại đi, đi coi đi Sara.
- Lỡ mà chị Alex còn đang “khùng” bắn em một cái rồi sao.
- Ai biết, lúc đó em tự chịu, chứ nói với chị làm chi.
- Bởi vậy, thấy ghét chưa.

Không khí nơi phía ngoài hơi vui nhộn, trong trong căn phòng này thì trống trải quá, không khí sao mà u buồn quá, Alex vẫn nằm khóc trên giường, và chiếc nệm bông êm dịu cũng đã làm vơi đi trong cô một tí nỗi đau, cô thiếp ngủ vào trong mơ, và trong mơ của cô của không bình lặng như một người thèm khát sự bình yên. Cái tiếng khóc của đứa nhỏ lại vang lên, cái ánh mắt của người đàn bà đó vẫn cứ đập vào trí nhớ của cô, nó thường xuất hiện trong tiềm thức của cô, tiếng khóc đó, ánh mắt đó, và cả nỗi buồn hiện tại làm cho cô đang dần chìm vào một giấc mơ đầy cay

đăng.....cô thiếp đi rất lâu, được một chút yên bình, thì lại một cơn ác mộng khác lại kéo đến, trong giấc mơ, cô trong thấy một cái gái với khuôn mặt trắng bệch, mái tóc rũ dài và tung bay theo gió, đứng trên ngọn tháp, trên tay cầm một với dây gai, cô nhìn trừng vào Alex, trời quá tối, cô không nhận ra đó là ai, chỉ nghe những câu nói nhảm phát ra từ miệng của cô gái : “phá đi bộ ba Rồng, tiếng sóng nguy hiểm của chủ nhân”

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 2)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 6:

- Bắt đầu kế hoạch đi Sara. One...two...three.....come on.....
action..... - Đừng làm quá em hết hồn mà.
- Có chuyện gì với hai người thế.
- Chị Alex, chị với anh Randy có chuyện gì thế, có thể cho em biết được không.
- Chuyện đó không có gì đâu, em lo việc của mình đi là được rồi.
- Nhưng chúng ta là chị em mà, chị có tâm sự thì nói với em đi, chúng ta có thể chia sẻ mà.
- Đúng đấy Alex, nói đi, bọn chị sẽ chia sẻ với em mà.
- Không có gì đâu.
- Không thể như thế, nói đi chị Alex.
- Thôi được rồi, để chị nói cho nghe.
- Có như thế mới đúng không, chia sẻ, nói ra thì sẽ cảm thấy nhẹ nhõm hơn đó.
- Chị gọi điện thoại cho anh ấy, và em có biết rằng là bên kia là ai không.
- Thì tất nhiên là anh ấy rồi, vậy cũng hỏi em nữa.
- Nếu như thế thì không có gì, nhưng bên kia lại là một giọng nữ.

- Hả! Có chuyện đó nữa sao, là sao thế nhỉ, cái chàng này cũng dữ quá ta.
- Thôi mà chị Zane, người ta có phải của mình đâu, với lại hai người này cũng có công khai là thích nhau đâu.
- Ủ! Mà em thích anh ta sao, mà tức dữ vậy.
- Em nghĩ là hai người tuy không nói ra, nhưng trong lòng họ thì luôn nghĩ về nhau thôi, nên khi nghe như thế thì hỏi sao mà không tức.
- Thôi mà Alex, đừng vì chuyện như thế mà buồn nữa chứ, chắc có hiểu lầm thôi.
- Hiểu lầm là sao, ý chị là sao, em không hiểu, tại sao cái di động mà lại để người khác nghe, lỡ đó là một tin nhắn rồi sao.
- Thì.....
- Máy chị ơi, mấy anh ấy mời chúng ta tới dự tiệc hôm nay kìa, sửa soạn là kịp đấy.
- Ai nhắn vậy Sara.
- Anh Randy và Peter luôn.
- Em không đi đâu.
- Sao thế Alex, không có gì cả mà, có gì thì em không nói chuyện với anh ta, còn có Peter mà.
- Và cả bố Sara nữa chứ, hi.....hi.....bố cũng đi nữa đó.
- Vậy thì còn đợi gì nữa, nhanh lên rồi khởi hành.
- Nhanh lên đi nào chị Alex, nhanh lên. Sao lúc đánh giặc thì xung lắm mà.

- Nhanh đi hai cô ơi.....

o o o o o

“Tít”! “tít”!

- Alô! Ai đó.

- Ông đang làm gì đó Saro.

- Không có gì cả, tôi đang dự định đi dự buổi tiệc của mấy đứa cháu thôi.

- Giờ này mà ông còn tâm trí đó sao, kẻ thù chúng ta đang quấy rối tổ chức hoài đây, lại một mạng phòng thủ của ta bị chọc thủng đấy.

- Lại thế nữa à, mọi chuyện có lẽ càng trở nên nghiêm trọng hơn nhiều rồi.

- Đúng, và tôi e rằng cái ngày mà bà ta khôi phục thế lực và lại..... càng tới gần.

- Đừng có nhắc tới, và bi quan như thế chứ Jes, chúng ta vẫn còn có đồng minh ở các tổ chức khác mà.

- Đừng có quá tin, và dựa dẫm tới bọn chúng quá Saro à, cái gì thì cũng nên tự chúng ta giải quyết sẽ tốt hơn, với lại chúng ta cũng có thân thiết gì với họ đâu. Chúng cũng có lúc hăm he ta chứ có ít gì.

- Đúng, nhưng đó cũng là chuyện trong quá khứ rồi mà Jes, đã gần hai mươi năm rồi còn gì.

- Có lẽ ông sẽ quên, nhưng tôi thì sẽ không đâu, chúng đã làm gì, chúng đã xử sự thế nào, ông không nhớ gì hết sao.

- Tôi không quên, nhưng đó gọi là tha thứ đấy Jes ạ, nói đúng hơn những cái gì trong mười tám năm trước tôi không bao giờ quên, không bao giờ không nghĩ tới nó, nhưng sự việc nào cũng sẽ có lúc không phải kết thúc, hãy để những điều đó vào một góc trong ký ức của ta.

- Cậu có biết rằng là Mina.....nó đã.....tôi không còn dám tin nữa, tôi vẫn hy vọng nó vẫn còn sống, nhưng chiếc áo choàng đẫm máu của nó, tôi không thể quên cái ngày mưa đổ dầm dề đó, và cái áo đầy máu đó cứ đập vào mắt tôi. Nhưng có lẽ đó là sự thật.

- Jes, có một chuyện tôi muốn nói với bà.....

- Chuyện gì, ông nói đi.

- À, mà không có gì cả, tôi vẫn nhớ tới Mina, nhưng tôi lại tội nghiệp cho đứa bé, nó đáng lẽ không nên có, nó sẽ là nỗi buồn, hay là sao ?

- Quả thật, tôi không thể ngờ nó là sự kết hợp giữa hai dòng máu. Nhưng có lẽ nó cũng đã chết với Mina rồi.

- Nhưng biết đâu nó vẫn còn sống.

- Tôi cũng hy vọng thế, nhưng mong sao nó sẽ không lầm lạc.

- Và nếu như thế, bà có nhận nó không.

- Chuyện đó.....quá khứ cũng đó lâu rồi nhỉ, nếu bây giờ nó còn sống thì chắc cũng cỡ mấy đứa nhà Williams rồi, chắc nó cũng đẹp thế. Tôi không biết tôi sẽ đối xử với nó như thế nào nữa, nhưng nó cũng là cháu tôi, tôi cũng sẽ chăm sóc nó thôi.

- Vâng, tôi hy vọng nó cũng làm bà vui.

- Ý ông là sao, và tại sao nói chuyện với ông hôm nay lại thấy lạ lắm.

- Không có gì đâu. Thôi tôi tới nhà của mấy đứa nó rồi, tôi sẽ về ngay thôi, khoảng một giờ thôi mà.
- Okie, tôi sẽ chờ ông ở trụ sở, cố gắng nhanh lên nha.
- Vâng, tôi biết rồi, thưa quý bà. Tôi cúp máy đây.
- Chú đến rồi à, hôm nay là một buổi tiệc coi như là họp mặt nhau, cũng coi là ăn mừng cho Zane và Alex đi thi siêu mẫu. Peter nói chuyện một cách khẩn trương.
- À, thì ra là thế, mấy đứa cháu ta, đứa nào cũng xinh đẹp, như vậy là đúng rồi, nhưng còn Sara thì sao nhỉ, nó không được đi sao.
- Tại vì con không có thi mà bố.
- Sao vậy con gái cưng, sao lại không thi, nếu thì thì chắc đã đoạt giải rồi.
- Tại con nhường cho hai chị đấy. Hi.....hi.....
- A, thì ra là có ý đó hả cô Út kia, thì ra tôi biết rồi đó. Zane xen vào.
- Con hôm nay sao không nói gì thế Alex, hôm nay thấy con hơi buồn đấy.
- Không có gì đâu ạ, vẫn bình thường thôi mà chú Saro.
- Mọi người vừa đến đông đủ, vào nhà đi, chúng ta bắt đầu buổi tiệc.
- Ý kiến này đúng lúc lắm đấy anh Peter, em nhịn đói tới đây đấy.
- À, thì ra là thế, hôm nay cho em ăn no căng bụng luôn đó Sara.
- Ý, không được đâu, dù sao người ta cũng dưỡng em mà.

- Mà Randy đâu rồi anh. Zane hỏi xen vào.

- Anh ta đang chuẩn bị bữa tối trong đó đấy, chúng ta vào thôi.

Những tiếng cười lại bật lên trong căn nhà nhỏ đó, mọi người đều ngồi quay quần bên nhau, và cố gắng không nghĩ tới những việc buồn để mà có được một không khí buổi tiệc thật là vui nhộn. Nhưng đột nhiên cái cảm giác đó bị cắt ngang bởi một tiếng chuông cửa.

- Để anh ra mở cửa cho. Peter bước ra.

- À, xin giới thiệu với mọi người nha. Đây là Ann, em họ của anh Peter, cũng là cấp trên của bọn anh.

- Hôm nay mọi người có tiệc à, em không biết.

- Cái giọng nói này...Alex nói thầm trong miệng.

- Không có gì cả, em vào nhập tiệc với bọn anh luôn đi.

- Có được không anh Peter, không phiền mọi người chứ.

- Không sao đâu, em cứ tự nhiên đi.

- Em ngồi kế anh Randy à, lúc đó giờ vẫn thế mà. Hi.....hi.....

- Có phải không đấy, chuyện này là sao thế anh Peter. Zane xen vào với vẻ mặt tỏ ra hơi bực dọc.

- À, chúng tôi chơi với nhau từ nhỏ lận, và được xem là một cặp đó.

- Cái đó là chuyện lúc còn con nít mà, thì chúng ta vẫn là anh em mà.

- Vâng, vẫn là anh em bình thường thôi. Peter xen vào.

- Xin lỗi, em no rồi, em phải về để làm một số công việc nữa. Với lại cũng sắp tới cuộc thi rồi, em cần chuẩn bị.

- Sao thế Alex, chờ bọn chị về với.

- Thôi, các chị cứ ở đây chơi đi, em vẫn thường làm việc một mình mà, các chị có giúp gì đâu. Alex gượng cười.

- Nhưng chị em về chung thì tốt hơn.

- Chúng ta là Rõng mà, lo gì việc đó, thôi cháu về trước đây. Em về nha hai anh, mình về nha. Nói xong Alex chạy một mạch ra khỏi cửa.

- Chuyện này là sao vậy, con bé Alex này hôm nay ngộ quá.

- Không có sao đâu cha nuôi ơi, chi ấy chỉ là có chuyện buồn thôi. Chạy theo đi anh Randy.

- Đúng đấy, chạy theo đi.

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 2)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 7:

Alex chờ anh với, chúng ta có thể nói chuyện với nhau không. - Về vấn đề gì ạ, chúng ta đâu có việc gì để bàn.

- Công việc thì sao, chúng ta đang đi chung một chiến tuyến, đang cùng điều tra một vụ việc.

- Nhưng anh hãy là theo lối của HCQT đi, còn em sẽ tìm theo lối của Rồng.

- Tại sao lại thế, chúng ta đang cùng làm với nhau công việc này mà, tại sao như thế.

- Không có sao hết.

- Em hãy nói lý lẽ chút đi.

- Đừng thế chứ Randy, em đã cố gắng nói lý lẽ rồi đấy.

- Anh mong em hãy cho anh biết lý do về việc này, em đã giận anh về việc gì ?

- Em không có mà, nếu không có gì thì để cho em về.

- Vậy thì chuyện tình cảm thì thế nào, không lẽ anh đã làm sai.

Câu nói đó của Randy chữ đâm thẳng vào tim của Alex, cô nghe tim mình nhói đau, những giọt lệ đang từ từ tràn ra từ nơi khoé mắt của cô, cô đã cố ngăn lại, nhưng những hạt lệ như vô tình vẫn lăn trên má của cô.

- Hãy nói cho anh nghe đi Alex, chuyện gì vậy em. Randy ôm chầm lấy Alex.

- Hãy nói cho em biết, cho em biết đi, tại sao vậy.

- Về chuyện gì, anh đã làm gì có lỗi đối với em ?

- Tiếng của một người con gái em đã nghe trong điện thoại của anh, và hình như đó là Ann.

- Chuyện đó thì có liên quan gì đến việc này.

- Tại sao không có, anh không biết rằng là điện thoại đó anh đưa cho Ann lại làm cho em.....nếu như hôm đó em gửi những thông tin mật thì sao.

- Cô ta cũng là hình cảnh quốc tế như bọn anh mà.

- Anh.....như vậy đồng nghĩa là anh và cô ta.....

- Randy cướp lời:

-Đừng nghĩ vẩn vơ nữa chứ cô bé, không có việc gì xảy ra đâu, hôm đó anh đang cùng với Peter phải nhào đất làm tượng, tay bận nên không thể nghe được thôi.

- Nhưng.....

- Thôi, anh hứa từ đây sẽ không có ai nghe trong điện thoại riêng của anh nữa, được chưa.

- Vậy còn việc của anh với cô ấy, theo lời của Ann đó.

- Anh với Peter chơi với nhau từ nhỏ, rất thân, và cũng thân với Ann nữa, nhưng anh chỉ em cô ta như là em gái thôi.

- Thật chứ.

- Ha.ha.....

- Anh cười gì thế.

- Cô bé của anh cũng ghen ra phết đấy chứ.

- Xí, ai thèm ghen, tại vì thấy giận thôi.

- Vậy giờ hết giận chưa.

- Anh xem kìa, hình như có bóng ai đó đang nhảy trên mái nhà.

- Đúng rồi, chúng ta rượt theo thôi.

Alex và Randy đuổi theo cái bóng đen ấy, được một quãng thì cái bóng đó dừng lại, trên vai cô ả đang nâng một cô gái khác, và điều làm cho Alex ngạc nhiên hơn người nằm bất động đó chính là Rõng cây, cô em họ của cô, Alysa.....

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 2)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 8

- Ngạc nhiên lắm sao con Rồng kia, nhưng rồi từ đây mi sẽ còn có những ngạc nhiên khác, hãy chờ đấy. - Là Alysa, tôi cấm cô không được chạm vào nó.

- Hứ! Tao làm thì mày làm gì được tao.

- Rồi cô sẽ thấy, sẽ như thế nào.

- Hôm nay tao không có thời gian để mà tranh tài với mày, hẹn khi khác đi. Vừa nói xong cô gái ném một trái mìn khói xuống mái nhà. Khói trắng bao trùm cả một khoảng không, Alex và Randy không còn thấy gì cả. Một lúc sau khi khói đã bớt thì bóng của cô gái đã mất dạng.

- Là Alysa, có chuyện gì đây, là chuyện gì đây, chuyện gì đang diễn ra. Alex như té quỵ xuống, trong miệng thì vẫn lẩm bầm câu nói đó.....

Xin hãy chăm lo cho nó giùm em, em không thể..... và rồi em sẽ trở về với nó.....hãy chăm sóc nó giùm em..... tiếng khóc hoà cùng tiếng nói bị đứt quãng của cô gái, trên tay người đàn ông là một đứa bé, nó đang gào khóc, nó khát sữa, hay nó bị bắt chia lìa với người thân nó. Ngoài trời mưa rơi lại càng nặng hạt, những giọt mưa như lại càng nồm nễ hơn.....

- Em tỉnh lại đi Alex, chuyện gì thế.

- Dạo này chị hay xỉu thế, từ khi cái bà Shanen đó xuất hiện, chị đã xỉu ba lần rồi đó.

- Hay là tại vì em làm việc quá sức, nên nghỉ ngơi đi.
- Em không sao đâu chị Zane, hai người đang có lo quá như thế.
- Không lo sao được, hôm nay em té xỉu giữa đường lại càng nguy hiểm hơn.
- Không có chuyện đó đâu, mà ai đưa em về đây thế.
- Thì còn ai nữa chứ, anh Randy đó. Randy nói tối qua em bị ngã.
- Em nhớ rồi, chị Zane ơi, Alysa...
- Chị Alysa sao hả chị Alex.
- Bị một cô gái bắt đi rồi, chị nghĩ đó là do người của huyết Phụng.
- Họ bắt Alysa để làm gì nhỉ.
- Em cũng không biết nữa.....

o o o o o

- Làm việc tốt lắm, ta sẽ ban thưởng cho mi sau.
- Cám ơn chủ nhân, thuộc hạ tình nguyện làm tất cả vì người mà.
- Được rồi, Tứ Bội Hoả Châu của người sẽ được thăng chức, giờ các người sẽ là Đường Chủ.
- Cám ơn chủ nhân ban thưởng.
- Và kế hoạch đó đã diễn tiến thế nào rồi.
- Đã đâu vào đó hết rồi ạ, giờ chỉ còn hoạt động theo kế hoạch nữa thôi.

- Khá lắm. Saro tôi sẽ tiêu diệt ông và con ả Jessica, tiếp theo sẽ là những tên khác, hãy cứ chờ đi.

- Thưa chủ nhân, thuộc hạ ngu dốt không hiểu, tại sao lại mang cái đứa sống thực vật này về đây.

- Nó không vô dụng đâu, và giờ đây nó sẽ là trợ thủ đắc lực cho chúng ta, ta sẽ phong cho nó là Mộc Phụng, nó sẽ là thành viên mới trong hội chúng ta. Ha... ha

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 2)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 9:

- Em không đi sao Sara ? - Không , em không đi đâu chị Zane ạ, em sẽ ở lại điều tra về cái việc đánh cắp thể xác của chị Alysa.

- Như thế cũng được, chúng ta sẽ xé lẻ việc này ra để mà làm, như thế cũng sẽ nhanh chóng hơn.

- Nhưng cũng không kém phần nguy hiểm đâu chị Zane ạ, Sara là đứa kém nhất trong chúng ta, vậy mà để nó lại đây một mình.

- Các chị đừng lo, còn có Sophia mà, em và bạn ấy sẽ cùng hợp tác.

- Sốp à, cũng tốt thôi, nhưng liệu hai đứa có làm được không đấy, với lại chị sẽ nhờ anh Peter chăm sóc cho mấy đứa.

- Chị yên tâm đi mà, chúng em sẽ không sao đâu.

Rồi chuyến bay cũng đến giờ cất cánh, những thí sinh trong Top Five sẽ đến một tiểu thiên vương ở châu Á, họ sẽ đến với Hàn Quốc, chuyến bay cất cánh để lại phía dưới một bóng người luôn vẫy chào, cô em út Sara đã ở lại để làm một công việc khác và đó là những chuyến phiêu lưu khác của những cô gái Rồng.

- Chị Zane nè, theo tin tức mật thì có lẽ chuyến bay này sẽ có những trục trặc đấy.

- Chị biết chứ, nhưng hãy yên tâm đó không phải là trục trặc máy móc đâu, mà nó là một vụ khác.

- Xin chào, tôi có thể ngồi chung không.
- Tất nhiên rồi chứ Losy, mời ngồi, tôi hy vọng rằng lần này chúng ta có thể hợp tác một cách vui vẻ.
- Tất nhiên thôi Alex, tuy tôi đã từng có thù với các cô, nhưng khi nghĩ lại thì cũng quá hồ đồ.
- Cô nghĩ được như thế thì tốt quá rồi, tôi chỉ sợ cô quá cố chấp..
- Saro đã gặp tôi, ông ấy đã nói với tôi rất nhiều, và cuối cùng tôi đã quyết định gia nhập vào căn cứ Rồng.
- Hà, cô đã gia nhập vào căn cứ rồi sao, điều này làm tôi quá ngạc nhiên đấy, quá bất ngờ nhưng cũng xin chúc mừng cô nha. Alex thốt lên.
- Nếu như vậy thì khoẻ rồi, nhưng thuộc tính của tôi là gì, xin lỗi khi phải nói cô không có năng lực siêu nhiên.
- Quả thật khi trước tôi không có cái năng lực đó, em chỉ nhờ vào những viên đạn bạc này thôi, nhưng bây giờ đã khác rồi, sức mạnh của em tôi đã để lại cho tôi, hình như hôm đó nó cũng muốn cho tôi một con đường để quay về, nên tôi cũng đã thoát được.
- Nếu như thế thì cô quá là sung sướng rồi. Zane thốt lên.
- Sung sướng à. Losy lặp lại câu nói của Zane và cười nhạt.
- Hãy từ từ quên đi những điều không vui trong quá khứ đi, và từ giờ cô sẽ có những ngày gian khổ, nhưng sẽ có rất nhiều niềm vui, cô Rồng Sương ạ.
- Tôi cũng hy vọng như thế đấy Alex, mà hình như chúng ta có đặc tính tương tự nhau.

- Tôi cũng nghĩ thế, nhưng tôi không hiểu sao, trong tất cả khoá học về thuật nước chỉ có mình tôi có thể chuyển từ thể lỏng, sang những loại thể khác thôi.

- Có nghĩa đó là khả năng đặc biệt?

- Vâng, tôi cũng nghĩ như thế, tôi cũng có thể duy trì ở dạng sương, có thể ở dạng băng, và cũng có thể thành dạng lỏng.

- Điều đó sẽ rất có lợi cho cô khi giáp chiến đấy.

- Mà cô được gia nhập vào Rồng khi nào thế ? Zane hỏi.

- Sau một ngày, từ khi cuộc thi Miss diễn ra.

- Có nghĩa là mới đây thôi, có nghĩa chú Saro muốn chúng ta hợp tác với Losy trong nhiệm vụ lần này.

- Đúng, lần này trong số hai người còn lại trong Top Five, rất có khả năng là người của Huyết Phụng.

- Sao cô lại nghĩ thế ? Alex bàng hoàng.

- Bởi vì trên vai của họ đều có hình xăm hết, và mỗi vẻ, không ai giống ai và cũng không giống biểu tượng của tổ chức, nhưng cũng nên đặt ra một nghi vấn chứ.

- Điều đó cũng khả nghi, và tại sao họ lại trà trộn vào đây?

- Em nghĩ có lẽ khi qua Hàn Quốc, họ có những kế hoạch riêng, và điều đó sẽ gây bất lợi nghiêm trọng đến tổ chức của ta, nên chúng ta phải theo dõi nghiêm ngặt hai cô ả này, không được lơ là.

- Tất nhiên rồi, chúng ta phải làm việc thì ăn ý với nhau nha.

- Tôi đồng ý với Zane đấy.

- Vậy ta sẽ thiết lập một bộ ba mới ở đây. Alex hô lên.

Chuyến bay từ Việt Nam đến Hàn Quốc đã làm thay đổi rất nhiều thứ, từ việc một bộ ba mới được thiết lập, nó cũng đánh dấu cho một tình bạn, và những tình cảm trong họ sẽ được rực sáng, tiếng gọi của công lý, của con tim đã làm cho họ tiến gần đến với nhau. Và sau những làn sương mỏng, làn mây nhẹ nhàng trôi, khung cảnh của một nước NIC

(New Industry Country – Nước Công Nghiệp mới) đang xuất hiện trước mặt chúng họ, và họ sẽ lao vào một cuộc chiến, một vụ điều tra dường như có liên quan đến huyết phụng, và nó cũng là nơi để họ so tài với nhau trên sàn diễn.

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 2)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 10:

- Sara nè chúng ta phải lên kế hoạch trước khi thực hiện vụ này chứ. Sophia lên tiếng. - Quả là lúc trước giờ việc này của chị Alex, giờ không chi chị ấy, mình lại thấy bối rối trong việc này quá.
- Chúng ta phải tính toán thật kỹ, vì đối thủ của chúng ta không phải là hạng vừa đâu.
- Tớ biết chứ, vì thế càng phải thận trọng hơn mới được.
- Tôi có thể giúp gì cho các bạn không? Một giọng nữ vang lên.
- Cô, có phải là Ann, tôi đã gặp trong buổi tiệc nha anh Randy?
- Đúng, có chuyện gì sao?
- Không có gì nhưng tôi không muốn làm việc với tình địch của chị tôi.
- Hi.....hi.....cô bé thật ngây thơ, hôm đó tôi chỉ cố ý giúp cho họ thôi, chứ tôi và anh Randy chỉ là bạn bè mà thôi, với lại anh ấy là đồng nghiệp cấp dưới của tôi đấy.
- Vậy ý cô là.
- Đúng! Tôi là thành viên trong HCQT, nhưng tôi không cần hoạt động theo quy tắc của họ, tôi có quy tắc riêng của tôi, và vấn đề tôi đang theo chính là Huyết Phụng.
- Vậy có nghĩa chúng ta sẽ hợp tác với nhau. Sốp nói.

- Okay, nếu các cô không thấy phiền.
- Được thôi, dù sao chúng tôi cũng chưa có nhiều kinh nghiệm, có một người giúp sức thì càng tốt chứ sao.
- Cậu suy nghĩ kỹ chưa Sara.
- Tôi hy vọng sẽ dò tìm được cái tổ chức này càng nhanh càng tốt.
- Được, vậy bây giờ chúng ta sẽ thiết lập một bộ ba mới, bộ ba truy tìm Huyết Phụng.
- Được thôi.

Hai cái bóng đứng trên toà nhà, và đang nhìn về phía căn hộ của nhà Williams.

- Như vậy không chỉ riêng chúng ta truy tìm Huyết Phụng đâu.
- Đúng, vậy thì lại càng rắc rối hơn nhiều.
- Chúng ta cần phải cẩn thận hơn rất nhiều đấy, bọn chúng không phải loại vừa đâu.
- Vâng, tất nhiên là chúng ta phải cẩn thận rồi, mà có cần làm gì khác không.
- Chuyện của ta là Huyết Phụng, nhưng nếu chúng gây cản trở thì chắc ta đành phải ra tay luôn quá.
- Nhưng như vậy thì lại bị cấm đó.
- Đành vậy thôi.....

(Hết phần I – Tập 3)

Mục lục

Chương 1:

Chương 2:

Chương 3:

Chương 4:

Chương 5:

Chương 7:

Chương 8:

Chương 9:

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 3)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 1:

- Nào tất cả các cô gái xinh đẹp của chúng ta, chúng ta phải tập dợt trước khi xuất phát chứ. Giọng của Thomas lại vâng lên.

- Hôm nay tôi sẽ cùng với Thomas luyện với các bạn bài đi bằng mũi chân. Chuyện đó có vấn đề gì không?

- Tất cả năm cô sẽ cùng với Halây sẽ phải hoàn tất buổi tập trong vòng buổi sáng hôm nay, chỉ còn có ba hôm nữa là tới cuộc thi rồi.

- Anh Thomas này, tại sao anh lại bắt chúng tôi tập một cách vội vã như thế, tôi nghĩ sẽ không có kết quả đâu. Mandy lên tiếng.

- Câu hỏi rất hay đấy Mandy, nhưng đây cũng là điều chúng tôi vừa mới biết thôi, hội đồng giám khảo mới bật mí của cuộc thi, đó là điệu nhảy thiên nga trên hồ không gây tiếng động.

- Khó đến thế sao? Liệu có được không đấy. Macoto lên tiếng.

- Cô yên tâm đi, khi đã quyết thì sẽ làm được thôi. Losy nói vào.

- Nhưng việc đó cô có đủ tự tin là sẽ làm được trong vòng vài ngày ngắn ngủi không. Macoto cãi lại.

- Chuyện này thì tùy ở mỗi người thôi, nếu cô đã không có lòng tin thì dù có cố cô cũng không thể làm được cái gì cả, và ngược lại nếu cô có thể tin vào chính bản thân mình, thì mọi việc đều có thể giải quyết thôi. Alex xen vào.

- Điều đó làm cho tôi chán ngấy cái giọng điệu học thuyết giả đó rồi, hãy chứng minh đi, nếu các cô học và thi đạt, thì tôi làm gì cho cô cũng được. Macoto cãi lại.

- Được thôi, hãy chờ đấy, chúng tôi sẽ chứng minh cho cô thấy. Zane cãi lại .

- Được thôi, tôi sẽ chờ tin của các cô.

- Xin các cô trật tự đi, chúng ta phải bắt đầu tập luyện từ bây giờ, đã là người đại diện các cô phải thật sự cố gắng đấy, tôi không muốn phải phí công một cách vô ích.

- Anh Thomas nói đúng đó, các bạn cần ổn định tinh thần vào lúc đó, đều đó bây giờ rất là cần thiết.

- Hãy bắt đầu buổi tập đi Halây, tôi phải đi ra đây chút.

- Vâng, và đầu tiên xin mời cô Macoto lên sàn tập trước.

- Alex nè, theo cái giọng điệu đó thì có lẽ macô không phải là gián điệp của Huyết Phụng rồi.

- Vậy chỉ còn mình Mandy thôi.

- Tôi cũng không nghĩ đó là Mandy đâu, cô ta quá hiền, lại bị thụ động nữa, nếu có thể thì đó là cô Halây hoặc là cái ông Thomas này đó.

- Ý em là.....mà cũng có thể lắm chứ, chúng ta không thể bỏ qua bất cứ một ai ả, tất cả đều có thể trở thành thủ phạm.

- Hãy cẩn thận đấy hai bạn, cái không khí nằm trong tầm ngắm của bọn chúng làm tớ cảm thấy ớn lạnh rồi đây, tớ cảm giác như có một đôi mắt đang ngắm nhìn chúng ta.

- Cậu đừng như thế chứ, đừng có làm cho cả bọn đều mất tinh thần chứ Losy, cậu cũng làm tớ phải e sợ rồi này.

- Kế tiếp mời cô Alex.

- Tới em sao, tại sao là em chứ.....

.....

- Cuộc tiến hành của chúng ta sẽ bắt đầu từ cái nơi mà chị Alex thấy một cái bóng đen đem chị Alysa đi.

- Liệu có ổn không, với lại chúng ta cũng không biết kẻ thù như thế nào, và nguy hiểm cỡ nào nữa, nên làm sao mà làm như thế được.

- Sophia nói đúng đấy Sara. chúng ta không nên manh động quá, chúng ta phải tìm hiểu kĩ hơn. Dù sao, sau vụ việc xảy ra thì bọn chúng đã biết mặt của ba chị em cô rồi, nhưng tôi và Sop thì không, nên hiện giờ chúng tôi an toàn hơn cô, nên cái việc đó hãy tính sau đi, và để chúng tôi làm được rồi.

- Như thế có được không, tôi không muốn mọi người mạo hiểm vì tôi, dù sao đây cũng là chuyện của tôi mà.

- Chúng ta là bạn với nhau, mạo hiểm vì bạn bè thì cũng có sao đâu.

- Đúng đây Sara. mình sẽ bảo vệ bạn tới cùng để trả cái ân tình khi xưa.

- Đừng nhắc lại chuyện đó nữa mà Sop, chuyện cũ rồi, nó có gì đâu.

- Đối với cậu thì không, nhưng với tớ thì có đó. Tớ lúc nào cũng cảm thấy có lỗi với cậu hết.

- Thôi, hai bạn hãy ở lại đây và tìm thêm thông tin đi, tôi nghĩ là sẽ cần thiết đó, nhưng nhớ không truy cập của huyết Phụng nữa nhà, tôi sẽ về cố

gắng vượt qua nó. Ann nói một cách cương quyết.

- Tại sao chúng tôi thì không được còn cô thì có thể.

- Anh Randy nói đó là lời dặn của Alex đấy, cô ấy nói hai cô không được truy cập vào.

- Nhưng.....

- Hãy nghe lời đi Sara, dù sao tôi cũng là người ngoài cuộc mà, nếu truy cập tôi sẽ dễ dàng hơn cô.

- Còn tôi thì sao, tại sao tôi cũng không. Sophia thắc mắc.

- Cô có nhớ mình cũng đã từng là thành viên của Ròng. với lại cô là bạn thân của Ròng, nên có thể cô cũng đang nằm trong vòng nguy hiểm đấy. Hãy nghe lời của tôi đi, tôi đi đây.

Mọi việc đang diễn ra một cách phức tạp quá, hai cô gái trẻ vẫn ngồi đó, không biết giờ phải làm sao, Sara muốn giải cứu cho chị họ mình, nhưng không biết phải làm sao, còn về phần Ann, trước mặt họ cô tỏ ra bản lĩnh, nhưng thật ra cô cũng cố gắng để cho đồng đội của mình phải rối trí, nhưng thật sự cô cũng lo lắng về những nanh vuốt mà Huyết Phụng đang kề gần cổ của cô, cũng như người thân, bạn bè. Cô suy nghĩ tới những điều đã xảy ra trong thời gian qua, có những chuỗi sự kiện làm cho cái thế giới này càng hỗn độn, cô cảm thấy bất lực trước sự hoành hành của Shanen, cô không biết phải làm sao với bà ấy, cô e sợ, cô cảm thấy lo lắng, lại cảm thấy căm giận..... Mãi suy nghĩ đến nỗi cô không nhận ra rằng theo quán tính, cô đã dừng lại đúng nhà mình lúc nào không hay, một căn nhà nhỏ, nhưng thật thò mòng, ai cũng có thể tìm thấy cảm giác bình yên ở đấy, những cái cảm giác ấy đã không cho Ann, giờ đây cô không cảm thấy thanh thản chút nào..... Cô bước xuống xe, và một bóng đen đã tấn công vào cô, chưa kịp phản kháng, một cú đạp mạnh vào sau gáy làm cho cô nằm bất tỉnh trên đường.....

- Chúng ta phải làm gì đây, nếu không truy cập vào Huyết Phụng thì phải làm gì đây, tại sao chúng ta phải bị gò ép như thế.

- Bình tĩnh đi Sara. chuyện gì cũng có thể giải quyết được cả mà, nên bây giờ sự bình tĩnh rất cần thiết đây, cậu nên thư giãn đi.

- Đúng rồi, tớ sẽ gọi cho chị Alex và xin phép chị ấy cho tớ truy cập vào nó.

- Không nên làm thế, ngày thi của chị Alex sắp tới rồi, nếu cậu gọi cho chị ấy, thì chỉ làm cho sự lo lắng tăng thêm thôi, có khi chị ấy sẽ thi không đạt rồi sao, cái gì cũng có thể xảy ra trong lúc này mà.

- Cẩn thận nha Sop, tớ cảm thấy chúng ta đang bị theo dõi đây, và có thể đó là người của bà già.

- Tới ba người lận, tớ cảm giác mọi việc sẽ khó khăn đây, chắc lần này bọn chúng quyết định tấn công ta rồi.

- Không dễ dàng như thế đâu, đâu phải ai cũng có thể xâm nhập vào nhà của Rõng, ngôi nhà của dòng họ Williams này.

- Nhà cậu có cài cơ quan à.

- Đúng vậy, nhưng không đơn giản đâu nha, nó được liên kết chặt chẽ bởi cơ quan của phương Đông, và phạm bẫy của phương Tây.

- Lần đầu tiên tớ mới nghe tới chuyện này nha.

- Hi.....hi.....bố mẹ tớ đều là Rõng mà, nhưng có điều bố tớ là người châu Âu, còn mẹ mình người gốc Á đông, nên mới có việc như thế này.

- Nên nhìn mấy đứa con lai này, mà tớ thấy phát ghen.

- Ghen gì, tại không đẹp bằng người ta thì ráng chịu.
- Vậy đó, không biết an ủi người ta nữa.
- Thôi không giận nữa, bây giờ chúng ta nên nghĩ cách để mà chống lại bọn chúng đi. Dù có cơ quan nhưng không bàn bạc thì cũng không hiệu quả đâu.
- Mẫu giấy gì của ai đây Sara? Sao nó được giấu dưới kẹt bàn nè.
- “Sói về nhà, hãy cùng sói về hang, ta sẽ thu tóm cả đàn”. Hình như là thông điệp của Ann. Sara nói nho nhỏ.
- Có lẽ cô đang biết việc này từ lúc này rồi. Vậy mà không nói với mình một tiếng nữa.
- « Thôi, hai bạn hãy ở lại đây và tìm thêm thông tin đi, tôi nghĩ là sẽ cần thiết đó, nhưng nhớ không truy cập của Huyết Phụng nữa nhà, tôi sẽ về cố gắng vượt qua nó », cậu có nhớ Ann khi nói cậu này như thế nào không, cô ta đã nói cô ta sẽ cố gắng vượt qua, còn chúng ta thì hãy tìm thêm thông tin từ bọn họ. Lúc ấy cô ta cứ nhìn lên trần nhà hoài. Sara nói khẽ.
- Như vậy có nghĩa là chúng ta sẽ cố gắng bắt cả bọn chúng để lấy thông tin, có dễ dàng không đây, bọn họ chắc cũng là Phụng đấy.
- Mình biết chứ nhưng biết phải làm sao giờ, chỉ có họ bọn mình mới có thể tìm thấy Alysa.

« Xoảng »

Tiếng kính vỡ vụn ra, căn nhà của những cô gái Rồng đang bị những kẻ lạ mặt xâm phạm, và đứng trước mặt của hai cô gái bây giờ là ba cô gái khác, họ là những con Phụng đến từ địa ngục.....

- Ê làm gì mà phá tan tành cái cửa kính của tôi thế. Sara nói to lên.

- Điều đó có quan trọng không, bọn mi sẽ không có thời gian để mà tranh hoàng lại nó đâu, hãy nộp mạng đi là vừa.

- Ngộ thiệt, các cô nghĩ là có thể đánh bại chúng tôi à, chuyện đó thì có thể ngược lại. Sop lên tiếng.

- Bọn mi hãy từ từ nếm thử mùi vị đau đớn về thể xác cũng như tinh thần do Tứ Bội Hoả Châu bọn ta ra tay.

- Xì ! Tứ bội gì mà có ba con nhỏ nhìn thấy góm đứng trong nhà tôi. Sara chọc tức.

- Màyyyyyyyyy hãy cho bọn chúng biết tay đi các bạn. Một trong ba cô gái với giọng nói khàn khàn, và như phà ra hơi lửa ra lệnh.

- Như vậy thì liệu có công bằng với hai cô gái xinh đẹp không, ba chọi hai như thế thì chơi không đẹp chút nào. tiếng của một chàng thanh niên phát ra.

- A ! Anh Peter anh đến thiệt kịp lúc đấy, bây giờ chúng ta hãy làm thịt bọn « Gà » này đi. Sara vui mừng reo lên.

- Cẩn thận đó em, coi chừng có cúm đấy. Ha.....ha.....

- Ủ nhỉ, Sara nè, nếu giải quyết xong phải khử trùng lại căn phòng đó nha.

- Chuyện đó thì tất nhiên rồi, mà cậu cũng phải giúp tớ nha.

- Chuyện đó thì không vấn đề gì cả.

«Vừa dứt lời, Sop bắn những móng vuốt nhọn hoắc bằng thứ kim loại siêu bền về phía ba cô gái. Thật bất ngờ, không thể tránh kịp, hai con Phụng đứng trước bị mũi nhọn làm bị thương một đường dài.

- Thế nào, đã ném thế nào là mùi vị đau đớn thế xác mà bọn mi nói chưa. Sop trêu chọc.

- Bọn mày chơi bắn.

- Đó không phải là chơi bắn, chính bọn mi đã khai lệnh trước mà, thì làm sao nói là bọn tao chơi bắn chứ. Sara cãi lại.

« Phong tiễn . Bắn ». Từ trên tay Sara nhưng cơn gió nhỏ tạo thành những mũi tên sắc nhọn, đang hướng thẳng về phía kẻ thù, khi đã đủ mạnh Sara bắn về phía ba cô gái đó. Tỏ ra không thua kém, một trong ba cô gái cũng khai triển phép thuật _ « Thiên Phụng Hoả châu » vừa dứt lời nhưng quả cầu lửa bay về phía Sara, hai sức mạnh ngược chiều nhau càng ngày càng tiến lại gần nhau hơn, và một tiếng nổ lớn vang lên, khói bay mịt mù cả căn phòng, không ai có thể thấy đối phương của mình. Một bóng màu đỏ, đúng hơn đó là một quả cầu lửa khác đang tiến đến gần hơn Sara và đang tạo những vòng lửa xung quanh mình và nó như muốn nuốt chửng Sara. « Thiên quyền sơn » một cú đấm ánh sáng của Pater đã cứu Sara khỏi vòng nguy hiểm.

- Em không sao chứ Sara.

- Không sao ạ, cảm ơn anh

“Mộc khuyến quyền” những móng vuốt khác của Sop bắn thẳng và nó cắm phập vào vai của kẻ đã nhém cướp đi sinh mạng của bạn mình, cô ả chưa kịp tháo cái ám khí đó, thì từ trên chiếc móng vuốt những sợi dây mọc ra và quấn chặt cánh tay của cô gái, quá đau đớn kẻ gái hét lên một cách đau đớn, cánh tay càng cử động mạnh thì sợi dây càng xiết mạnh vào.

- Rút thôi Rel, chúng ta hôm nay không thể khử họ như kế hoạch rồi. Với lại Tina cũng đang trong vòng nguy hiểm nữa.

- Ừ, rút thôi. Cậu cũng bị thương rồi Halo, cậu đi trước đi, tớ sẽ dìu Tian đi theo.

- Ê, sao không đấu nữa, sợ rồi chứ gì. Sara lên giọng thách thức.

- Hôm nay bọn tao thua, nhưng rồi sẽ có ngày sẽ đòi lại cái nợ này. Vừa dứt lời cô gái tên Rel dùng một quả cầu khói đập xuống đất, làm cho căn phòng một lần nữa khói mịt mù, và dày đặc. Sau khi làn khói mỏng dần rồi tan biến, Sara sửng sốt khi thấy những sợi dây thường xuân đã quấn chặt Tina lại, và cô vẫn nằm đó.

- Chuyện gì thế này, sao cô ta vẫn còn ở đây, mình đã tha cho cô ta rồi mà.

- Do tớ bắt cô ta lại đây, với hai lí do. Thứ nhất nếu không chữa trị đúng cách cánh tay của cô ta sẽ hoại tử, thứ hai đây là cơ hội để chúng ta lấy thông tin từ cô ta như kế hoạch do Ann để lại.

- Em quả là chu đáo đấy Sop. Peter lên tiếng.

- Cám ơn anh đã khen.

- Bây giờ với thành tích này chắc cậu sẽ tốt lắm đó. Hi.....
hi.....

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 3)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 2:

Sao cậu không mang Tina theo hả Halo.

- Tớ dang dìu cậu ấy đi thì bỗng nhiên những sợi dây trên cánh tay của cậu ấy vươn dài ra và quấn cả người cậu ấy lại, quấn vào một gốc cột, nên tớ không thể mang cậu ấy đi theo được.

- Sự việc xảy ra như thế này thì chắc chúng ta sẽ bị chủ nhân trị tội đây, không biết Mel làm việc thế nào nữa.

-----< Về phần Ann >-----

« Bốp »

- Cám ơn cô đã mang tôi về tới đây, để tỏ lòng cảm kích, lần này tôi tha cho cô đấy. Ann đánh mạnh vào gáy của Mel khi cô ta đang công cô trên vai.

- Không ngờ rằng em lại mưu kế đến thế đấy Ann.

- Anh Randy, anh đến khi nào thế, sao em không cảm nhận được anh.

- Anh đã giấu thì làm sao em nhận ra được, nếu em nhận được thì chắc cô gái này cũng nhận ra thôi. Em lạnh trí lắm khi bàn ra kế hoạch này.

- Khi ở nhà Sara, em đã có cảm giác có bốn người đang rình rập, mà không ngờ chúng đánh giá em thấp hay sao đó, mà chỉ cử một người đi bắt em thôi. hi.....hi....., với lại công việc này cũng quá nhẹ nhàng. Mà sao anh biết em ở đây mà đi theo thế.

- Chuyện đó à, Alex đã dặn anh rồi, anh và Peter phải chia ra để bảo vệ mấy em.
- Công ngờ cô ta có thể đoán ra mọi sự việc, càng ngày em cảm thấy cô gái này quá cao siêu rồi.
- Sara và Sop luôn đi chung, nên Alex nhờ một người giám hộ là được rồi, em hay tách riêng nên cũng cần một người giám hộ riêng chứ.
- Ừ nhỉ ! Không ngờ cô ta nghĩ đến những việc nhỏ nhất. Hay thiệt.
- Chúng ta bắt đầu công việc đi.
- Vâng, nhưng trước hết để trối cô ta lại cái đã, để đỡ tốn công về sau.
- Đây chính là nơi mà anh và Alex tìm kiếm trong thời gian qua đấy, về cái vụ hai chàng thanh niên đã chết một cách bí ẩn và kì lạ, ngôi mộ của Mộc Phượng Hoàng, con phượng hoàng đã bị vấy máu của Hắc Kỳ Lân
.....

III. Giọt Lệ Đắng (4)

- Thật là mệt mết thiệt, khoá học này thật là mệt mõi, không khí còn hơn dưới địa ngục nữa, cảm giác thật ngột ngạt quá. Zane than thở.
- Nhưng mà chúng ta luyện tập mệt mõi như thế này, không còn tâm trí đâu mà xem xét chuyện gì cả.
- Losy nè, chị Zane nè, em nghĩ chúng ta nên thay phiên nhau mà theo dõi hành tung của bọn họ, chứ nếu ai cũng làm riêng hết thì hiệu quả sẽ không tốt lắm đâu.
- Cũng hay lắm, nhưng nếu mà thay phiên nhau như thế cũng sẽ bị gãy thông tin thôi. Hay là chúng chia nhau mà theo dõi bọn họ như thế sẽ tốt hơn.

- Ý kiến này cũng hay lắm, nhưng họ tổng cộng có tới năm người, nhưng mà chúng ta như thế này, thì làm sao mà theo dõi đây. Zane nói.

- Trong đây tớ cảm thấy hai người mà cảm giác bất an nhất là Thomas và Halây thôi, quả thật chúng ta chưa biết bất cứ gì về hai người đó cả. Đó là điều bất lời cho chúng ta ngay lúc này.

- Quả thật là khó khăn trong lúc này thiệt, chúng ta nên cần trọng bọn họ thôi. Bây giờ việc cần làm là phân công mọi việc để làm thôi, chứ nếu cái đà này thì có lẽ sẽ không làm nên điều gì cả mà còn lại tổn công nữa chứ.

- Vậy quyết định vậy đi. Chúng ta sẽ

- Chỗ này có vẻ hoang sơ quá anh Randy nhỉ.

- Đúng vậy, quả là cảm giác ảm thấp nơi đây làm cho người ta phải rùng mình e sợ.

- Ngôi mộ kia có lẽ là của Mộc Phượng Hoàng trong truyền thuyết.

- Vậy đây chính là khu rừng ngủ quên rồi, một khu rừng tiềm ẩn nhiều ma thuật khiến người ta cảm giác bị lãng quên trong cuộc sống.

- Anh có vẻ rành về khu rừng này nhỉ.

- Đó cũgn chỉ là những gì anh biết được từ sách cổ thôi. Nhưng quả thật nó rất thú vị đấy.

- Nhưng em xin nói cho anh biết, chúng ta chỉ nhận can thiệp vào một vấn đề đó là vụ giết hai chàng thanh niên thôi, mọi thứ khác chúng ta không cần điều tra sâu đến thế.

- Làm việc gì cũng nên cặn kẽ là tốt nhất đấy Ann ạ, chúng ta làm không phải vì mục đích cho ai cả, mà ta làm cho chính chúng ta, cái đó gọi là trách nhiệm.

- Cái đó là trách nhiệm hay là anh quá ngủ say trong giấc mộng ảo huyền của mình với cô gái rỗng Alex.

- Em nói gì thế, đang nghĩ về chuyện gì thế ?

- Anh còn nói thế nữa à, từ khi cô gái đó xuất hiện, cô ta chen chân vào, thì tình cảm của anh dành cho em không còn như trước nữa, anh có hiểu cảm nhận của em không ?

- Anh không hiểu ý em lắm Ann ạ, trước giờ anh vẫn xem em như là em gái của anh thôi, giống như Peter thôi mà, và vẫn nghĩ em là một cô em gái bé bỏng cần được chăm sóc.

- Thế..... nhưng em cảm thấy mình đang bị bỏ rơi, cái mà bây giờ duy trì giữa chúng ta chỉ là lòng thương hại của anh thôi.

- Em nói gì thế Ann, đừng bỏ chạy như thế chứ, chờ anh với, khu rừng này nguy hiểm lắm đấy, cẩn thận đấy

Cái đó là ma thuật gây nên hay chính là cảm xúc thật sự của Ann, cái cảm giác bị bỏ quên, bị chôn vùi vào quên lãng giờ đây đang xâm nhập trong tâm trí của cô, cô sẽ thoát khỏi nó, hay sẽ mãi chìm sâu trong giấc ngủ của sự khổ đau bởi một lòng thương hại ảo, điều đó sẽ như một vết cắt theo mãi với thời gian.....

- Anh ấy không còn như trước nữa rồi, anh ấy không còn như trước nữa rồi.

- Em đang ở đâu thế Ann, em ra đây đi, em hãy trả lời anh đi Ann, trong đây nguy hiểm lắm đấy.

- Con bé Alex, chính mi đã cướp anh ấy. Cái buổi ban đầu ta thật sai lầm khi giả bộ để gần liền người với anh ấy, ta quả là sai lầm.

- Con người ai cũng có lúc có sai lầm mà cô bé, nhưng nếu biết được cái gọi là hướng đi tắt để chặn đầu cái sai lầm đó và dập tắt nó đi.

- Ý bà là...

- Ý của ta là, hãy theo ta, ta sẽ có đủ quyền lực để đưa Randy về cho người, và từ đây mi sẽ được sống trong sự yêu thương của anh ta.

- Điều bà nói.....

- Điều của ta nói là sự thật, nhưng việc đầu tiên người phải làm là lấy đi trái tim của con nhỏ đó, và đem máu nó cho anh ta uống, sau khi uống rồi, là lúc anh ta bất tỉnh. Hãy nhớ rằng khi tỉnh dậy anh ta sẽ là một con người mới, anh ta như một con chim con, một con phượng hoàng con, sẽ không chút kìm ức nào nữa, và người anh ta gặp đầu tiên sẽ là người anh ta yêu suốt đời. Vì thế trong lúc đó cô phải ở cạnh anh ta.

- Nhưng ...

- Nhưng nhị gì nữa, đó là lòng tốt của ta, ta không cam tâm khi thấy mi phải đau khổ vì tình bởi những hạng người như con bé kia.

- Bà thật lòng muốn giúp tôi ?

- Đúng thế và ...

- Và điều đó không xảy ra đâu cô gái trẻ có giọng nói của một người phụ nữ, ai cũng ngỡ rằng bà đã mất nhưng thật sự bà vẫn còn sống đấy.

- Cô đang nói về vấn đề gì thế, cô nói gì mà ta không hiểu gì cả.

- Đừng giả vờ nữa, lúc này tôi xem chút bị ảnh hưởng của ma thuật do khu rừng này tạo nên, nhưng cũng nhờ cái huy hiệu bằng gỗ trầm hương này làm thức tỉnh.

- Vậy có nghĩa này giờ cô không bị gì cả.

- Đúng thế, và ta muốn diễn vở kịch này luôn, tôi không cho bà diễn độc tấu đâu bà Tera ạ.

- Người ...

- Đừng tức tối như thế chứ, tôi cứ đặt dấu chấm hỏi bởi sự hoán chuyển sức mạnh giữa bà và Shanen, tôi không hiểu điều đó là gì, nhưng thật ra không hề có chuyện đó, đó cũng chỉ là một trò tiểu xảo của bà, bà người với cái tên Tera bị ngã xuống vực kia thực sự mới là Shanen. Bao năm nay, bao nhiêu tội lỗi bà gây nên đều với cái tên của người chị song sinh của mình.

- Người suy diễn thật hay đấy, nhưng điều đó được nói lên từ đâu ?

- Điều đó không nói lên điều gì, và nó cũng không được tìm từ bất cứ dấu tích nào cả, nhưng mọi việc bà tính cũng còn có sơ hở đấy, dù thế nào thì tôi cũng có thể phân tích tần số âm của bà và tiếng khóc của bà khi còn nhỏ.

- Cô làm được điều đó sao ?

- Hi, đừng khinh người như thế chứ, tôi tốt nghiệp từ trường Khoa Học Quân Sự đấy, và luận án tốt nghiệp của tôi chính là chủ đề “Tiếng Khóc Của Những Thiên Sứ” đấy. Và nên nhớ luận án này đã đoạt giải và được bảo mật.

- Và cô đã bết được cái tẩy của tôi.

- Đúng thật ra không có bất kì sự hoán đổi sức mạnh gì nơi đây cả, mà đó là sự thay đổi nhân vật để rồi nếu Shanen thật không chết sẽ bị truy đuổi tới cùng, và bà cũng có thể ung dung xâm nhập vào tổ chức Thần Vệ Nữ.

- Hã! Sao cô biết cả cái tổ chức này.

- Tổ chức Huyết Phụng sẽ không tồn tại lâu nữa đâu, và kế hoạch bành trướng lực lượng bên Hàn Quốc rồi cũng sẽ phá sản thôi, bởi vì khi đã có sự can thiệp của Thần Vệ Nữ.

- Ý cô là.....

- Đúng, sự trở lại của bà đã làm cho tổ chức Thần Vệ Nữ phải hoạt động, những học viên đã được đào tạo từ lâu, rải rác ở nhiều nơi trên thế giới, và giờ đã tụ hợp lại nơi đây. Xin tự giới thiệu với bà, tôi là thánh nữ sao Khuê, và nhiệm vụ của tôi là tránh tình trạng bành trướng lực lượng của bà.

- Và cô nghĩ là cô có thể.

- Hiện giờ thì không, tôi còn kém xa bà, nhưng tôi cũng không dễ gì bị bắt đâu, bởi vì đồng nghiệp tôi đã tìm đến rồi.

- Đồ con ranh.

- Hãy chịu trói đi, em nghĩ rằng cô sẽ được một ân huệ đấy.

- Anh hiểu lầm rồi đấy Randy, bà ta chính là Huyết Phụng.

- Bà ta là Huyết Phụng ?

- Đúng, và kế hoạch của bà sẽ đổ vỡ thôi, khi thánh nữ Halây sẽ ngăn chặn bàn tay Sát Thủ Lạnh của Thomas.

- Một mình con ả không làm gì được hẳn ta đâu.

- Có lẽ bà nắm thông tin quá chậm rồi, trong chuyến đi đó có tới ba cô gái Rồng tham gia đấy.

- Hừm ! Lần này ta đành ngậm tức vậy, lần sau gặp lại bọn mi sẽ biết tay ta.

« Bùm !!! »

- Cận thân đấy Ann. Bà ta cũng có thể sử dụng phép cây sao ?

- Không lẽ ?

- Không lẽ chuyện gì ?

- Có sự hoán chuyển sao ?

- Là sao nhỉ ?

- Con Mộc Phượng Hoàng bị vấy máu, giờ thành con Hoả Phụng nhưng trong lốt của con Mộc Phượng Hoàng, vậy?

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 3)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 3:

IV. Đẳng Cấp (1) - Và bây giờ cuộc thi Miss châu Á được tổ chức Hàn Quốc xin được bắt đầu, và trước tiên xin mời đại diện của ban tổ chức lên phát biểu để khai mạc cuộc thi . Giọng Thomas cất vang lên trên sàn diễn.

- Đây là một cuộc thi người đẹp được tổ chức qui mô khá lớn, nó được tiến hành trên cả châu Á chúng ta, và một điều đặc biệt hơn những đại diện của những nước đi thi lần này không còn là những người dân chính gốc của họ nữa, mà đó là sự hoà hợp đoàn kết của cả các dân tộc, vì thế dù bất cứ nước nào thắng cuộc thì cũng là vinh dự của cả châu Á chúng ta, đó là sự đoàn kết tìm đến cho cho chúng ta một vùng đất hứa. Halây tranh thủ nói trước khi vị địa biểu trong ban tổ chức bước lên.

- Trong lúc vị đại biểu này phát biểu chúng ta cũng phải tích cực hành động nhanh lên, Ann đã thông báo cho chúng ta những thông tin quan trọng rồi đấy, nếu chậm trễ thì cuộc thi này sẽ là nơi thật tai hại. Alex cất tiếng.

- Nhưng trong mỗi chúng ta đều là thí sinh, chúng ta không được quyền đi lung tung nếu không có sự cho phép . Zane lên tiếng.

- Điều này mình biết chứ, nhưng dù sao cũng phải tranh thủ chứ, cuộc thi đầu là cuộc thi áo truyền thống, chắc sẽ vướng víu lắm đây, nên từ cuộc thi thứ hai chúng ta sẽ thay phiên nhau hành động. Losy lên tiếng.

- Hã! Không lẽ chúng ta mặc đồ tắm mà chạy lung tung à, thôi không chịu đâu ngượng lắm.

- Thôi đi mà Alex ngại gì, chúng ta sẽ mặc áo choàng ở ngoài mà, không có vấn đề gì đâu yên tâm đi.

- Nhưng mà...
- Đừng tranh luận nữa, ông ta phát biểu xong rồi kìa, và bây giờ chúng ta phải tập trung thi thôi. Losy đề nghị
- Okie, tất nhiên phải thế rồi, cả một tuần lễ khổ ải mà, bây giờ là lúc để chúng ta biểu hiện tài năng. Zane tán đồng.
- Em có thể không thi để thi hành nhiệm vụ mà, bởi vì lúc đầu em cũng không có mục đích thi, chỉ vì có chuyện buồn nên thi cho vui thôi.
- Không được Alex, nếu cậu không thi thì sẽ có rất nhiều điều phiền toái xảy ra đấy. Thứ nhất là trong đội tuyển của mình sẽ phải mất một vé tranh tài, điều thứ hai sẽ khiến hãn nghi và cậu sẽ là đích nhắm của hãn.
- Losy nói đúng đấy, chúng ta đã đến đây rồi, thì sẽ cùng nhau để xử lí chung chứ, nhất là như thế em sẽ rất nguy hiểm.
- Thôi không bàn nữa, chúng ta tập trung để thi đi, tinh thần là quan trọng lắm đấy.
- Các bạn có biết không, phái đẹp chúng ta cần được tôn vinh, hi...hi... Anh có nghĩ như thế không Thomas.
- Ồ! Tất nhiên rồi, điều đó thì không còn gì là đáng nói nữa, câu nói đó rất đúng, vì thế mới có những cuộc thi giống như thế này.
- Vâng, và những cuộc thi như thế này chủ yếu là để chọn ra những gương mặt tiêu biểu của Á châu, để tiếp tục cho những cuộc thi sau này của công ty Hassu. Nhưng đặc biệt hơn, lần này những khuôn mặt tiêu biểu mà công ty muốn chọn đó là những khuôn mặt trẻ trung của tuổi mới lớn, đó là mục đích chính của cuộc thi này.

- Nhưng Halây này, nhưng tất cả các thí sinh không xuất phát hoàn toàn từ các trường trung học, mà còn có những thí sinh là anh chị của các em trong trường mà.

- À, thì ra anh thắc mắc về vấn đề đó, nhưng đơn giản thôi a., bởi vì chúng ta không chỉ đào tạo các người mẫu Teen hết được, những thí sinh không xuất phát từ trường phổ thông sẽ có công việc khác, đó là những người mẫu sàn diễn chuyên nghiệp, đóng quảng cáo ...

- Nói ngoài hơi nhiều rồi, chúng ta nên vào cuộc thi thôi, và chắc các khác giả cũng như đại biểu rất hâm hờ muốn biết các thí sinh của chúng ta như thế nào rồi.

- Vâng, nhưng trước khi cuộc thi bắt đầu, mình có một người muốn giới với mọi người nơi đây, cô ta cũng sẽ là MC nữ đồng hành cùng tôi ăn hiếp anh Thomas.

- À, thế à, được các mỹ nhân chăm sóc, dù là theo bất kì cách nào đi nữa, tôi cũng chấp nhận.

- Hi.....hi..... vâng, và đó chính là cô gái đến từ xứ Phù Tang, nơi mang nhiều cái tên khác nữa, xứ sở hoa anh đào, nơi có ngọn núi Phú Sĩ tuyệt đẹp, cô gái đến từ Nhật Bản, cô Ami Hinô.

- Xin chào tất cả các bạn, rất hân hạnh khi mình được làm MC cho một chương trình như thế này, và bật mí cho các bạn một điều là mình cũng là một Teen thôi, nên mình không thành thạo và chuyên nghiệp đâu nha, hi vọng mọi người sẽ giúp đỡ cho mình. Và mình được vinh dự giới thiệu thí sinh đầu tiên, đó là cô Maria đến từ Ấn Độ

.....

- Em không sao chứ Ann, em có thể nói cho anh biết chuyện gì đang xảy ra không ?

- Anh Randy ơi, em không hiểu vụ này sẽ đi tới đâu nữa, người đứng đầu tổ chức Huyết Phụng không phải Shanen, mà là Tera.

- Việc này thì anh đã nghe em nói với bà ta rồi, quả thật anh cũng không ngờ là có vụ việc như thế này nữa, nhưng tại sao em lại biết việc này thế.

- Em đã xem sách cổ, không hề có vấn đề hoán chuyển khả năng như thế này, nên em mới suy nghĩ tới trường hợp này, Tera có năng lực của Hoả, Shanen có năng lực của Mộc, nhưng sau này lại bị hoán chuyển như thế. Điều này sẽ rất dễ bị bại lộ, nhưng bà ta lại lợi dụng điều đó để đánh lừa mọi người trong một thời gian dài, để chúng ta tìm kiếm tung tích của bà ta, và điều đó sẽ không bao giờ có được một kết quả nào cả.

- Vì bà ta và bà Shanen là một cặp sinh đôi, nên khó mà nhận ra được sự khác biệt giữa hai người, và vấn đề là thời gian đã quá lâu, sự thay đổi khuôn mặt lại làm cho người ta phân vân.

- Đúng, và việc này là việc ngu xuẩn nhất trong cuộc truy tìm tung tích Mộc Phượng Hoàng trong khoảng thời gian qua. Nhưng vấn đề lại càng làm em không hiểu ...

- Đó là do bà Tera có thể sử dụng được năng lực của Mộc Phượng Hoàng, nhưng không có sự hoán chuyển năng lực ở đây.

- Vâng, em không rõ vấn đề này.

- Bởi vì

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 3)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 4:

- Cô nói đi, việc chủ yếu của bà Shanen trong nhiệm vụ lần này là gì ?
Sop nạt. - Nếu cô nói chúng tôi sẽ không làm khó dễ cô nữa đâu. Sara xen vào.

- Bọn tôi là những cô nhi được bà ta nhận về từ khi còn rất nhỏ, chúng tôi được bà cho ăn học, được bà chăm sóc, chúng tôi coi bà như mẹ của mình, vì thế chúng tôi không thể bán đứng bà ta.

- Tian này, bà ta có thực sự tốt với các cô không, hay đó chỉ là sự dối trá, và bà ta đã lợi dụng các cô, xem các cô như công cụ, những con rối mà bà ta muốn sai khiến lúc nào không hay. Peter nói.

- Anh đừng nói nữa, dù thế nào đi nữa tôi cũng không nói cho các người biết đâu, nhưng có một điều, một điều mà tôi không thể hiểu được, và tôi nghĩ nói với các người cũng không vấn đề gì, bởi vì tôi cảm thấy mọi người là người tốt, và tôi làm thế này chỉ là do bị bắt buộc thôi.

- Vâng, chúng tôi rất hiểu và thông cảm cho cô, hi vọng rằng cô sẽ hợp tác với chúng tôi. Sara nói.

- Tôi, Rel, Halo và Mel là những đứa trẻ sống trong cô nhi viện, chúng tôi không được sống trong sự chăm sóc của các sơ đâu, mà đó là một địa ngục, bọn chúng nuôi chúng tôi còn thua một con súc vật, mỗi ngày chúng bắt chúng tôi phải cấu xé lẫn nhau để mà sinh tồn, và mưu đồ của chúng là..... là bắt chúng tôi làm công cụ kiếm tiền bất chính. Nhưng rồi, chúng tôi cũng được một người phụ nữ ra tay cứu giúp.

- Bà ta không cứu hết đám trẻ hay sao ? Mà chỉ cứu có bốn người bọn cô ? Sốp thắc mắc.

- Không bà ta cứu hết, một số đi theo bà, một số thì đi riêng, chúng tôi được sống trong cảnh đàng hoàng hơn, ba chuyên công tác cho tất cả mọi người, chỉ giữ bốn đứa tôi lại mà thôi, và tự đó xuất hiện Tự Bội Hoả Châu, chúng tôi lớn lên dần dần từ đó.

- Coi bộ dã tâm của bà ta thật lớn, bà ta nuôi cả một đám trẻ mồ côi, để sau này họ phục vụ không điều kiện cho bà ta, dã tâm bà ta quá lớn. Sara nói.

- Nhưng tôi không hiểu một điều, tại sao khi chúng tôi tập luyện bà ta nghiêm khắc, hung tợn giống như một con thú dữ, bà ta có thể ăn thịt bọn tôi bất cứ lúc nào, nhưng tối đến, bà lại đem bông băng, thuốc lên cho chúng tôi, bà lại rất dịu hiền và ân cần. Chúng tôi cảm giác bà ta là hai người khác nhau, mặt dù chỉ là một khuôn mặt

- Cuộc thi của chúng ta sẽ được bắt đầu tiếp sau phần ca khúc của nhóm H3. Giọng của Thomas lại vang lên.

- Lại là cái nhóm này nữa rồi, hát thì cũng được, nhưng tại sao đánh đấm dở tệ thế. Zane bĩu môi.

- Tôi đã từng gặp mượn bọn Sát Thủ Liên Hoàn này rồi, bọn chúng rất thạo việc, các cô không nên khinh thường bọn chúng.

- Em sao thế Alex.

- Em lại nhớ tới phát súng của Losy đã cướp đi Alysa.

- Chuyện đó tôi thật sự cảm thấy xấu hổ, ray rứt khi đã làm việc đó, nhưng lúc đó chúng ta thuộc hai giới tuyến khác nhau. Tôi không muốn biện hộ cho mình, tôi mong các cô tha thứ.

- Bỏ qua đi, chuyện đã qua rồi mà, Alysa giờ này đã bị bọn Huyết Phụng bắt giữ ồ..... Hãy tha thứ cho những gì mà ta có thể.

- Rất cảm ơn các bạn. Trở lại vấn đề đi, các bạn có thấy thành viên thứ ba của nhóm không, anh chàng có mái tóc che một bên mặt đó, anh ta rất đáng sợ, tôi đã từng đụng độ với anh ta, và kết quả khiến tôi phải phục luôn đấy.

- Và đó là anh chàng Sát Thủ cuối cùng của nhóm à. Zane ngắm nhìn anh ta.

- Có thiệt là anh ta giỏi như thế không ? Tớ thấy hai người kia cũng không phải giỏi gì, không lẽ anh ta đủ sức làm chúng ta thất bại sao ? Alex ngạc nhiên hỏi.

- Vâng, quả là lúc đầu mình cũng không tin đâu, nhưng điều đó là sự thật đấy, và nó lại làm cho tớ cảm thấy bất an hơn, khi anh chàng ta cũng xuất hiện nơi đây.

- Họ vào rồi kìa, bây giờ tới lượt chúng ta rồi đấy. Zane lên tiếng.

- Và bây giờ mới các bạn xem phần trình diễn của những cô gái đến từ đất Việt, họ sẽ vừa thi thời trang, vừa diễn một bài dance thật ấn tượng, mời mọi người thưởng thức, hãy cho các cô ấy một tràng pháo tay đi quý vị. Thomas lên tiếng.

- Đầu tiên là hai cô gái tên Macoto và Mandy họ sẽ cho chúng ta thưởng thức một vũ điệu Tango thật ấn tượng. Ami lên tiếng.

Dòng nhạc lại bắt đầu cất lên, đó chính là Objection của Shakira, một điệu nhạc Tango thật ấn tượng và hai cô gái xinh đẹp cũng không kém phần ấn tượng với phần trình bày của mình, rồi cuối cùng phần trình diễn của họ cũng kết thúc, ánh đèn sân khấu tắt đi và giọng Thomas lại vang lên giới thiệu ba cô gái khác, họ đến từ vùng đất Việt ...

Cả ba cùng bước ra thật lộng lẫy thật kiều sa, Zane và Alex diện cho mình một bộ áo dài thật đẹp với những hạt châu sa chiếu lấp lánh, còn Losy với một trang phục dạ hội thật tuyệt đẹp. Cả ba bước ra một cách tự tin dưới sự cổ vũ nhiệt tình của tất cả khán giả. Alex bước tới trước vẫn với đôi mắt buồn khi trước, nhưng trong ánh mắt cô không phải chứa đựng nỗi buồn giống như lần trước, vẫn màu xanh thắm làm người ta nhung nhớ, tà áo dài thướt tha tung bay mỗi lần cô di chuyển Thay với sự man mác buồn mà Alex vừa mang lại trong sự trình diễn của mình là một không khí cực kì lãng mạn của cô gái đến từ Hải Sư, Losy thật duyên dáng và lộng lẫy với chiếc áo dạ hội này, chiếc áo được thiết kế gần như để lộ hết bờ vai của cô, để lộ làn da trắng như làn mây êm ả bồng bềnh trên bầu trời xanh của vùng trời Singapore. Biển êm ả vỗ rì rào làm lòng ta buồn man mác, mây lang thang trôi nhẹ mãi tận không, ánh sáng bừng lên như những tia sáng vàng trong khung cảnh lãng mạn đó, những tia nắng vàng như kéo theo từng bước chân của Zane, hôm nay cô ta sắm cho mình một chiếc áo dài màu vàng cam thật chói lọi, Zane càng đẹp kiều sa hơn bởi những tia sáng chiếu lấp lánh phát ra từ những hạt cườm . Cuộc trình diễn kéo dài trong năm phút nhưng khiến cho khán giả im bật đi trong thời gian đó, nhường chỗ cho những ánh sáng mà cả ba cô gái mang đến.

- Rất tuyệt, rất đẹp, các cô quả là những nữ sinh tuyệt vời mà chúng tôi từng thấy. Thomas cất lên tiếng nói đầy ngưỡng mộ.

- Anh Thomas coi có vẻ ngưỡng mộ ba cô gái đến từ đất Việt này nhỉ. Halây lên tiếng.

- Hi...hi... coi bộ chị Halây ghen tị với điều này đây, anh Thomas cần thận đấy nhé.

- À, chuyện này thì không có đâu, mọi người thấy đó, Halây đẹp như thế, sao lại để ý một người như tôi chứ. Ha...ha...

- Để thay đổi không khí một chút, xin mời quý vị hãy nghe một ca khúc Hip-hop do nhóm H3 trình bày. Trong lúc này là thời gian để cho Ban Giám Khảo chấm điểm các thí sinh.

- Alex, chị cảm thấy giọng của Halây hôm nay hơi ngộ hơn mấy ngày trước.

- Mình cũng cảm thấy như thế đấy Alex, cậu có thể kiểm tra cô ta không ?

- Để mình thử đã. Nói xong Alex dùng chiếc kính phân tích của mình và thực hiện phần giải mã giọng nói của Halây... Quả nhiên người hôm nay đứng trên sân khấu không phải là Halây.

- Vậy có nghĩa là gì ?

- Bình tĩnh nào Losy, Halây thật hiện giờ không có ở đây, và người đứng ở đó là một người khác.

- Nhưng giọng này không phải là khác hẳn. Zane xen vào.

- Đúng thế, thật ra thì cô ta vẫn nói, nhưng nói qua một thiết bị từ xa, cô ta sẽ nghe cuộc trò chuyện trực tiếp nơi đây và sẽ nói lại, cô gái đứng đó chỉ giữ vai trò thể thân thôi.

- Và con chip điện tử để phát ra tiếng Halây được gắn sát với cái micro, nên chúng ta không dễ gì phát hiện được.

- Quả là tinh vi, vậy có nghĩa là hiện giờ Halây đang có một mục đích khác. Losy nói.

- Đúng như vậy. Zane tán đồng.

« Reng », « reng »

- Em có điện thoại kìa Alex.
- Alô ! Anh Randy hả, có chuyện gì vậy anh.
- Alex, nghe anh dặn kĩ đây. bọn em phải hành động thật chặt chẽ đấy, tay sai của huyết Phụng chính là Thomas đấy, bọn em hãy cẩn thận đấy.
- Vậy còn Halây, bọn em nghi ngờ Halây.
- Không Halây là đồng nghiệp của Ann, cô ta sẽ giúp chúng ta chứ không đem lại bất cứ trở ngại gì.
- Thế à, bọn em sẽ cố gắng điều tra việc này, sớm thôi, sắp có kết quả rồi.
- Thì ra các cô cũng tham chương trình này.
- Các anh à, tôi không hiểu tại sao các anh có thể tham dự vào những cuộc thi như thế này nhỉ, quả là xấu hổ. Zane lên tiếng.
- Điều đó có quan trọng lắm không ?
- Sao không quan trọng hả lão già có cái đầu sợi mì.
- Cô ... dám...
- Thì sao hả. Zane cãi lại.
- Thôi đi hai đứa, đừng cãi với những bọn con gái như thế này nữa, việc của chúng ta hiện giờ là ca sĩ, ta phải hát phục vụ đấy.
- Và bây giờ là năm cô gái lọt vào hàng Top Five do Ban Giám Khảo chấm ra để quảng bá cùng với công ty Hansu. Giọng nói trong trẻo của Ami lại cất lên.
- Tới giờ rồi đấy Losy, Zane, bình tĩnh mà nghe đi.

- Thật hồi hộp phải không Ami, hiện giờ tôi đang cầm hai tấm phiếu, cô một tấm và Halây hai tấm, trong mỗi chúng ta đều có một nhiệm vụ thật là ngạt thở, khó khăn lắm.

- Anh Thomas nói đúng lắm, “ chúng ta còn có những nhiệm vụ nặng nề để làm nữa ”

- Halây thật hiểu ý anh.

- Hi...hi... em không dám đâu, chúng ta mới quen nhau thôi mà, làm sao em hiểu được anh chứ. Mà nè, hay anh công bố thí sinh đầu tiên cho mọi người biết đi.

- Tất nhiên rồi, và người đó là ...

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 3)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 5:

Cuộc truy kích của chúng ta sẽ tiến hành ngay đây, mọi người đã chuẩn bị xong chưa. Sara lên tiếng. - Tất cả đã đâu vào đấy cả rồi. Sop trả lời một cách đầy tự tin.

- Bây giờ ta đã có hai phe để mà tiến vào trong lãng Mộc Phượng Hoàng, hy vọng lần này không gặp trở ngại gì, và chúng ta sẽ tìm được câu trả lời.

- Chị Ann và anh Randy đã xuất phát được nửa giờ rồi, bây giờ chúng ta đi thôi.

- Okie, quyết định như thế đi.

- Như vậy việc hôm nay rất quan trọng, cái lãng mộ đó cũng có vô số cạm bẫy nguy hiểm mà chúng ta chưa biết đến, vì thế hai em cũng nên cẩn thận đấy. Peter nói.

- Anh cứ yên tâm ạ, bọn em sẽ thật sự cẩn thận. Sop lên tiếng.

- Anh lo cho Sara, vì em còn lo việc của Alysa, anh e em sẽ gặp nhiều mâu thuẫn nơi đây.

- Không sao đâu ạ, việc đó em sẽ không để nó xảy ra đâu, em sẽ cố gắng giữ tâm trạng thật bình tĩnh.

- Okie, anh hi vọng rằng em sẽ không có chuyện gì xảy ra cả.

- Cái không khí quả thật thật âm u ám nhĩ. Sop lên tiếng.

- Chúng ta đi vào ban đêm, không khí ẩm thấp nên càng ẩm thấp hơn đây mà. Sara giải thích.

- Mình không hiểu tại sao họ lại có thể chọn một nơi như thế này để làm căn cứ, thật là điên rồ. Sop thắc mắc.

- Thì cũng chính điều này đây, họ dựa vào cái nhìn của mọi người đây, bọn em và đa số mọi người rất ghét những nơi như thế này, nên hiếm khi lui tới những nơi như thế này, và cũng vì thế nên cũng ai buồn quan tâm đến nó, nên nó chính là nơi thuận lợi để thực hiện âm mưu của mình.

- Thì ra là thế, nếu anh không nói, bọn em cũng không nghĩ tới việc này nữa đây. Sop trầm trồ khen ngợi.

- Đừng có khen anh như thế, anh ngại lắm, trong những người anh đã từng cộng tác, thì có Ann, Randy và Alex là những người tính toán chu đáo, và không có gì nằm ngoài dự kiến của họ, đặc biệt là cô bé Alex đây, anh khâm phục cô ta lắm.

- Hi...hi... chị ấy được mệnh danh là Công chúa Trí Tuệ mà anh, chị ấy được nhận biết bao nhiêu là học bổng, được học và được huấn luyện qua nhiều trường đào tạo danh tiếng.

- Thế à, vậy còn Zane thế nào hả Sara.

- Anh Peter rất ư là quan tâm đến chị Zane đây Sara, vì thế bắt anh ấy khoe chúng ta một chút hãy kể cho anh ấy nghe, hi.....hi.....

- Sop nói đúng đây, anh có chịu không ?

- Chà, bọn em cũng gian kế dữ hế, hi...hi... thôi được anh sẽ khoe, nhưng đừng có hiểu lầm nha, anh và Zane không có gì đâu.

- Thế à, thôi nể mặt cái châu khao đó, em nói cho anh nghe đấy. Chị Zane thì được chọn từ khi còn nhỏ, và được tuyển vào đội huấn luyện của Tổ chức, chị ấy được học và huấn luyện từ nhỏ, nên kinh nghiệm phong phú dữ lắm, còn em thì chỉ mới được tuyển vào căn cứ khoảng hai năm nay thôi.

- Vậy có nghĩa là Zane và Alex đã vào căn cứ từ nhỏ à ?

- Không ạ, chỉ có chị Zane thôi, còn chị Alex thì vào trước em ba năm. Chị ấy nhờ những thành tích mình giành được mà được tuyển vào trong căn cứ, lần ấy chị có một mình chị ấy tuyển vào và được chính chú Saro phỏng vấn đó.

- Thế à, nghe nói chú Saro xét tuyển thì hiếm khi có ai lọt vào được lắm, lần ấy chị Alex gặp ông ta mà được tuyển thang vào thì thật là giỏi đấy. Sop nói một cách thán phục.

- Lần đó chính chú Saro tuyển Alex vào à ? Peter hỏi lại.

- Vâng ạ, có chuyện gì không anh ?

- Không có gì cả, anh chỉ thấy hơi lạ tí thôi.

- Ý anh là ...

- Chào mừng bọn nhóc tụi bây đến với lăng mộ của Mộc Phượng Hoài

- Và người đầu tiên được lọt vào danh sách người mẫu tuổi mới lớn của công ty Hansu là cô gái đến từ đất Việt, cô Alex. Thomas cất giọng nói vang lên.

- Và người kế tiếp là cô gái đến từ Ấn Độ, cô Maria. Ami tiếp tục công bố kết quả của thí sinh thứ hai.

- Người thứ ba trong danh sách của chúng ta là cô Lee đến từ Trung Quốc. Halây nâng cao giọng khi công bố.

- Các bạn biết không, đây là danh sách đánh số ngẫu nhiên, không tính theo điểm số của thí sinh nào cả, nên tất cả các thí sinh được xếp ngang hàng nhau, và người thứ tư trong danh sách này là cô gái hiện đang ở Việt Nam ... nhưng cô ta mang quốc tịch Singapore, chắc hẳn bạn đã biết đó là ai rồi chứ, cô Losy. Ami công bố danh sách trong niềm vui.

- Chúc mừng cậu nha Losy, cậu quả là tài giỏi và xinh đẹp. Alex trầm trồ khen.

- Hi...hi... cậu cũng vậy mà, nhưng mà tớ nghĩ cậu giỏi hơn tớ nhiều. Và hi vọng và tin tưởng rằng Zane sẽ là người cuối cùng.

- Và người cuối cùng đang nằm trong danh sách của tôi là cô gái người Việt khác, nhưng hiện giờ cô đang ở Hàn Quốc, cô Mỹ Hạnh. Chúc mừng cô.

- Sao thế nhỉ, không lẽ chị Zane không được lọt vào danh sách này sao, tớ không hiểu nổi.

- Sao lại thế nhỉ, xem phản ứng của Zane lúc này đã.

- Những người kia đang lần lượt kéo vào, không thấy chị Zane đâu cả.

- Mọi người trật tự lại nào, thật bất ngờ phải không các bạn, dự kiến của công ty Hansu là sẽ tìm và đào tạo năm người xuất sắc nhất trong cuộc thi thành những người mẫu riêng biệt, nhưng bây giờ lại có thêm một giải nữa, đây không phải là giải khuyến khích, mà nó thuộc một hệ khác, nó có phần nhỉnh hơn các giải kia, bởi số phiếu của khán giả bình chọn và cả ban giám khảo, nên đó sẽ là giải danh dự, người danh dự sẽ đại diện cho công ty Hansu sau này, đó là cô Zane đến từ Việt Nam.

- Chúc mừng các thí sinh, hiện giờ chúng ta đã có kết quả của cuộc thi rồi, và họ sẽ là những gương mặt quen thuộc với chúng ta trong thời gian sắp tới, và hi vọng mọi người sẽ ủng hộ họ cũng như công ty Hansu, cảm ơn mọi người, và cuộc thi Miss châu Á đến đây xin tạm dừng. Giọng Halây vang lên và ánh đèn sân khấu dần dần tắt xuống.

- Công nhận các người mẫu Việt Nam năm nay giành được nhiều ưu thế nhỉ, mà phần hải thú thiệt họ thật sắc và tài năng.

- Uh, tuy lần này không được giải, nhưng đây quả là một cuộc tranh tài thật vui đấy.

- Mọi người tập hợp nhanh lên, từ khi ánh đèn sân khấu tắt là cả ba MC đều biến mất có chuyện xảy ra rồi chia nhau hành động thôi. Zane hô to.

- Vâng ạ, chúng ta chia ra ba ngã và cố gắng tìm kiếm họ, hãy dùng dụng cụ phát sóng chim hạc trên chiếc vòng cổ của mọi người để liên lạc nha. Losy dặn dò.

- Okie nhanh lên thôi, tớ cảm thấy mọi chuyện đang xấu dần đi đấy. Alex lo lắng.

- Hành động thôi ...

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 3)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 7:

- Alô, cậu nghe rõ không Zane, bên cậu thế nào, tớ đã tìm khắp lều một của công ty này, nhưng vẫn không thấy cái gì cả, họ cứ như bốc hơi vào trong không khí. - Tớ cũng đã tìm hết lều ba rồi, nhưng không thấy gì cả, không biết Alex thế nào nhỉ.

- Bên cậu thế nào rồi Zane, bên đây điện tự nhiên bị mất rồi, bây giờ xung quanh tớ tối đen như mực.

- Bên tớ cũng như thế không thấy gì cả, cậu đến đây nhanh nha, tớ sẽ chờ cậu ở điểm giao ở lều ba và lều bốn đấy, nhanh lên nha.

- Bíp ! bip !, Alex ơi, cậu sao rồi, tớ đang rà soát cả các lều còn lại, không có nơi đâu có bóng dấu tích cả, chỉ còn nơi sân thượng là chưa dò tới.

- Thế chỗ cậu có bị mất điện không ?

- Có, nhưng tớ đang dùng đèn tự phát ra từ chiếc kính, nên cũng không khó khăn lắm đâu.

- Thế à.

- Kì lạ quá, tại sao tớ không thể rà quét thông tin từ trên khu vực sân thượng nhưng không được, như thế có điều gì lạ đang xảy ra trên ấy đấy.

- Phải làm sao bây giờ ?

- Chị Zane đâu rồi ?

- Cô ta đang chờ mình ở cuối lầu ba, có chuyện gì không ?
- Cậu sẽ đến họp mặt với chị ấy, và cố gắng lên trên sân thượng nhanh lên nha, hai người đi thang máy đi cho nhanh, không cần phải kiểm tra lại chi tiết từng nơi đâu, vì tớ đã kiểm hết rồi, không có vấn đề gì cả, nên hai người hãy lên thẳng trên ấy luôn đi.
- Okie.
- Còn cậu ?
- Tớ đang gặp một đối thủ ...
- Chào mừng bọn nhóc tụi bây đến với lăng mộ của Mộc Phượng Hoàng ...
- Cô là
- Đừng ngạc nhiên như thế chứ, ta là quản gia nơi đây và đã chờ bọn bây nơi đây lâu lắm rồi.
- Sara cậu có thấy lạ không, cô ta có khuôn mặt khoảng chúng ta thôi, nhưng lại có giọng nói khàn khàn như đã trung niên vậy.
- Chuyện gì thế, không lẽ bọn mi đã thấy sợ rồi sao, thật là nhàm chán và thật đáng thất vọng.
- Bà chỉ ở đây một mình mà đợi cả chúng ta sao ?
- Hi, bọn mi yên tâm đi, ta chấp cả bọn cũng không thể làm hề hấn gì được ta cả.
- Bà có đủ bản lĩnh đó sao ?

- Đừng hỏi thừa, ta có một cơ hội cho bọn mi đây, nếu rút lui bây giờ ta sẽ tha cho một lần, bởi vì ta sẽ còn vờn bọn mi dài dài, nên như thế sẽ vui hơn.

- Nhảm nhí, làm gì có chuyện ấy. Sốp phản đối.

- Hãy nhớ, và hãy lấy hai đĩa nhóc kia mà làm gương, và đó là một ví dụ điển hình nhất đấy.

- Hã !!!

- Sợ rồi sao ?

- Không lẽ họ đã đến đây rồi sao ? Sara lo lắng hỏi.

- Bây giờ bọn mi còn một cơ hội cuối cùng đấy, chọn đi Yes hay No.

- Dù gì cũng đã rồi, bọn ta sẽ cho mi thấy, không phải muốn làm gì cũng được đâu.

- Hì, quả là anh dũng, nhưng đó là một cái ngông cuồng.

- Cẩn thận đấy Sara, Sốp, anh cảm thấy bà ta không quá nguy hiểm, nhưng đang ẩn mình trong bóng tối còn có những nguy hiểm khác đấy.

- Vậy có nghĩa là bọn chúng đã có mai phục sẵn rồi, vậy chúng ta nên chia nhau ra mà đối phó thôi.

- Sốp nói đúng đấy, bà ta có vẻ già dặn, nên anh sẽ đối phó, còn hai thế lực còn lại trong bóng tối thì bọn em nên cùng nhau hợp sức mà đối phó nha.

- Bọn mi cứng đầu quá, như vậy thì phải cho bọn mi biết cái thảm thiết khi phải chết như thế nào ?

- Bắt đầu di Sop, hành động thôi. Sara hét lên.

- Hãy cẩn thận đấy hai cô nhóc . Peter hô to lên.

- “Hỏa lực quyền” Peter nắm tay lại và xung quanh nắm đấm tay của anh ta tỏa ra một luồng nhiệt thật thật kinh hồn, những vòng xoáy lửa cứ cuồn cuộn quay quanh và nó sắp tấn công con bé với giọng nói của một bà cô khó tính.

- “Phong tiễn” tiếng thét của Sara vang to lên trong ngôi mộ Mộc Phượng Hoàng, và những luồng gió nhẹ kéo tới quây thành những tia gió lớn hơn và tạo thành những mũi tên gió với những mũi nhọn sắc lẽm. Sara phóng những mũi tên gió vào trong những khe tối trong lăng mộ.

- “ Đỉnh lăng hồng”, Sop hô vang lên và bắn những hạt giống màu phơn phớt hồng vào phía bóng tối. Lúc đó một tiếng rỗng kinh khủng phát ra từ trong màn đêm đó, một số chaát dịch màu xanh đen văng ra ngoài, dưới ánh sáng yếu ớt từ những nơi nứt trên tường, ta có thể nhận ra đó là một thứ nhờn nhớt màu xanh đen, nhìn rất kinh tởm, và từ nó là bốc ra một thứ mùi thật đáng sợ.

- Cái gì thế này, tiếng rỗng hồi này là của một con quái vật à ? Sara băn khoăn hỏi.

- Tớ cũng không biết nữa, nhưng mà trong một lăng mộ như thế này, một con quái thú tớ nghĩ cũng không quá khổng lồ đâu. Còn cái quỷ này không lẽ là máu của nó sao ?

- Bọn nhóc tui bây dám đụng đến vật cứng của ta thì quả là đáng chết rồi, ta sẽ thiêu bọn mi ở đây. “ Phiên khúc Cầu Hồn”. Cô ả vừa nói vừa lấy một cây sao được bện từ những dây hồng gai, tiếng nhạc nào nề làm sao, và cũng vì tiếng nhạc này lại làm cho cả bọn Sara phải nhức muốn nổ tung cái đầu, nhưng thiên thần với những khuôn mặt của quỷ dữ như đang vờn lấy quanh tâm trí họ, và tiếng nhạc lại càng lúc càng xoáy sâu vào tâm trí của

họ và từ trong bóng tối, một con trăn với kích thước khổng lồ từ từ bò ra, con mắt đỏ ngầu của nó, nhưng giọt dãi trang trào ra từ miệng nó hòa với những giọt máu chảy từ đầu nó xuống lại tạo thành một thứ mùi cực kì kinh khủng ...

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 3)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 8:

- Bắt đầu giải quyết chuyện của chúng ta được rồi đấy Thomas. - Quả thật, tôi không ngờ rằng cô là một nhân vật đáng gờm như thế.

- Chuyện này cũng đâu có gì lạ, quả thật là tôi không ngờ anh lại là một thành viên của huyết Phụng, mà còn là một Ủy viên của tổ chức quái quỷ đó nữa chứ.

- Hi, cô khá đấy nhỉ, lí lịch của tôi mà cô cũng nắm khó rõ đấy. Và tôi thật sự bất ngờ khi được đồng nghiệp báo rằng, một cộng tác xinh đẹp với tôi lại là đối thủ, một thành viên trong tổ chức Thần Vệ Nữ, và còn là một trong Thất Anh Thánh Nữ.

- Thì ra tôi cũng danh dự được anh biết tới à, quả thật thì nếu anh không phải là thành viên của huyết Phụng, thì tôi nghĩ, tôi và anh có thể là cũng đồng nghiệp thật tốt rồi.

- Thánh Nữ Halây, cảm ơn về suy nghĩ của cô, nhưng dù sao tôi và cô không thể đứng cùng một chiến tuyến.

- Thánh Nữ sao Khuê đã cho tôi biết, thật ra thì trong nội bộ của anh có lẽ có tới hai người chỉ huy, chuyện này là như thế nào? anh có thể cho tôi biết không ?

- Ha...ha..., chuyện đó cô sẽ biết khi xuống tới dưới địa ngục thôi.

- Như vậy có lẽ tôi sẽ chờ cơ hội khác thôi.

Halây vừa nói vừa kéo một vệt sáng màu vàng như cái đuôi của một ngôi sao chổi, thật đẹp và thật ấn tượng, tạo thành một cây kích màu vàng kim thật tuyệt vời. Ngay trong lúc đó Thomas cũng tạo ra một vòng lửa lớn và tạo thành một thanh Huyết Phụng Kiếm, cây kiếm được mệnh danh là vua chết chóc trong cuộc chiến tranh lịch sử với Hắc Kỳ Lân.

- Khá ấn tượng đấy chứ Thomas, tôi không ngờ được chạm trán với tay kiếm Huyết Phụng, một đối thủ đáng gờm đấy.

- Cô quá khen rồi đấy Thánh nữ, cây kích của cô cũng đâu phải không có danh tiếng trong những loại siêu vũ khí đâu.

- Thế à, thật không ngờ là tôi cũng là chủ nhân của một siêu vũ khí đấy.

- Hi, nếu tôi không nhầm thì có tới 13 loại vũ khí là đáng sợ nhất, nó có sức mạnh thật khủng khiếp.

- Nhưng sao này lại xuất hiện thêm tới 9 loại, và những tân vũ khí này cũng không phải là chuyện thường đâu. Và tôi không hiểu sao anh lại bán linh hồn mình cho quỷ để lấy thanh kiếm của môn đệ thứ mười ba của chúa vậy.

- Tôi không phải bán linh hồn, mà đó là một sự giao có lợi cho cả đôi bên, nếu cô nói thế thì cô cũng làm nô lệ cho bà Vệ Nữ đó thôi.

- Tôi cấm anh xúc phạm như thế một lần nữa đấy, chúng tôi đi theo Người, bởi người là công lí, và người luôn bảo vệ cho chính nghĩa.

- Cái giáo thuyết đó hãy gạt qua một bên đi, nó không có ý nghĩa gì cả, bởi vì đối với tôi, Huyết Phụng và tâm huyết của tôi, tôi căm giận Rồng, căm giận tất cả những ai đã từng đẩy nó vào trong quên lãng, và có cả bà Vệ Nữ đó.

- Bởi vì cái ác không bao giờ thắng được, bao giờ cũng thế, khi ánh sáng đi đến đâu, cái bóng tối quái quỷ kia phải bi tan biến thôi, và hôm nay tôi không thể để anh tiếp tục hoành hành được. Xuất kích.

Vừa nói, Halây vừa quét cây kích sang tạo thành một vệt sáng màu vàng bay thẳng về Thomas, không chút ngần ngại, anh dùng thanh kiếm đã tẩm bao nhiêu máu người tạo nên một vệt lửa cháy hừng hực bắn về phía vệt sáng màu vàng đó, nó làm sáng cả một góc trời...

- Không ngờ cô lại là người bên huyết Phụng đấy Ami.

- Hi, chuyện gì cũng có thể xảy ra mà, và việc đó tôi nghĩ không có gì lạ cả.

- Lúc đầu tôi cứ ngỡ cô là đồng bọn với Halây, nhưng cử chỉ của cô quá rõ ràng rồi, và tôi đã hiệu những ám hiệu trong lời nói của cô với Thomas.

- Thật đáng khâm phục, cô quả đúng là cô gái trí tuệ, những câu nói tưởng chừng như bình thường của tôi cũng bị cô lật tẩy, đáng khâm phục.

- Không cần dông dài nữa đâu, tôi đang còn chuyện cần giải quyết với Thomas nên chúng ta cần giải quyết nhanh thôi.

- Nhưng tôi thì ngược lại, chuyện này tôi lại càng muốn kéo dài ra để Thomas giải quyết chuyện riêng tư.

- Cô nghĩ là cô có thể giữ chân tôi bao lâu, điều đầu tiên tôi không phải một đối thủ quá đáng gờm, thứ hai là chúng tôi còn đồng bọn để mà trợ giúp.

- Ý cô là Zane và Losy à, chuyện đó cũng đơn giản thôi, bởi vì nếu bọn họ đi thang máy lên trên ấy thì điều đầu tiên họ phải đối phó sẽ là cuộc

chạm trán tử thần.

- Cái gì !!! Ý cô là ...

- Là bây giờ cô hãy cầu kinh đi là vừa ... Vừa nói Ami vừa rút trong cơ thể mình ra hai cây đoản kiếm, nó vừa bén một cách đáng sợ và nó còn gọi cho người ta một cảm giác ghê sợ, tuy hai thanh đã được rửa sạch nhưng cái mùi tanh của máu vẫn còn đọng lại trên đấy.

- Như vậy thì tôi cũng không cần nể mặt cô đâu. “ Thủy Tiên”. Alex dùng tay kéo ra ba mũi tên sắc lẹm bằng những cột nữa và nó đã được phóng rất mạnh về phía Ami.

- “ Bích Nguyệt Cầu” hai thanh đoản kiếm đang chéo vào nhau và phóng ra một tia sáng hướng thẳng về phía đòn tấn công của Alex, nó đã vô hiệu đòn tấn công của cô và hiện giờ nó đang tiến về phía cô...

IV. Đẳng Cấp (2)

- Đến lượt cô đẩy Halây, có lẽ cô phải chết nơi đây thôi.

- Tôi không nghĩ như thế đâu, mọi việc chưa có kết quả nên không thể nói lên điều gì cả, nên có lẽ người nằm xuống là anh đấy Thomas ạ.

- Hi, quả thật tôi rất thích tính cách của cô đấy, nếu như cô không làm cho tổ chức quái quỷ kia, thì có lẽ chúng ta sẽ trở thành bạn tốt, và có thể là đồng nghiệp của nhau tại Huyết Phụng rồi.

- Chuyện đó sẽ không bao giờ xảy ra đâu, bởi vì chúng ta sẽ không bao giờ cùng chung chí hướng và hôm nay sẽ có một phải ngã xuống thôi.

- Rất hay, rất ấn tượng, và đó cũng chính là nét rất hay ở nơi cô mà tôi thích đấy, quả thật tôi thực sự tiếc khi hôm nay phải bắt cô nằm xuống nơi đây, đây có thể sẽ là nơi chôn thân của cô đấy Halây.

Thomas vừa nói vừa biết thanh kiếm của mình một con phượng hoàng, đó là một con chim với cái mỏ cứng như thép, nhưng móng vuốt của nó cứng không thể tả được, nó có thể kẹp nát cả một tảng đá to, nếu có ai xui xẻo bị nó quắp phải thì có có nước chết. Đôi mắt nó rực lên ánh lửa thèm khát mùi máu tươi, ngọn lửa thèm khát đang cháy bùng lên trong ánh mắt nó, con mồi mà nó nhắm vào chính là một thánh nữ, Halây. Nó bay tới, tọa độ nó đã nhắm vào là cô và nó quyết không thể để con mồi thoát được, tốc độ bay của nó thật kinh hoàng, không kịp phản ứng, cái mỏ sắc lẹm của nó đã sượt qua chân cô, một dòng máu đỏ tươi phun ra, đôi vuốt nó đang định quắp lấy Halây, nhưng kịp thời cô đã né khỏi nhưng nhưng cạnh sát ấy lại làm bị thương nơi bả vai của cô, máu chảy ra nhiều hơn, máu nơi tay quyết với nơi chân cô thành một dòng nó cứ rỉ mãi, bởi không được nghỉ ngơi, cô cứ cử động để tránh né, nên vết thương càng đau nhức và máu tuông ra nhiều hơn, Halây cảm thấy mắt mờ đi, không x còn nhìn rõ mọi thứ xung quanh, cô không còn đủ tinh tường để định vị xem Thomas , và con ác quỷ đó. Luồng gió mạnh sượt mạnh qua tạt vào khuôn mặt cô, cô cảm nhận được sự nguy hiểm đang tiến gần hơn, cô nhận thấy được hơi thở gấp, đầy mùi hôi của xác người, của máu tanh, con ác quỷ đang tiến gần hơn, nhưng cô không còn đủ sức chóng đờ, đôi chân cô không còn đủ sức để trốn chạy, không còn đủ để thực hiện một bước nhảy tránh nguy hiểm ...

“Xẹt”

- Chuyện này sẽ không thể xảy ra đâu, kế hoạch của anh đã bị phá sản rồi đấy Thomas, anh chàng MC điển trai.

- Anh là ...

- Đừng ngạc nhiên như thế chứ anh bạn, tôi là Zhou Chang, thuộc nhóm Sát Thủ Liên Hoàng.

- Thôi tôi được biết thì các anh chỉ làm việc khi có hợp đồng và có lợi cho mình thôi mà, sao lại nhiều chuyện xen vào chuyện của chúng tôi.

- Quả thật đó là qui tắc làm việc của tôi, nhưng tôi cũng có thể vì người đẹp mà phá lệ, với lại anh là phái mạnh, sao lại gây thương tích cho những bóng hồng như thế.

- Đó không phải là chuyện của mày, đồ nhiều chuyện. Có tránh ra hay không thì bảo.

- Nếu không thì sao ?

- Thì mày phải chết chứ còn gì nữa, hãy cầu kinh đi những tên sát thủ mạng hạn.

- Chúng tôi là những sát thủ mạng hạn nhưng chúng tôi không thể mạng hạn bằng bọn người trong Huyết Phụng các người.

- Giết chết tên khốn này Huyết Kiếm Phụng.

- Hay lắm, đã có lúc phải cho linh thú của ta xuất hiện rồi.

“ Sấm Long thần – nghe lời triệu tập của ta, hãy trở về”

Sau tiếng hô của Zhou Chang, một áng sét xẹt qua, không gian như bị chuyển đổi, mây đen kéo lại nhiều hơn, che cả một bầu trời sao trong một đêm lãng mạn, một tia sét cực mạnh bắn vào chiếc phù điêu trên cánh tay của anh, một con Rồng xuất hiện, xung quanh nó là những vầng sét cực mạnh ...

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 3)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 9:

Khúc sáo bỗng vang lên, át đi khúc nhạc cầu hồn của cô ả, tiếng sáo thật du dương dần dần xóa đi cái cảm giác nhức đầu, khó chịu trong người của Sara, Sop và Peter, và đi từ ngoài của mộ vào một một cô gái đang cầm trên tay một cây sáo có cần những hạt trân châu đen, và một chàng trai thật lãng tử. - Bọn bây là ai tại sao lại vào đây, không sợ chết à.

- Nếu là sợ, chúng tôi đã không dại gì chui vào đây nộp mạng cho con trăng đối khác của bà. Ann cất giọng.

- Trả lời hay lắm, vậy thì nộp mạng cùng lúc cứng đầu này luôn.

- Hãy xem bà có đủ sức để làm điều đó không. Sop nói giọng ché giễu.

- Anh Randy, chi Ann, hai người không sao à, vậy mà khi này tụi em cứ tưởng hai người bị con trăn khổng lồ kia ăn thịt rồi chứ. Sara vội chạy tới nói.

- Haaaa... làm gì có chuyện đó hã cô nhóc, anh không dễ gì bị chén đâu.

- Anh còn nói được à. Sara nói giọng trách móc.

- Bây giờ chúng ta phải giải quyết nhanh gọn chuyện này đi, rồi còn đi vào căn cứ của Huyết Phụng. Peter nói.

- Anh nói đúng đấy, các em hãy cùng nhau hợp lại đối phó với bọn người này, hai anh sẽ đối phó với con trăn gớm ghiếc này.

- Quyết định như thế đi.

- Bây giờ thì các người hãy cầu k inh để rồi xuống xin tội với Hỏa Phụng.

- Chuyện đó hãy chờ kiếp sau đi cô bà lão ạ. Sara lên tiếng.

« Hỏa lực quyền »

« Phong phi vũ »

Randy và Peter cùng phối hợp thành một đòn tấn công thật ăn ý, những vết lửa do Peter đâm ra tạo thành những vết sáng cả một vùng trong lăng mô ẩm thấp, tiếng gió rít qua tạo thành từng con thật nhẹ nhàng nhưng thật uy mãnh từ đôi chân của Randy. Tiếng rống thật thống thiết, tiếng rống của thảm thương của con trắng phát ra rung rinh cả ngôi mô, máu nó chảy ra càng lúc càng nhiều, những vết cắt hằn sâu trong da thịt của nó, nó quị xuống, ngã thật mạnh xuống mặt đất nả bất động. Trong lúc đó ba cô gái cũng đang giành ưu thế chủ động trong tấn công.

« Phiên khúc sao Khuê » . Ann hét lên

« Vũ điệu hoa » . Sop hét lên

« Phong luân tiễn »

Mỗi đòn tấn công sức mạnh thật mạnh mẽ, bắn về phía cô ả, không đủ sức để tránh tất cả các đòn tấn công, cuối cùng cô đã quị xuống...

- Bọn mi sẽ không thể thắng chủ nhân của ta đâu, dù gì cũng phải bước qua xác của tao.

- Bà còn đủ sức làm điều đó sao ? Hãy cố giữ lại những hơi sức cuối cùng để được sống, không nên nông nổi để hại tới bản thân. Sara khuyên ngăn.

- Hi, bọn mi phải hối hận về những đã làm ra. Hợp nhất.

Tiếng thét của cô vừa dứt, cái xác của con trắng khổng lồ bay đến và nhập với ả thành một thể thống nhất, đó là loại Puri, một loại quỷ khác trong thể lực đen tối, còn gọi là người thú hóa. Trước mặt bọn người của Sara hiện giờ là một cô gái mái tóc xanh ngọc thật lấp lánh những hạt sương mai, trên thân thể cô toát lên một nỗi sợ ghê gớm và nó sẽ làm hại đến cả nhóm của Sara.

- Cô có cảm thấy đã quá trễ khi làm điều này không ? Sop hỏi.

- Con nhóc kia, mi mà biết gì mà lại dạy đời bọn tao, tao làm như thế là đúng, thật đúng lúc không trễ chút nào.

- Nhưng tôi lại thấy nó quá trễ rồi.

- Nhóc con, mày nói vậy là có ý gì.

- Không gì cả, nhưng bà đã thua rồi, và bà sẽ phải tan ra không, khí, nếu từ đầu bà đã chấp nhận thua thì có thể sự sống vẫn còn, nhưng bây giờ đã quá muộn, khi bà thú hóa không thành công cũng đồng nghĩa bà phải tan biến, đó là điều tác hại nguy hiểm nhất của Puri.

- Nhưng ta cảm thấy sức mạnh đang dâng trào, và ta đã đủ sức ăn thịt bọn mi, đừng có mà nói dông dài để kéo dài sự sống.

- Hi, đó không phải là sự trào dâng của năng lượng mà chính là sự vận hành năng lượng để phá hủy cơ thể bà, bởi vì những hạt Đinh Lăng Hồn tột tôi bắn ra khi này đã lấy đi sức mạnh tồn lại trong cơ thể con quái thú, và nó sắp tan rã trong cơ thể bà, và bà cũng vậy thôi.

- Con nhóc kia, tại sao mày có thể biết mà làm như thế.

- Điều đó không có gì khó, nhưng đây là một kinh nghiệm mà chị Alex đã chỉ cho tôi, dù có chắc là thắng cuộc nhưng hãy phòng thủ cẩn thận vẫn

hơn, những hạt Đinh Lăng tưởng chừng như vô hại, như đôi lúc sẽ lại rất hữu dụng, và bây giờ nó đã có ích.

- Con khốn nạn, chúng mày ...

- Tạm biệt một con người ngu muội, hi vọng sự sống phía sau của bà sẽ êm ả hơn, tạm biệt...

- “Á !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! á !!!!!!!!!!!!!”

- Kinh khủng thật, bây giờ chúng ta hãy đi thẳng vào sào huyệt của bọn chúng thôi. Ann gợi ý.

- Okie, đi thôi, chuyện này cần giải quyết nhanh thôi. Peter tán đồng.

- Chi Alex đã dạy cậu khi nào vậy?

- Chị ấy đã chỉ mình những kinh nghiệm và hi vọng mình sẽ sớm vào được Rõng.

- Thế à, không ngờ chị Alex lo chu toàn quá nhỉ.

- Ừ, không biết công việc của chị ấy thế nào nữa nhỉ.

- Đi nhanh thôi Sop, Sara ...

Kiểm khí của Bích Nguyệt Câu do Ami bắn ra đã vô hiệu hóa Thủy Tiên của Alex, và nó đang tiến tới bên cô, và càng lúc lại càng sát hơn.

- Hãy cầu kinh đi Alex ạ.

- Và chuyện đó sẽ không xảy ra đâu Ami, và người phải nói câu cầu kinh chính là cô đấy. Vừa nói Alex vừa nhảy lên né kiểm khí của Ami, nhưng sức sát phạt của nó quá lớn, nó đã làm cho chân của Alex bị thương. “Tâm thủy tiên” ...

- Cô không sợ lại thất bại nữa sao cô công chúa trí tuệ.
- Cám ơn lời khen của cô, nếu đã gọi tôi là công chúa trí tuệ thì hãy xin thử tài nghệ của tôi nhé.
- Ý của cô là ...
- Ý của tôi là “Tâm thủy tiễn” lần này, sau tiếng hô của của Alex, những giọt nước tan ra khi nãy hòa quyện với hơi nước trong không khí tạo thành những mũi kim nhỏ bắn vào những huyết đạo trên cơ thể của Ami, làm cho cơ thể của cô ấy bị tê liệt, không thể cử động được.
- Hã !!!
- Và cô đã bị bắt rồi, hãy ngồi ở đây chờ Rồng tới bắt nhé, bye tôi có công chuyện được.
- Thả tôi ra ...
- Chị Zane ơi, Losy ơi, hi vọng rằng mọi người không sao, chúng ta đã hứa sẽ cùng sát cánh bên nhau mà, và hi vọng sẽ không có chuyện gì nguy hiểm xảy ra với mọi người. Mong sao những linh tính sợ hãi của em không đúng ...
- Alex, cậu sao thế, bọn tớ chạy sau cậu nãy giờ, kêu quá chùng nhưng không thấy cậu quay mặt lại.
- Losy đó à, cậu không sao à. May quá, chị Zane đâu ?
- Chị đây, chị không sao đâu, cũng mai nhờ có hai chàng trai trong H3, những Sát Thủ Liên Hoàng đấy.
- Hã, em có nghe nhầm không.

- Không nhầm đâu, thật có lỗi khi lần trước chúng tôi đã làm vậy, nhưng đó là nghề của tôi mà. Minhao lên tiếng.

- Anh có nói tôi cũng không dám nghĩ rằng các anh lại sẵn lòng cứu chúng tôi. alex thắc mắc.

- Thật ra chúng tôi không muốn, nhưng anh hai chúng tôi đã bắt làm như thế. Xiao xen vào.

- À, thì ra là thế, anh chàng điển trai còn lại đó chứ gì, cũng hay. Alex nghĩ thầm.

- Và nếu không nhờ chúng tôi, thì có lẽ hai cô gái này cũng đã gặp nguy hiểm trong thang máy rồi.

- Thật sự cảm ơn các anh, hi vọng lần sau chúng ta còn hợp tác.

- Chúng ta lên tầng thượng thôi. Zane hô to.

- Losy này, tại sao hai người lại vào thang máy chi.

- Bọn mình cứ nghĩ đi như thế sẽ nhanh và tiện hơn.

- Chị Zane này ầu quá, sao không nhớ đến đôi giày kết dính này, chúng ta có thể kết hợp nó với xích của chị để lên trên tầng thượng mà.

- Nhưng Losy thì khó lên trên ấy làm bằng cách này lắm.

- Ủ nhỉ, mình quên bạn không có cái xích tình yêu này.

- Ủ, và chúng ta đã có người giúp rồi...

- Đó là anh hai của chúng tôi, Zhou Chang .

- Coi ra cũng được đấy chứ. Zane khen.

- Anh hãy đầu hàng đi Thomas.
- Tao biết mày là một trong tứ đại thiên vương của làng võ thuật Trung Quốc, nhưng đừng vì thế mà lên mặt.
- Nếu anh đã cố chấp thì đành vậy.
- Hỏa Kiếm Phụng hãy nhả lửa đi. Con phượng hoàng sau khi nghe lệnh của chủ nhân liền tung ra những quả cầu lửa nhỏ nhằm thiêu rụi những thứ xung quanh nó, nó muốn giết Halây, con mồi của nó, và tên sát thủ liên quan, kẻ thù của chủ nó.
- “Ảo anh sương” – “Bão thủy” . Alex và Losy kết hợp với nhau tạo thành một kết giới riêng bao quanh cả con phượng hoàng và những quả cầu lửa của nó, hơi nước trong không khí tấn công nó mãnh liệt. “ Thủy tiễn” sau tiếng hét của Alex, là một mũi tên bằng nước xiên qua giuũ đầu còn ác diệu, nó lạng choạng rơi xuống mặt đất và trở lại nguyên tố là một thanh Huyết Phụng Kiếm dính đầy máu tanh.
- Bọn khốn khiếp, bọn mày đã giết đi một nửa linh hồn của cây kiếm của ta, ta phải bắt bọn mi đền mạng. Vừa hét lên, Thomas cầm cây kiếm dính đầy máu chạy thẳng về phía người của Alex và sẽ giết chết bất cứ ai trong số họ.
- Cầm lấy nè Zhou Chang, Halây phóng cây kích vàng về phía anh ta, con rồng sét của anh hóa nhỏ dần và quấn quanh cây kích tạo nên một sức mạnh khác lạ, và nó đã nhắm hướng Thomas mà lao tới, nó xiết qua anh ...
- Ta đã thua sao? khốn khiếp. Ahhh !!!!!1
- Cuối cùng thì kẻ ác cũng phải đền tội. Halây cố gượng đứng dậy.
- Cô không nên cố thể chứ. Zhou lo lắng nói.

- Giữa hai người có vấn đề gì không đây . Hee ... Hai anh em sát thủ chọc quên.

- Bây giờ tôi đã thấy được tài năng của anh ta rồi, bình tĩnh, xử lí tốt mọi tình huống, quả là một đối thủ đáng gờm ...

- Chúng con cần bay chuyển bay sớm nhất về Việt Nam, chú giúp bọn cháu đi.

- Okie, không thành vấn đề, vài phút nữa cháu sẽ ở trên máy bay, và thời gian về Việt Nam sẽ không lâu đâu. các cháu làm công việc rất tốt, và thật bất ngờ các cháu lại đều đầu, và quan trọng nhất các cháu đã nhớ những điều nhỏ nhặt nhất, và hoàn thành nhiệm vụ. Đáng khen. Thôi chú tắt tín hiệu đi.

- Okie ạ, cháu chờ lực lượng của chú đẩy nhanh lên.

- Hi vọng cháu sẽ làm tốt hơn.

- Chú cũng vậy nha.

IV. Đẳng Cấp (3)

- Nhanh lên thôi, chúng ta cần phải vào lăng mộ Mộc phượng hoàng thôi. Zane nói với vẻ khẩn trương.

- Losy à, cậu phải về căn cứ RỒNG để làm nhiệm vụ của cậu đi, theo tớ biết những sát thủ của Huyết Phụng sẽ có thể ngắt hoặc phá hệ thống bảo vệ của RỒNG, để thừa dịp xông vào đấy. Alex lên tiếng

- Nhưng việc này các RỒNG khác cũng có thể làm được mà.

- Đừng cãi mình Losy ạ, cậu biết tại sao không, chúng ta sẽ cùng nằm trong một tổ, nên dù gì cậu và chú Saro cũng có thể dễ bàn bạc và giải

quyết hơn những Rồng khác trong căn cứ, dù gì đã từng hợp tác vẫn hay hơn. Alex giải thích.

- Nhưng ...

- Đừng do dự nữa Losy ạ, bây giờ cậu cần là một trợ thủ đắc lực cho chú Saro đấy.

- Thôi được, tớ sẽ quay về giúp chú ấy, hi vọng rằng mọi việc của các bạn cũng sẽ giải quyết tốt hơn.

- Tất nhiên rồi, bọn tớ dù sao cũng là những con Rồng cao cấp mà, không dễ gì bị thất bại đâu. Hi.....hi.....

- Chị Zane này... chúng ta đi nhanh lên thôi, không thể nói chuyện dông dài được ...

- Sao em lại không cho cô ấy đi theo, hay là có vấn đề gì sao ?

- Không đâu chị ạ, thứ nhất việc này là việc riêng của chúng ta, không phải là vì vấn đề gì lạ cả, mà chúng ta giải quyết đề đem Alysa về, thứ hai chú Saro rất cần Losy trong lúc này, em biết kẻ thù của Shanen là chú Saro luôn đấy.

- Nhưng mà việc đó cũng không phải như chúng ta đã nghĩ ...

- Liệu bà Shanen có liên quan gì đến câu chuyện tình yêu giữa bà Mina và Alexander không ? chị cảm thấy ở nơi đây còn có một thách thức khó giải đáp lắm.

- Mina và Shanen là những người cùng thời, họ đã chiến đấu với Hắc Kì Lân, nhưng rồi trong những chiến sĩ đó lại có những người biến chất, dòng máu đen đó quá nguy hiểm. Alex nhận xét. - Còn đứa bé đó là ai, nó có nắm giữ chìa khóa cho khúc mắc của sự việc không ? Zane thắc mắc.

- Đứa bé ... Hình ảnh của một người phụ nữ, trong tay ôm một đứa bé sơ sinh, ngoài trời mưa tầm tã, đôi mắt của người phụ nữ đỏ hoe, những giọt nước mắt hòa chung với những hạt mưa chảy dài trên hàng mi, chảy xuống gò má rồi rơi trên đôi má hồng của đứa trẻ, bà ta trao đứa bé cho một người thanh niên, cố gắng để có thể rời xa đứa bé, người phụ nữ chạy thật xa, và từ từ bóng bà khuất sau cái màn mưa tầm tã, người đàn ông bế đứa bé trên tay, tiếng khóc của đứa bé cất lên thật náo ruột, nó nhưng quyện cùng tiếng mưa thành một khúc sầu não nề ...

- Em sao thế Alex ?

- Không có sao cả chị ạ

- Có thật là không có chuyện gì chứ, dạo này chị thấy em có vẻ là lạ.

- Không có gì đâu ạ. “Lạ nhỉ, sao cứ mỗi lần mình nghĩ tới việc này thì lại cảm thấy choáng váng ... tại sao mình cũng có giấc mơ về câu chuyện này nữa, nó có vấn đề gì không ?”

- Chúng ta đã đến ngôi mộ này rồi, không biết Sara và mọi người ra sau rồi nhỉ ?

- Chị nói đúng đấy, con bé ấy không biết đã xoay sở việc này thế nào đấy.

- Dù gì thì cũng còn có Randy, Peter, Ann nữa mà, ngay cả Sop cũng quen với nhiều trận chiến mà. Zane khẳng định.

- Hi...hi... em thấy chị tự tin quá đấy.

- Tới rồi, ngôi mộ chứa biết bao nhiêu sự việc ở nơi đây, con phượng hoàng bị vấy máu Hắc kì lân, ngôi mộ này, nơi có lẽ là căn cứ của Huyết Phụng đây sao ? ...

- Chị Zane, con trần không lồ này ... nó có lẽ là nguyên nhân của hai cái chết của hai chàng thanh niên kia đấy, cái chất dịch ấy giống như thứ chất dãi trên miệng con quái vật này ...

- Bên cạnh nó còn có một đống xương trắng, chuyện gì thế này ... máu me bê bết, không lẽ nơi đây vừa mới xảy ra trận tử chiến sao ? Chuyện gì thế này ?

- Nhìn cái đống xương này không giống như có lâu, nhưng khi có một luồng gió thổi quá, những hạt bột kia sẽ bay khắp nơi ... hì đó có lẽ là một vấn đề của thế lực thứ ba.

- Alex, trong kia có tiếng động, vào trong đó xem thế nào.

- Cần thận đấy chị Zane, trong đây chúng ta chưa từng đi qua, có biết bao nhiêu cạm bẫy trong ấy, những nguy hiểm đang rình rập phía trước nguy hiểm lắm.

“Á” ...

- Tiếng thét của Sop, có chuyện thiệt rồi. Zane hốt hoảng thét lên.

- Sara, Sop, bọn em ở đâu lên tiếng đi.

- Chị e có chuyện gì chẳng lành xảy ra nơi đây rồi Alex ạ, tiếng thét lúc ấy của Sop thật là hốt hoảng, thật thất thanh.

- Bình tĩnh đi chị Zane, em nghĩ không có chuyện gì đâu.

- Hình như là ...

- Có tới hai con phượng hoàng đang xòe cánh. Alex hốt hoảng thốt lên.

Khung cảnh hiện giờ khiến cho cả hai người đều sửng sốt, trước mặt họ là hai con phượng hoàng, một con với những quàn lửa đen vây quanh, nó

như được bao trùm bởi một ngọn lửa địa ngục ... một con với những sợi dây hồng gai quấn quanh, nó như đã từng cào át một tấm lòng, và bây giờ lại làm như thế một lần nữa.

- Ngạc nhiên lắm hả hai con nhóc.

- Bà Shanen ... ? Zane hoảng hốt thốt lên.

- Hay bà là Tera ... ?

- Shanen là ta, Tera cũng là ta, ta là cả hai, và cả hai cũng chỉ là ta ?

- Ý bà là sao ? bà nói năng lung tung quá, khó hiểu quá. Zane nói với vẻ cáu gắt.

- Ha...ha... con phượng hoàng Tera ngày xưa đã chết, và phiên khúc cầu hồn của ta đã làm cho cô ả sống lại với tiềm thức vô định, cũng giống như cô em họ Alysa của bọn mi vậy đó. Vì thế con rồi Tera đã giúp ta rất nhiều.

- Ý bà là ...

- Sau khi hoàn thành một phần công việc thì nó lại làm thất bại, Huyết Phụng tâm huyết của ta bị vùi trong nỗi tuyệt vọng, cố gắng lắm ta mới phục hồi lại được, nhưng trái tim có dòng máu phượng hoàng của nó giờ đã chảy trong cơ thể ta.

- Đồ rắn độc, thì ra tôi cứ thắc mắc mãi, không thể hoá chuyển được năng lực, bởi cái nghi vấn ấy vẫn cứ lẫn lộn trong đầu tôi, tôi không ngờ là ... là bà đã giết và ăn tươi đứa em của mình. Zane nói với giọng khinh bỉ.

- Chửi hay lắm, nhưng đó là sự hòa hợp giữa hai chị em ta, không có gì đáng xấu hổ cả, đôi khi ý thức của nó vẫn trôi dạt trong người ta.

- Nhưng đó chỉ là một số tiềm thức còn sót lại của bà ta, đó chỉ là những xung điện từ nhỏ nhoi phản kháng lại cái độc ác của bà thôi. Thực chất bà ta đã không còn tồn tại, cái mặt đó là mặt trái của bà, nỗi sợ hãi kinh hoàng của bà. Alex phân tích.

- Tao không cần chúng mày dạy đời, cái giọng điệu này giống với con Mina ngày xưa, tao căm thù cái giọng điệu này, tao căm thù Saro, tên khốn đã giúp ta trở thành như ngày hôm nay.

- Đó không thể trách ai cả, đó là cái quả mà bà phải nhận được khi gieo cái nhân như thế, và tôi nghĩ điều đó là đúng rồi. Zane lên giọng.

- Chị Zane ơi, chị hãy lại chăm sóc cho bọn họ đi, em sẽ cố gắng đối phó với hai con ác quỷ này, hình như Sara còn tỉnh, nhưng sức nó gượng dậy không nổi.

- Hi, bọn bây cũng khá lắm, cũng nghi ra được kế dùng đá dò đường, tuy thoát chết nhưng bây giờ chúng cũng không còn tí sức lực nào để chiến đấu cả. Mất máu như thế cũng là cái giá mà tụi nó phải trả khi giết chết người hầu thân tín của ta. Còn bọn mi phải đền mạng cho hai ủy viên trong tổ chức Huyết Phụng .

- Những tên biến chất ấy à, bọn chúng chết cũng là vừa, dám dùng những hoạt động trá hình nhằm hãm hại người khác, làm những điều phi nghĩa. Alex phản kích.

- Hay quá Alex, Sara không có sao cả, và bây giờ ba chị em chúng ta sẽ kết hợp với nhau để đấu với người đàn bà khác máu này ...

(To be continue . Tập4)

Mục lục

Chương 1:

Chương 2:

Chương 3

Chương 4:

Chương 5:

Chương 6:

Chương 7:

Chương 8:

Chương 9:

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 4)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 1:

- Chửi hay lắm, nhưng đó là sự hòa hợp giữa hai chị em ta, không có gì đáng xấu hổ cả, đôi khi ý thức của nó vẫn trôi dạt trong người ta.

- Nhưng đó chỉ là một số tiềm thức còn sót lại của bà ta, đó chỉ là những xung điện từ nhỏ nhoi phản kháng lại cái độc ác của bà thôi. Thực chất bà ta đã không còn tồn tại, cái mặt đó là mặt trái của bà, nỗi sợ hãi kinh hoàng của bà. Alex phân tích.

- Tao không cần chúng mày dạy đời, cái giọng điệu này giống với con Mina ngày xưa, tao căm thù cái giọng điệu này, tao căm thù Saro, tên khốn đã giúp ta trở thành như ngày hôm nay.

- Không thể trách ai cả, đó là cái quả mà bà phải nhận được khi gieo cái nhân như thế, và tôi nghĩ điều đó là đúng rồi. Zane lên giọng.

- Chị Zane ơi, chị hãy lại chăm sóc cho bọn họ đi, em sẽ cố gắng đối phó với hai con ác quỷ này, hình như Sara còn tỉnh, nhưng sức nó gượng dậy không nổi.

- Hi, bọn bây cũng khá lắm, cũng nghĩ ra được kế dùng đá dò đường, tuy thoát chết nhưng bây giờ chúng cũng không còn tí sức lực nào để chiến đấu cả. Mất máu như thế cũng là cái giá mà tụi nó phải trả khi giết chết người hầu thân tín của ta. Còn bọn mi phải đền mạng cho hai ủy viên trong tổ chức huyết Phụng .

- Những tên biến chất ấy à, bọn chúng chết cũng là vừa, dám dùng những hoạt động trá hình nhằm hãm hại người khác, làm những điều phi nghĩa. Alex phản kích.

- Hay quá Alex, Sara không có sao cả, và bây giờ ba chị em chúng ta sẽ kết hợp với nhau để đấu với người đàn bà khát máu này ...

- Chị Zane ơi, bà ta thật là một con rắn độc hai đầu, không thể ví như một con bò cạp hay con ong có cái kim ở đuôi, bởi vì ngay cả trước mặt bà ta cũng thật thâm hiểm, Ann, chị Ann ...

- Chuyện gì xảy ra với Ann, Peter và Randy rồi ... Zane lo lắng hỏi.

- Cả Sop nữa ? Alex hỏi xen vào ?

- Chị Ann do chống cự với bà ta nên lợi dụng khi chị ấy sơ hở đã bà ta đã đẩy chị ấy vào một hố sâu, anh Peter nắm lại nhưng cả hai đều rơi xuống dưới, bà ta bảo dưới đó là cả một hầm rắn độc. Hic ...

- Thế khi chị nghe tiếng thét thất thanh của Sop thì sao ? Alex lo lắng hỏi

- Bọn nhóc tụi bây có cần quan tâm nhiều đến thế không, bọn chúng cũng đang vui vẻ ở một nơi khác thôi, hai đứa nhóc bọn chúng bị đưa vào khu vườn thơ mộng của Mộc Phượng Hoàng, đó là Ảo mộng thiên tước, khu vườn có nhiều loại độc dược.

- Bà đúng là đồ rắn độc. Sara quát tháo

- Cứ chửi đi, chuyện đó không quan trọng, điều quan trọng là ta phải chính tay tiêu diệt bọn Rồng tụi bây, sau đó sẽ tới lão Saro, rồi một số người khác.

- Tôi nghĩ bà sẽ không bao giờ thực hiện được điều đó đâu, bởi vì chúng tôi sẽ không để cho bà làm được điều đó, cho dù bọn tôi có phải gục xuống nơi đây chúng tôi cũng sẽ không thể để bà thực hiện được việc đó. Alex chống lại

- Mà y có đủ khả năng làm chuyện đó sao con nhóc kia, lão Saro còn phải e dè tao một phần nữa, huống chi là bọn nhóc còn hôi sữa tụi bây.

- Nhưng đó không phải là vấn đề nơi đây, nếu chúng tôi có ý chí, chúng tôi có quyết tâm, chúng tôi có sự đoàn kết và dòng máu chính nghĩa chảy trong huyết quản thì không gì có thể ngăn cản. Zane cãi xen vào.

- Tuyệt, hay cho cái triết lí này, rồi bọn mi sẽ không còn một giọt máu chính nghĩa nào trong người bởi vì nó sẽ được dùng nuôi hai con vật cưng của ta.

- Phượng Hoàng một linh thú được biết bao nhiêu người thờ phụng, vậy mà bây giờ lại bị bà bôi nhọ như thế, thật là ... thật là ... quả thật không biết phải dùng từ gì để nói về bà, bà là một mụ đàn bà đầy kinh tởm.

- Thôi đủ rồi đấy nhóc, tao không thích nghe cái giọng nói một cách dạy đời này của mà y, giọng điệu y chang Mina, một đứa mà tao ghét cực kì, nó tưởng nó cao sang lắm sao, nó tưởng nó là một người đầy lí tưởng, được mọi người yêu thương rồi có thể làm gì thì làm sao, hi, cao sang lắm, vậy mà lại đem lòng yêu một người của dòng tộc Hắc Kỳ Lân.

- Bà nói đến bà Mina và ông Alexander à ? Alex lại hỏi.

- Ta không phải trả lời bọn nhóc tụi bây, tao thật sự khinh bỉ con nhỏ đó, nó mất tích quả là một điều khiến ta rất hài lòng, mặc dù ta rất muốn tiêu diệt nó. Nhưng việc đó hãy để sau đi, bây giờ ta phải tiêu diệt bọn mi, để nuôi những con thú cưng của ta. Hãy lắng tai mà nghe phiên khúc tang tóc đây

« Sự thù hận còn chảy mãi trong tim ta, lòng căm phẫn vẫn còn mãi trong kí ức ta, và ta thề sẽ còn đem lại sự đau thương tang tóc cho thế giới này
Phiên Khúc Cuối Cùng »

Vừa dứt lời tiếng hát như một tiếng ru, như một tiếng than thở, như một tiếng oán than được phát ra từ một nơi nào đó xung quanh Shanen, nó được cộng hưởng cùng với tiếng kêu đầy thảm thiết của con Hỏa Phượng Hoàng và tiếng than đầy bi ai của Mộc Phượng Hoàng, đó là bản Phiên Khúc Cuối Cùng. Tiếng than ngày càng sâu thẳm hơn, nó đẩy con người vào một điều gì đó đau buồn gì đó đau đớn nhất, u buồn nhất trong kí ức của từng người, những điều đau buồn có khi đã như một vết thương lòng, có khi nó đã ngủ quên trong tâm trí, có thể lâu lâu lại chợt phát, và phiên khúc được phát ra với mục đích khiến cho đối phương phải chịu đựng và chết trong sự đau khổ của kí ức đó ...

“ ... con muốn đi theo mẹ, mẹ ơi đừng có bỏ con ở lại đây mà. Con còn nhỏ lắm không thể đi theo mẹ được đâu con gái cứng ạ. Con sợ mất mẹ, tối qua con chợt thức dậy và nghe ba mẹ bàn về một vấn đề gì đó và nó thật sự nguy hiểm, con không muốn mẹ đi đâu. Mẹ sẽ không sao đâu mà, mẹ sẽ về thôi, con gái cứng của mẹ yên tâm đi, mẹ con là Rồng mà, một con Rồng màu vàng lam của ánh sáng buổi ban sớm, và sẽ không có chuyện gì đâu. ...híc...híc... con không muô...ốn...me...ẹ...đi đâu, mẹ ơi, mẹ ơi ở lại với con đi mẹ. Người phụ nữ với cái tên Rồng ánh sáng nói chuyện với một người phụ nữ khác :

- Chị ở nhà trông ba đứa nhỏ giùm em nha, em phải đi rồi, có khi lần này sẽ thật nguy hiểm, nhưng đây là nhiệm vụ, nên em phải làm thôi.

- Hay để nhiệm vụ này chị làm cho, dù sao thì chị cũng đã là một Rồng tập sự rồi.

- Như vậy lại càng không thể, chị sẽ càng nguy hiểm hơn, với lại bé Alex còn nhỏ, và chỉ chị hiểu ý nó thôi, nên chị ở lại chăm nom nó, bé Sara cũng rất nhỏ, em thì lại không biết cách làm một người mẹ tốt, chỉ giỏi việc đánh đấm thôi.

- Không đi một lần không được hả.

- Em nghĩ điều đó không sao cả, nhưng lương tâm em không cho phép khi các đồng nghiệp em đang sát cánh chiến đấu ngoài kia, và cả anh Robert nữa.

- Anh nhà cũng ra ngoài ấy rồi à ?

- Vâng ạ, đừng quá lo lắng, nghiêm trọng hóa vấn đề như vậy mà chị Thủy

- Nhưng chị vẫn cảm thấy lo lắng dữ dội lắm Linh à

- Đã làm công việc này rồi, thì phải coi thường sống chết, thôi em phải đi nha, chị ở lại chăm sóc bọn trẻ giùm em.

- Me...ẹ... !Đừng bỏ con ở lại mà ...

.....

- Tin mới nhất xin được thông báo đến toàn thể các công dân trong khu vực được rõ, chúng tôi vừa mới chở năm cô gái vào trong bệnh viện, cả năm điều có nhiều thương tích trên người, hai người lại té xuống lầu năm, chúng tôi không biết đã xảy ra vấn đề gì. Lời một phóng viên đang nói trên kênh trực tiếp.

- Xin hỏi chị, chị có thấy việc gì bất thường xảy ra trong khu vực này này giờ không ?

- Không ạ, nhưng tự nhiên rồi cái vách tường nhà tôi lại nổ tung, cái sào phơi đồ nhà chị hàng xóm thì bị bốc cháy, tôi không biết chuyện gì nữa, rồi mấy cô gái này từ đâu lại la lên rồi năm đó, máu me không, thấy ghê quá đi.

- Cám ơn những lời nói của chị, chúng tôi đặt ra nhiều nghi vấn về vấn đề này, tại sao lại có hiện tượng như thế này và việc này nguyên nhân do

đâu ? Chúng ta hãy hỏi bác sĩ xem sao ? Giọng nói của người phóng viên lại vang lên.

- Tôi cũng không biết nữa, những vết thương này có cái giống như vết bỏng lửa, có cái do vũ khí xức, rồi còn cái không xác định, khó nói quá, nhưng chúng tôi phải nói rằng thật đáng tiếc khi có ba cô gái đã thiệt mạng, hai người đang đưa vào trong bệnh viện.

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 4)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 2:

- Linh ơi, em sao rồi, cố gắng gượng dậy đi em ! Đừng ngủ vào lúc này. Giọng của Robert kêu lên thất thanh.

- Chị Linh ơi, chị cố cầm cự đi, chúng ta đã thắng rồi, tên Hắc Kỳ Lân đã bị tiêu diệt rồi, không còn chuyện gì nữa đâu, không có chuyện gì xảy ra đâu. Giọng một người đàn ông vang lên.

- Linh sao rồi hả anh Robert, anh Saro ?

- Bọn anh cũng rồi như em thôi Thủy ạ !

- Mẹ con sao rồi hả ba, ba nói cho con biết đi ba.

- Sao chị lại dẫn bé Thanh (tên của Zane) vào đây vậy Thủy. Robert la lên

- Nó không chịu ở nhà, cứ đòi theo, tôi sợ bỏ đi nó lại đi theo, lỡ lạc lại càng rối hơn.

- Còn bé Phương (tên của Alex) và Tuyền (tên của Sara) thì sao ? Robert lại lo lắng hỏi.

- Không sao cả, chúng nó đã ngủ ở nhà rồi, vú nuôi coi nó ở nhà.

- Mẹ con sao rồi hả ba ? sao rồi hả chú Saro ?

- À, không sao đâu con gái cưng của ba, mẹ sẽ khỏe ngay thôi mà, không có gì đâu công chúa của ba.

- Con muốn gặp mẹ, ba ơi con muốn gặp mẹ.
- À...à...
- Mẹ con đang mệt, đang ngủ trong kia, con có thương mẹ không, hãy để cho mẹ con nghỉ chút đi nhé. Saro nói đỡ vào.
- Mẹ mệt hả chú, sao mẹ lại mệt hả chú.
- À, mẹ con đi làm quá sức nên mệt đấy mà.
- Bộ kẻ thù ăn hiếp mẹ con à
- Kẻ thù ???
- Mấy tên D3 mà ba mẹ con nói hồi tối quá đó.
- À...à... không có đâu, bọn nó mà ăn hiếp mẹ con, thì chú sẽ đánh chúng tôi bởi luôn.
- Chú móc tay với cháu nha
- Ai là thân nhân của cô Lam Tuyết Giao Linh ?
- Chúng tôi đây ạ, vợ tôi thế nào rồi hả bác sĩ ?
- Chúng tôi xin lỗi, chúng tôi đã cố gắng hết sức ...
- Không còn hi vọng nào sao bác sĩ ?
- Chúng tôi xin lỗi ...
- Em ơi, Linh ơi...
- Mẹ Mẹ Mẹ ơi ...”

- Chị Zane ơi, chị tỉnh lại đi, tỉnh lại đi chị. Sara khẽ lay Zane.
- Chuyện gì thế Sara, chuyện gì đang xảy ra vậy ?
- Phiên khúc cuối cùng đã ảnh hưởng đến chị đấy, may mà chưa có chuyện gì xảy ra.
- Tại sao bọn mi không có chuyện gì xảy ra hết vậy? Ta không tin nó không giết chết hay ảnh hưởng đến bọn mi.
- Tất nhiên là phải có ảnh hưởng rồi, nhưng quả thật trong kí ức tôi chưa có việc gì buồn quá mức đến nỗi tôi phải chết trong nỗi buồn nào đó, còn Sara thì trong tình trạng nửa mê nửa tỉnh do đang bị thương nên tiếng nhạc não lòng đó cũng không bị ảnh hưởng, nhưng nếu chỉ một trong chúng tôi không bị sao cả, thì kế hoạch của bà sẽ bị phá sản hoàn toàn, và bây giờ hãy nhận lại sự tấn công của tôi đây. Alex nói.
- Dù gì thì cảm ơn bà đã cho tôi quay về những kí ức của tuổi thơ, dù nó là cay đắng, nhưng cũng là những kỉ niệm sâu sắc nhất của đời tôi. Zane nói .
- “ Giọt Thủy tiên băng”
- “ Nụ hôn gió”
- “ Ánh sáng tình yêu”
- “Tiếng hát tang tóc”

Một ánh sáng xanh lục của băng từ Alex phát ra quyện với ánh sáng tím của Sara và ánh sáng vàng cam của Zane thành một sức mạnh to lớn, nó quyện chặt vào nhau và bay về phía tia sáng màu đỏ huyết của Shanen. Một tiếng nổ vang kinh khủng làm nát vụn cả một bức tường dày và một phần nóc của lăng mộ, như có một điều gì đó kì lạ đang xảy đến, ánh sáng chói

chang của mặt trời, bóng tối âm u lạnh lẽo của lăng mộ, sức mạnh của ba cô gái Rồng và của Huyết Phụng Shanen tạo nên một hiện tượng lạ, nó tạo ra một lỗ đen, nó hút cả bốn người vào trong đó.

“Khi thế giới có điều kì lạ xảy ra, thời thế cần được thay đổi, thần tiên sẽ cử một người xuống để hủy đi chế độ đó.....sức mạnh của chính nghĩa và bóng tối đôi khi sẽ cộng hưởng đưa mọi người vào một nơi khác, qua lỗ hồng thời gian, ánh sáng chân lí, bóng tối của tội ác sẽ hòa vào nhau tạo thành vòng xoáy thời gian ...”

- Em không sao đấy chứ Ann ?

- Không sao ạ, cũng may là ra tay kịp thời, chỉ cần chậm chút xíu nữa thì đã là một bữa ăn của chúng rồi.

- Hi, em cũng thật tinh trí đấy nhỉ.

- Cũng nhờ anh thôi, nhờ những cú đấm lửa của anh mà bọn rắn mới không dám động tới tụi mình đấy.

- Sao im lìm quá vậy, ủa bọn Sara đâu mất tiêu rồi, còn lão bà Shanen nữa ? Peter ngạc nhiên hỏi.

- Ủ ờ nhỉ, không lẽ Tera đã làm gì chúng rồi sao ?

- Sao chỉ có em là kêu bà ta là Tera vậy Ann ?

- Có lẽ hướng điều tra của em có lệch lạc hay sao ấy, nhưng em quen gọi bà ta thế rồi.

- Các bạn vẫn không sao đấy chứ ? giọng của Randy cất lên trong bóng tối

Từ trong bóng tối Randy và Sop bước ra. Sop hỏi :

- Mọi người không sao cả chứ, còn Sara thì sao ?
- Anh cũng không biết nữa, khi tụi anh trở lại đây thì Sara không thấy đâu nữa. Peter trả lời.
- Mà hai người không ở đây với Sara sao mà lại hỏi như vậy ? Ann hỏi
- Bọn em bị bà ta đẩy vào trong một khu vườn toàn là những thứ độc dược và cây ăn thịt người, cũng may là với Đinh lăng hồng em đã ngăn chặn được thứ cây ăn thịt người đó, và những luồng gió do anh Randy tạo ra phát tán hương át chế được bọn nấm độc.
- Công nhận em tác chiến siêu thiệt, khi nào trở về anh sẽ nói thành tích của em để cho chú Saro xem xét. Randy nói với giọng ngưỡng mộ.
- Em còn kém xa Sara và mọi người mà. Mặt của Sophia đỏ cả lên.
- Có gì mà ngại, mà khiêm tốn thế chứ cô bé, em có tài và mọi người công nhận mà. Peter xen vào.
- Đúng đấy, cũng nhờ em mà con trăn khổng lồ không làm hại được bọn này. Ann góp phần vào.
- Hi...hi... dạ.
- Mọi người xem nè, hình như có thông điệp, chiếc kính của Alex . Ann nói rõ to.
- Đây là cách dùng thông điệp thông thường của Alex đây mà. Randy nói.
- Anh cảm thấy ở đây vừa mới xảy ra một cuộc chiến, như vậy có nghĩa là Alex và Zane đều đã đến đây và chiến đấu với bà ta, như vậy họ đã đi đến một nơi nào đó rồi. Peter nói vào.

- Ghép những từ này lại sẽ ra một đoạn văn. Randy nói.

- Nó như thế nào, anh đọc đi Randy ! Sốp thúc hối.

- “Khi mọi người trở về, hãy tìm viên đá băng thủy ... để mà tháo cái nút của thời gian, có sự đảo chuyển thời gian ... mẹ ta và bọn em bị hút vào lỗ đen”. Giọng Randy vừa đọc lên tông thật cao và đầy lo lắng.

o o o

- Alex làm thế nào để lại được cái thông điệp này ? chú Saro ngạc nhiên hỏi.

- Có lẽ chiếc kính phân tích của Alex đã tăng cường tốc độ viết thành những dòng này đây, bọn cháu lấy cái thông điệp trên cái kính phân tích của Alex ạ. Randy nói.

- Nhưng theo chú biết, việc bị hút vào lỗ đen này rất nhanh, nhanh đến nỗi chúng ta không thể làm gì khác để chống cự chúng.

- Như vậy có nghĩa là sao ạ, không lẽ không thể làm gì ạ? Randy hỏi

- Đúng rồi, kí ức còn sót lại, đó là chức năng đặc biệt của chiếc kính này, chức năng này lúc đầu không có, nhưng ...

- Sao ạ ? Ann nôn nóng hỏi

- Không ... không có gì ... nhưng đó chính là chức năng kí ức còn sót lại, như vậy có nghĩa là nó còn lưu lại một số hình ảnh nữa.

- Thế à, chúng ta nên tìm lại một số thông tin. Sốp lên tiếng

Một ánh sáng xanh lục của băng từ Alex phát ra quyện với ánh sáng tím của Sara và ánh sáng vàng cam của Zane thành một sức mạnh to lớn, nó quyện chặt vào nhau và bay về phía tia sang màu đỏ huyết của Shanen. Một

tiếng nổ vang kinh khủng làm nát vụn cả một bức tường dày và một phần nóc của lăng mộ, như có một điều gì đó kì lạ đang xảy đến, ánh sáng chói chang của mặt trời, bóng tối âm u lạnh lẽo của lăng mộ, sức mạnh của ba cô gái Rồng và của Huyết Phụng Shanen tạo nên một hiện tượng lạ, nó tạo ra một lỗ đen, nó hút cả bốn người vào trong đó.

- Như vậy là cả ba cô gái cùng mẹ ta đều bị hút vào một không gian khác, cũng có thể vào một thời gian khác, hi vọng là họ không có vấn đề gì. Peter nói.

- Nếu Alex không có kính phân tích, đồng nghĩa là cô ta không có vũ khí rồi. Ann lên tiếng.

- Với trí thông minh của Alex thì không có kính phân tích cũng không có vấn đề gì đâu, cô ấy cũng có thể tạo sức mạnh từ tay không mà. Randy nói.

- Nhưng việc dùng sức mạnh tâm linh sẽ rất mệt, với lại có biết họ sẽ ở nơi đâu, việc này thật khó khăn, nhất là với cô ấy. Peter nói xen vào.

- Bây giờ chúng ta hi vọng là nhiều. Sốp nói.

- Nhưng còn băng thủy thì sao, đó là thứ gì ? Randy thắc mắc.

- Alex nhắc tới “băng thủy”, khoan đã, một hôm chú và Alex đã từng tham khảo sách và hình như chú nhớ đã từng có thấy cái khái niệm này, nhưng không biết là ở đâu ? Hãy cho chú một ít thời gian.

- Vậy bây giờ chúng ta cũng nên về nhà tham khảo một cái gì đó có ích cho họ, đi thôi. Peter hô to.

- Vậy tụi cháu về đây, hi vọng mọi thứ sẽ sớm lập lại trật tự cũ. Ann nói.

- Okie, các cháu cũng nên về nghỉ đi.

Mọi chuyện dường như có điều ngoại lệ, và sự ngoại lệ này đôi khi vẫn xảy ra, có khi nó xảy ra trong những thế kỉ cách xa nhau, có khi nó lại rất gần bên nhau, sự tìm lại một số cổ vật xưa vẫn đó, cái sự hòa hợp của ánh sáng và bóng tối tưởng chừng như không thể, nhưng nó đã vẫn xảy ra. Con người có quan niệm, có ánh sáng tức sẽ có bóng tối, một số lại nghĩ bóng tối sẽ tiêu tan khi có ánh sáng, nhưng có lẽ họ đã thiếu sót bởi có ánh sáng thì phải có bóng tối, và bóng tối sẽ là cái nền đánh bật ánh sáng lên
..... bây giờ nó lại hòa quyện vào nhau và đưa họ về ...

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 4)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 3

“Á” ... “á” ...

- Chuyện gì thế này, mình đang ở đâu đây ? Alex ơi, Sara ơi, bọn em đâu rồi

“Bịch”

- Cái quái quỷ gì đây ? Zane bực dọc la lên.

- Mi là ai, sao lại ở nơi đây ?

- Chà, ai đây nhi, trông cũng đẹp ra phết, nhưng nhìn tướng mạo thì quá hung tàn, và láo xược quá. Zane nghĩ thầm.

- Ta hỏi một lần nữa, người là ai sao dám xâm nhập vào đây.

- Ta là ai thì kệ ta, không nói cho người nghe thì không được à, người ở đâu nhiều chuyện quá. Zane sốc lại.

- Mi dám ...

- Sao lại không, ta không có sợ một ai cả.

- Vậy à, tao bảo với chị ta tâu với Trụ Vương, đẩy mi vào ngục tù, bị bào cách thì đừng có trách ta !!! Ha...ha...

- Hả !! Chị nói sao ? Trụ Vương ?

- Sao, ngạc nhiên lắm à. Sợ rồi à ?

- Vậy bây giờ là năm nào, thời nào thế ? Zane hỏi tới tấp
- Bây giờ là thời nhà Thương, vua Trụ thuận trị, xin giới thiệu ta là Liễu quý phi Liễu Tì Bà.
- Cái gì, cô là cây đàn đá đó à ? Zane ngạc nhiên tới mức la thật lớn.
- Cái gì ... cô... cô... cô là ai sao lại biết ta là ... Liễu Tì Bà hét to.
- Hi... chuyện bình thường thôi mà, tôi cũng đâu khác gì cô, tôi là.. là... một Thạch Nguyệt Cầm đây mà . Zane vừa nói vừa thầm nghĩ trong bụng “ cũng may mà còn nhanh trí, nhưng tìm ra mấy cái tên như vào cái thời này sao mà khó quá à”
- Cô là một loại đàn đá thành tinh à, vậy là đồng hương rồi, chúng ta có thể xem nhau như tri kỉ đi.
- Thế à, cũng được đấy, nhưng tôi nói rồi nha, tôi chỉ có thể làm bạn với cô thôi, còn cô chị của cô tôi không dám kết thân đâu ! Zane nói
- Hả ! cô chị ? có nghĩa là sư tỷ của tôi đó à ?
- Ừ, đúng rồi đó.
- Hi, như vậy cũng được. Thôi cô đi xiêm y lại đi, mặc như thế này lộ liễu quá, nếu mà bị Tứ Đại Thiên Vương gặp như thế này, họ lại gây khó dễ nữa đấy.
- Chà, mặc đồ hiện đại như thế này mới đẹp chứ, mặc rườm rà như thế này khó chịu lắm. Zane cãi lại
- Thật bất ngờ, thật hay ho đấy, tôi đã được mọi người cho cái danh tiếng là một kiều nữ ăn mặc không kín đáo, lăng lơ, ai ngờ bây giờ tôi lại gặp đối thủ rồi, không ngờ cô ăn mặc còn không kín đáo như thế. Bái phục, bái phục.

- Hì hì ... cũng thường thôi mà, ở chỗ tôi, ăn mặc như thế này là chưa có quá sexy đâu.

- Se ..exy ? là cái gì thế ? Liễu Tì Bà khó khăn phát âm tiếng đó và thắc mắc.

- À, không có gì, có nghĩa là ... là mát mẻ đó mà.

- Cô càng nói, tôi lại càng khó hiểu, thôi hãy cùng tôi vào tắm đi, thay đổi xiêm y rồi ra dạo phố với tôi.

- Cũng hay đó, đi dạo phố cổ Trung Hoa chắc sẽ có nhiều điều thú vị lắm đây.

-Tiếng những gáo nước mát lạnh xối trên người, những mùi hương thơm ngát từ vô số cánh hoa ngâm trong làn nước nóng, mùi của những thảo dược tảo lên làm cho tâm hồn sáng khoái, những cơn gió nhẹ thổi thoảng qua. Thấp thoáng sau những tấm rèm nhung là bóng dáng của hai mỹ nhân, cả hai đang khoác trên người những tấm lụa tắm mỏng manh làm tôn lên nét đẹp của cả hai, Liễu Tì Bà với chiếc áo mỏng màu lam thật kiêu sa, phía sau thấp thoáng chiếc yếm màu tím ngọc bích, cô bước ra thật nhẹ nhàng thanh thoát, Tuyết Thanh (Zane) bước ra như mang đến một tia sáng khác lạ cho nơi tắm tối của chốn hoàng cung trong thời này, cô sắm trên mình chiếc áo the màu vàng cam thật chói lọi, bên trong là một chiếc yếm cách điệu của thời hiện đại, một mùi thơm thoảng thoảng của nước hoa từ thế giới hiện đại làm ngây ngất những cung nữ, những tên thái giám, làm thơm ngát cả phòng của Liễu Tì Bà.

- Chà, cô thật đẹp đấy Thạch Nguyệt Cầm. Liễu Tì Bà trầm trồ khen

- Cám ơn cô, cô cũng thật lộng lẫy, mà nè, sau này đừng gọi cái tên này nữa, kêu ra lại làm cho mọi người thấy được “nguyên hình” của tôi đấy. Kêu tôi là Tuyết Thanh được rồi.

- Vâng được thôi, như vậy cũng được.
- Okay !
- “ Ok...”
- Okay, đừng có cố phát âm và hiểu những từ này, không có gì đâu
- Mà này, cô là yêu tinh gì mà sao màu mắt lại thay đổi liên tục thế, khi này còn là màu xanh dương, sau bây giờ lại là màu vàng cam rồi? Liễu Tì Bà ngạc nhiên hỏi.
- À, đó là do mỹ phẩm đó, nó dùng để làm đẹp, cô có muốn dùng không ?
- Thế à, ở đây tôi chỉ có những lọ kem đủ loại thứ phẩm, và những màu môi thôi.
- Thế à, như thế thì thật là khổ đấy, tôi cần phải có sữa rửa mặt nè, kem lót, kem nền, rồi son môi, phấn đánh mi, ôi phải cần có nhiều thứ lắm đấy.
- Chà, như vậy chắc cô đặc đạo hoàn hảo rồi.
- Ừ, chắc vậy đó. Zane cười tán đồng.
- Hi, tôi đã có đối thủ thiệt rồi, cô thật là cao tay đó.
- Đừng khiêm tốn thế mà. Zane nói khá to và nghĩ “cũng tại cái thói lẳng lơ, điệu dàng này của cô, không chịu lo tu luyện, vậy với thất bại thảm hại về sau này”. Mà nè chúng ta đi dạo phố đi, chắc vui lắm nhỉ, nghe nói cái món kẹo hồ lô rất ngon.
- Cô chưa nếm à, tôi thì ăn được một lần rồi bỏ luôn, kinh tởm, chỉ dành cho bọn dân đen thôi, tôi thích ăn gà giống tý tý tôi thôi.

- “ Tại chị cô là cáo tinh mà”. Zane nghĩ . Thôi đi đi, có gì thì cũng thử một lần cho biết.

- Được thôi.

Nói về Sara, sau khi hút vào vào trong lỗ đen thì cũng đã thất lạc mọi người, cô đang trong một khuôn viên tráng lệ, xung quanh là hàng trăm loài hoa đang đua nở, bướm bay từng đàn thật thơ mộng, tiếng chim trên từng vòm cây cao hót líu lo như hòa quyện vào ánh sáng chiếu xuống mặt hồ, làm lấp lánh cả mặt nước, và làn cho nơi đây sáng rực hẳn lên.

- Chị thấy sao, mọi vật ở đây thật bình yên, ước gì nhân dân cũng được bình yên như thế này.

- Hi vọng là con đàn bà đó mau mau bị đày vào lãnh cung, nó còn ở đó ngày nào thì dân còn khổ ngày đó, mà ngay cả cái ngai vua, cái triều đại này cũng đổ luôn.

- Nói nhỏ thôi em, lỡ có tai vách mạch rừng thì sao, mọi chuyện nên cẩn thận thì hơn.

- Hi...hi... quả là phẩm chất đoan trang, thực đức của một phu nhân, phu nhân của Hoàng Thiên Vương cũng có khác.

- Em lại nữa rồi, là em gái của Hoàng lang chứ còn gì nữa.

- Nhưng em đi ra trận với hoàng huynh nên không được cái đức tính hiền thực đoan chính như chị.

- Mỗi người mỗi vẻ mà em, có gì đâu.

- Chị quả là biết cách ăn nói ghê. Mà nghĩ lại Trụ Vương có tài mà lại không có đức, ham mê tửu sắc, thế nào rồi ... nghĩ tới đây em lại thấy buồn đó tầu tầu.

- Thôi mà đừng buồn nhiều, chúng ta đi dạo chút đi, em có thấy chậu hoa mới đem về không, chị trồng nó dưới quê, bây giờ đem lên đây, may mà ông trời thương, nó vẫn sống sót, mà còn nở hoa ra thật đẹp.

- Vâng ạ, trông nó thật đẹp, thật kiều sa.

- Đó là Hoa Thủy Tiên, trong lớp học về ngôn ngữ loài hoa thì nó mang một thông điệp rất buồn, đó là Tình Yêu Đơn Phương. Câu chuyện bắt nguồn từ ...

- Cô là ai, sao lại có mặt nơi đây ?

- Làm gì mà dữ vậy, tôi bị lạc mà.

- Hay quá nhỉ, lạc vào đây à, bằng cách nào.

- Bằng cách này nè ... Lam Tuyền (Sara) chỉ lên trên trời.

- Cô bay à ?

- Đừng nạt lớn tiếng như thế mà muội, chúng ta từ từ hỏi cô ấy. Cô tên gì ? ở đâu? sao lại vào được đây ?

- Hoàng phu nhân nói chuyện như thế này tôi sẽ trả lời, ai như ...

- Ai nào ?

- Thưa phu nhân, tôi tên Lam Tuyền, ở Việt Nam.

- Ý cô là sao ? cô có thể nói rõ hơn không ?

- Ờ, tôi nghĩ có nói ra thì bà cũng chưa biết đâu phu nhân, và vì có trục trặc nên tôi bị rơi từ trên ấy xuống. Lam Tuyền vừa nói vừa le lưỡi.

- Cô tưởng tui tôi như con nít sao, mà muốn dựng chuyện thế nào thì dựng.

- Em à ... mà cô ở đâu ?

- Nhìn cách ăn mặc, và đôi mắt cô ta thì biết chắc là hầu cận của Tô Đắc Kì rồi, chứ thiếu nữ gì mà ăn mặc lơ lửng như thế, lại còn con mắt màu tím sen thế.

- Làm gì không được, tại cô ham mê mấy cái cung nô, giáo thương, thì biết gì về son phấn mà nói, con gái con đũa gì mà bấp tay nhìn hải hùng.
Lam Tuyền cãi lại

- Cô nói gì ?

- Tôi nói vậy đó, nghe được hay không tùy cô.

- Thôi, được rồi, cô là một cô bé rất có cá tính, và tinh nghịch, nhưng tôi lại rất thích cô, nếu cô không có nhà, thì tôi sẽ cho cô ở nhờ nơi đây một vài hôm.

- Cám ơn Hoàng phu nhân.

- Khoan đã, nếu muốn thì phải qua sự đồng ý của con nữa !

- Thiên Bá ! con đến đúng lúc lắm, thay dì trị con bé này đi.

- Con trai đánh con gái không biết xấu hổ sao mà còn ngông nghênh, nghĩ tới là ngượng chín cả người.

- Lúc đầu còn muốn thử thách cô thôi, nhưng thấy cô bướng quá, với lại dám đụng tới dì yêu quý của tôi, nên tôi đành phải ra tay thôi.

- Xem nào, thì ra Hoàng Thiên Bá, mái tóc dài phủ một bên mặt, coi cũng ấn tượng, mặt một bộ xiêm y màu trắng cũng thật lãng tử, thân hình cao ráo, rắn rỏi, không chỗ nào chệnh nhưng bụng dạ sao tệ quá.

- Hi...hi... Hoàng phu nhân bật cười khúc khích

- Gì thế chị ?

- Bây giờ Bá nhi đã có người trị rồi, cô bé này thật lí thú. Có thể để cô ta lại dạy cho Bá nhi nhiều thứ lắm.

- Thế sao, em lại không nghĩ vậy

- Được thôi, thể thức thi đấu của anh thế nào, nói ra đi, tôi sẽ tiếp tới cùng, không gì phải sợ, phải nể hay kiêng dè gì tôi đâu. Sara lên tiếng.

- Khá đấy, nhưng tôi sợ cô không chịu nổi thôi, với Mạc Tà Kiếm của tôi thì sẽ cho cô thua thảm bại.

- Đừng ngông cuồng thế chứ, với Mạc Trường Côn « mới nghĩ ra cái tên thú vị thế » thì xem thế nào đây.

Sara vừa nói vừa đem thỏi son của mình ra, cô nhấn vào một phím nhỏ, tức thời cả hai đầu thỏi son phát ra thành hai tia sáng cực sáng màu tím nhạt. Nó làm cho cả ba người phải ngạc nhiên. Nhưng không kém phần hào khí, Hoàng thiên Bá cũng đúng khí công truyền vào trong thanh Mạc Tà Kiếm, và giờ nó cũng đang phát sáng...

- Hay đấy nhỉ, nhưng tôi chỉ e, anh sẽ mất nhiều sức đấy.

- Cái đó còn tùy. Bắt đầu đi, tôi chấp cô trước ba chiêu đó.

- Cái này do anh nói rồi đấy nhé, không hối hận đấy.

Vừa nói xong Sara liên xông thẳng tới anh chàng, nhanh như chớp cô đánh thật mạnh về phía anh ta, nhưng không kém, Thiên Bá dùng kiếm chắn lại, Sara bay lên cao, dùng thỏi son ánh sáng của mình chia thẳng xuống, nhanh như chớp anh chàng né kịp đòn tấn công của Sara đồng thời bởi một nhát kiếm về phía cô, may thay đã né kịp, nhưng lưỡi kiếm vô tình sượt qua làm đứt vài ngọn tóc của cô.

- Anh đánh đau tôi, tôi còn có thể không giận. Nhưng lại làm hư mái tóc yêu thương của tôi thì không thể chấp nhận được.

- Thế cô làm gì tôi.

Chưa kịp cho Thiên Bá nói xong câu, Sara lại một lần nữa xông đến bên anh ta, nhưng lần này Sara lại phóng thoi son tới trước, đồng thời ngồi xuống dùng chân gạt chân anh, nhân anh ta đã né khỏi, bất ngờ Sara tung cú móc ngược trúng ngay ngực của Thiên Bá, đồng thời anh ta cũng đá vào vai của Sara một cái.

- Dừng lại được rồi.

- Cuộc đấu chưa kết thúc mà mẹ.

- Không lẽ con muốn có đổ máu mới dừng lại sau, mẹ con bảo dừng là đúng đấy

- Dì à.

- Dì không thể bênh con trong vụ này rồi, cô ta quả có thực lực

- Cô tỏ ra rất xứng đáng và bản lĩnh đấy, tôi hi vọng cô có thể ở lại nơi đây làm bạn với con tôi nhé.

- Nếu phu nhân đã mở lời, tôi cũng xin vâng.

- Thiên Bá nhớ đối xử tốt với Lam Tuyên đó nha, chắc cô cũng đói rồi, vào ăn cơm nước rồi tắm cho sạch sẽ nữa.

- Vâng ạ. Bye nhé cu cậu

- Hả ... cái gì ?

- Hì, không có gì cả. Sara cười đồng thời nháy mắt với anh chàng.

Buổi tối hôm đó, tiếng đàn lại cất lên, Hoàng phu nhân đang tấu một khúc nhạc cho mọi người trong gia đình cùng thưởng thức, từ phía sau rèm cửa, Sara bước ra thật đẹp, mái tóc đen với phần trước cắt ngắn ôm sát vào mặt càng làm tôn lên vẻ đẹp của cô, phía sau cô chỉ buộc hờ để xõa cả một bờ tóc dài, đen, óng mượt, và múa một điệu Balê thật tuyệt. Sau đó là tiếng vỗ tay tán thưởng của mọi người, giờ đây Thiên Bá không còn nhìn cô một cách cay cú nữa, mà bằng một đôi mắt khác ...

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 4)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 4:

« Mình đang ở nơi quái quỷ nào đây ? còn mẹ Shanen đâu rồi nhỉ ? Mẹ ta giờ trốn đâu mất biệt rồi ? »

- Con cái nhà ai mà ăn mặc kì cục thế ?

- Chắc cũng không phải thứ con nhà gia giáo, chứ không thôi sao lại ăn mặc hở hang như thế ?

- « Ủa ! Họ nói mình ấy sao ? »

- Thím đâu có biết, những đứa hư thân tổng kĩ viện ăn mặc cũng quái gở như thế đấy, nhưng đây là lần đầu thấy đến mức này.

- Mấy đứa con gái bây giờ không biết học theo ai mà không còn giữ cái gia phong, lễ giáo gì hết cả, con gái nhà lão mà như thế thì thà lão giết nó chết.

- « Chà, gay quá, nhập gia tùy tục mới được, kiếm nơi nào đó thay đổi xiêm y thôi ».

- Con gái mất nết, không thấy xấu hổ hay sao mà còn đứng cười.

- Cô này cũng lạ, tôi cười cũng đâu có ảnh hưởng gì tới cô đâu. Alex cãi lại.

- Cô quả là đồ không biết gì gọi là

- Là sao, tôi thích ăn mặc kiểu gì là quyền của tôi, không ai được xen vào, cô hiểu không.

- Cô ... cô ...

- Thế nào, không phục à.

- Cả đời Đặng Thuyền Ngọc này chưa từng làm gì sai cả, và cũng chưa từng bị nhục mạ như thế này.

- Nói như thế mà nghĩ là nhục mạ rồi sao ? « Thì ra cô ta là Trân Châu tử Đặng Thuyền Ngọc, phu nhân của Thổ Hành Tôn đây sao ? »

- Vậy cô nghĩ sao mới là không nhục mạ. Hôm nay nếu cô không giải thích rõ, cô sẽ không thể bước đi.

- Cô ăn nói ngang quá, dù cô có Ngũ sắc Trân Châu hộ thể tôi cũng không sợ đâu.

- Cái gì, tại sao cô biết điều này ?

- This is a secret.

- Hả ?!

- Không có gì, thôi tôi phải đi đây, hẹn gặp lại cô sau nha. Bye

- Khoan đã ...

- Hẹn gặp lại sau nha. Bye.

- B..a..i ?! Là cái gì nhỉ ?

- Phù, cuối cùng thì cũng đi khỏi, lỡ mà chạm trán với cô ta thì mệt lắm.

Chuyện gì đang xảy ra cho ba cô gái nhà William đây, Zane đang đối mặt với một tuyệt đại Độc nữ Liễu Tì Bà, Sara thì lại lưu lạc tại gia trang của Hoàng Phi Hồ, Alex đang phải giải quyết những rắc rối của thời đại nhà Ân, nơi nàng Đắc Kỉ nương đang ngự trị rồi câu chuyện này sẽ đi đến

đâu, đây không phải là nơi của họ, điều kì lạ đã đưa họ về đây và ắt hẳn sẽ còn những điều khác nữa.

- Bác đã tìm được “băng thủy” như lời của Alex chưa ạ ? Randy nói một cách đầy lo lắng.

- Một cách trở về thực tại, không có cái khái niệm về băng thủy. Bác nhớ có lần gặp nó rồi, nhưng không biết là khi nào, nó quá mơ hồ.

- Vậy ta làm sao đây ạ ?

- Không ngờ con bé Alex đọc chỉ một lần mà nhớ cả, không khác gì mẹ nó.

- Ý bác nói tới bà William quá cỡ à ?

- À ... à... à đúng vậy, cháu biết à ?

- Theo cháu biết, bà ta cũng là Rõng, một Rõng ánh sáng.

- Đúng vậy, ông William cũng là Rõng và cả những cô con gái của họ.

- Quả là một gia đình đầy chất anh hùng.

- Tiếc thay cho Mina.

- Mina ?

- À, không có gì cả.

- Ý bác vừa nhắc đến cô Mina Welling, con Rõng xứ biển

- Cháu biết bà ta à ?

- Một lần nghe bà Tera nhắc tới cái tên này, và cháu đã tìm hiểu được đôi điều.

- Mina là một cô gái tốt, chỉ tiếc thay cô lại sinh ngay vào một chòm sao xấu, nên cuộc đời cô ta cũng thế.

- Bà ta giờ đâu hả bác Saro ?

- Ta cũng không rõ nữa.

- Còn ông Alexander thì sao ?

- Đó là người duy nhất của Hắc Kỳ Lân nhưng lại rất dễ mến, tiếc thay cả loài người và tộc Kỳ Lân đều không chấp nhận anh ta.

- Hai người ấy đi chung ?

- Điều này ta không rõ. Khoan ... vòng đeo cổ của Mina là ... là ... băng thủy.

- Bác chắc chứ Saro ?

- Ta nhớ đã từng gặp và nghe cô ta nói về băng thủy, nhưng nó không phải là vật ổn định.

- Có nghĩa là sao ạ ?

- Ta cũng không rõ lắm, chỉ đại khái được nó là thứ không hoàn toàn thực.

- Cháu lại cảm thấy càng khó hiểu.

- Chú Saro, có chuyện rồi.

- Làm gì em hết hoảng thế Sophia ?

- Chuyện gì vậy cháu ?

- Nhóm Rồng Tân Tây Lan hình như bạo động, nghe nói họ bị trúng khói thú hóa.

- Sao chuyện này lại xảy ra vào lúc này nhỉ ? Huyết Phụng, cô cũng thâm độc quá đấy.

- Tất cả các Rồng đang đi làm nhiệm vụ, nhân lực hiện giờ chỉ còn một số Rồng tập sự thôi ạ.

- Thế không lẽ nhân lực ít thế sao ?

- Không Randy, hôm nay là ngày một số Rồng đẳng cấp cao phải họp, nên X Dragon mới vắng thế đấy. Sophia nghe lệnh chú, bây giờ cháu sẽ chiến đấu và nếu thành công, cháu sẽ là Rồng chính thức.

- Vâng ạ, cháu sẽ cố gắng.

- Anh phụ em. Ta đi thôi.

- Tại sao câu chuyện của cả những ngày trước vẫn trở lại chứ. Mina, chị có biết Alex nó rất ngoan cường, thông minh và xinh đẹp như chị vậy đó. Không biết bây giờ chị ra sao rồi. Chị Linh ơi, chị thì ra đi sớm quá, không thấy được con bé Zane nó nghị lực lắm, còn Sara thì cũng giỏi không kém. Cuộc chiến của những con Rồng và Hắc Kỳ Lân chừng nào mới có thể kết thúc.

- Sao lại trầm tư đến thế hả chú Saro ?

- Chuyện gì khiến chú phải suy tư đến thế ?

- À, hai cháu đã về rồi à, công việc đã giải quyết xong rồi sao ?

- Vâng ạ.

- Các cháu quả là những cô gái đầy tài năng, khi làm công việc có gì trở ngại không ?
- À, chúng cháu khi sắp đến đích thì lại bị người của FBI cản trở.
- Đừng quá bực tức như thế mà Yuna. Dù sao thì chúng ta cũng đã hoàn thành xong nhiệm vụ.
- Cindy nói đúng, đừng quá bực tức mà cháu.
- Ngoài kia có chuyện gì mà lộn xộn thế chú Saro. Yuna hỏi.
- Một số chuyện nhỏ thôi, nhưng bây giờ nếu các cháu giúp một tay thì có lẽ dễ thở hơn.
- Hi...hi... chúng cháu là Rồng đặc phái mà, đâu có làm mấy chuyện này được. hi...hi... Yuna nói đùa.
- Chúng ta đi thôi Yuna, giờ cũng không phải là lúc nói đùa nữa đâu.
- Cháu và Cindy đi đây, chú cũng phải cẩn thận đấy nhé.
- Hum ! Mọi chuyện có lẽ cũng đã giải quyết khá ổn thỏa rồi. Hi vọng tụi nhỏ không bị nguy hiểm và mau chóng trở về.
- Chuyện của Shanen lại rắc rối đến thế hả Saro.
- Cô đấy à Jessica. Tôi quả là mệt mỗi khi nghĩ tới chuyện này. Không ngờ nó lại rắc rối tới cỡ này.
- Shanen lại có thể tạo ra một lỗ hổng thời gian như thế, quả là bất ngờ.
- Đó là khoảng không giữa ánh sáng của chính nghĩa và bóng đen của tà ác.

- Tôi cũng không chắc rằng mọi việc diễn ra theo dòng xoáy của định mệnh đâu, cái tà ác lúc nào cũng tràn ngập trong thế giới này.

- Sao cô lại bi quan như thế chứ, mọi việc bao giờ cũng đi tìm về cái đích “chủ nghĩa hoàn hảo” thôi.

- “Chủ nghĩa hoàn hảo” ý anh là sao ? Anh đừng quên cái sự mất mát một con Rồng đương đại là mất biết bao công sức.

- Tôi cũng hiểu, sự mất tích của Mina, và sự ra đi của Giao Linh, và quả thật đó là một mất mát khá lớn đấy, nhưng bây giờ trong hàng ngũ Rồng, những đứa con của họ cũng tỏ ra xuất sắc như chính mẹ của nó.

- Đừng có quá bênh vực tội nhỏ, đôi khi bọn chúng làm việc theo cảm tính mà không nghĩ tới hậu quả về sau, rồi có lúc bị kịch lại xảy ra thôi.

- Bọn Zane hiện giờ đang công tác ở đâu vậy chú Saro, tội cháu sẽ lại hỗ trợ tiếp. Yuna lên tiếng.

- Hi, nếu được thì tốt quá, nhưng chú không biết bọn nó ở quá khứ hay tương lai nữa.

- Hả !!! Quá khứ hoặc tương lai sao ?

- Liễu thì bà này, chúng ta đi đâu vậy ?

- Đi gặp chị tôi, lúc đó tôi sẽ xin cho cô lên làm quý phi giống tôi thế này.

- Hả, tôi tính xin ra khỏi cung đấy, trong đây nhiều luật cấm quá, nó làm tôi rối cả đầu.

- Hi.....hi..... cô phải đành chịu thôi, bao giờ trong cung cũng phải có giới luật nghiêm khắc và có hơi độc đoán hơn ngoài giang hồ rồi, nhưng có chị tôi thì việc gì cũng sẽ êm thấm cả.

- Ai nói là việc gì tỷ cũng sẽ giải quyết cho mọi vậy.
- Ủa tỷ, tỷ lại hỏi nào vậy.
- Ta tới đây em cũng không thèm quan tâm, để ý tới đâu, mà cô nàng này là ai vậy ?
- Dạ, cô ta là Thạch Nguyệt Cầm, tên là Tuyết Thanh.
- Có thật không đấy, coi chừng là một quỷ kế của lão già Khương Tử Nha đấy.
- Không đâu ạ, em đã kiểm tra rồi ạ.
- Mà tôi cũng đâu có muốn vào đây đâu, vì Tì Bà kêu riết tôi mới thử thôi.
- Hồn láo, sao dám nói chuyện với nương nương như thế hả !!!
- Tên thái giám này, mi không có quyền nói chuyện với ta với cái giọng điệu đó.
- Cô im đi, ta không cho cô nói với hần với cái giọng điệu đó.
- Tôi nói gì là quyền của tôi, cô cũng chưa hần là cấm đoán được tôi đâu.
- Cô dám !!!
- Thì sao nào.
- Rồi hôm nào ta sẽ cho cô biết lợi hại khi dám đụng chạm tới ta.
- Rồi thử xem hãy nói. Zane dùng lực chỉ vào một chiếc lá khô, bỗng dưng nó lại bốc cháy. « Ui trời, sao lực hôm nay dữ thế nhỉ, Zane nghĩ thầm »

- Hay lắm, nhưng rồi những địa ngục trần gian cũng có chỗ dành cho cô thôi. Ha... ha....

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 4)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 5:

“Kiếm được bộ xiêm y này cũng mệt quá trời, không thôi lại chạm trán tùm lum chuyện” - Nghe nói đầu Trụ Vương kiếm được thêm hai mỹ nhân nữa cho ông ấy đấy.

- Chuyện này thì còn gì là mới mẻ đâu, nghe đâu là phu nhân của Hoàng thiên vương bị ả ta sát hại.

- Bậy nào, làm sao mà sát hại được cơ chứ.

- Xin cho hỏi hai vị huynh đài tí nha, từ đây đến Triều Ca còn bao xa ?

- Chắc cô nương là người từ nơi khác đến phải không, đây chính là triều ca.

- Ồ, thế à, thank you.

- Hả !?!

- Oh, không có gì, sorry, cảm ơn.

- Cô ta có bệnh không nhỉ ?

- “Hi vọng rằng có thể kiếm được chị Zane và Sara ở nơi ấy.” Ừa! sao sao kì vậy nhỉ, nếu lúc này Tô Đặc Kì mới được lập thì Đặng Thuyền Ngọc đang là chủ soái của Đông bá hầu mà. Khó hiểu quá đi.

- Hôm nay đã đúng nửa tháng rồi, và Tô quý nhân ra mắt mọi người đấy, nhanh lên đi nào, phải chiêm ngưỡng nhưng nhan của nàng thôi.

- Đúng là đồ phàm phu, bọn đàn ông là thế sao, không biết Randy thế nào nhỉ !

- Chị cũng đến đây xem Tô quý nhân à ?

- Ồ không, tui chỉ đi qua đây thôi, còn chị . Alex lúng túng trả lời.

- Tui cũng không phải, trông chị rất lạ, không biết chị từ đâu tới.

- À...à... tui từ Tây Kì tới.

- Ồ, thế à, thế ở đó chị có gặp Tây bá hầu không, tôi rất ngưỡng mộ ông ấy.

- À...à... tôi cũng chưa gặp nữa. Mà chị là ai vậy ? Alex hỏi

- Lôi Chấn Tử.

- Há !!! Lôi Chấn Tử là con trai mà.

- Ừ, thì nãy giờ tôi có nói tôi là nữ đâu, tại chị gọi thế thôi mà.

- Ờ, vậy tại sao tóc tai gì mà để giống nữ quá không biết nữa.

- Ha...ha... đó là chỗ đệ tự hào đấy. Mà chị có mái tóc ngộ và ấn tượng lắm, màu sắc trông ngộ lắm.

- Có gì mà ngộ, đây là kiểu mới nhất đó, với lại màu tím này cũng hiện đại nhất đó.

- Ờ, hiểu mà.

- Mà theo tôi biết, Lôi Chấn Tử là người theo phò Tây bá hầu Cơ Xương mà.

- Suyt !!! Nói nhỏ thôi chứ, tôi đang đi tuyên truyền cái tốt, cái đẹp của ông để mọi người ủng hộ đó mà.

- Thế à, vậy Trân Châu Tử ở đây cũng để làm như thế à ?

- Cô cũng biết Thuyền Ngọc à ? Cô ta có nhiệm vụ khác.

- Nhiệm vụ gì thế ?

- À ...đây là điều bí mật, không thể tiết lộ được.

- Thôi được, khi nào có duyên thì gặp lại nha, về nói với ngài Cơ Xương là, hãy cẩn thận đấy, sắp có hàng tấn bi kịch sắp xảy ra rồi.

V. Muôn trùng cạm bẫy

- Cô nói vậy là có ý gì thế ?

- Tôi đã bảo rồi, chỉ đến khi nào tôi gặp Cơ Xương tôi sẽ nói cho ông ấy rõ, nếu không thì coi như không có việc gì cả, tôi đi đây.

Nói xong Alex chạy mất khuất sau những dãy người đang đi đông nghẹt ngoài phố.

« Mình làm như thế có đúng không nhỉ, nếu khi ấy mình nói cho Lôi Chấn Tử biết, thì Bá Ấp Hiếu sẽ không phải chết, và những cảnh tượng đau lòng sẽ không phải xảy ra... Không được, nhưng như thế thì sẽ thay đổi đi lịch sử mất ... ».

- Hôm nay tôi sẽ mua sắm cho cô một ít đồ. « mẹ và dì cũng kì lạ thật, tại sao lại sai ta đi mua nữa trang cho cô ta chứ ».

- Ê ! Nếu không thích đi thì nói, sao cứ nói trong miệng cái gì hoài thế.

- Cô nên nhớ cô là phận nữ nhi nha, ra đường mà ăn nói lớn tiếng nữa, không biết xấu hổ gì cả.

- Anh ...

- Anh gì ? cô nói gì thế ?

- À ... Huynh nói tôi như thế, thì có muốn tôi dùng Mạc Trường Côn dạy bảo lại không. Hi...hi...hi... Lam Tuyền nói nhỏ đủ cho Thiên Bá nghe.

- Cô dám...

- Tại sao không. Lam Tuyền ngắt ngang lời của Thiên Bá.

- Cô là phận nữ nhi, cho nên tôi mới không ra tay thôi, chứ không tên nào hách dịch là này giờ năm phơi thây rồi.

- Hả, có phải không ... chị Alex ơi.

- A .. le..alex là gì ? Thiên Bá ngỡ ngác hỏi.

- Hả Sara đó sao ?

- Sa ...sara ... ?

- Không có gì cả, đây là chị của tôi tên là Giao Phương, chị tôi còn giỏi võ hơn tôi nữa đó, đừng hòng mà ăn hiếp.

- Ai mà bắt nạt nữ nhi, chỉ có cô là ương ngạnh thôi.

- Hi...hi... Lam Tuyền mới đây đã quen được một anh chàng khôi ngô tuấn tú quá nhỉ.

- Hả ! Anh ta mà khôi ngô, vậy mà tuấn tú sao, nhìn mặt khó ưa. À mà chị biết không đó là Hoàng Thiên Bá người sẽ phò Khương Tử Nha sau này đó.

- Hả, anh ta là Hoàng Thiên Bá với Mạc Tà Kiếm đó sao. Alex nói rõ to.
- Cô nương làm gì ngạc nhiên khi nghe tên tôi vậy ?
- À...à...không có gì, chỉ là tên giống tên một bằng hữu thôi. Alex nói đỡ.
- Ê ! Vậy ông làm phiền mua đồ cho chị tôi nữa nè, rồi còn phải về chuẩn bị phòng cho chị tôi nữa đó.
- Cô ...cô...
- Quân tử không so thiệt hơn với mỹ nhân. Ta đi thôi chị.
- Hi...hi... xin lỗi công tử nha, em tôi bướng bỉnh từ nhỏ rồi, nên nếu nó có làm gì sai xin công tử bỏ qua cho, cứ nói với tôi, tôi sẽ dạy bảo nó.
- Cô ấy rất đáng yêu. Thiên Bá nói khẽ với Alex.
- Không biết đạo nầy chị Za ... à chị Tuyết Thanh sao rồi hé chị.
- Ủ ! nhưng hi vọng rằng chị Thanh sẽ bình yên vô sự, không có bất trắc gì cả. Nhưng điều chị lo là muội Huyết Phụng bây giờ đang làm gì, ở đâu.
- Bà ta thật là mưu mô, xảo huyệt, em mà gặp lại bà ta, sẽ dùng thỏi son này đánh muội ta gãy chân.
- Oái trời, sao đạo nầy em bạo lực quá vậy.
- Chắc tại nói chuyện với tên kia đó. Sara chỉ về hướng của Thiên Bá.
- Hi...hi... đạo nầy anh ta có vẻ chiếm vị trí quan trọng trong tim em rồi nha, mới có vắng mặt mấy ngày mà đã có cảm tình với người ta rồi.
- Làm gì có, chị này, thấy ghét quá đi. Nói xong Sara nhìn lại nơi Thiên Bá. Giờ đây Sara mới nhận thấy Thiên Bá là một chàng trai tuấn tú, khôi

ngô, anh có một làn da màu rám nắng rất tuyệt vời, mái tóc bông bênh càng khiến cho đôi mắt nhìn xa xăm của anh ta càng tuyệt vời hơn, và cũng có lẽ từ đây, Sara nhìn chàng ta với ánh mắt khác...

- Em nhìn gì, mà nhìn dữ vậy. Ngắm chàng mà ngắm mê mết vậy. Hi... hi...

- Chị lại nữa rồi, làm gì có, anh ta không có điểm nào để có thể thu hút người khác cả.

- Ừ ! Thì người khác không có, nhưng em thì có đấy.

- Chị ...

- Xong rồi đây, tôi đã mua xong tất cả rồi đây, không thích thì cũng đành vậy, tôi không biết làm sao cả.

- Cám ơn anh nha. Alex nói.

- Đừng khách sáo mà.

- Anh mua cái này là cái gì vậy ? Sara ngạc nhiên hỏi.

- Cái này mà cô cũng không biết nữa, là son môi đấy.

- Máy cái này đâu đẹp bằng đồ nghề của tôi.

- Lam Tuyền, nên nhớ không được dùng son, và màu mi mắt bừa bãi, người ta sẽ nhầm tưởng em là yêu quái đó. Cám ơn công tử nha. Bây giờ tôi có thể về để cám ơn quý phủ không ?

- Tất nhiên là được rồi, chúng tôi luôn sẵn lòng chào đón các cô.

.....

Khung cảnh nơi đây thật là êm dịu, một trắng cỏ đang trôi dài trên con sông mênh mông nước, những cây hoa dại cũng bừng lên một sức sống mãnh liệt bên ven sông, những tia nắng chói chang nhưng không làm người ta phải e dè chiếu xuống lại làm cho mặt hồ càng thêm lung linh, huyền ảo, bướm bay dập dờn khắp nơi

- Bây giờ, trong cái thế giới này, ta sẽ có thể thao túng tất cả, Shanen ta sẽ trở thành người cai trị.

- Không dễ dàng thế đâu, cô còn cả một lũ kì đà cản mũi phía trước.

- Người là ...

- Ngạc nhiên lắm phải không, ta chính là kẻ thao túng bóng đêm.

- Làm sao người có thể đến được nơi đây.

- Cuộc va chạm kì rồi đã là cơ hội cho ta về đây và sẽ dùng lực lượng 3QT thống trị thế giới.

3QT là một thế lực yêu quái cấp bậc đệ tứ trong hàng ngũ quái vật, đó là những con vật khát máu và luôn tìm kiếm con người, sau đó chúng sẽ nhập vào, điều khiển bọn họ, trong lúc đó chúng sẽ từ từ ăn rút hết khí lực, não của họ, đến khi không còn khả năng sử dụng thì chúng sẽ thoát ra.

- Người dùng 3QT để làm việc này sao ? Nhưng Ngũ Quỷ Lorex là một trong những thứ kinh tởm nhất.

- Đúng, nhưng ta giờ là truyền nhân của Hắc Kỳ Lân, ta là một trong bảy vị tướng thiện chiến của người – Atula Ma Cầm.

- Atula thất tinh đã xuất hiện rồi sao ? Vậy ý người là ngày về thế giới con người của Hắc Kỳ Lân sẽ không còn xa nữa à.

- Đúng thế đấy, ta biết mục là người đang đối địch với lão Saro nên ta mới kiếm mục để qui phục mục.

- Không đời nào, dù ta có đối địch gây nhiều tội lỗi nhưng ta cũng không để bọn quỷ sai bọn mi thống trị thế giới.

- Bà con quyền lựa chọn sao ? Bà chỉ có thể Sống để phục vụ và Chết thôi.

- Atula Ma Cầm, người chưa chắc có đủ khả năng giết ta đâu, đừng quá tự cao như thế.

- Nhưng nếu có thêm người thì sao ? Ra đi nào Cửu Vĩ Hồ – Tô Đặc Kì.

- Trông ngài nói chuyện phong độ thật đấy Thông Thiên Giáo Chủ.

- Thông Thiên Giáo Chủ, người là lão ta sao ?

- Chuyện không có gì phải bàn cãi hết, giết mục ta đi Hồ ly tinh.

Vừa nghe Atula Ma Cầm nói dứt lời, Đặc Kì đã bay tới tấn công Shanen, ả ta dùng từng cái đuôi như những con mãng xà hung tợn tấn công tới tấp vào Shanen, dù đã ra sức chống trả nhưng Shanen vẫn không thể né tất cả những đòn tấn công ấy, một nhát chém vào chân trước, một nhát chém lên bả vai. Chỉ mới hai đòn như trông Shanen có vẻ đuối sức và sắp ngã quỵ xuống, máu chảy ra cũng khá nhiều, đôi mắt như dại đi không còn nhìn rõ gì nữa.

- Khá lắm Cửu Vĩ Hồ, rồi người sẽ được trọng thưởng cho công này. Ma Cầm nói vẻ tự đắc.

- Cám ơn giáo chủ, nhưng có thể cho tiểu nhân biết mục ta là ai không ? Nhìn màu mắt của mục ta có thể bà ấy cũng là yêu tinh.

- Ha...ha... người thợ ngây trong việc này đấy Hồ Tinh ạ, uổng cho mi một đời tinh khôn, giờ lại ngu ngốc như thế này. Mà cũng đúng, có lẽ mi không biết, mặt ấy có vẻ đẹp của người gốc Âu.

- Gốc Âu là gì ạ ?

- Thôi, người sẽ khó lòng để hiểu chuyện này lắm, hãy trở về Triều Ca để làm phận sự đi.

- Vâng ! Thưa chủ nhân.

Đắc Kỉ nhanh chóng khuất bóng sau những tán cây rậm rạp, cô ta đang hướng thẳng phía Triều Ca để làm một công việc mà mình phải làm, đó là phá đổ triều Ân, nhưng trong tâm trí của ả lại hiện lên một ý nghĩ khác, và ả nở trên môi một nụ cười nham hiểm, rồi tiếng cười tà ác lại vang lên Shanen sa vào tay của Atula Ma Cầm.

...

- Chị nói sao ? Chị đã gặp Đặng Thuyền Ngọc, gặp luôn cả Lôi Chấn Tử rồi à, quá hạnh phúc rồi, chị đã gặp hai nhân vật lịch sử khá quan trọng trong việc phạt Trụ đấy nha.

- À ! Nhưng tiếc là chị không thể gặp được Cơ Xương, và sắp có thảm cảnh xảy ra với ông ấy rồi.

- Ý chị nói là việc ...

- Có người đến đấy, đừng có mất cảnh giác như thế chứ.

- Lam Tuyền cô nương, hôm nay tôi vào triều, cô có muốn vào trong ấy tham quan không, tôi sẽ dắt cô đi.Ồ, cô nương này là ?

- À, dạ thưa Hồng phu nhân đây là sư tỷ của cháu ạ, tên cô ấy là Giao Phương.

- Thì ra là Giao Phương cô nương, xin chào.
- Không dám ạ, chào Hồng Phu Nhân.
- Thưa phu nhân, tiếc quá hôm nay tiểu nữ phải hàn huyên với sư tỷ, chắc không đi cùng phu nhân được. Hi vọng lần sau có cơ hội đi cùng người.
- Không sao cả, cô cứ nói chuyện với chị mình, lần sau cũng được mà, thôi ta đi đây, không làm phiền hai người nói chuyện.
- Vâng ạ, chúc phu nhân vui vẻ ạ .
- Chà, không ngờ em của chị nói chuyện cũng giống người thời xưa quá nhỉ, nào là sư tỷ, nào là hàn huyên . Hi...hi...
- Chị lại chọc em nữa rồi. Mà nhắc lại chuyện lúc nãy, không lẽ ý chị là chuyện Bá Ấp Hiếu hóa thỏ trắng ấy à ?
- Ừ, chị nghĩ là như thế, nhưng mà nếu chúng ta báo tin cho họ thì có thể làm thay đổi lịch sử, và điều đó là không nên.
- Nhưng mất một Bá Ấp Hiếu em nghĩ cũng thật là tiếc đấy. Không biết giờ chị Zane đâu rồi nữa, có gặp được nhân vật nào không nữa.
- Lam Tuyền cô nương, tại hạ có một chút chuyện có thể nói với cô nương không ?
- Hả, anh mà cũng có chuyện nói với tôi sao Thiên Bá, chuyện khó tin quá.
-
- Cô nói sao, hôm nay chúng ta sẽ đi tham quan hầm răn à, ôi không, kinh lắm. Zane thốt lên.

- Cô cũng là yêu tinh như tôi, sao lại sợ mấy chuyện này, thật là chuyện nực cười, hôm nay đi xem hầm răn, mai tôi sẽ đưa cô đi xem Ao rượu – Vườn thịt của chị tôi.

- Mà công nhận một điều là chị của cô Mad hạng nặng đấy, nghĩ ra những trò chơi không giống ai mà còn kinh dị quá.

- Ma..d là gì vậy ?

- Không có gì, từ riêng của tôi thôi. Ủa ! người đó là ai vậy Tì Bà, nhìn bà ta đẹp quá.

- À, đó là Hồng phu nhân, vợ của Hồng Phi Hồ đó.

- Vợ của Hồng Phi Hồ đó sao, không ngờ nha, bà ta đẹp quá.

- Nhưng thua ba chị em tôi nhiều.

- Mà hôm nay bà ta vào đây chi vậy nhỉ ?

- Không biết, phu nhân của các vị tướng to trong triều có thể tự vào triều mà.

- Á, thưa hoàng thượng, xin ngài hãy tự trọng một chút ạ. Tiếng Hồng phu nhân hét lên.

- Có chuyện gì vậy nhỉ. Zane nghĩ thầm.

- Hoàng Thượng, Hồng phu nhân là một người đẹp, nếu Hoàng Thượng thích cũng có thể lập làm phi mà, thiếp không có oán hờn gì đâu . Đắc Kì thỏ thẻ trong tai Trụ Vương.

- Nếu ái phi đã nói như thế rồi thì ... ha...ha...Hồng phu nhân, nàng đẹp thật, nàng không muốn làm phi của ta sao.

- Hoàng Thượng, xin người tự trọng chút đi.

- Ta đã có cảm tình với nàng lâu rồi, sao nàng không chịu ta mà lại chịu lấy tên võ phu Hồng Phi Hồ ấy.

« Chát »

Tiếng tát tay thật mạnh của Hồng phu nhân vào mặt Trụ Vương. Hồng thị đứng nhìn thật lâu vào tên hôn quân đó, nhìn với con mắt khinh bỉ, không một chút tôn trọng, nhìn dáng vẻ của tên vua bây giờ không khác gì một tên vô lại

- Trụ Vương, người đã từng là một vị vua oai phong, làm cho giặc khiếp sợ, nhưng thật đáng tiếc, chính cái tà dâm trong tâm niệm của mi mà giờ đây mi không khác gì một con chó dưới sự sai khiến của con hồ li tinh này. Ta và Hồng Phi Hồ và không gì có thể thay đổi, nhưng ta nói cho mi biết, dù ta có cưới một nông dân, một người dân thường, kể cả là một người làm công hay nô lệ chứ mi thì không hề. Đồ vô lại, không một chút liêm sỉ.

Cái tát quá đau, tiếng chửi của Hồng thị lại càng đau hơn, và trong cơn say Trụ Vương như chợt tỉnh lại, hấn nhìn thị, nhìn thật lâu, trong con mắt ẩn chứa điều gì đó, khuất sau đôi mắt đó hình như là một nỗi niềm.

- Hoàng Thượng, có chuyện gì thế, thức ăn đã dâng đến miệng rồi mà ngài không muốn nữa à, vậy để thiếp tiễn Hồng phu nhân về nha. Đắc Ki vừa nói vừa làm phép vào Trụ Vương.

- Ha...ha... sao lại không muốn chứ, hôm nay ta sẽ làm cho nàng hạnh phúc, và sau này nàng sẽ là phi của ta, không còn là Hồng thị nữa. Đôi mắt khi này Trụ Vương nhìn Hồng phu nhân không còn nữa, thay vào đó là một con mắt của kẻ mang đầy tà niệm.

- Thật nhục nhã, thật là đốn mạt, Trụ Vương, người thật là một kẻ không ra gì, ta thà chết chứ không khuất phục, dù có làm ma cũng nguyện cho

triều đại của mi sụp đổ, thay vào đó là một triều đại mới, để cho dân không còn phải đói khổ.

Nói xong Hồng thị nhảy xuống lầu tự vẫn, ngay lúc ấy Zane chạy lại đưa tay hi vọng chụp lại kịp. Nhưng không được, một tiếng va chạm khô khốc vào mặt đất, phía dưới kia một người phụ nữ đoan trinh, thà chết để giữ mình.

- Không ! Sao lại thế này, người, Trụ Vương người thật là đồ khốn nạn. Zane thét lên và tát vào mặt Trụ Vương một cái.

- Tuyết Thanh, cô làm gì thế, cô có biết như thế là khi quân không. Tì Bà hét lên.

- Con ả này coi người không là gì hết, để tỷ cho nó biết thế nào là Sai Bàn.

- Con nhỏ họ Tô kia, người đừng tưởng người muốn làm gì cũng được thì ai cũng sẽ sợ mi, thế thì mi lầm rồi, đừng đem mấy thứ trẻ con đó ra mà hù ta, rồi sẽ có một ngày mi sẽ phải hiện rõ ra cái chân tướng là một con chồn không hơn không kém.

- Người dám...

- Tuyết Thanh, cô im đi, bây giờ nhận lỗi vẫn còn kịp đấy.

- Tì Bà, tôi không quan tâm người đời bàn ra nói vào về cô như thế nào, nhưng với tôi cô là một người tốt, nếu có thể còn gặp nhau hi vọng sẽ là bạn chứ không phải trên hai chiến tuyến.

- Ý cô là ...

- Đúng, tôi giờ sẽ đầu quân Khương Tử Nha, sẽ tiến hành việc phạt Trụ.

- Không, cô không được làm thế.

- Tôi đâu có muốn thế, nhưng những gì tôi chứng kiến hôm nay đã khiến tôi phải quyết định như thế. Thật ra tôi cũng không tham gia trận chiến này đâu, tôi có một cuộc sống đầy đủ nhưng cũng nhiều hiểm nguy, và vì nguyên cố nào tôi đã rơi vào thời đại này, và giờ đây tôi cũng phải đấu tranh thôi. Tạm biệt.

- Khoan đã mà ...

- Lính đâu, bắt ả ta lại. Đắc Kỳ hô to.

- Kìa chị.

- Không dễ vậy đâu. Zane nhìn lại cười miệt thị.

Zane nhanh nhẹn đạp lên vai của từng tên cảnh vệ binh mà tiến ra gần cổng thành và chuẩn bị nhảy ra ngoài thì một mũi tên lao thẳng về phía cô, cắm phập vào vai, mất thăng bằng cô đã rơi xuống đất.

- Bắt ả cho ta.

- Xin lỗi nhé, tôi phải đưa cô ta đi rồi.

Vừa nói xong chàng trai ôm Zane và biến mất trên mặt đất

- Hẳn là ai vậy nhỉ. Tì Bà mừng thầm trọng bụng.

- Sao ! Không, phu nhân ơi.

- Hồng đại nhân, xin người đừng quá đau buồn như thế, tuy Hồng phu nhân đã mất rồi, nhưng đó là một tấm gương anh hùng và đáng khâm phục.

- Cám ơn Giao Linh cô nương đã an ủi. Tôi thật không ngờ trụ Vương lại có thể làm như thế, tôi đã bỏ mặc mọi thứ để phò hãn, dù rằng biết mình sai nhưng tướng trung chỉ phò một vua, nhưng giờ đây thì.... Giờ đây thì vì việc này mà vợ ta đã

- Cháu thật lấy làm tiếc trước sự hi sinh của Hồng phu nhân, nếu sáng nay cháu đi theo người thì có thể mọi việc đâu như thế này, nếu cháu

- Lam Tuyền cô nương, xin cô đừng tự trách mình như thế, mỗi người một số, không thể cưỡng lại được đâu.

- Đúng đây Lam Tuyền, cô cũng đừng tự trách mình như thế.

- Thưa lão gia, nghe nói Đắc Kỉ đang phái quân đến bắt chúng ta .

- Thưa cha, hãy cho con ra giết bọn chúng, rồi đi trả thù cho mẹ. Thiên Bá nói.

- Không được đâu Thiên Bá, hiện giờ anh không đủ sức để trả thù đâu, Triều Ca hiện giờ là một Tử thành, anh không dễ gì lọt qua được, nên nhớ bên cạnh của Đắc Kỉ còn có hai cô em phép thuật cao cường không kém, và nhiều tên khác nữa. Alex ngăn cản.

- Cô... cô...sao cô biết rõ thế, không lẽ cô là người của ả ta.

- Bình tĩnh nào, tôi không phải là người của phe nào cả, nhưng tôi đứng về công lí, và công lí bây giờ sẽ dẫn đường cho cả nhà anh đến Tây Kỳ để gặp Cơ Xương.

- Cơ Xương – Tây Bá Hầu à ? Hồng Phi Hổ ngạc nhiên hỏi.

- Đúng vậy. Chính là ông ta. Sara chen vào.

- Nhưng ông ta cũng là một trung thần, ông ấy sẽ không thể làm gì cả.

- Hồng đại nhân nói đúng, nhưng có điều, số đã vậy, muốn thay đổi cũng không phải dễ.

- Ý cô là ...

- Ý tôi là gia đình ông hãy mau đến Tây Kì đi
- Còn các cô thì sao ?
- Chúng tôi còn một người chị thất lạc nữa, khi nào hội ngộ đủ sẽ họp mặt với đại nhân.
- Cô còn một người chị nữa à.
- Đúng, chúng tôi có ba chị em, nhưng khi đến đây thì bị thất lạc cả, may mà tôi đã hội ngộ lại được với đứa út là Lâm Tuyền đây.
- Đúng đấy ạ. Mọi người hãy mau đi đi, chúng tôi sẽ chặn ở thành này cho. Thiên Bá , giờ đây việc bảo vệ gia quyến giao lại cho anh rồi đấy, hãy cùng Hồng đại nhân bảo vệ họ đến đất Tây Kì đấy.
- Tôi biết rồi, dù sao cũng cảm ơn hai cô đã giúp đỡ gia đình tôi, sợi chuỗi hạt này tôi xin tặng cô, hi vọng cô nhận cho.
- Hi....hi...nhận đi Lam Tuyền.
- Chị này. Thôi được tôi sẽ nhận, chúc anh lên đường may mắn. Sara cười và hôn Thiên Bá một cái.
- Cô...cô..
- Chà, con trai gì kì quá, yên tâm chỗ tôi không ai bắt bẻ chuyện này giống ở đây đâu. Sara lại cười cố mong xóa đi cái không khí lúc này.
- Chúng ta đi thôi. Hồng Phi Hồ hô to.

Đứng nhìn bóng họ từ từ biến mất trong màn đêm, số phận gia đình họ cũng đen như cái đêm này, nhưng trên trời ánh trăng vẫn soi lối cho họ, và tới một lúc nào đó khi ánh trăng mờ đi, mặt trời lại lộ diện và con đường hạnh phúc sẽ xuất hiện trước mặt họ.

- Họ đã đi cả rồi, giờ ở thành này chỉ ờn hai chúng ta, phải chuẩn bị sao đây chị ?

- Giá như có chị Zane ở đây, thì có thể lập một trận Long Nữ Tam Đồ trận.

- Ủa, trận này em đâu có biết đâu chị Alex.

- Chà, đang trong lúc này phải nói như thế cho phù hợp chứ em.

- À, thế à.

- Tiếc là mắt kính của chị đã để lại ở không gian kia, nên giờ không thể dùng trận đó, chúng ta phải làm sao đây ?

- Vũ khí của em vẫn còn nè.

- Chỉ còn thổi son môi này, ta sẽ làm gì đây ?

- Chị cố gắng suy nghĩ đi, em sẽ chuẩn bị bữa tối.

- Nếu có Losy ở đây có thể dụng sương để che mắt bọn chúng, nhưng hiện giờ mỗi phép nước và phép gió thì ta có thể làm được gì nhỉ ?

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 4)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 6:

- Không liên lạc gì được với bọn họ hả chú Saro. Yuna nói.
- Không Yuna ạ, nhưng hiện giờ ta có một chuyện muốn nhờ hai cháu đây.
- Chuyện gì vậy chú ? Nathalie hỏi
- Hiện giờ tình hình hiện nay không khả quan cho lắm, vì thế ta muốn các cháu phối hợp với cô Jessica để bảo vệ chặt chẽ căn cứ.
- Chúng cháu có thể giúp chú không Saro. Ba bóng người đang bước vào.
- Ồ, tất nhiên là sẵn sàng thôi, hi vọng các cháu có thể giúp đỡ tốt công việc bảo vệ căn cứ. Saro tỏ vẻ vui mừng.
- Vậy chú định làm gì thế. Randy hỏi.
- Một chút công việc để có thể cứu ba chị em họ.
- Chú đã biết có thể tìm băng thủy ở đâu rồi sao. Randy hỏi nhanh.
- Bình tĩnh chút anh Randy, để từ từ chú Saro nói. Sốp nhảy xuống.
- Chú có biết một người, hi vọng sẽ có thể tìm gặp băng thủy.
- Như thế thì tốt quá rồi, thế là ba chị em họ được cứu rồi. Peter cũng tỏ ra rất vui mừng và phấn khích.

- Cháu có thể đi với chú không Saro. Randy hỏi.

- À ...à...

- Sao thế chú. Randy hỏi thăm dò.

- Okie, cháu đi với ta, dù gì ta cũng có nhiều điều muốn nói với cháu. Mọi việc còn lại các cháu hãy nghe theo sự chỉ đạo của cô Jess đấy. Yuna và Nathalie ráng nán lại đây ít lâu để giúp đỡ chú nha.

- Không sao đâu ạ. Yuna nói.

- Chú biết Ròng Đặc Nhiệm chúng cháu không có nhiều thời gian rảnh, cảm ơn các cháu. Ann và Peter cũng giúp sức cùng Sop bảo vệ căn cứ nha.

- Cháu biết rồi thưa chú . Ann nói.

- Đạo này tình hình của tổ chức lộn xộn quá, những người khác đang phải đến nơi ấy rồi, mọi việc bây giờ lại càng nặng hơn đối với Jess.

- Nơi ấy, là ở đâu vậy chú Saro. Nathalie hỏi.

- À, một chỗ dành cho những cuộc họp cấp cao.

- Chúng ta xuất phát thôi Randy.

- Vâng ạ.

Cô Jessica đứng trên vòm kính, nghe cuộc trò chuyện của họ, cô đứng ấy, nhìn họ thật lâu, rồi dõi mắt trong theo nơi Saro và Randy đang hướng tới, và rồi họ cũng khuất đi trong một buổi chiều tà, hoàng hôn xuống rồi, bóng tối sẽ ngự trị, bao nhiêu nguy hiểm đang chờ phía trước, nhưng họ vẫn hi vọng vào ngày mai.

.....

- Đây là Huyết Phụng Shanen đây sao ? Một người bí ẩn nói.
- Đúng thế đấy, lần này tôi đã lập một công lớn rồi. Atula Ma Cầm nói về tự mãn.
- Giỏi đấy, hi vọng đây không phải là lần cuối cùng anh làm tốt thế này. Một người bí ẩn khác nói.
- Cô nói như thế có nghĩa là gì. Ma Cầm tức giận quát.
- Chuyện cũng dễ hiểu thôi mà. Cô à đáp lại.
- Đừng tưởng mình là nhà tiên tri của chủ nhân rồi lên mặt nhé Atula Ma Kính.
- Xì ! Đừng có quá điên rồ như thế chưa Ma Cầm, Ma Kính ta như thế này mà lại dựa hơi để được ở trị trí Đệ tam trong Thất Ma Atula à.
- Cô đừng có quá ngông cuồng như thế.
- Tất cả im đi. Một người bí ẩn khác lại lên tiếng.
- A, ra là Đệ Nhị Atula Ma Kích, anh cũng thích những chỗ như thế này sao ?
- Cô im đi, cô luôn là tâm điểm gây ra những hiểm khích trong nội bộ, chuyện này mà ta báo lên chủ nhân thì cô liệu hồn đấy.
- Anh có giỏi thì nói lên, và nhớ rằng ...
- Cô uy hiếp tôi đấy à.
- Không, chuyện bình thường thôi, Atula Ma Kính ta không sợ ai hết.
- Thôi nào, hai anh chị đừng có cãi nữa mà, nhức đầu quá. Một cô bé tóc vàng, ngồi thu lu ở một góc lên tiếng.

- Xin lỗi Út nha Atula Thiết Phiến.

- Em chỉ muốn ngủ một chút thôi, hai người đừng cãi nhau nữa nha. Cô bé ngẩng đầu lên để lộ một khuôn mặt trắng bệch, hai mắt thì quầng thâm, gionóg như mất ngủ nhiều ngày.

- Thôi Út ngủ đi, bọn này không phá giấc ngủ của Út đâu. Atula Ma Kính lên tiếng.

- Lần này em làm việc tốt lắm đấy Đệ Ngũ.

- Cám ơn anh đã khen Đệ Nhị.

- Tôi thấy cũng bình thường thôi.

- Cô ... cô có im đi không. Đệ Nhị tức giận quát.

- Anh mới là người im đấy, để cho Út ngủ kìa.

- Thôi được.

.....

- Thưa chú Saro, ai là người có băng thủy vậy ?

- Đừng quá hấp tấp nào Randy, người này có một vị trí rất đặc biệt, và có lẽ con cũng không biết đâu.

- Quả là thật kì lạ, nhưng dù sao cũng may mắn rằng như thế chúng ta có thể cứu Alex rồi.

- Đúng vậy, Alex và chị em nó có được cứu hay không, là nhờ vào người này đấy.

- Vậy chúng ta nắm chắc được bao nhiêu cơ hội có thể cứu được họ vậy ?

- Cũng còn tùy vào nhiều yếu tố lắm, vì người này đã không muốn xuất hiện trong thế giới của chúng ta nữa rồi.

- Tại sao thế chú Saro ?

- Có một nguyên nhân, nhưng đây là chuyện của quá khứ rồi, ta cũng không muốn nhắc lại nữa.

- Theo cháu nghĩ, thì cũng do một nguyên nhân nào đó khiến người này muốn từ bỏ thế giới của con người, nhưng nếu chú biết người này và băng thủy thì có thể tìm ra nguồn gốc của nó mà ?

- Ta không biết, sau một thời gian gặp lại thì ta đã thấy cô ấy mang miếng băng thủy rồi.

- Cô ấy, ý chú nói đây là một người đàn bà.

- Đúng ! Và ta có thể cho cháu biết, bà ta cũng đã từng là Rồng đấy, một trong ngũ long công chúa.

- Ngũ Long công chúa, không lẽ bà ta là một trong năm cô gái huyền thoại.

- Đúng ! cô ta là một trong năm con Rồng ngũ sắc.

- Nhưng theo cháu biết, mẹ của Zane cũng là một trong Ngũ Long công chúa, bà ta là Rồng Thiên Quang .

- Ừ, Giao Linh là con Rồng ánh sáng tuyệt đẹp và sức mạnh của cô ấy cũng thật tuyệt vời, nhưng tiếc thay cuộc đời không như ta mong muốn, cô ta ra đi quá bất ngờ.

- Chú có thể cho cháu biết thêm về bốn con rồng còn lại không ?

- Ngũ Long công chúa là năm cô gái được đào tạo từ nhỏ, đó là năm người được sức mạnh tạo ra, nói nom na là mỗi người được một viên ngọc chiếu mạng... ?

- Ngọc ?

- Đúng, trên Trái Đất có tổng hai mươi bảy viên ngọc và điều tự hào là Rồng chúng ta được thừa kế mười viên, ba tổ chức còn lại được kế thừa mười hai viên.

- Ba tổ chức còn lại là gì ạ ? Và năm viên còn lại ?

- Chà ! Hôm nay ta đã nói hơi nhiều rồi đây. Nhưng ta phá lệ nói một ít cho cháu biết. Đứng tối cao là Thần Vệ Nữ, đây là một tổ chức gồm rất nhiều người có năng lực mạnh đã qua nhiều lần tuyển chọn, đào tạo từ ngoài cũng như các cán bộ ưu tú của bốn tổ chức. Và nằm dưới quyền của Thần Vệ Nữ là bốn tổ chức con là Thanh Long, Hỏa Phụng, Bạch Hồ và Tuyết Ngự.

- Bốn tổ chức gần giống với tứ linh trong truyền thuyết của người Á châu.

- Đúng, Rồng và Hồ là hai tổ chức đào tạo những thành viên đủ các hệ chiến đấu, nhưng hai tổ Hỏa Phụng thì chỉ chuyên đào tạo các học viên thuộc hệ Lửa và Tuyết Ngự thì huấn luyện những học viên thuộc hệ Thủy Băng.

- Như thế, thì ưu thế chiếm về hai tổ chức Thanh Long và Bạch Hồ rồi.

- Không đâu ! Đừng tưởng họ chỉ một hệ duy nhất rồi chúng ta có thể dụng ngũ hành tương khắc để áp chế họ. Họ có thể đào tạo những chiến binh đa năng trong năng lực chuyên môn.

- Cháu có thể hình dung một chút, còn Ngũ Long công chúa.

- Đây là chức danh mà từ thời mới khai lập tổ chức đã có, khi ấy có năm vị chiến nữ đã bảo vệ tổ chức, nên từ đó cứ hễ năm năm lại đào tạo ra những chiến nữ mới kế thừa vị trí này.

- Và còn những vị trí khác.

- Ta xin lỗi, đó là bí mật tổ chức, ta không thể tiết lộ.

- Hiện giờ những con Rồng còn lại đâu rồi chú ?

- Giao Linh đã hy sinh, Mina thì tránh đời người mà ta đang đi tìm đấy, Kelly thì bị khủng hoảng thần kinh do cuộc chiến với Hắc Kỳ Lân mới rồi do cú Shock cả hai đứa con gái của cô ta đều hi sinh.

- Thật là khủng khiếp, cuộc chuyển xuyên thời gian này không biết tới bao giờ mới chấm dứt đây.

- Ta cũng hy vọng đó là một ngày không xa. Tina thì đang là viện trưởng viện không lực và Jessica thì đang là Ủy Viên cấp Lãnh Đạo.

- Ý chú nói là cô Jes mà chúng cháu đã gặp.

- Đúng thế, bà ta là một người đầy năng lực và ... oh đã tới nơi rồi, vùng đất ảo.

- Chú nói gì thế Saro ? Đây là khu thương mại mà.

- Mina là Rồng Thủy Băng và cô ta đã chuyển mình sang một hình thái khác, nên năng lực của cô ta rất mạnh, và nơi đây chỉ mỗi mình ta biết thôi. Lần này ta đưa cháu theo để những việc sau này cháu sẽ giúp ta.

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 4)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 7:

- Chú tin và giao nhiệm vụ cho cháu à. - Đúng, ta tin cháu vì tin Alex.
- Vậy còn Peter thì sao ạ ?
- Peter phải làm việc khác cùng Ann.
- Sao chú biết.
- Ta còn biết một vai trò khác của Ann ?
- Vai trò khác ?
- Đúng, một thánh nữ của Thần Vệ Nữ, cô bé này có tài thật.
- Thánh nữ sao Khuê.
- Đúng, đây là tổ chức Thất Tinh Thánh Nữ sẽ chống lại Thất Tinh Atula.
- Càng ngày cháu lại càng mơ hồ.
- Thật ra cũng đơn giản thôi, vì bên Hắc Kỳ Lân luôn đưa người và từng đội để hành động và ta cũng chia người như thế để chế ngự chúng, nhưng điều ta lo ngại nhất là trong số Thất Tinh Atula có bốn người có thể xuyên không gian và thời gian rất giỏi.
- Như thế thì rất nguy hiểm cho những người thuộc những thế hệ khác.
- Đúng, nhưng không đúng, vì chúng phải đóng một nhân vật trong cái thế giới đó, và nếu như đã rơi vào nhân vật ấy thì mãi là nhân vật ấy trong

thời đại ấy.

- Cháu không hiểu lắm.
- Lúc khác hãy nói. Cháu nhắm mắt lại đi.
- Nhắm mắt lại.
- Đúng .

Ánh sáng từ chiếc huy hiệu màu xanh lam mà Saro rút ra từ trong túi bỗng nhiên phát sáng bao trùm cả hai người, ánh sáng càng lúc càng lớn và càng lan rộng ra một hồi sau hai người đã biến mất giữa dòng người tấp nập nơi khu Thương Mại đông đúc người qua lại.

Trờ lại với thời phạt Trụ , nơi mà ba chị em Alex cùng với Huyết phụng Shanen đang mắc phải. Alex và Sara đang lo lắng không biết phải làm gì để có thể chặn bọn quân lính đang sắp tấn công vào phủ của Hoàng Phi Hồ.

- Giờ phải làm như thế này thôi, nếu không thì trễ mất.

Vừa nói xong Alex rút trong thắt lưng một viên ngọc màu tím nhạt, trong viên ngọc có những vân mờ hình một con Rồng màu xanh dương tuyệt đẹp, cô đứng nhìn đó một hồi lâu rồi chạy ra phía cổng chính và giấu nó trong miệng một con kì lân đá trước cửa. Trên khuôn mặt Alex hiện lên một nụ cười trước sự thành công mỹ mãn không xa.

- Chị nghĩ ra chưa, em chuẩn bị xong cơm nước rồi đó.
- Hay lắm Sara, giờ chúng ta nên ăn uống no đủ đi, không việc gì phải sợ cả.
- Trời đất, giờ này chị không sợ bọn lính Trụ tấn công sao, mà còn tâm trí ngồi ăn uống.

- Em yên tâm chị đã chuẩn bị kỹ càng rồi, sẽ không có chuyện gì với chúng ta đâu, trừ khi có một người khác từ thế giới của chúng ta cũng trở về đây.

- Chị nói có vẻ tự tin quá nhỉ. Có thiệt là vậy không chị.

- Oh ! Lúc trước giờ em cũng biết cách làm việc của chị mà.

- Dạ, nhưng lần này chúng ta đơn độc lắm, với lại thiếu chị Zane nữa.

- Không sao em ạ, em không nhớ những buổi tập đơn độc trong X hã. Chúng ta đang áp dụng nó đây, phải đi lên bằng chính sức lực của mình em ạ.

- Nhưng từ khi vào đây, em mới cảm nhận được nhiều hơn sự độc ác của con người, và cái thực của chiến tranh vô nghĩa.

- Bình tĩnh nào Sara, thời loạn lạc, phong kiến bao giờ cũng có nhiều cuộc chiến tranh vô nghĩa cả, và ngay trong thời đại hiện nay cũng vậy thôi, chủ yếu là cái đích mà con người đã chọn, nếu không tự thỏa mãn mình, thì bao giờ trước mắt ta cũng chỉ là đau khổ khi chưa thực hiện được tham vọng cao hơn.

- Nhưng đối với con người, tham vọng nào là đủ.

- Có người chỉ là ước vọng – họ là những con người có những khát khao cháy bỏng về một tương lai tươi sáng cho mình sau này, những con người này chỉ dừng lại một mục tiêu là sống an nhàn, hạnh phúc bên cạnh những người thân. Chỉ khi ước vọng trở thành tham vọng, con người mới trở nên nguy hiểm – đó là những loại người có thể bất chấp nhiều thứ, có khi là tất cả để đến bằng được cái đích trước mắt. Nhưng chị có thể khẳng định đối với loại người này đích đó chưa là một Đích Đến Cuối Cùng, vì họ sẽ không bao giờ thỏa mãn với những gì họ có, khi gần có được cái này thì trong lòng họ đã trào lên một cơn thèm khát khác.

- Phức tạp, khó hiểu. Học về con người học và chiến tranh vô nghĩa lại làm cho em nhục cho loài người.

- Đừng như thế chứ Sara. Em nên nhớ, trong đời sống của động vật từ cao cho đến thấp, sự ngự trị của chủng đi theo một quan niệm « mạnh thắng, yếu thua » nhưng với con người thì khác, tuy một số có quan niệm ấy, nhưng vẫn có người luôn đi tìm cho mình và mọi người cái gọi là chân của sự sống tốt đẹp.

- Em cũng không muốn hiểu điều gì cả, khi nghe cái tin Hoàng Phu Nhân tự vẫn giữ mình. Sara nhìn ra cửa sổ, ngoài trời hôm nay tối đen như mực, thấp thoáng chỉ là những cánh đom đóm lập lều trong cái đêm tối hiu quạnh này, và lại càng làm cho lòng cô thêm hiu quạnh.

Cả hai tuy đã yên tâm với cái sự nguy hiểm sắp tới sẽ không xảy ra, nhưng trong lòng mỗi người, ai cũng có những nỗi niềm khác nhau. Họ chỉ còn biết nhìn trời đất để có thể tìm được sự cảm thông, nhưng bầu trời nơi đây có điều gì đó thật khủng khiếp. Buổi tối là một không gian mù mịt, tối đen, không chút sáng, cứ hễ mỗi lần một tiếng chó tru lên, là giống như lại một người phải ra đi nếu không vì xử chết, cũng là vì thiếu ăn. Ban ngày bầu trời như một màu máu, không bao giờ có màu xanh của hi vọng và màu trắng của tinh khiết, tiếng rên la, gào khóc thảm thiết của những kiếp người đầy đau khổ, nhưng cực hình, nhục hình thật dã man, đã cướp đi những cái quý giá của truyền thống nhân đạo của loài người.

- Đã đến lúc rồi đấy Sara.

- Họ đã đến rồi và giờ chúng ta phải chiến đấu.

- Nên nhớ, đây là chiến tranh, nếu không thể tự vệ hãy giết họ.

- Chị Alex.

- Chị cũng không muốn đâu, nhưng họ khác với những bọn tội phạm của chúng ta ở thời hiện đại.

- Chị đã sai lầm rồi Alex ạ. Họ chỉ là những nông phu bị bắt đi tòng quân thôi, còn bọn tội phạm chúng ta đi bắt mới là những tên đầy tham vọng đấy.

- Như thế chúng ta chỉ làm cho họ không còn đủ mạnh để tấn công thôi. Okie ?

- Okay !

Nhưng anh thanh tưởng chừng như có thể náo động cả một vùng trời lại vang lên trong một đêm tối mù mịt, ai cũng cảm thấy hốt hoảng cho những điều sẽ xảy ra. Đứng tận nơi xa, trong về phía Hoàng phủ, Hoàng Thiên Bá lo lắng cho sự an nguy của hai chị em nhà họ Huỳnh, không biết sẽ có chuyện gì xảy ra với họ hay không, chỉ biết nơi ấy bỗng nhiên phát lên một trùm sáng màu tím nhạt rồi nối tiếp là một đợt sáng màu xanh dương thật đẹp cùng với màu hồng tím phớt nhẹ trong không trung rồi tất cả lại chìm vào trong màu đen tĩnh mịch của đêm khuya. Lại vang xa xa, tiếng sói rùng lại tru lên thống thiết, nghe giống như tiếng ai đang than oán điều gì đó, sự thống khổ của nhân dân như là đã lên đến đỉnh điểm. Giờ đây có thể nói họ cười ra nước mắt và khóc ra máu, tất cả những gì của họ đều bị bốc lột tàn khốc, chỉ để lại cho họ là đói khổ, dịch bệnh và những năm xương tàn, một kiếp người tàn trong một triều đại tàn

Trời rạng sáng, tiếng gà gáy để báo hiệu là một ngày đã đến, anh dương đã lên ngập cả một vùng trời, tiết trời còn chút giá lạnh, nhưng những điều ấy không thể nào có thể so sánh với cái lạnh thấu xương nên ngục tù, nơi đây tối đen như mực, xa xa lại lập lòe một ánh đuốc cháy yếu ớt trong đêm, ngọn lửa cũng trông có vẻ khác lạ, nó có một màu xanh chiếm đa số. Xung quanh chỉ là tường với tường, lâu lâu lại có tiếng động do lúc chuột bọ gây ra, nhưng những tiếng động ấy không làm cho cái yên lặng nơi đây giảm đi chút nào. Và nơi đâu sâu tận phía trong, có tiếng ai đó đang rên lên, những

tiếng rên thay cho sự đau đớn về thể xác, những giọt nước, không đó là những giọt máu rơi từ vai, cánh tay và chân chảy xuống đất. Đó là một người phụ nữ, cô bị trói trên không trung, bị hành hạ đến nỗi không còn biết điều gì cả, đầu chỉ còn có thể gục ra trước, tóc xõa lòa xòa, hơi thở khó nhọc như sắp tắt để rời khỏi cái cõi đời độc ác này. Tiến xa hơn vào trong cái màn đêm đen tối ấy, bỗng nhiên có một bóng người khác hoảng hốt, ngồi thu lu trong một góc tường, đây là một người phụ nữ trung niên khác, tuy có vẻ hơi hoảng hốt nhưng từ người bà ấy thoát ra một vẻ uy nghiêm lạ kì, tuy có vẻ bị đàn áp dã man, tuy rụt rè khi có bất cứ tiếng động nào nhưng trong thâm tâm bà đang nung nấu một mục tiêu lớn, bà không nói chuyện với ai cả, nhưng trong tâm bà vẫn vang lên một quyết tâm. Hai người phụ nữ đang bị đày đọa trong cái ngục đen tối này không ai khác đó chính là Hoàng Hậu đương triều và Huyết Phụng Shanen.

- Thế nào hã mụ hoàng hậu xấu xí kia, người có chịu đưa cái đó ra cho ta không, hay là muốn máu của người sẽ chảy cho đến chết.

- Im đi đồ thức ác quỷ xấu xa, dù ta có chết, máu ta có chảy hết nơi cái ngục tù này, nhưng ta thề sẽ quyết giữ cho bằng được cái ấy, đến một ngày giao lại cho người mà có thể giết chết bọn sâu bọ các người.

- Ha...ha... nói hay lắm, nhưng để ta xem mụ có thể nói những lời này đến khi nào nữa nhé, để ta chống mắt lên mà xem ... để ta chống mắt lên mà xem ...

Cứ mỗi lần người lạ mặt kia thốt lên « để ta chống mắt lên mà xem » là mỗi lần những nhát roi lại hằn lên thịt da của bà, bà cố cắn răng chịu đựng, nhưng với sức lực của phận nữ nhi nơi cung đình, buột bà không thể chịu nổi, phải bật lên nhưng tiếng rên khe khẽ, máu lại bắt đầu chảy ra từ những vết roi hằn lên người bà.

- Tên kia, người không biết nhục sao mà hiệp đáp cả một người phụ nữ tàn tật, không một tấc sắt trong tay như thế kia.

- Người dùng có mà xía vào chuyện này, rồi sẽ tới lượt của người đấy. Bọn ta cũng đang rất cần một thứ từ người, nếu người khai ra người có thể được thả ra đấy.

- Hừm ! Người dùng cho mà hoang tưởng, Huyết Phụng này thà chết chứ không bao giờ chịu thua thứ cặn bã như bọn mi đâu.

- Cặn bã này . Hả lại thét lên cũng những cú quất roi vào người Shanen, những mảng thịt như muốn nát ra, máu cũng chảy ra từ những cú quất tàn ác đó.

- Nếu bây giờ người giết ta, có lẽ sẽ tốt hơn đấy, vì sẽ không có thứ gì để mà lấy đâu, đừng có mà mong đợi viễn vông. Ha...ha...

V. Phöông Hoaøng Löûa.

.....

- Huyết Phụng, tuy chúng ta chỉ mới biết nhau ở một nơi như thế này, nhưng tôi rất cảm kích với tấm lòng nghĩa hiệp của cô, nếu có một ngày tôi có thể ra khỏi nơi đây tôi sẽ không bao giờ quên cô đâu.

- Không có điều gì đâu, tuy có thể nói tôi cũng là một người xấu nhưng tôi không thể chấp nhận được những gì mà bọn chúng làm đối với bà.

- Cảm ơn, cô nói cô là người xấu à, đừng đối một người mù như tôi chứ, tuy tôi không thấy gì cả, nhưng tôi có thể cảm nhận được một con tim ấm áp ở trong cô đấy.

- Một con tim ấm áp à . Hì có lẽ bà nhầm rồi đấy, con tim của tôi chỉ toàn là máu đen và bùn nhớt, tôi sống chỉ vì hận thù mà thôi.

- Với những lời nói cay độc của cô, tôi cảm nhận được cô đang chứa đựng một điều gì đó rất đau khổ, cô có thể nói cho tôi biết không ?

- Tất nhiên là được thôi, nhưng hiện giờ oní ra cũng vô ích thôi.

- Tại sao ?

- Bà là Hoàng Hậu bà có cái lo của hoàng hậu, tôi là trưởng một tổ chức tôi cũng có nỗi lo khác. Tôi rất muốn xây dựng tổ chức của tôi thật vững mạnh để chống lại các thế lực hắc ám, nhưng có lẽ năng lực tôi không có nên cuối cùng tổ chức Hỏa Phụng đã đi vào diệt vong.

- Tôi cũng đã cay đắng khi mất tước vị hoàng hậu, không phải cay đắng bởi cái hữu danh vô thực đó, mà vì tôi bỏ lại cả hậu cung cùng dân con phải khổ đau trong khi không thể làm được gì cả.

- Tôi biết bà là một Mẫu Nghi thiên hạ được mọi người kính trọng, và thật đáng tiếc cho bà.

- Hum ! Đáng tiếc cho ta thì làm được gì, tiếc là tiếc cho cái giang sơn này sắp phải diệt vong, tiếc là tiếc cho một Tử Can đã hi sinh vì nghĩa lớn, tiếc là tiếc cho dân con phải sống trên than hồng, nằm trên hầm chông, ngủ trong ổ rắn kia kìa. Ta đã quá bất bình trước những sự việc ấy, lại càng khùng khiếp hơn khi chứng kiến Tô Đắc Kỉ uống máu đứa em gái ruột của mình. Ôi, cuộc sống này đã loạn hết rồi, giờ ta không còn muốn trông thấy nó nữa nên đã tự móc mắt mình, để khỏi nhìn cái cuộc đời đầy kinh tởm này.

- Sao lại như thế ? Sử sách ghi lại Tô Đắc Kỉ móc mắt Hoàng Hậu, Tô Ninh Hương vì ngăn cản nên cũng phải vạ lây, tình tiết lịch sử này có gì đó mâu thuẫn, không trùng khớp với nhau. Shanen nghĩ thầm. Vậy bây giờ bà định làm sao ?

- Hoàng Thượng đã vì ham mê tử sắc mà bỏ quên triều chính, nịnh thần thì xuất hiện khắp nơi, tay sai Đắc Kỉ thì cũng đầy rẫy làm sao mà ta có thể làm gì để khôi phục cái triều cương như thế. Chỉ còn trông chờ vào Khương Tử Nha phạt Trụ thôi.

- Bà không tiếc chút nào sao ?
- Tiếc chứ ! Nhưng thà ta đau khổ nhìn nó đi vào diệt vong chứ không muốn nhìn nó thành một triều cường hủ bại.
- Và nó sẽ không sao cả khi đã có chúng tôi đến cứu mọi người. Zane lên tiếng.
- Cô là ai ? Hoàng hậu hoảng hốt hỏi.
- Tôi là người của Khương tiên sinh, hôm nay được lệnh đến giải cứu cho Hoàng Hậu. Xin Hoàng Hậu thứ tội vì làm người sợ.
- Thật không ngờ cô lại là một cận thần của Khương Tử Nha đấy Zane.
- Hi, số phận đưa đẩy thôi mà Shanen, này giờ đứng ở ngoài nghe nghe hai người tâm sự, tôi cũng phần nào cảm thông cho bà, và hi vọng bà có thể cải tà qui chánh đấy Shanen.
- Hi, ta muốn nhưng ta chỉ sợ là không được thôi.
- Tại sao thế ?
- Nhanh lên thôi Tuyết Thanh, bọn lính gác lại trở lại rồi kìa. Lôi Chấn Tử lên tiếng.
- Vâng, xong liền đây. Thổ Hành Tôn nghe lệnh, hãy giải cứu cho Huyết Phụng. Lôi Chấn Tử hãy chờ Hoàng Hậu bay về trại của thừa tướng.
- Vậy còn cô ? Lôi Chấn Tử lo lắng hỏi to.
- Không sao đâu, tôi có cách của tôi, nhanh lên đi.
- Cô hãy cẩn thận đấy nhé. Lôi Chấn Tử tỏ vẻ lo lắng.
- Tôi biết rồi, anh hãy đưa những người này đi nhanh lên đi. Nhanh lên.

Zane vừa dứt lời, Thổ Hành Tôn liền biến mất giữa căn phòng tối tăm cùng với Shanen, còn Lôi Chấn Tử bế Hoàng Hậu bay ra cửa sổ, nhưng vẫn không quên quay lại nhìn Zane một lần nữa.

- Hã, có người vào cứu ngục, mọi người mau truy tìm tung tích nhanh lên.

- Còn một đứa còn trong đó, hãy mau vào trong đó bắt chúng lại.

- Bọn người có đủ sức để làm chuyện đó không. Zane vừa nói vừa cười khinh khỉnh.

Từ bàn tay của Zane, một ánh sáng màu vàng nhạt hiện ra bắn về phía của những tên lính ngục, ánh sáng vàng mà Zane mang đến làm cho không gian nơi tù ngục này bỗng nhiên bừng sáng và dường như có sức sống trong tức thời. Bỗng nhiên có tiếng nhạc du dương từ đâu vang tới, một ánh sáng màu xanh lục thẫm bay đến chạm vào ánh sáng của Zane, cả hai chạm vào nhau và nổ thật to.

- Trong các người cũng có người tài giỏi như thế à, khâm phục thật.

- Quả thật khâm phục đấy Thạch Nguyệt Cầm, thì ra cô là người của NaTra.

- Là cô đấy hã Thạch Tì Bà, xin lỗi vì đã giấu cô, nhưng quả thật tôi không phải là tướng của Khương chân nhân, tôi chỉ đi theo chính nghĩa thôi.

- Theo chính nghĩa à, như thế nào mới là chính nghĩa, cô hãy nói cho tôi nghe xem nào, tôi thật không ngờ cô lại là người của họ.

- Tôi đã nói rồi, tôi không phải là người của ai hết, tôi từ thế giới khác tới, và ở đây tôi sẽ đi trên con đường chính nghĩa.

- Ý cô là tôi đứng bên phe tà đó chứ gì. Thôi được, hôm nay tôi tha cho cô một con đường sống, nhưng từ đây giữa chúng ta sẽ không còn bất cứ ân nợ nào, và khi ra xa trường thì cũng xem như không quen biết, cô đi đi.

- Cám ơn cô về việc hôm nay, và tôi sẽ nhớ mãi.

- Cô đi nhanh đi, trước khi tôi thay đổi ý định.

- Thưa Liễu nương nương, làm như thế ta biết nói sao với Tô Quý Phi.

- Im đi, ở đây có chỗ cho mi lên tiếng sao.

- Tiểu nhân biết lỗi rồi à.

- Bye cô Liễu Tì Bà.

Zane chạy một mạch về phía trước, nơi ấy vẫn là một bóng đen thăm thẳm, không một chút gì của tương lại, nhưng xa xa lại chớp lên những ánh đuốc mờ mờ, và Zane thì nhắm mắt hưởng ấy mà chạy. Sau lưng cô, Liễu Tì Bà vẫn nhìn theo, cô ta nhìn theo như nuối tiếc một tình bạn mà mình vừa có, hay lo sợ một điều gì khác sẽ xảy ra với Zane, ở mỗi nơi đây, muôn trùng chạm bậy được giăng ra, và hình như Zane đang đi vào cửa tử....

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 4)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 8:

- Cô không sao đấy chứ Tuyết Thanh. - Ồ, tôi không sao, chỉ hơi mệt mỗi chút thôi.

Đứng trước mặt Zane là một chàng trai da ngăm đen, đôi mắt sáng, thân hình chắc khỏe và một đôi cánh thật to, anh ta đang đứng xa xa nhìn về phía của Zane.

- Hi, không ngờ cô lại mạnh tới cỡ đó, chống chọi lại tất cả những người này mà vẫn không bị xây xát gì cả.

- Đó là bản lĩnh của tôi mà, những tên tép riu ấy thì làm gì được tôi, mà giờ anh để Hoàng Hậu ở đâu mà đứng đây có một mình vậy ?

- Không, đi dọc đường tôi gặp Natra và anh ta đã giúp tôi đưa Hoàng Hậu về rồi, giờ tôi đến đây để chờ viện binh cho tôi.

- Tốt quá hén, làm viện binh mà ngồi ở đây căn cở chơi, trong khi tôi nằm trong hang cộp.

- Thôi mà, đừng giận mà, tôi cũng vừa mới đến thôi, nói chơi với cô cho vui vậy mà.

- Hum ! Thổ Hành Tôn chắc giờ đã bình an vô sự rồi nhỉ.

- Tất nhiên rồi, nếu không cô đã biết tay của tôi.

- Đặng Thuyền Ngọc, cô đến đây hồi nào vậy. Lôi Chấn Tử thốt lên ngạc nhiên.

- Khương thừa tướng liệu tính một bước, nếu mà mấy người có nguy hiểm thì tôi sẽ vào giải vây, nhưng không ngờ mọi việc lại trót lọt đến như vậy, cô thật tài giỏi đấy Tuyết Thanh, và tôi cũng hi vọng có lúc nào đó được tử thí với cô.

- Tất nhiên thôi, tôi sẵn sàng lời đề nghị của cô, ngay tại đây cũng được.

- Được thôi.

- Thôi nào hai cô nương đây là hang cộp đấy, nếu hai người tử thí ở đây, thì bọn binh lính sẽ biết và kéo đến đây .

- Vây hện cô dịp khác thôi. Zane nói.

- Được, tôi sẽ chờ.

- Nào, bây giờ chúng ta sẽ về trại thôi, có lẽ thừa tướng đang chờ chúng ta đấy.

- Ừ, về thôi. Zane lên tiếng tán đồng.

.....

Đêm hôm đó Zane ngủ không được, cô cứ trần trọc thao thức mãi, và cô quyết định đi tìm Shanen.

« Cộc » ! « cộc » !

- Zane phải không ! Cô vào đi

- Vâng, làm sao bà biết là tôi thế.

- Ta biết thế nào cô cũng muốn tìm tôi, và thật đúng như dự đoán của tôi, nhưng không ngờ cô lại đến hơi muộn như thế này.

- Bà biết tôi đến tìm bà về vấn đề gì à ?

- Tất nhiên, về thứ mà ta đang giấu phải không ?

- Đúng, tôi nghĩ đó là một thứ quan trọng.

- Đúng ! Nó đây.

Nói xong Shanen cởi áo ra, trên lưng của bà ta một con Phụng hoàng lửa được sê trên ấy, nhưng con phượng hoàng bị một màu đen kịt bao lấy chỉ còn lại thừa thớt những mảng đó nguyên thủy.

- Đây là sao ?

- Cô không hiểu cũng đúng thôi. Đây là Phụng Hoàng Lửa, đại diện cho tổ chức Huyết Phụng, và ai là người đứng đầu sẽ được xăm một con lên trên lưng.

- Vậy tại sao bà lại xóa nó ?

- Xóa à ! không bao giờ, màu đen ấy là máu của Hắc Kỳ Lân đấy.

- Hắc ta làm gì lại có máu màu đen, tôi không tin.

- Cô thật ngây thơ, đó là con thánh thú của thủ lĩnh Hắc Kỳ Lân. Trong đội ngũ của chúng có Tứ Kỳ Lân, và con Hắc Kỳ Lân Trân Châu là mạnh nhất.

- Có tới tứ Kỳ Lân à ?

- Đúng thế, lần đó, do cứu tôi, mẹ cô đã bị Hắc Kỳ Lân Thiên Xứng đâm phải và thật đáng buồn là cô ấy đã hi sinh.

- Thì ra mẹ tôi vì cứu bà mà đã chết, vậy tại sao ? tại sao bà lại luôn tìm cách phá hoại tổ chức Rồng.

- Đó là do trái tim của Tera đã bị nhiễm bẩn và luôn bị sự chi phối của dòng máu Hắc Kỳ Lân.

- Nhưng bà vào Tera là hai người mà.

- Có một sự thật mà ai cũng đoán già đoán non đến vô căn cứ. Hôm nay ta sẽ kể cho cô nghe, trước khi dòng máu Hắc Kỳ Lân lan tỏa hết Hỏa Phụng.

- Bà không có cách nào khác để khống chế nó sao ?

- Ta không biết. Ta và Tera là hai chị em song sinh, chúng ta đều có sứ mệnh là bảo vệ tổ chức Hỏa Phụng, nhưng sức mạnh của ta là mộc, còn của Tera là hỏa, nên ta đã nhường quyền quản lí tổ chức lại cho em ta. Hai chúng ta cố gắng xây dựng một Hỏa Phụng thật mạnh mẽ. Cho đến một hôm ...

- Tôi nghĩ sự điều hành của Shanen và Tera có điều gì đó hơi lệch đi so với yêu cầu của cả nhóm.

- Ý của anh là sao hả Saro. Tera điềm đạm trả lời.

- Tuy tổ chức của các cô không ngừng lớn mạnh, và đã tiêu diệt nhiều kẻ thù hắc ám, cả một số thế lực D3, nhưng tại sao, cứ sau hai ba tháng lại có một vụ xảy ra là những Phụng bị khống chế để làm tay sai. Saro nói

- Điều này làm sao chúng tôi biết. Shanen cãi lại.

- Chi để em Shanen. Saro ! Anh nói như thế cũng có phần đúng, nhưng tôi xin nói cho anh biết rằng, sở dĩ một số Phụng bị bắt và làm công cụ, vì năng lực của Phụng trội hơn cả Rồng, Hồ và Ngựa.

- Cô chắc chứ. Jessica nói vào.

- Tất nhiên ! Và điều tôi có thể khẳng định lại là chúng tôi không có một mối liên hệ nào với Hắc Kỳ Lân.

- Chúng ta chưa bàn tới những vấn đề này, cô nói thế là có ý gì. Hay đó là có tật giật mình. Bean nói xen vào.

- Hum. Ngay cả thủ lĩnh của Bạch Hồ cũng đã nói như thế rồi, có vẻ như cuộc họp hôm nay nhằm chủ yếu là cáo buộc cho Hỏa Phụng . Tera nói với giọng đang kiềm chế một cách dữ dội, mặt của cô ta đỏ bừng cả lên.

- Chị Tera, chị Shanen, nếu có việc đó thì các chị nên nói một lời, chúng ta sẽ hiểu cho các chị mà. Dave nhảy vào.

- Cả nhóc Dave cũng không tin bọn chị à ! Thôi được, tôi sẽ đi vào tổ chức Hắc Kỳ Lân để mà tiêu diệt chúng, như thế các người sẽ hài lòng...

-

- Thì ra chuyện là như thế, rồi mọi chuyện đã diễn tiến như thế nào để rồi Hỏa Phụng có ngày như hôm nay. Zane thắc mắc.

- Đó chính là cái nguyên nhân chính dẫn đến cái kết cục như hôm nay. Tera đã xông thẳng vào trong căn cứ của Hắc Kỳ Lân, sau một hồi chiến đấu day đặng, Tera tỏ vẻ đã đuối sức, và ngay lúc ấy tên trùm Hắc Kỳ Lân của cả thời trước bọn ta vẫn còn sống và đã đâm một nhát ngay tim của Tera.

- Hã, kinh khủng quá. Nhưng mà làm sao tên trùm đó còn sống đến giờ hôm nay ?

- Ta cũng không biết nữa, có vẻ như Atula Ma Tâm đời trước đã dùng một thuật gì đó để chuyển tất cả năng lực cũng như tuổi tác của một thanh niên đã chọn để kéo dài sức lực cho lão ta để chờ người kế nghiệp.

- Không thể nào, nếu làm thế, thì có lẽ hẳn sẽ sống mãi mãi qua nhiều thời đại rồi.

- Ngốc lắm cô bé, không phải là tự nhiên của tạo hóa, cứ đi ngược mãi sẽ càng bị quỹ đạo của thời gian nghiền chết đau đớn hơn nhiều.

- Vậy truyền nhân đời sau đâu ?

- Lúc anh anh chàng Hoàng tử của Hắc Kỳ Lân Dane Alexander đang yêu một Rồng, và không muốn nhúng tay vào chuyện của Hắc Kỳ Lân cũng như trận chiến này.

- Có chuyện này thật sao ?

- Đúng, cô Rồng đó là Mina, một cô Rồng nước tuyệt đẹp. Cô ta là một trong Ngũ Long Công Chúa cũng như mẹ của người đấy.

- Vậy ... vậy chuyện gì đã xảy ra sau đó.

- Ta không rành lắm, vì lúc ấy ta phải lo cho Tera, vì muốn ta có năng lực của Hỏa để quản lí lại Hỏa Phụng, Tera đã giao tim cho tôi.

- Vậy là đổi tim à ?

- Không, khi tim cô ta tiếp cận tim tôi, thì cả hai giao hòa lại làm một, và tim đó là của tôi.

- Như vậy ... ?

- Đúng, Tera tan vào trong không gian, nhưng đôi khi quyền năng của cô ấy còn nên cũng đôi lần hiện lại nguyên trạng.

- Chuyện cứ như cổ tích vậy, càng nghe tôi lại càng khó tin.

- Đúng vậy, cho đến một hôm, tôi đang đứng ngoài chòm núi để relax, lúc ấy Tera hiện lại gần và oní chuyện với tôi, bất thành lình một tên trong Thất Tinh Atula đánh Tera rớt xuống vực sau đó biến mất.

- Thì ra là như vậy. Nhưng nếu thế người đáng phải giết nhất vẫn là Hắc Kỳ Lân

- Nhưng người đẩy Tera vào cái chết là bọn người họ ... Ah...ah...ah...

- Có chuyện gì thế.

- Không xong rồi, đã tới lúc dòng máu Hắc Kỳ Lân chiếm toàn bộ sức mạnh của Hỏa Phụng rồi.

- Khônng thể để chuyện đó ra được, mọi việc bây giờ là nhờ vào bà đấy Shanen, hãy dùng ý chí của mình để mà giữ lại sự tinh khiết của Huyết Phụng

- Lúc tim của Tera bị đâm, như là đã bị dính máu của Hắc Kỳ Lân rồi, nên sau đấy, mỗi khi nó trỗi dậy thì ta như một con người khác, chỉ muốn giết và giết thôi. Cô hãy chạy ra đi,.

- Không, hãy tin ở tôi, hãy dũng cảm đối mặt với sự thật đi, bà sẽ chiến thắng, hãy tin vào bản thân mình.

- Tôi không thể, bây giờ tôi sẽ tự kết liễu để khỏi bị như thế này nữa.

- Không, hãy bình tĩnh nào Shanen, tôi biết bà đang rất đau đớn, nhưng hãy nhớ lại những đau đớn mà bà đã từng chịu khi mất em, mất tổ chức Hỏa Phụng cũng vì cái dòng máu quái ác này, hãy dám đối mặt với chúng đi, cố lên Shanen, tôi tin bà sẽ làm được mà.

- Không được đâu, tôi không thể, á ...á...á..

- Cố lên Shanen.

- Hi... cảm ơn chị đã dưỡng sức cho em bấy lâu nay, để giờ em đã có đủ sức mạnh để trở về với thế gian.

- Tera, thì ra là em đó à, em sống lại rồi sao ?

- Đúng, nãy giờ tôi đã nghe những điều chị nói với con nhóc đó rồi, nhưng chị đã sai ở một chỗ.

- Chị sai ???

- Đúng, đó là...

- Tera, bà hãy tránh xa Shanen ra, bà thật độc ác khi đối xử với chị mình như thế.

- Bọn tao là chị em, nên chị ta đã cứu mang ta bao nhiêu năm qua, để giờ đây ta đã sống lại với một cương vị mới Atula Ma Tâm.

- Sao ? Em là Atula Ma Tâm ?

- Sao ? Zane cũng thốt lên ngạc nhiên.

- Ngạc nhiên lắm phải không. Cái hôm chị đứng trên chòm đá ấy, lúc ấy em đã kí kết xong với Atula Ma Tâm và lúc ấy không phải em bị đánh tan vào trong không gian mà là hòa quyện với hắn và ẩn trong thân thể của chị.

- Sao em lại có thể làm như thế được ?

- Được chứ, vì lòng hận thù trong chị đã tạo cơ hội lớn để em có thể lớn mạnh đến thế.

- Thì ra như thế, nếu đã như thế rồi thì mà ỳ ờ hòng có thể khống chế được tạo nữa, đồ đứa em khốn nạn.

- Chị cứ mà la, mà chửi, chỉ chút xíu nữa thôi một Atula Ma Tâm phiên bản Huyết Phụng sẽ ra đời.

- Không đời nào.

Shanen hét lớn, và phía sau cô, trên tấm lưng bỗng nhiên một ngọn lửa hồng bốc lên đầy Tera thoát ra , đồng thời một con Phụng Hoàng lửa bay ra từ vết xăm đó.

- Thế này là thế nào ?

- Bà thật ngu ngốc đấy Tera. Shanen đã cố gắng sống, chỉ vì mục đích muốn trả thù cho bà, nhưng bây giờ với sự thật phũ phàng này dù gì bà ta cũng muốn chết. Nhưng ngẫu nhiên điều đó lại làm ngược lại, đã đánh thức được Linh thú Hỏa Phượng Hoàng của mình.

- Không thế nào, Hỏa Phượng Hoàng là của ta.

- Có chuyện đó nữa sao ? Bà bây giờ không khác gì một con ác quỷ không ra quỷ, người không ra người, bà đã bán linh hồn cho bọn Atula thì suốt kiếp này bà sẽ đau khổ thôi.

- Đồ khốn kiếp.

- Nên nhớ, khi bà thoát ra, cũng là lúc trái tim của Tera được rột rửa hoàn toàn, và như thế, giờ đây sức mạnh của Shanen là mộc và hỏa, còn bà thì lại là một con Atula Ma Tâm vớ vẩn.

- Con hỗn láo này.

- Sao, dám đánh ! Nói cho bà biết, dù bọn Thất Tinh Atula có mạnh hơn bọn này, nhưng hiện giờ bọn này cũng không ngán đâu, vì tiếng nổ vang khi này đã đánh thức cả binh tướng sĩ nơi đây rồi.

- Con bé láo cá kia, rồi có ngày bọn ta sẽ cho bọn mi biết tay.

- Cứ tùy, hẹn gặp lại sau nhé bọn Atula vợ vãn.
- Hum
- Bà không sao chứ Shanen, bà thấy không, giờ đây bà đã thoát được cái sự đau đớn của dòng máu Hắc Kỳ Lân.
- Nhưng cái giá phải trả đắt quá.
- Nên nhớ đó là một linh hồn Tera bị bắt giữ, còn Tera đã chết lâu rồi. Và giờ đây bà đã có linh thú Hỏa Phụng. Khi nào trở về, hãy chinh đồn lại tổ chức, tôi hi vọng sẽ có một ngày cả bốn tổ chức lại trở lại như xưa.
- Cảm ơn cô bé đã chia sẻ vợ tôi những điều khó khăn, và giờ đây tôi sẽ giúp cho cô nếu có thể.
- Không có gì. Bây giờ tôi đã hiểu, khi chúng ta lạc vào đây không phải do sự va chạm giữa sức mạnh của cái ác và cái thiện, mà đó là cú nhảy không gian và thời gian của Atula Ma Tâm.
- Như vậy làm sao chúng ta có thể trở về đây.
- Trước khi chúng tôi thất lạc nhau, trong cơn lốc xoáy của thời gian và không gian, Alex đã cố truyền đạt cho tôi hãy tìm cho ra Băng Thủy nếu tôi nghe không nhầm.
- Băng Thủy là gì ?
- Tôi cũng không biết nữa, bây giờ chỉ cần chờ và hi vọng thôi.
- Và bây giờ là đi ngủ nào hai cô nương. Khương Tử Nha lên tiếng.
- Hi...hi... thưa thưa tướng. Zane cười và nháy mắt với Lôi Chấn Tử.

- Cái này là gì thế. Lôi Chấn Tử thốt lên một cách ngỡ ngàng và mặt bỗng đỏ bừng lên.

- Không có gì cả. Zane thì thầm

- Đi thôi nào Zane. Shanen lên tiếng

- Cô nói gì thế ? Tử Nha tỏ vẻ bối rối.

- Oh không, đó là cách xưng hô nơi thế giới bọn cháu.

- Thế à.

NHỮNG CON RỒNG CHÂU Á (TẬP 4)

Selphie - Kitaro
www.dtv-ebook.com

Chương 9:

- Đây là nơi đâu vậy chú Saro ? - Nơi của Mina đang ở đấy. Nhưng nhớ cẩn thận đấy nha, cô ta là một người rất giỏi lập trình những cạm bẫy, nên ở đây những cạm bẫy của cô ta rất là tinh vi.

- Chà ! Chỉ mình chú biết, vậy cần gì phải làm cạm bẫy.

- Sai lầm to ! Bọn Atula cũng có thể đến đấy cho dù không có miếng ngọc xanh giống như ta.. Có bốn người trong bọn chúng có thể đến đấy.

- Như thế thì quá nguy hiểm cho cô Mina rồi.

- Cũng không đúng, vì sức mạnh của Mina hiện này, ít có ai địch lại lắm, vì cô ta đã chuyển sang một giai đoạn mạnh hơn của Rồng, đó là ...

- Anh đến đây có việc gì vậy Saro ?

Trước mặt của Saro và Randy là một người phụ nữ thật kiêu diễm, đôi mắt xanh long lanh và với màu tóc vàng óng ánh, đứng trong một không gian xanh như thế nào, với những ánh sáng mờ ảo, lại càng làm cho cô ta thêm sống động và quyến rũ

- Không, anh kiếm em chỉ muốn hỏi xin một vật thôi.

- Hỏi xin một vật à ? Là gì thế ?

- Cái gọi là Băng Thủy đấy !

- Anh cần thứ đó làm gì ?

- Anh đang có công chuyện rất gấp.
- Anh nói rõ ra đi, nếu không thì em không thể đưa cho anh được, dù là bất cứ thứ gì.
- Alex bị rơi vào khoảng không của thời gian, và hiện giờ không biết là ở đâu ?
- Sao lại có chuyện như thế, vậy bây giờ nó ra sao ?
- Anh cũng đang rất lo lắng cho nó, không biết nó và hai chị em của Zane ra sao nữa .
- Người này là ai vậy anh Saro ?
- Đây là bạn của Alex, cũng là một trợ lí đặc lực cho anh đấy.
- Có đáng tin không đấy ?
- Anh nghĩ là không có vấn đề gì đâu.
- Bây giờ em sẽ đưa bọn chúng về đây, hi vọng là bọn chúng ở cùng một nơi, vì như thế việc tìm kiếm sẽ dễ dàng hơn.
- Việc đó có khó khăn lắm không em ?
- Cũng không phức tạp lắm đâu ạ, chỉ khoảng vài tiếng thôi, và có thể tìm ra vị trí của chúng rồi.
- Thưa cô, cô có thể cho cháu xem cái hình dạng của băng thủy được không ạ ?
- Được thôi, nhưng ta nói cho cháu biết một điều, băng thủy ở với một loại sức mạnh cũng như ở mức độ đẳng cấp sẽ có hình dạng khác nhau. Hình dạng băng thủy của ta là một hình tam giác màu xanh lam tuyền.

Trước mặt Randy là một mảnh Băng Thủy màu xanh lam tuyền thật đẹp và nó lúc nào cũng tỏa ra một ánh sáng êm dịu mà trắng xanh, và luôn lấp lánh như những ánh kim.

- Vậy là chúng không phải một màu xác định hả cô ?

- Không, chúng đều có màu xanh, nhưng tùy theo màu của tính năng mà trong đó sẽ có pha những vân màu tương ứng.

- Chúng ta bắt đầu tìm kiếm bọn nhóc là được rồi.

.....

- Cô không sao đấy chứ Lam Tuyền ? Thiên Bá tỏ vẻ lo lắng.

- Không, tôi chỉ ngủ thiếp thôi mà.

- Ngủ gì mà dữ thế, cô đã ngủ cả ngày trời nay rồi đấy.

- Anh có biết là ở đây nóng bức lắm không, lại phải mặc những loại đồ như thế này, mà không có máy lạnh, hay kem gì để ăn cả.

- Ý cô là sao đây ?

- Thôi, hai người đừng có cãi nhau nữa, lo mà giữ hơi sức đi, chúng ta sắp đến nơi của Khương thừa tướng rồi đấy. Alex lên tiếng.

- Giao Phương cô nương nói đúng đấy, mọi người giữ bình tĩnh lại đi nào.

- Cô gái đi ngoài đường ấy là ai vậy, thời này mà ăn mặc cũng hở hang quá nhỉ. Sara tỏ vẻ ngạc nhiên.

- Trời, cô đúng là người côi nào không biết nữa, đó là Liễu Tì Bà, em kết nghĩa của Tô Đặc Kỉ đấy, có vậy cũng không biết nữa.

- Tại tui không được ở nơi đô thành như anh, nên không biết, chậm hiểu như thế đó, có được không.

- Tùy cô thôi.

- Tối ngày cứ kiếm chuyện với người ta, đáng ghét. À, có một trò hay lắm, bắt cóc Liễu Tì Bà về lập công với Khương thừa tướng.

Ánh mặt trời hôm nay có vẻ gay gắt hơn, nhưng cái ánh sáng này như cũng báo hiệu một điều gì đó sáng sủa hơn, và sẽ không còn những điều đau khổ nữa.

- Hoàng Phi Hồ bái kiến Khương thừa tướng.

- Đứng lên đi nào Hoàng tướng quân, thật vinh dự khi được đón tiếp ngài.

- Ha...ha... ngài quá khách sáo. À, xin giới thiệu với ngài đây là con trai tôi Thiên Bá, còn hai cô nương này là hai hiệp nữ, đã cứu giúp nhà tôi Giao Phương và Lam Tuyền.

- À, nhân tiện đây cũng xin giới thiệu với mọi người các tướng lĩnh Phật Trụ lần này : Natra, Lô Chấn Tử, Dương Tiễn, Đặng Thuyền Ngọc, Thổ Hành Tôn và một người có công không kém đó là Tuyết Thanh cô nương. Mọi người hãy ra đây luôn đi, để cùng dự tiệc.

- Ý ! Chị Zane kìa, hay quá, gặp lại chị rồi. hi...hi... nhớ chị quá à. Sara thốt lên.

- Chị cũng nhớ hai em nữa .

- Cả ba người là chị em của nhau à ? Hoàng Phi Hồ tỏ vẻ ngạc nhiên.

- Vâng, đúng thế, chúng tôi là ba chị em. Alex trả lời.

- Không ngờ ba chị em cô ai cũng xinh đẹp, mà còn can đảm, giàu lòng nghĩa hiệp. Quả thật hiếm thấy.

- Thừa tướng quá khen. Zane nói vào.

- À quên, cho mọi người xem cái này. Tôi và Hoàng Thiên Bá đã bắt được Liễu Tì Bà đang đi trên đường đấy. Sara hí hửng nói.

- Thế thì hay quá. Thổ Hành Tôn nhảy vào.

- Xin thừa tướng có thể ân chuẩn tha cho cô ấy lần này không ạ ? Zane lên tiếng.

- Tại sao như thế. Khương Tử Nha ngạc nhiên hỏi.

- Vì từ khi cháu lưu lạc ở đây, Liễu Tì Bà đã nhiều lần giúp đỡ cháu, và cả lần giải cứu Hoàng Hậu cũng như thế.

- Thì ra là thế. Nếu vậy xét lại bản tính của Liễu Tì Bà không quá xấu, thôi thì tạm tha cho ả một lần này, nhưng lần sau sẽ không được đâu.

- Sẽ không có lần sau nữa đâu. Mina lên tiếng.

- Ai vậy ?

- Đây là một Rồng đấy các cháu Saro nói.

- Alex, em không sao đấy chứ. Randy chạy lại ôm chầm lấy Alex.

- Các người là ai, sao lại xuất hiện ở nơi đây. Hai người kia, buông ra có biết lễ giáo gì không đấy. Thuyền Ngọc quát.

- Chúng tôi đến đây để đưa ba đứa con gái thất lạc của chúng tôi về, hi vọng bọn chúng trong thời gian qua không làm phiền mọi người. Saro nói.

- Ồ, không đâu, các cô ấy rất có bản lĩnh và xinh đẹp, chúng tôi rất ngưỡng mộ ba chị em họ.
- Cám ơn ông. Saro nói.
- Vậy giờ chúng ta về phải không cha nuôi ? Saro nói.
- Ừ, giờ chúng ta về thôi.
- Chú Saro ơi, cháu còn một người cần dẫn về nữa, đó là Huyết Phụng à không giừo phải gọi là Hỏa Phụng Shanen chứ.
- Trời, chị định dẫn hồ về rừng một lần nữa à. Sara thét lên.
- Chuyện dài lắm chị sẽ kể cho bọn em nghe sau. Giờ chúng ta về thôi chú Saro.
- Lam Tuyền cô đi rồi à, tôi sẽ rất nhớ cô đấy. Thiên Bá nói.
- Hi...hi... tôi cũng sẽ rất nhớ anh đấy Thiên Bá, chàng anh hùng đẹp trai. Sara vừa nói vừa kiss lên môi anh chàng một cái.
- Cô...cô...làm gì vậy.
- Đó là cử chỉ của sự yêu mến đó. Sara cười mỉm.
- Cô...
- Hãy giữ chiếc vòng tay này nhé, chỉ có mỗi một chiếc thôi đấy, do chính tôi làm đấy, hi vọng khi gặp chiếc vòng, anh sẽ nhớ đến tôi. Sara nói xong liền chạy biến mất vào trong ánh sáng xanh biếc.
- Tôi cũng sẽ rất nhớ cô đấy Tuyết Thanh. Lôi Chấn Tử nói.
- Tôi cũng vậy. Tôi sẽ rất nhớ anh đấy Lôi Chấn Tử anh chàng da đen đẹp trai của tôi. Nói xong Zane cũng kiss anh chàng một cái. Hãy sống vui

về và hoàn thành tốt nhiệm vụ nha. Rồi Zane cũng biến mất sau làn sáng xanh đó.

- Tạm biệt mọi người chúng tôi đi nhé. Alex vẫy tay chào mọi người rồi nắm tay Randy bước quá khoảng ánh sáng xanh rồi biến mất.

Và giờ đây các cô đã trở lại với thời địa cũ và có thể trở về với cuộc sống của chính mình, nhưng ai cũng có những kỉ niệm đẹp khi còn ở nơi quá khứ ấy. Giờ họ đã đặt chân xuống lại vùng đất hiện đại qua biết bao ngày xa vắng.

- Chú Saro ơi, người phụ nữ hồi nãy đi cùng chú là ai vậy ? Alex hỏi.

- Ò...ò... đó là cô Mina, một Rồng của thời xưa.

- Cháu cảm giác như là rất quen thuộc.

- Ta cũng không biết nữa Alex ạ. Thôi giờ cháu hãy về nghỉ ngơi đi, các cháu đã làm việc quá nhiều trong những ngày qua rồi.

- Vâng ạ.